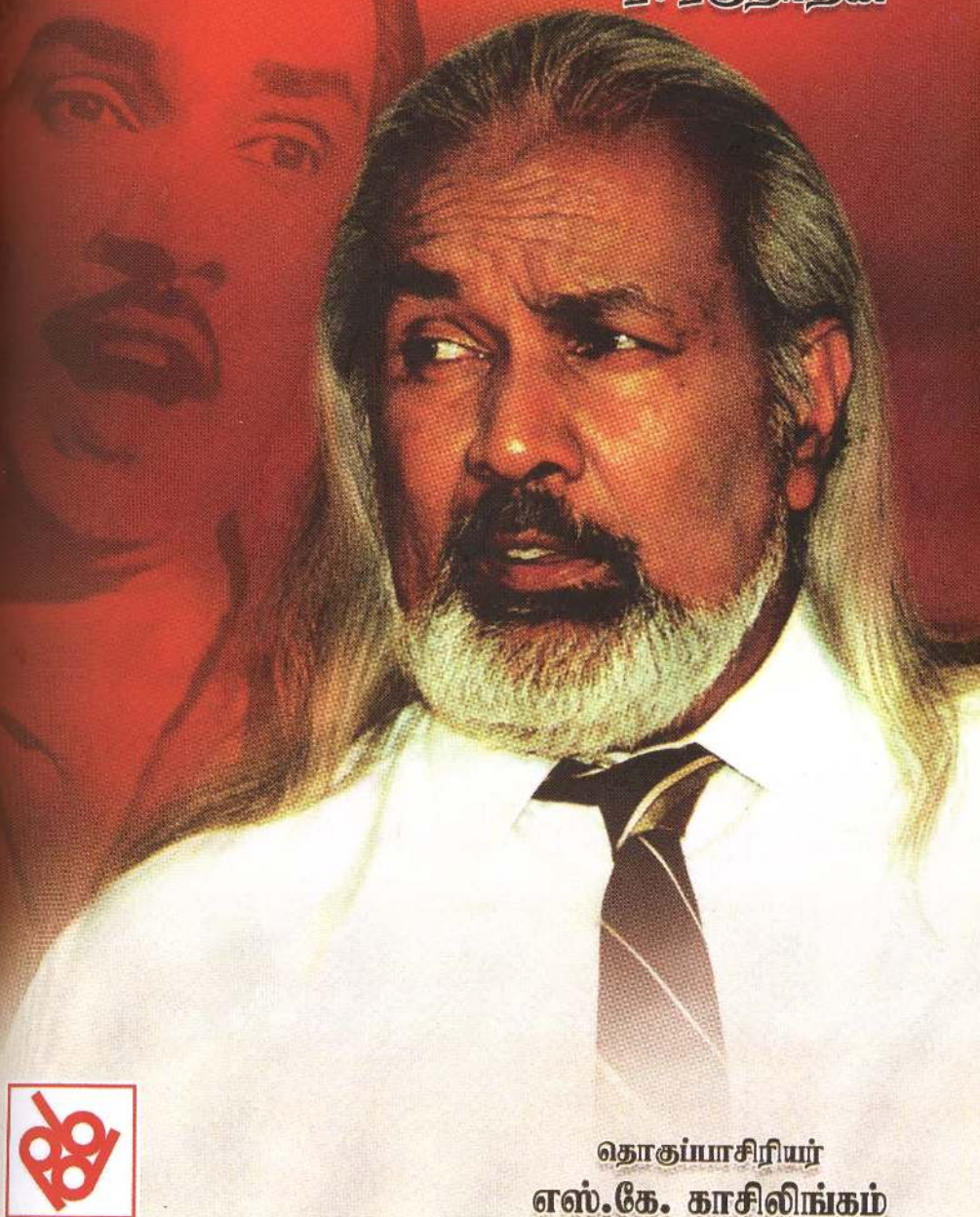

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

ஏ. ரகுநாதன்

தொகுப்பாசிரியர்

எஸ்.கே. காசிலிங்கம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நுழத்துக் கலைவானில்
ஆறு தசாப்தங்கள் பயணித்த
'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன் எழுதிய
ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

தொகும்பாசிரியர்
எஸ்.கே. காசிலிங்கம்

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	-	ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்
தொகுப்பாசிரியர்	-	எஸ்.கே. காசிலிங்கம்
மொழி	-	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	-	2022
பதிப்பு விவரம்	-	முதற்பதிப்பு
உரிமை	-	தொகுப்பாசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	-	18.கி.கி.
நூலின் அளவு	-	ஏ5 (148மி.மீ X 210 மி.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	-	12 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	-	235
நூலின் விலை	-	500 ரூபா
அட்டைப்பட ஓவியம்	-	தமிழ் மாக்கெற்
லேசர் வழுவமைப்பு	-	ஜே.ஆர். இண்டர்ஸ்ரீஸ்
அச்சிட்டோர்	-	ஜே.ஆர். இண்டர்ஸ்ரீஸ்
நூல் கட்டுமானம்	-	ஜே.ஆர். இண்டர்ஸ்ரீஸ்
வெளியீடு	-	பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
ISBN நம்பர்	-	978-624-6077-01-3

பொருளடக்கம்

1.	பதிப்புரை	07
2.	சமர்ப்பணம்	09
3.	முன்னுரை	11
4.	நடிகமேதை ரகுநாதன் நினைவுப் பகிர்வு	18
	- ஏ.சி. தாசீசியஸ்	
5.	கலைத் தேரோட்டிய கலைமகன் ஏ. ரகுநாதன்	21
	- பி.எச். அப்துல் ஹமீத்	
6.	நான் போட்டிருப்பது ரகுநாதன் செய்து தந்த முடியும் கவசமும்	27
	- சி. மௌனகுரு	
7.	கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களை வாழ்நாள் சாதனையாளர் என மாண்பேற்றியதில் பெருமை கொள்கின்றோம்	30
	- ஐ பி சி தமிழ் தொலைக்காட்சி	
8.	ஈழத்தமிழ் நாடக, திரைப்பட வரலாற்றில் பல தசாப்தங்களாக மிக நீண்ட காலம் இயங்கிய ஒரு பெரும் ஆளுமை அமரர் திரு. ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள்	33
	- க. பாலேந்திரா	
9.	நமது கலைஞர்களின் வரப்பிரசாதம் ஏ. ரகுநாதன்	37
	- எஸ்.எஸ். குகநாதன்	
10.	எமை விட்டுப்பிரிவதற்கு நான்கு ஐந்து நாள்களுக்கு முன்பு வரை மனப்பதிவை நூலாக்க உற்சாகமாக ஈடுபட்டவர் கலைப்பெருமகன் ஏ. ரகுநாதன்	39
	- கலைஞர் பரா	
11.	வாசிப்பை நேசித்த கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்கு வருகை தர மறப்பதில்லை	42
	- ஸ்ரீதரசிங் பூபாலசிங்கம்	

12. கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளை நெஞ்சுக்காரன்	45
- பொன்ராசா அன்ரன்	
13. என் நினைவில் ஏ. ரகுநாதன்..	49
- வில்லிசைக்கலைஞர் நாச்சிமார் கோவிலடி இராஜன்	
14. இளம் கலைஞர்களுக்கு வழிகாட்டிய முன்னோடி	56
“நாடகச் செம்மல்” ஏ. ரகுநாதன்	
- உடுவை தில்லை நடராஜா	
15. ஈழத்தின் சினிமாவாக உயிர்த்தெழுவார்..	63
- கி.செ. துரை	
16. கலைத்தாகம் மிகக் கொண்ட கலையரசின் வாரிசு..!	67
- வி.ரி. இளங்கோவன்	
17. மனதில் நிறைந்த மனிதர் ஏ. ரகுநாதன்	74
- எம்.என். சிவராம்	
18. ஈழத்து நாடகத் திரைப்படக் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன்	77
ஒரு பார்வை	
- கலா புவன். லண்டன்	
19. ஈழத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் நேரில் கண்டதில்லை,	83
பரிஸ் நகரத்தில் அவர் எங்களை விட்டதில்லை	
- இரா குணபாலன்	
20. நினைவுக் கீலங்கள் : கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன்	87
- சலனம் முகுந்தன்	
21. கண்மணி ஆடவா... நிர்மலா ஏ. ரகுநாதன்	95
- எம்.பி. பரமேஸ்	
22. ஈழத்துக் கலையுலகின் சிகரம் ஏ. ரகுநாதன்	98
- ரதி ருத்திரா	
23. கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் ஈழத்திரையுலகின் பிதாமகன்	102
- குணபதி கந்தசாமி	
24. My Favourite King	106
- கதி செல்வகுமார்	

25. ஈழத்துத் திரைத்துரை வழிகாட்டி - விக்ரர்	109
26. ஈழத்திரையுலக ஆணிவேர் - ஈழன் இளங்கோ	111
27. ரகுநாதன் அண்ணன் இறந்துவிட்டார் - மனோ	116
28. திரைத்துறை ஆளுமைகொண்ட பெரு விருட்சம் - குணா ஆறுமுகராஜா	121
29. தன்னம்பிக்கை தந்த கலையுலகத் தந்தை ரகுநாதன் - பிரபாலினி பிரபாகரன்	125
30. அவர் பேச்சைக் கேட்டு, நடிப்பைப் பார்த்துப் பிரமித்ததுண்டு - எம். பாஸ்கி	127
31. ஈழத்துத் திரைப்படங்களின் வளர்ச்சிக்காக - முருகபூபதி	130
32. பரிஸில் பவளவிழாக் கண்ட ரகுநாதன் அண்ணா - துருபன் சிவசுப்ரமணியம்	139
33. என் மனம் கவர்ந்த ரகுநாதன் அண்ணா - தி. சாம்சன்	144
34. கலைப்பிதா ஏ. ரகுநாதன் அண்ணா - தம்பையா தயாநிதி	148
35. இவர் போல் ஒருவர் ஈழத்துத் தமிழ்த் திரையுலகில் இல்லை - எஸ்.கே. ராஜென்	151
36. ரகுநாதன் அறிமுகவுரை	157
37. ஒப்பனையில்லாத முகம்	160

பதிப்புரை

ஈழத்துக் கலைவானில் ஆறு தசாப்தங்கள் பயணித்த 'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன் எழுதியுள்ள ஈழத்துக் கலைஞர்களின் - 60 வருடகாலத் தகவல்கள் அடங்கிய ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம் எனும் இந் நூலை தொகுத்துள்ள ஈழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்கள் மிக நீண்ட காலம் பத்திரிகைத் துறையில் பணியாற்றியுள்ளார். யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்திருக்கிறார். இலங்கை அரசியலில் மிக முக்கியமான காலகட்டத்தில் இவர் ஈழநாடு பத்திரிகைப் பணியில் இருந்திருக்கிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடைபெற்ற பொழுது இவர் ஈழநாடு பத்திரிகையில் பணியாற்றிவந்தார்.

ஈழத்தின் அரசியல், கலை, இலக்கியப் பிரமுகர்களுடன் நிறையத் தொடர்புகளைப் பேணிவந்தவர். இவரது துறை அப்படியானது. அனைவரும் இவரைத் தேடியே வருவார்கள். பத்திரிகைத்துறை அதற்கு வழிசமைத்திருந்தது. நாட்டில் போர்மேகம் குழந்ததால் புலம்பெயர்ந்தார். பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்விடம் தேடிக்கொண்டார்.

அங்கேயும் பாரிஸ் ஈழநாடு பத்திரிகையை வெளியிட்டதில் பெரும் பங்கு வகித்தார். பாரிஸ் ஈழநாடு நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குநராகத் திகழ்ந்தார். லண்டன் தமிழன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவர்.

இந்நூலின் தொகுப்பாசிரியர் எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்கள் ஐரோப்பாவில் நிகழ்ந்த பல இலக்கிய, சமய நிகழ்வுகளுக்குத் தலைமை தாங்கியிருக்கிறார்.

'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன்

சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் நூலகக் கண்காட்சி ஒன்றை டாக்டர் இந்திரகுமார் அவர்களும், வண்ணைத்தெய்வம் அவர்களும் பாரிஸில் ஒழுங்கு செய்து நடத்தியபொழுது அதற்குத் தலைமை தாங்கினார்.

பெர்லினில் நடைபெற்ற உலகத்தமிழ் பண்பாட்டு மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கினார். பாரிசில் நடைபெற்ற சைவத்தமிழ் மாநாட்டில் பிரதம விருந்தினராக கௌரவிக்கப்பட்டார். பாரிஸில் யுனெஸ்கோ (Unesco) ஆதரவில் நடைபெற்ற கலைப் பண்பாட்டு நிகழ்வில் முக்கிய பங்காற்றினார்.

பேர்லின் மாநாட்டில் கி.ஆ.பெ. விஸ்வநாதம் அவர்களுடைய நட்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. கவிப்பேரரசு வைரமுத்து அவர்களின் மூன்றாம் உலகப்போர் நூல் அறிமுகவிழா பாரிஸில் நடைபெற்றபொழுது அதற்கும் இவரே தலைமை.

டாக்டர் செ. திருநாவுக்கரசுவின் உடுமலை தந்த கவிமலை நூல் வெளியீடு சென்னையில் நடைபெற்ற வேளையில் அந்த நிகழ்ச்சிக்கும் இவரே தலைமையேற்றிருந்தார்.

இவ்வாறு பல நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தலைமைப் பொறுப்பேற்று வழி நடத்தும் இவர், கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களுடன் கொண்டிருந்த நட்பின் காரணமாக, அவரது நினைவாக இந்த நூலை வெளிக்கொணர்கிறார். ஈழத்து நாடக, திரைப்பட வரலாற்றில் இடம்பிடித்த கலைஞர் ஒருவரின் படைப்பை வெளியிடுவதன் மூலம் அந்த தேசத்தினுடைய வரலாற்றில் பத்திரிகையாளர் எஸ். கே. காசிலிங்கம் அவர்களும் இடம்பிடித்துக்கொள்கிறார்.

லண்டனிலிருந்து ஒளிபரப்பாகும் ஐ பி சி தமிழ் தொலைக்காட்சி, பிரான்ஸ் நாட்டில் நடத்திய ஐபிசி தமிழா என்ற நிகழ்வில் பத்திரிகைத் துறையில் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தது. இவ்வித சிறப்புக்களை உடைய காசிலிங்கம் அவர்கள் வெளியிடும் இந்நூலைப் பதிப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

- பதிப்பாளர்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

ஓர் ஓய்வு இல்லாத முகம்

சமர்ப்பணம்

அறிவிப்பாளர் எஸ்.கே. ராஜேனை 1975 முதல் 45 வருடங்களாக எனக்குத் தெரியும். யாழ்ப்பாணம் நவீன சந்தையில் 1976ல் இயங்கிய 'மக்கள் குரல்' ஒலிபரப்பு சேவை, தொடர்ந்து நடைபெற்ற 'விக்ரம் அன்ட் சன்ஸ்' ஒலிபரப்புச் சேவை, அடுத்து யாழ். பேருந்து நிலையத்தில் 'பெஸ்ரோன் ஒலிபரப்புச் சேவை' என்பவற்றில் கடமையாற்றியும் அவற்றை இயக்கியவரும் ஆவார். இக்காலத்தில் நான் யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' தினசரி பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராக பணியாற்றி வந்தேன். பாடசாலைக் கல்வியுடன் பகுதி நேரம் ஒலிபரப்புத் துறைக்கே தம்மை அர்ப்பணித்தவர் எஸ்.கே. ராஜேன்.

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

1982 வரை பெஸ்ரோன் ஒலிபரப்புச் சேவையை இயக்கியவர், 1984ல் புலம் பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டில் புகலிடம் பெற்றார். 1988ல் பிரான்ஸில் தொழில்நிலை வானொலி நிலையத்தின் ஊடாக 'தமிழ்முதம்' ஒலிபரப்பை வராம் தோறும் ஒரு மணி நேரம் வழங்கி வந்தார்.

1997ல் ஐ பி சி தமிழ் வானொலியை ஏ.சி. தாசீசியஸ் அவர்கள் ஆரம்பித்தபொழுது ராஜெனை பிரான்ஸிலிருந்து லண்டனுக்கு அழைத்துக் கொண்டார்.

ஐ பி சி தமிழ் நிர்வாகம் பலர்கைகளுக்கு மாறிவிட்டன. ஆயினும் எஸ்.கே. ராஜென் ஐ பி சி தமிழ் அடையாளமாக இப்பொழுதும் வலம் வருகிறார்.

எஸ்.கே. ராஜெனின் ஒலிபரப்புக் கலைப்பயணம் ஆரம்பித்த காலத்தில் அவரை அவதானித்து ஆலோசனைகள் வழங்கியவர்களில் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

அவருடன் 40 வருடங்களுக்கு மேலான கலை உறவை ராஜென் கொண்டிருந்தார்.

ஈழத்தமிழ் கலைஞர் ஒருவர் பாரீஸ் நகரத்தில் பவளவிழா கொண்டாடினார் என்றால் அது கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள்தான்.

வாழும் பொழுதே அக்கலைஞனை மகிழ்வித்த பெருமைக்குரியவர் எஸ்.கே. ராஜென்.

இந்நூல் தொடர்பாகப் பேசியதும் கலைத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களிடம் ரகுநாதன் பற்றிய தகவல்களைப் பெற்று வழங்கினார். இந்நூல் சிறப்பாக அமைய உதவினார்.

இந்நூலை சமர்ப்பணம் செய்வதற்கு மிகப் பொருத்தமானவர் அவரே என்பதால், எஸ்.கே. ராஜெனுக்கு இந்நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

முன்னுரை

ஈழத்துக் கலைவானில் ஆறு தசாப்தங்கள் பயணித்த 'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன் எழுதிய ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம் எனும் இந்நூலின் கதாநாயகன் 'கலைஞர்' ஏ. ரகுநாதன் அவர்களுடனான அறிமுகம் 1968ல் கிடைத்தது. அப்பொழுது நான் யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன்.

‘கலைஞர்’ ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் தயாரித்திருந்த ‘நிர்மலா’ திரைப்படத்துக்கு பத்திரிகைத்துறை சார்ந்த ஆதரவு வேண்டும் என்றார். இந்த அறிமுகம் பிரான்ஸ் நாடுவரை நீட்சி பெற்றது. அவரது வாழ்க்கையின் இறுதிக்கட்டம் வரை தொடர்ந்தது.

கலை நிகழ்ச்சிகள், இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் சந்திப்போம் பேசுவோம். அவரது உரையாடல்கள் எப்பொழுதும் கலை சம்பந்தமானதாகவே இருக்கும். வேறு விடயங்கள் பேசியதில்லை.

1991 - 1995 காலப்பகுதியில் பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த ‘தமிழன்’ பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினேன்.

அப்பொழுது ஒருமுறை எமது பத்திரிகைக் காரியாலயத்துக்குக் கலைஞர் வந்தார். பாரிஸ் நகரத்தில் அவரைச் சந்தித்தது முதல் ‘கலைஞர்’ என்றே அழைத்து வந்தேன். ‘தமிழன்’ பத்திரிகைக் காரியாலயத்துக்குவந்தவர்என்னுடன்உரையாடிக்கொண்டிருந்தார். அதுவும், கலை, கலைஞர்கள் பற்றியதாகவே இருந்தது. அப்பொழுது எனக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. “நீங்கள் பேசுகின்ற விடயங்களை எழுத்தில் வடித்தால் நன்றாக இருக்குமே” என்றேன். உடனடியாகவே “எழுதுவோம்” என்றார்.

அவருடன் பேசிய அந்த வாரத்திலேயே ‘ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்’ என்ற தலைப்பில் அவர் சந்தித்த, நேசித்த கலைஞர்கள் பற்றி எழுதி வந்தார். பத்திரிகையில் இந்தத் தொடரை எழுதிவந்த காலகட்டத்தில், எமது பத்திரிகை வெளியாகும் நாளுக்கு முதல்நாள் பணியாளர்கள் விழித்திருந்து பணியாற்றுவோம். அந்நாளில் ‘கலைஞர்’ எங்களுடன் வந்திருந்து எல்லோருக்கும் உற்சாகமூட்டுவார். கதைகள் பல கூறுவார். அந்த நாட்களை நான் அடிக்கடி நினைவுபடுத்திப் பார்ப்பதுண்டு.

ஈழத்தின் நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர்களை அவர் பதிவு செய்திருந்தார். இந்தத் தொடரை எழுதும் பொழுதே நூலாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் முன்வைத்திருந்தார்.

கலைஞர் நோய்வாய்ப்பட்டுவிட்டார். தனித்து எங்கும் நடமாட முடியாத நிலை. ஆயினும், தொலைபேசி வாயிலாக அடிக்கடி பேசுவார். அவ்வேளைகளில் எல்லாம் இந்த நூலின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவார்.

கலைஞர் காலமாவதற்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னரும் தொலைபேசியில் பேசியிருந்தார்.

தான் இப்பொழுது ஒரு நூலை பாரிஸில் மிக நீண்ட காலமாகக் கலைப்பணி புரிந்து வருகின்ற பரா அவர்களது துணையுடன் எழுதிவருவதாகக் கூறினார். அதாவது கலைஞர் கூறிக்கொண்டிருப்பதை பரா எழுதி பின்னர் தட்டச்சு செய்து கொள்வார். அந்த நூலின் பதிப்பிற்கும் ஆதரவு வேண்டும் என்று கலைஞர் கேட்டுக்கொண்டார்.

கலைஞரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் 'தமிழன்' பத்திரிகையில் அவர் தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்த "ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்" என்ற தொடரை அவரது நினைவாக நூலாக வெளியிடுகிறேன்.

கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களுக்கு 75வது வயது பூர்த்தியை முன்னிட்டு பாரிஸில் பவளவிழா நடைபெற்றது.

அவருக்காக பவளவிழா மலர் அழகாக வெளியிடப்பட்டது. அந்த மலரில் ஈழத்தின் பல முன்னணிக்கலைஞர்கள் உலகின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களுக்குப் புகழாரம் சூட்டியிருக்கிறார்கள்.

மலரில் நாடக இயக்குனர் எஸ்.ரி. அரசையா, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், பி.எச். அப்துல் ஹமீத், கமலினி செல்வராசன், நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவியார் கலைஞர் குழந்தை, மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம், எழுத்தாளர், நாவலாசிரியர் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து எஸ்.பொ, வானொலி மேடை திரைப்படக் கலைஞர் கே. சந்திரகேசரன், கலைஞர், எழுத்தாளர், நாடகப் பிரதி எழுத்தாளர் 'அம்பி' (அவுஸ்திரேலியா),

வானொலி, மேடை திரைப்பட, தொலைக்காட்சிக் கலைஞர் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் (கனடா), குத்துவிளக்கு, திரைப்பட நடிகர் ஜெயகாந்த் (த. நமசிவாயம்) சுவற்சர்லாந்து, நாடக - திரைப்பட நடிகர் 'சிலோன்' சின்னையா (பிரித்தானியா), 'சோக்கெல்லோ' சண்முகம் (கனடா), எழுத்தாளர், நடிகர் சிசு. நாகேந்திரன் (அவுஸ்திரேலியா), வானொலி, மேடை, தொலைக்காட்சி, திரைப்படக் கலைஞர் 'அப்புக்குட்டி' ரி.ராஜகோபாலன், ஓய்வபெற்ற மொழிப் பெயர்ப்பாளர் சுப. சோமசுந்தரம் (ஜேர்மனி), குணசித்திர நடிகர் கலாபூசணம் எஸ். விஸ்வநாதராஜா, நாடக, திரைப்பட கதாசிரியர் - இயக்குனர் யாழ்ப்புர துரை (தமிழ்நாடு, இந்தியா), 'புதினம்' ஆசிரியர் ஈ.கே. ராஜகோபால் (பிரித்தானியா), ஈழவர் திரைக்கலை மன்றத்தின் தலைவர் பரிஸ்டர் யோசெப், நடிகர் ஒப்பனையாளர் பெஞ்சமின் இம்மானுவேல் (பிரான்ஸ்), வில்லிசைக்கலைஞர் நாச்சிமார் கோயிலடி இராஜன் (ஜேர்மனி) பத்திரிகையாளர் எஸ்.கே. காசிலிங்கம், அறிவிப்பாளர் லோகேஸ், கலைஞர் 'சின்னக்குட்டி' ரி. தயாநிதி (பிரான்ஸ்), நாட்டுக்கூத்து கலைஞர் செபமாலை ஆனந்தன் (பிரான்ஸ்), குறும்பட இயக்குனர் 'கலைக்கண்' பாலராஜா பேரம்பலம், பிரான்ஸ் தமிழர் கலை கலாசார ஒன்றியத் தலைவர் எம். அரியநாயகம் (பிரான்ஸ்), கவிஞர் அருந்ததி (பிரான்ஸ்), 'சலனம்' பாரிஸ் க. முகுந்தன் (பிரான்ஸ்), ஆசிரியை புஷ்பா சிவபாலன் (அவுஸ்திரேலியா), கலை ஆர்வலர் இராஜகுமாரன் (ஜேர்மனி), 'கவின் கலாலயா' வைரமுத்து திவ்யராஜன் (கனடா), நடிகர் கலை ஆர்வலர் 'சங்கானை' எஸ். லோகநாதன் (ஜேர்மனி), கவிஞர் தா. பாலகணேசன் (பிரான்ஸ்), கவிஞர், ஊடகர், எம்.என்.எம். அனஸ் (பிரித்தானியா), அன்ரன்பீலிக்ஸ், சித்திரா சாம் (கனடா), தமிழ் நாடகக் கலைஞர் அன்ரன் பொன்ராசா (சுவிட்சர்லாந்து), ச. சச்சிதானந்தம் பிரெஞ் - தமிழ் அகராதி ஆசிரியர், தமிழர் வித்தியாலய அதிபர் (பிரான்ஸ்), நாவலாசிரியர் 'நிலக்கிளி' பாலமனோகரன் (டென்மார்க்), ஈழன் இளங்கோ (அவுஸ்திரேலியா), வானொலி, மேடை தொலைக்காட்சி கலைஞர், ஆர்.ரி.எம். பிரதர்ஸ் இயக்குனர் இரா. குணபாலன் (பிரான்ஸ்), எழுத்தாளர் கி.செ. துரை (டென்மார்க்), எழுத்தாளர்,

நாவலாசிரியர் மாத்தளை சோமு (அவுஸ்திரேலியா), பறாணையூர் பிறேமகாந்தன் (அவுஸ்திரேலியா), தமிழ்த்திரைப்பட இயக்குனர் புதியவன் ராசையா (பிரித்தானியா), 'மௌனம்' தயாரிப்பாளர் பொறியியலாளர் இராஜநாயகம். பெ (பிரான்ஸ்), குறும்பட இயக்குனர் 'தமிழியம்' சுபாஸ் (நோர்வே), நடிகர் ரி. யோகராஜா (டென்மார்க்), எழுத்தாளர் முருகபூபதி (அவுஸ்திரேலியா), கனடா 'தமிழர் தகவல்' ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம், ஜேர்மனி பிறேமன் தமிழ் கலைமன்றம், மேடை நாடக திரைப்பட இயக்குனர் பரா (பிரான்ஸ்), 'மறவன் புலவு' க. சச்சிதானந்தம் (அவுஸ்திரேலியா), அருண் சிவகுமாரன் (கனடா), 'நடனக்கலைஞர்' பாரிஸ் நர்த்தனாலயா நடனக் கல்லூரி அதிபர் ரி. தயாள சிங்கம் (பிரான்ஸ்), எழுத்தாளர் தம்பி ஜெயா தேவதாஸ் (சிறிலங்கா), ஒலிபரப்பாளர் எஸ்.கே. ராஜேன் ஆகிய மொத்தம் அறுபது பேரின் வாழ்த்துச் செய்திகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

அவை ஒவ்வொன்றையும் வாசித்த வேளை கலைஞர் அவர்களது கலைவெளிப்பாடுகளின் ஆற்றல், ஆளுமை, திறமை என்பன புலப்பட்டன. நாடகம், திரைப்படம் என அவரது ஈடுபாட்டுக்கு அளவுகோலே கிடையாது. அப்படியொரு கலைப்பயித்தியமாகத் திகழ்ந்தவர். திரைப்பட வெறியினால் அரசாங்க வேலையைத் துறந்தார், சொத்து சுகங்களை இழந்தார்.

ஆயினும், கலைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தார். கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் சாவடையவில்லை.

கலை உள்ளவரை அவர் புகழ் நிலைபெற்றிருக்கும். கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களின் பவளவிழா மலரில் வெளியாகியிருந்த கலைஞரின் மனைவி சந்திரா ரகுநாதன் 'மௌனம் பேசியது' என்ற தலைப்பிலான பதிவு என்னைக் கவர்ந்திருக்கிறது.

கலைஞரின் நலன் விசாரிப்பதற்காக அவரது இல்லத்துக்குச் செல்கின்ற வேளையில் எல்லாம் சந்திரா மிக அமைதியாகவே காணப்படுவார். அதிகம் பேசமாட்டார். அவர் எழுதியதற்கு இடப்பட்ட தலைப்பு மிகவும் பொருத்தமானது.

சந்திரா அவர்களை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காரணம், கலைஞர் கலைப்பணி காரணமாக மாதங்கள்,

வருடங்கள் எனச் சென்றுவிடுவார். அவ்வேளையில் தலைசிறந்த குடும்பத் தலைவியாகத் திகழ்ந்து தமது கடமையைச் சிறப்புறச் செய்திருக்கிறார். கலைஞர் நோய்வாய்ப்பட்டுவிட்ட பின்னர், அவரது சகல பணிகளையும் திருமதி ரகுநாதன் மனம் கோணாது பல ஆண்டுகள் மேற்கொண்டு வந்தார் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். அதனால் திருமதி சந்திரா ரகுநாதனை பாராட்டுகிறேன். எனது பத்திரிகைத்துறை நண்பர், ஈழநாடு பத்திரிகையில் என்னுடன் ஒன்றாக மிக நீண்ட காலம் பணியாற்றிய, நண்பர் பாமா ராஜகோபால் என பத்திரிகை உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட ஈ.கே. ராஜகோபால் அவர்களது மனைவி திருமதி ராஹினி ராஜகோபாலின் மூத்த சகோதரி தான் திருமதி சந்திரா ரகுநாதன் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியது.

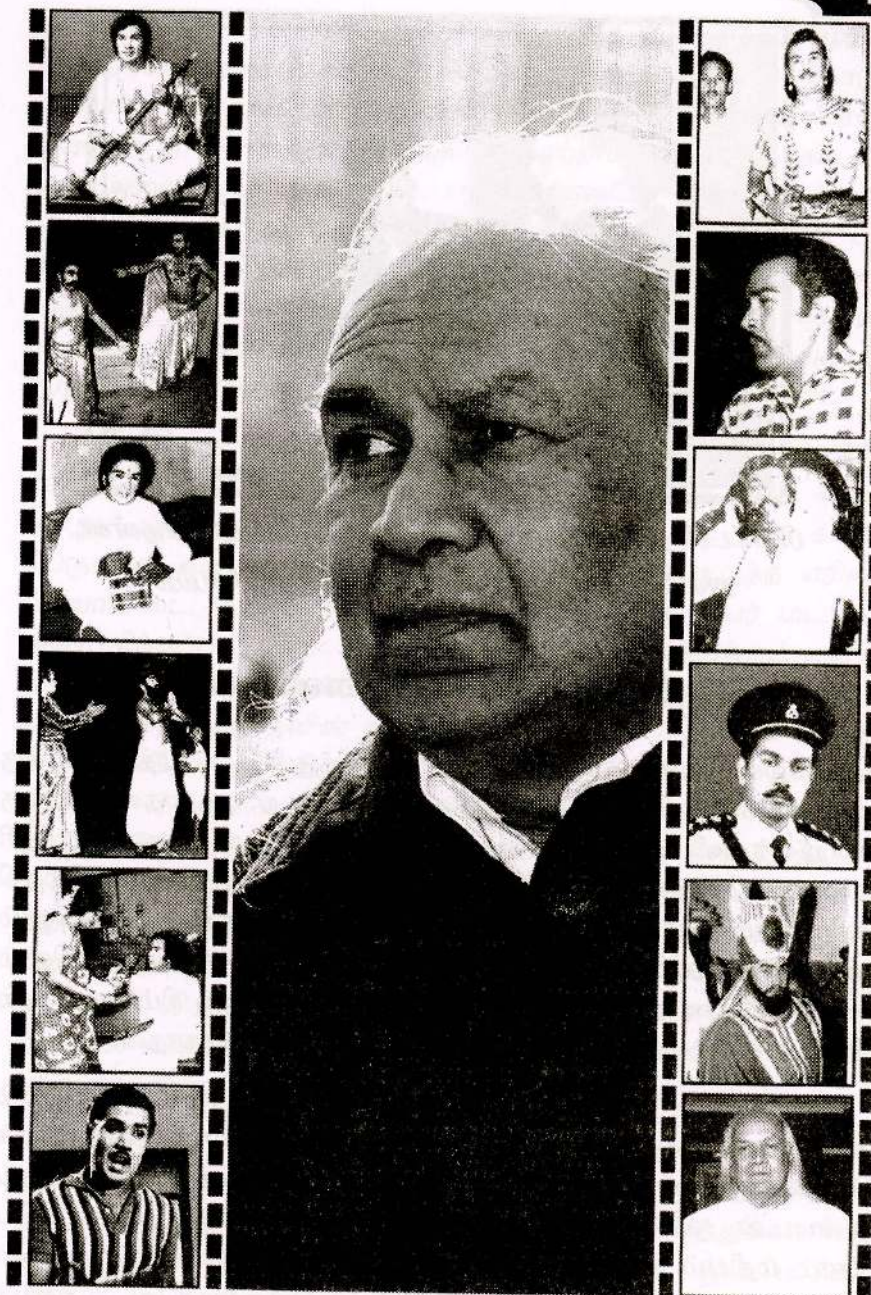
கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் எம்மிடமிருந்து நிரந்தரமாக விடைபெற்று இரண்டு ஆண்டுகள் ஓடிச்சென்றுவிட்டன. அவரின் இரண்டாவது ஆண்டு நினைவுகூரலின் பொழுது அவரது எழுத்துப்பதிவு அவர் விரும்பிய வண்ணம் நூலுருவில் வெளிவருகின்றது. இவ்வேளையில் “ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்” நூல் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் நினைவுகளைத் தாங்கி உங்கள் கரங்களில் இருப்பது எனக்குப் பெரும் திருப்தி தருகிறது. இந்த நூலுக்காக தங்கள் நேரத்தை ஒதுக்கி கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் நினைவுகளை பதிவாக்கிக் கொண்ட அனைவருக்கும் எனது நன்றி.

எனது பத்திரிகைத்துறை சார்ந்து என்னை அறிந்திருக்கும் பெரும்பாலோர், கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் தொடர்பான இந்த நூலுருவாக்கமுயற்சியில்கைகொடுத்திருப்பது பெருமிதமளிக்கிறது.

கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களின் பெயர் ஈழத்துக் கலையுலகில் நிலை பெற்றிருக்கும். அவர் மறக்கப்படக்கூடாது என்பதே எனது ஆசை.

எஸ்.சீ. காசிலிங்கம்

நன்றி முற்றம்.

"நிர்மலா" ஏ. ரகுநாதன்

**பிரிட்டன் தலைநகர் லண்டனில் தளம் கொண்டுள்ள
ஜெஸ்சி தமிழ் வானொலியில் நடைபெற்ற
நடிகமேதை**

ஏ. ரகுநாதன் நினைவும் பகிர்வு

‘வாழ்க வளமுடன்’ என்ற உயிர்த்துவ வாழ்த்தொலிக்கு அண்மைக்கால சொந்தக்காரன் நாடக மேதை ஏ. ரகுநாதன். அரங்கு என்று வந்துவிட்டால் பெரியவர்களையும் சரி, குழந்தைகளையும் சரி சமமாக ஒரே அன்புத் தராசில் வைத்துப் பார்த்து உள்ளார வாழ்த்தி மகிழும் நடிகமேதை ஏ. ரகுநாதன். ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கிலும் சரி, ஈழத்துத் தமிழ் சினிமா விரித்திரையிலும் சரி குறுந்திரையிலும் சரி தனக்கென ஒரு மணி மகுடமும் தமக்கென ஒரு சிம்மாசனமும் இயல்பாகவே வரிக்கப் பெற்ற ஒரு கலை மேதை ரகுநாதன்.

அவருக்கான அனைத்துலக உயிரோடை ஐ.எல்.சி தமிழ் பிரிவஞ்சலி நிகழ்ச்சியில், ஈரமுற்ற இதயங்களோடு பங்குபற்றிக் கொண்டிருக்கும் அனைவருக்கும் வணக்கம் கூறி, துயர்தோய் அன்புடன் வரவேற்கிறேன். 2020 ஏப்பிரல் 22 ஐரோப்பிய நேரம் மதியம் இரண்டு மணிக்கு மேல் நடிகமேதை ஏ.ரகுநாதன் மறைந்துவிட்டார் என்ற செய்தி மெதுவாகவே கசியத்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

தொடங்கியது. உலகெங்கும் பரவி வாழும் ஈழத்தமிழர்கள் கொரோனா வைரஸ் விதித்திருக்கும் கதவடைப்பு என்ற கொடும் தீர்ப்பால் வீட்டில் இருந்தபடியே தொலைபேசித் தொடர்பில் ஆளை ஆள் விசாரித்து, இரங்கல் பரிமாற்றம் செய்து கொண்டதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். எல்லோருடைய விசாரிப்பும் ஒரே ஓடையில் பாய்ந்து பாரிஸில் இருக்கும் பெரும் கலைஞர் பரா அண்ணையின் தொலைபேசியில் வரிசையாக நின்றன. நடிகமேதை ரகுநாதன் அவர்களை ஆத்ம சத்தியோடு நெருக்கமாக நேசித்து கடந்த சில ஆண்டுகளாக அவருக்கு பணிவிடை புரிந்து, கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடிச்சென்று, உதவி புரிந்து வந்தவர் பரா அண்ணை.

நடிகமேதை ரகுநாதன் உயிர் நீத்த நாள் 22 ஏப்பிரல் 2020 மதியம். உடலத்தகனத்துக்கென நாள் 27 ஏப்பிரல் 2020 காலை என்று பிரான்ஸ் அதிகாரிகளால் விதிக்கப்பட்டது. கலைப் பெருமகன் உறங்கும் உடலப்பேழை வைக்கப்பட்டிருந்த எரிகூட பிரியாவிடை மேடைக்கு அருகே செல்ல மூன்று பேர் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஒதுக்கித் தரப்பட்ட நேரத்துக்குள் உள்ளே சென்று வெளியே திரும்பி விட வேண்டும். வீடு வரை மனைவியாக நடிகமேதை ரகுநாதனின் துணைவியார் சந்திரா ரகுநாதன் அம்மை வீட்டிலேயே தரித்திருந்தார். வீடுவரை உறவாக, நாடுவரை உறவாக பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளைகளும் தாம் தாம் வாழும் நாடுகளிலேயே தரித்திருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை. இவர்கள் அனைவரின் பிரதிநிதியாகவும் உலகமெங்கும் பரவி வாழும் நடிகமேதை ஏ. ரகுநாதன் அவர்களுடைய கலை உலக நண்பர்களின் சார்பாகவும் பரா அண்ணை சென்றார். கலைத்துறை நண்பர்கள் குணாவும், விக்ரமும் கூடிச்சென்றார்கள். உடலப்பேழைக்குள் மீளாத்தாயிலில் உறைந்திருந்த கலை மேதை ஏ. ரகுநாதனின் செவிகளில் பரா அண்ணை ஊதிய, ஓதிய வார்த்தைகள் இவை.

“வணக்கம் ரகுநாதன் அண்ணை. எங்களின்ர தமிழ் மக்களுக்காக, கலை ரீதியாக எவ்வளவோ உன்னதமான விசயங்களை திரைப்படமாக, நாடகங்களாக, எழுத்துக்களாக 75 வருடங்களாக நீங்கள் செய்து வந்திருக்கிறீங்கள். இப்பிடியொரு இக்கட்டான நேரத்தில் உங்களின் அன்பார்ந்த குடும்பமோ,

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

உங்களை விரும்பக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான நண்பர்கள், கலைஞர்கள் வரமுடியாத சூழ்நிலையில் அத்தனை பேருடைய பேராலையும் நாங்கள் மூவர் இந்த இடத்திலை வந்து அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறோம்”.

உறவுகளே இதை ஓர் இரங்கல் நிகழ்ச்சியாக அல்லாது நினைவுப் பகிர்வு நிகழ்ச்சியாக வழங்குங்கள் என்று இந்த நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து வழங்கும் சுவிஸ் பொன்ராசா அன்ரன், பிரான்ஸ் கெங்கேஸ் கெங்கேஸ்வரன், சுவிஸ் ரமணன் ஆகியோரின் வேண்டுகோளை ஏற்று நெட்டுரைகளைக் குறுகத் தறித்து ரகுநாதப் பெரியனைப் பணிந்து வணங்கித் தந்திருக்கும் ஒவ்வொரு நினைவுப் படையல் பங்காரருக்கும் முதலில் நன்றி கூறுகின்றோம்.

ஈழக்கூத்தன் ஏ.சி. தாசீசியஸ்

02.05.2020

ஐ.எல்.சி உயிரோடை நிகழ்ச்சி

ஈழத்தமிழ் நாடக வடிவத்தின் வேர்களைத் தேடி தேசத்தின் ஒவ்வொரு பகுதிகளுக்கும் சென்று சேர்த்தவைகளை அரங்கிற்கும், ஒலி ஊடகத்திற்கும் எடுத்து வந்து பெருந்தொண்டாற்றிய நாடகப் பெருங்கலைஞன். பல்கலைக்கழகங்களில் நாடகக் கலை பயிலும் மாணவர்களின் ஆய்வுக்குரிய படைப்புகளை வழங்கி வைத்துள்ள நாடகக் கலைப் பேராசான். ஈழத்து நவீன தமிழ் நாடகப் பரப்பில் வேருன்றிய ஈழக்கூத்தன். ‘பொறுத்தது போதும்’ என்ற நாடகத்தின் மூலம் ஈழத்தின்

பாரம்பரிய நாடகக் கலை வடிவத்தையும் நவீனத்துவத்தையும் அறுவடை செய்த நாடகப்பிதாமகன். புலம் பெயர் வாழ் மக்களுக்குச் சேவையாற்ற ஒலி ஊடகத்தைத் தொடங்கி வைத்த பெருமைக்குரியவர். ஐபிசி தமிழ் ஒலி ஊடகம் எத்தனை காலம் எவர் எவர் நிர்வகிப்புக்குச் சென்றாலும் இவர் பெயரையே முதலில் உச்சரிக்கும். நாடகர்-ஏடகர்-ஊடகர்-ஏ.சி.தாசீசியஸ் அவர்கள்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

**ஒப்பனை இல்லாத உள்ளம் கொண்டு,
கலைக்காகத் தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்து
கலைத்தேரோட்டிய கலைமகன் ஏ. ரகுநாதன்**

ஒப்பனைகள் பல்லாயிரம் கண்டமுகம் துளியளவும் ஒப்பனையில்லாத உள்ளம் அவர்தான் ஏ. ரகுநாதன்.

வாழ்நாளில் ஆறு தசாப்த காலம், கலைக்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து மறைந்த மகா கலைஞன்.

“மலாயன் பென்சனீயர்” எனும் சொல்வழக்கொன்று முன்பிருந்தது. அதாவது தொழில் நிமித்தம் மலேசியா சென்று வாழ்ந்து, பின் நாடு திரும்பியதும் மலேசிய அரசால் வழங்கப்படும் ஓய்வூதியத்தை அனுபவித்து வந்த ஈழத்தமிழரையே அவ்வாறு அழைப்பர். அவ்வாறு மலேசியாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் உரும்பிராய் கந்தையா அப்புத்துரை, கந்தரோடை தையல் நாயகி தம்பதிக்குப் பிறந்த மூன்றாவது பிள்ளைதான் நமது கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் (05.05.1935).

கருவிலேயே இசைகேட்டு வளர்ந்த பிள்ளை. ஆம், அன்னை, ஹார்மோனியம் இசைத்துப் பாடுவதில் வல்லவர். கடைக்குட்டி என்பதால், தன் பிள்ளை பாலருந்தும் காலம் முடிந்த பின்னரும் 14 ஆண்டுகள் வரை, தன் கையாலேயே சோறுாட்டி வளர்த்தார் அன்பு அன்னை. கூடவே கலையுணர்வையும் ஊட்டி வளர்த்திருப்பார் போலும். அந்தக் கலையுணர்வின் காரணமாக மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் காலத்தில் பள்ளிக் கலைவிழாவின் போது மேடையேற்றிய “தூக்குமேடை” என்ற நாடகம் முதல் அங்கீகாரத்தை தந்தது. அந்த அங்கீகாரம் தந்த உந்துதல் காரணமாக, ஈழத்தின் நாடகத்தந்தை “கலையரசு” சொர்ணலிங்கம் அவர்களிடம் தன்னையே தத்துக் கொடுத்து அவரது மாணவர்களில் ஒருவரானார்.

இது, அவர் சொல்லக் கேட்டு நாமறிந்த அவரது வாழ்வின் முன்கதைச் சுருக்கம்.

பல கலைஞரது வாழ்வில் கலையுணர்வு என்பது, விடலைப்பருவ காலத்துக்கிளர்ச்சியில் முகிழ்த்து, வாலிபத்தில் மலர்ந்து மணம் வீசி, திருமணம், குடும்பம் என்ற பொறுப்புகள் வந்த பின்னர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறைந்து மங்கிப்போகும் ஓர் அனுபவமாகவே அமைந்திருக்கும். ஆனால் ஏ. ரகுநாதன் என்ற மனிதரோ இளமைப் பருவம் தொட்டு இறப்புவரை, அந்தக் கலையுணர்வு எனும் சுடர் அணையாச் சுடராய் ஓங்கிப் பிரகாசித்த ஒரு மனிதராக வாழ்ந்து மறைந்திருக்கிறார் என்பதுதான் ஆச்சரியம்.

அட்டா! எத்தனை தலைமுறைகளை அவர் தாண்டி வந்திருக்கிறார்!!

“பழையன கழிநவம் புதியன புதுநவம்

வழுவகைலை வகைமி னானே”

என்ற நன்னூல் கூற்றுப்படி, காலமாற்றங்களின் காரணமாக மக்களது ரசனையிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் புரிந்து, அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளோடும் இணங்கி, இசைந்து கொடுத்துத் தன்னையும் புதுப்பித்துக் கொண்டவரல்லவா அவர்!

அறுபதுகளின் முற்பகுதியில் இருந்து, சிறுவர் மலர் நிகழ்ச்சியின் மூலம் வானொலி அனுபவம் கொண்ட அடியேன், 64ம் ஆண்டு சன்மானம் பெறும் வானொலிக் கலைஞனாகத் தெரிவான பின்னர்தான் முதன் முதலாக ஏ. ரகுநாதன் என்ற கலைஞரை ஒரு சக்கலைஞனாக சந்தித்தேன், வானொலி நாடகத் தந்தை எனப்போற்றப்படும் “சானா” எனும் சண்முகநாதன் அவர்களது நெறியாள்கையில் சரித்திர, சமூக நாடகங்கள் எனப் பலவற்றில் பங்கெடுத்தோம். ஆனாலும், வானொலி நாடகங்களை விட அவரது ஆர்வம், மேடை நாடகங்களிலேயே மேலோங்கிருந்ததை அப்போதே அவதானித்தேன். அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் தனது “நிழல்” நாடக அமைப்பின் மூலம் யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலும் தொடர்ந்து, ஏழு தினங்கள் அவர் நடத்திய நாடக விழாவினை மறக்க முடியாது. அவற்றில் சில நாடகங்களை அடியேனும் பார்த்து வியந்திருக்கிறேன். கொழும்பு மேடைகளில் அவர் நடித்த “மாதின் மதி” (ஷெக்ஸ்பியரின் மக்பெத்), “மனிதன்”, “தேரோட்டி மகன்”, “மனு நீதி கண்ட சோழன்”, “இன்பநாள்”, “வழி தெரிந்தது”, “நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்”, “ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்”, “பச்சைக்கிளியே பழம்கொண்டா”, “அவளை கொன்றவன்”, “எந்தையும் தாயும்”, “நகரத்துக்கோமாளிகள்”, “பொய் முகங்கள்”, “பொற்கூண்டு”, “சிவிகை” அனைத்தும் வரலாறு படைத்தவை.

இவரது நடிப்பாற்றலை அவதானித்து வந்த, பேராசிரியர் எம். வேதநாயகம் அவர்கள், வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் “ஹாம்லெட்” நாடகத்தின் நேரடித் தழுவலாக “கடமையின் எல்லை” என்ற திரைப்படத்தை 1966ம் ஆண்டு தயாரித்த போது ஏ. ரகுநாதன் அவர்களையும் ஒரு முக்கிய பாத்திரத்தில் நடிக்க வைத்தார். அத்திரைப்படத்தில் நடித்த நாள் தொட்டு, தமிழகத்துத் திரைப்படங்களுக்கு இணையாக, ஈழத்துத் திரைப்படத் துறையினை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்றவோர் வெறி, அவருள் உருவாகியிருக்க வேண்டும். அதன் காரணமாகவே தனது சொந்த முயற்சியால் 1968ம் ஆண்டு “நிர்மலா” திரைப்படத்தைத் தயாரித்து நடித்து வெளியிட்டார். அது மட்டுமா! இலங்கைத் திரைத்துறை

வரலாற்றில் ஒரு சாதனையாக முதலாவது “சினிமாஸ்கோப்” (70mm) தொழில் நுட்பத்துடன் கூடிய தமிழ்த் திரைப்படம் உருவாக மூலகாரணியாக இருந்து பிரதான பாத்திரத்திலும் நடித்துச் சாதனை புரிந்தார். தமிழகத்தில் நடிகர் திலகத்தின் நடிப்பில் உருவான முதல் சினிமாஸ்கோப் திரைப்படமான “ராஜ ராஜ சோழன்” 1973ம் (31 March 1973) ஆண்டு வெளிவந்தது. ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து இலங்கையில் ஹட்டன் வி.கே.டி. பொன்னுசாமிப் பிள்ளை என்ற தொழிலதிபர் தயாரித்த “தெய்வம் தந்த வீடு” கினிமாஸ்கோப் (70 mm) திரைப்படம் 1978ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. பிரதான பாத்திரத்தில் நாதஸ்வரக் கலைஞராக ஏ. ரகுநாதன் அதில் நடித்தார். இவை தவிர, வி.பி. கணேசன் தயாரித்த “புதிய காற்று” மற்றும் எண்பதுகளில் வெளிவந்த “நெஞ்சுக்கு நீதி” திரைப்படங்களிலும் தன் நடிப்பால் பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளார்.

கலைக்கு மொழி எல்லைகள் கிடையாது என்ற வகையில் சிங்களத் திரைத்துறையிலும் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களது பங்களிப்புகள் தொடர்ந்தன. இலங்கையின் உச்ச நட்சத்திரங்களான காமினி பொன்சேகா மற்றும் ஜோ அபேவிக்ரம ஆகியோரின் திரைப்படங்களில் ஒரு தயாரிப்பு நிர்வாகியாகப் பணிபுரிந்தார். அத்துடன் சிங்களத் திரைப்படங்களிலும் கூட பிரபல நட்சத்திரங்களான அசோகபொன்னம்பெரும, றோய் டி சில்வா, சுமணா ஆகியோருடன் இணைந்து நடித்த பெருமைக்கும் உரியவர்.

83ம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தின் பின்னர், தமிழகத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த காலத்திலும், அங்கு தமிழகத் திரைத்துறையினரோடு நெருங்கிப் பழகி, திரைப்படத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் தொழில்நுட்பங்கள் பற்றிய அறிவை மேம்படுத்திக்கொண்டார். வாழ்வில் எத்தனையோ சோதனைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி வந்த போதெல்லாம் அச்சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும் கலைமீது அவர் கொண்ட காதல் துளியளவும் குறையவில்லை. ஐரோப்பாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த பின்னரும், அங்கு வாழும் இளைய தலைமுறையினரோடு இணைந்து தன் கலைப்பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். இங்குதான் இதர மூத்த

கலைஞர்களிலிருந்து ஏ. ரகுநாதன் தனித்துவமாக விளங்குகிறார், பல மூத்த கலைஞர்களோ, தமக்குப் பின்னேயும் ஒரு தலைமுறை வரும், அவர்களது காலத்தில் விஞ்ஞானம் வளர்ந்து, தொழில்நுட்ப வசதிகள் பெருகி மக்களது ரசனையும் மாற்றமடையும் என்பதை உணராமல், தங்களது கடந்தகாலம் மட்டுமே பொன்னானது என்ற நினைப்பில் தனித்துப்போவதுண்டு. விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில மூத்த கலைஞர்கள் மட்டுமே, வளரும் தலைமுறையையும் வாழ்த்தி வரவேற்கும் பக்குவத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள். ஏ.ரகுநாதனோ ஒரு படி மேலே சென்று, இளைய தலைமுறையிடமும் கற்றுக்கொள்ள நிறைய உண்டு என உணர்ந்து, அவர்களோடு சமவயதொத்தவர் போலப் பழகி நட்புணர்வுபூண்டு, தன்னையும் புதுப்பித்துக்கொண்டு பலபுதிய படைப்புகள் உருவாகத்தோள் தந்து துணையாக நின்றார். அதன் விளைவாகத் தான் ஐரோப்பாவிலே நம்மவர் படைப்பாக வீடியோ ஒளிநாடா வடிவிலே “இன்னும் ஒரு பெண்”, “முகத்தார் வீடு”, “நினைவு முகம்”, “பரமபதம்”, “தயவுடன் வழிவிடுங்கள்” என படைப்புகள் வெளிவந்தன.

மூப்பும் பிணியும் வந்து வாட்டினாலும், இறுதிவரை அவரது உள்ளம் மட்டும் இளமைத் துடிப்புடன் விளங்கியதை, இறுதியாக அவரை பாரிஸ் இல்லத்தில் நேரில் சந்தித்த போது உணர்ந்தேன். அந்த வேளையிலும்கூட, கண்கள் விரியப் பரவசத்துடன் அவர் சொன்னது: “தற்போது உலகெங்கிலும் பரந்துவாழும் நமது ஈழத்துக் கலைஞர்களையெல்லாம் ஒன்றிணைத்து, ஒரு தமிழ்த் திரைப்படத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கான கரு என்னிடம் உள்ளது, திரைக்கதையை விரைவில் உருவாக்கிவிடுவேன்” என, அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் சொன்னகாட்சி, இன்றும் பசுமையாக நினைவில் நிழலாடுகிறது.

பவளவிழாக் கண்ட கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள், நம் மத்தியில் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் ஐரோப்பாவில் வெளிவந்த “தமிழன்” பத்திரிகையில் வரைந்த கட்டுரைகளை, கரிசனையோடு சேகரித்துத் தொகுத்து, நூல்வடிவில் வெளிக்கொணரும் பணி, எதிர்காலத் தலைமுறை நன்றியுடன் பாராட்டப்போகும்

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

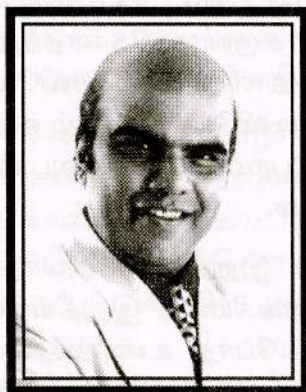

பணியாகும். அத்தகைய பணியினைச் செய்யும் யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் முன்னாள் உதவி ஆசிரியரும், பாரிஸ் 'ஈழநாடு' முன்னாள் நிர்வாக இயக்குனரும், தமிழன் பத்திரிகையின் முன்னாள் ஆசிரியருமான எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்களுக்கு எமது நன்றி நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

வாழ்க வளமுடன்

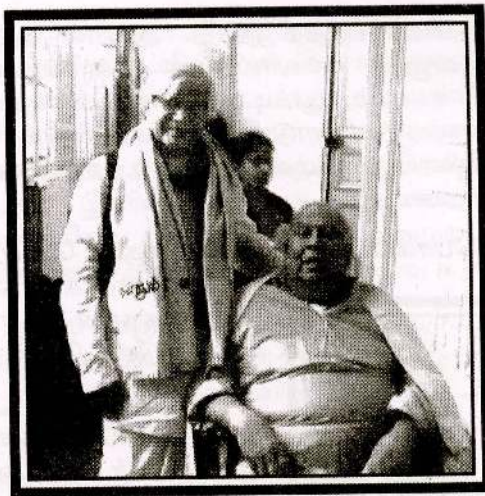
அன்புடன்

B.H. அப்துல் ஹமீத்

ஈழத்துக் கலைத்துறையில் மிக மூத்த கலைஞர்கள் முதல் இன்றைய இளைய தலைமுறைக் கலைஞர்கள் வரை அனைவரது கலைப்படைப்புக்கள் தொடர்பாக அறிந்திருப்பவர். அவர்கள் அனைவரது கலை முயற்சிகளுக்கு துறை சார்ந்தும் அதற்கும் அப்பாலும்தமது ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்புக்களை அவ்வப்பொழுது வழங்கி ஈழத்துக் கலை வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக

விளங்குபவர். இலங்கை வானொலியில் ஈழத்துக் கலைவடிவங்கள் பல வலம் வருவதற்கு வழிவகுத்தவர். நாடகம், இசை என்பவற்றுடன் மாத்திரமல்லாது எழுத்துத் துறையில் ஆற்றலாளர்கள் வளர்ந்து மிளிர்ந்திட வானொலி நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை வடிவமைத்த முன்னோடி. ஒலிபரப்புக்கலையின் ஒரு திறந்த பல்கலைக்கழகம். உலகெங்கும் இயங்கிவரும் தமிழ் வானொலி நிலையங்கள் பரிவோடு வரவேற்று மாண் பேற்றும் உலகத்தமிழ் ஒலிபரப்பாளர் பீ.எச்.அப்துல் ஹமீத் அவர்கள்.

**“நான் போட்டிருப்பது ரகுநாதன் செய்து தந்த முடியும்
கவசமும். கதாயுதம் தூக்கியிருக்கும் விதமும் பார்வையும்
ரகுநாதன் சொல்லித் தந்தவை”.**

**உணர்ச்சிகரமான இக்கணங்கள்தான் வாழ்க்கைக்கு
அர்த்தம் தருகின்றன**

ஏ.ரகுநாதன் 1960 களில் ஈழத்து நாடக உலகில் மிகத் தீவிரமாக
இயங்கியவர்களுள் ஒருவர். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்திடம் நடிப்புப்
பயிற்சி பெற்றவர்.

கலையரசு நெறியாள்கை செய்த பி.எஸ்.ராமையாவின் தேரோட்டி
மகன்நாடகத்தில் கர்ணனாக நடித்தவர்.

தெய்வந்தந்த வீடு எனும் ஈழத்துச் சினிமாவில் கதாநாயகனாக
நாதஸ்வரவித்வானாக வந்தவர் என்பது எனது ரூபகம்

1960 களில் கலைப் பைத்தியம் கொண்டு முக்கியமாக நாடக வெறி
கொண்டுதிரிந்த சில கலைஞர்களுள் ஒருவர்.

இவர்களைப் போன்றோருக்கூடாகவே ஈழத்து நாடக மரபு
வளர்ந்தது என்பதைநாம் மறந்துவிடலாகாது.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவர் பிரான்ஸுக்குக் குடிபெயர்ந்து
விட்டார். ஏறத்தாழ 50 வருடங்கள், ஆம் அரை நூற்றாண்டின் பின்
அவரைக் காண்கின்றேன். வயதோ அவருக்கு 80க்கு
மேலாகிவிட்டது. நடமாட முடியாமையினால் அவரது

“நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

கட்டான உடல் மிகப் பருத்திருந்தது. ஆனால் அவருக்குள் அதே கலை வெறி இன்னும் ஜீவாலித்துக் கொண்டிருந்தது. நடக்க முடியாத அவர் சக்கரம் பூட்டிய தள்ளு வண்டி நாற்காலியில் இருந்தபடி இளைஞர்களோடும், சிறுவர்களோடும் சேர்ந்து இந்த வயதிலும், இந்தநிலையிலும் மேடையில் நடித்தமை அவரது கலைப் பற்றுக்கு ஓர் உதாரணம்.

அவருக்குப் பொன்னாடை அணிவிக்கும் கௌரவத்தை விழா அமைப்பாளர்கள் எனக்களித்தனர். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு மிகுந்த கடப்பாடுடையேன்.

1960 களின் ஆரம்பக்காலம், பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இராவணேசன் தயாரித்துக் கொண்டிருந்த காலம்.

“கலையரசு சொர்ணலிங்கத்திடம் நடிப்புப் பயிற்சி பெற்ற ஒருவர் நாளைஉங்களுக்கு நடிப்புப் பயிற்சி தர வருகிறார்” என்று எங்களிடம் கூறினார் பேரா. வித்தியானந்தன் மறு நாள் ஆவலுடன் அந்த ஒருவரை எதிபார்த்திருந்தோம் ஆஜானுபாகுவான , கம்பீரமான அந்த மனிதர் வந்தார்.

“இவர்தான் ரகுநாதன்” என வித்தி சேர் எங்களுக்கு அவரை அறிமுகம் செய்தார். ராவணன் கதாயுதம் எப்படித் தூக்க வேண்டும்?, எப்படிப் பார்க்கவேண்டும்?, எப்படி அசைய வேண்டுமென

அவர் எனக்குச் சொல்லித்தந்தார். இராவணனுக்கான முடியையும் கவசத்தையும் அவரையே செய்து தரும்படி வேண்டிக்கொண்டார் பேரா. வித்தியானந்தன். எந்தலையையும் உடலையும் ரகுநாதன் அளவெடுத்துக்கொண்டு சென்றார். எனக்கு அப்போது 22 வயது. ஒல்லியான ஆள் படத்தில் காணப்படுவது அன்றைய ராவணன் நான் போட்டிருப்பது ரகுநாதன் செய்து தந்த முடியும் கவசமும். கதாயுதம் தூக்கியிருக்கும் விதமும் பார்வையும் ரகுநாதன் சொல்லித் தந்தவை.

பிரான்சில் 14.1.2017 நடைபெற்ற பொங்கல் விழாவன்று அவரது ஆற்றுகையின் பின்மேடையில் நான் பொன்னாடை போர்த்திமுடிய என்னை ஆரத் தழுவிக்கொண்டார். அவர் தழுவலின் இறுக்கத்தில் 50 வருடப் பிரிவின் தாகத்தை உணர்ந்தேன் அவர் கண்கள் பனித்திருந்தன. பேச்சுத் தள தளத்தது. நானும் வெகுவாக நெகிழ்ந்து விட்டேன். நெகிழ்வு என்றும் இனிமை தருவது. நம்மைப், பண்படுத்துவது. ஒருகணம் ஒலிவாங்கியை வாங்கிய அவர் பழைய அந்த நாட்களை பழையராவணேசனை, வித்தியானந்தனை நினைவு கூர்ந்தார்.

அவர் பேசி முடிய நானும் ஒலி வாங்கியை வாங்கி, அவர் எனக்கு நடிப்புப் பழக்கியமையைக் கூறி, ஒரு பாடலைப் பாடிக்காட்டி, அவர் அதற்கு நடிக்க என்னை பழக்கிய விதத்தைக் கூறி அதனை நடித்தும் காட்டினேன்.

50 வருடங்களுக்கு முன்னைய காலங்கள் கண்கள் முன் மலர்ந்தன. பலத்த கரகோஸம். மறக்கமுடியாத கணங்கள் அவை. உணர்ச்சிகரமான இக்கணங்கள்தான் வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் தருகின்றன பொங்கல் விழா ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு முக்கியமாக முகுந்தனுக்கு நான் மிகநன்றிக்கடன் பட்டுள்ளேன்.

மௌனகுரு

பேராளுமையின் பெருமன்கு பேசியிருக்கிறது. இவர் இன்று நாடகப் பேராசான். நாடகக்கலையைப் பல்கலை மட்டத்தில் உயர்த்திவர்களில் ஒருவர். ஈழத்தின் நாடகக் கலைக்குப் பங்களிப்புச் செய்த பல்கலைக்கழக பேராசான்கள் பலருடன் சேர்ந்து காத்திரமான கலைப்-பணியாற்றியவர். அதன் பெரும் கலை அறுவடைகளை இன்றைய தலைமுறைக் கலைஞர்களுக்குக் கடத்தி வருபவர். நாட்டுக்கூத்தின் ஆடல், பாடல் என அனைத்தையும் ஆழமாய் அறிந்து ஆடியும் பாடியும் நாடகம் பற்றிய விரிவுரைகள்

ஆற்றியும் கலைவளம் பெருக்கும் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு.

**கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களை
வாழ்நான் சாதனையாளர் என
மாண்பேற்றியதில் பெருமை கொள்கிறோம்**

- ஜ.பி.சி. தமிழ்

ஈழத்தின் நாடக, திரைப்படத் துறைகளின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்து வாழ்வின் எல்லை வரை அதனைத் தொடர்ந்த ஓர் அரும் பெரும் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள்.

இற்றைக்கு ஆறு தசாப்த காலங்களுக்கு முன்னர் இன்று இருப்பது போன்ற தொழில்நுட்பமோ, நிதிப்பலமோ இருக்கவில்லை.

அரசாங்கமோ, நிதிவளமுடையோரோ தமிழ்த்திரைப்படத்துறை பற்றிப் பெரிதாகக் கவனம் செலுத்திக் கொள்ளவில்லை.

சிங்கள மொழித் திரைப்படங்களுக்கு தமிழர்கள் தயாரிப்பாளர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்புப்பற்றி அவர்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை.

ஆனால், அந்தக் காலகட்டத்தில் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் பெரும் துணிச்சலுடன் திரைப்படத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டார் என்பதை எண்ணும் பொழுது பிரமிப்பாக இருக்கிறது.

உலகெங்கும் பரந்து வாழும் இனமாக ஈழத்தவர்கள் திகழும் இந்தக் காலகட்டத்தில் ஒரு தொடர்ச்சியான திரைப்படக்கலை முயற்சியை முன்னெடுக்க முடியாதவர்களாகவே இருக்கிறோம்.

இதற்கு ஏ. ரகுநாதன் போன்ற கலைஞர்கள் நம்மத்தியில் இல்லாமை என்பதே காரணமாய் அமைந்துள்ளது எனக்கருதலாம்.

ஈழத்துத் தமிழ் திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கத் தயாரிப்பாளர்கள் முன்வராமைக்கு அவர்களுக்குக் கிடைத்த அனுபவங்களும் ஒரு சில காரணங்களாக இருக்கலாம்.

2016ம் ஆண்டு பாரிஸ் நகரத்தில் எமது ஐபிசி தமிழா நிகழ்ச்சியில் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களுக்கு 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' விருது வழங்கத் தீர்மானித்தோம்.

அரங்கில் அவரை அழைத்த பொழுதுதான் தெரிந்தது அவரது, முதுமை நிலையும் உடல் உபாதை நிலையும்.

ஆயினும் அவர் மேடைக்கு வருகை புரிந்தார்.

அப்பொழுது அரங்கில் கலாபிமானிகள் எவரும் இருக்கைகளில் அமர்ந்திருக்கவில்லை. எல்லோருமே எழுந்து நின்று அப்பெரும் கலைமகனுக்கு மரியாதை செலுத்தினர்.

மேடையிலிருந்து நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர்கள் எவரும் வேண்டுகோள் விடுக்காமலேயே கலாரசிகர்கள் அவருக்கு வழங்கிய அந்த உயர்ந்த மரியாதை என்பது, நாம் அவரை 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' ஆக மாண்பேற்றியதன் மகத்துவத்தைப் புரியவைத்தது.

ஈழத்தின் ஒப்புயர்வற்ற ஓர் உயர்ந்த கலைஞருக்கு 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' விருது வழங்கி மாண்பேற்றியதில் ஐபிசி தமிழ் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் கொள்கிறது.

'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன்

கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் 'தமிழன்' பத்திரிகையில் எழுதிய 'ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்' என்ற தொடரை நூலுருவாக்கம் செய்யும், 'தமிழன்' பத்திரிகை ஆசிரியர், ஈழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்களின் பணி மிக உன்னதமானது.

எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்களுக்கும் அதே விழாவில் 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' விருது வழங்கியிருந்தோம்.

இரண்டு ஆளுமையாளர்களின் பணிகள் நூலாக மலர்வது பாராட்டுக்குரியது, வாழ்த்துகள்.

நிராஜ் டேவிட்

நிர்வாக இயக்குநர்
ஐபிசி தமிழ் குழுமம்

ஈழத்தின் கிழக்கு மாகாணம் மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில், எழுத்தாடகத்துறைக்குள் பிரவேசித்தவர். மட்டக்களப்பில் இயங்கி வந்த அத்தனை ஊடகவியலாளர்களுடனும் பயணித்தவர். இன்றும் அந்தத் தொடர்புகள் அறுந்து விடாமல் பேணிவருகின்றவர்.

எழுத்தாடகத்தின் வழியாக மிக நீண்ட காலமாக உலக விவகாரங்கள் பலவற்றைப் பதிவு செய்து வருபவர். உண்மையின் தரிசனம் எனும் அரசியல் ஆய்வு நிகழ்சியை தொலைக்காட்சியில் தொடர்ச்சியாகத் தயாரித்தளித்து வரும். ஐபிசி தமிழ் ஒலி ஒளி ஊடக நிர்வாக இயக்குநர் நிராஜ் டேவிட் அவர்கள்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

**ஈழத் தமிழ் நாடக, திரைப்பட வரலாற்றில்
பல தசாப்தங்களாக மிக நீண்ட காலம்
இயங்கிய ஒரு பெரும் ஆளுமை
அமரர் திரு. ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள்.**

ஏ. ரகுநாதன் அவர்களை எமது கலையுலகம் இழந்து இரு வருடங்கள் ஆகிறது. இன்னும் அவருக்கான நேரடி அஞ்சலி நிகழ்வு நடத்த முடியாத நிலைமையே நிலவுகிறது. இவ் வேளையில் அவரது எழுத்துக்களை நூலாக்கும் முயற்சி சிறப்பானது.

அவர் கலைப்பணி ஆற்றிய காலம் எனது ஆயுட்காலத்தை விடக் கூடியது.

எழுபதுகளின் ஆரம்பப் பகுதியில் நவீன நாடகத்துறையில் நான் இயங்க ஆரம்பித்த காலங்களில் கொழும்பில் அவரைச் சந்தித்தேன். 70களில் அவரோடு ஒரு நாடகத்தில் பங்குபற்றியிருக்கிறேன். 73இல் எமது 'ஏணிப்படிகள்' நாடகம் மேடையேறியதைத் தொடர்ந்து, சில காலத்தில் எனது நண்பரான நெறியாளர் சுஹேர் ஹமீட் நெறியாள்கையில் திரு. ரகுநாதன் அவர்கள் 'ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்'

'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன்

என்ற நாடகத்தை தயாரித்தார். புலவர் யாழ் தெட்ஷிணாமூர்த்தி நாடகப் பிரதியை ஆக்கியிருந்தார். அந்த நாடகத்தில் இராவணனாக திரு. ரகுநாதன் நடித்தார். இராவணன் பாத்திரத்திற்கு அவரது ஆஜானுபாகுவான, கம்பீரமான தோற்றம் மிகப் பொருத்தமாக இருந்தது. நான் அந்த நாடகத்தில் மாரீசன் பாத்திரத்தில் நடித்தேன். அப்போது பிரபலமாக இருந்த நடிகர்களான லடிஸ் வீரமணி, கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் போன்றோரும் அந்நாடகத்தில் நடித்தனர். அப்போதுதான் எனக்கு கொழும்பில் இருந்த பல மேடை நாடக நடிகர்களுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

கலைப் படைப்புகளில், நல்லவற்றைக் காணுவதும், அவற்றை உடனே பாராட்டுவதும் அவரது இயல்பாக இருந்தது. தனது குருவான கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் இதனையே தனக்கு வலியுறுத்தியதாக எப்பொழுதும் அவரை நினைவு கூருவார். தனது குருவின் நினைவாக 2007இல் லண்டனில் ஈழவர் திரைக்கலை மன்றம் என்ற அமைப்பின் மூலம், எனக்கு 'கலா விநோதன்' பட்டம் தந்து கௌரவப்படுத்தினார்.

அண்மைக் காலங்களில் ரகுநாதன் அவர்களோடு தொலைபேசியில் பேசும் பொழுதெல்லாம் 'வாழ்க வளமுடன்' என்று வாழ்த்துடனையே உரையாடலை ஆரம்பிப்பார். பழைய நினைவுகளை மிகத் துல்லியமாக நினைவூட்டிப் பேசுவார். முதுமையிலும் அபாரமான நினைவாற்றலுடன் அவர் இருந்தார். வியக்க வைக்கும் நினைவாற்றல் அவருடையது. நான் இறுதியாகப் பேசியபோதும், மிக உற்சாகமாகப் பழைய நாடக, திரைப்படப் பாடல்களை முழுமையாக, இராக பாவத்துடன் பாடி அசத்தினார்.

அவரைப் போல வாழ்க்கை குறித்த positive ஆன மனிதரை நான் பார்த்ததில்லை.

சில வருடங்களாக அவர், வாரத்தில் 3 நாட்கள் dialysis க்கு வைத்தியசாலைக்குப் போய் வருவதுண்டு. இப்படியான சூழலில் ஒருவருக்குப் பொதுவாக ஒரு சலிப்பு ஏற்படுவது வழக்கம். திரு ரகுநாதன் அப்படியல்ல. கொஞ்சமும் சலிப்பில்லாமல், தன்னை

“ராசாமாதிரிகூட்டிக்கொண்டு போய், பின்னர் வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள்” என்று உற்சாகமாக அவர் கூறுவதைப் பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். பாரிஸ் நகரில் உள்ள வைத்தியசாலையில் dialysis தொடர்ந்து செய்ய வேண்டியிருந்ததால், அவருக்கு அடிக்கடி வேறு நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்ய முடியாமல் இருந்த போதும் அவர் சலித்துக் கொள்ளவில்லை. பின்னர் அவர் பாரிஸில் இருந்து லண்டனுக்கு வருவது குறைந்தது.

லண்டனில் அவரது மகள் உஷா நடன ஆசிரியையாக இருக்கிறார். திரு. ரகுநாதனின் பரிந்துரைத்தலின் படி மகள் உஷா, தனது வருடாந்த நடன விழாக்களில் மூத்த நாடகக் கலைஞர்களைக் கௌரவிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். 2016ஆம் ஆண்டு நானும் 2017ஆம் ஆண்டு எனது மனைவி ஆனந்தராணியும் இந்த விழாக்களுக்கு கௌரவ விருந்தினர்களாக உரையாற்ற அழைக்கப்பட்டோம். 2017ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த அந்த நடன விழாவில்தான் அவரை நான் இறுதியாக நேரடியாகக் கண்டு பேசியது. அதன் பின்னர் தொலைபேசித் தொடர்பு மட்டும்தான்.

திரு. ரகுநாதன் தயாரிப்பில், சுஹேர் ஹமீட் நெறியாள்கையில், ஈழத்துக் கவிஞர் அம்பி எழுதிய “வேதாளம் சொன்ன கதை” என்ற நாடகத்தை 1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் மேடையேற்றியபோது சுஹேர் ஹமீட் நெறிப்படுத்தி மொரட்டுவ கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கம் தயாரித்த, நான் நடித்த “ஏணிப்படிகள்” நாடகமும் மேடையேறியது. நானும் திரு. ரகுநாதனும் தொலைபேசியில் பேசும்போது அந்தப் பழைய நினைவுகளை ஆனந்தமாக மீட்டுவோம்.

பிற்காலத்தில் அவர் நாடகத்துறையை விட ஈழத்துத் திரைப்படத் தயாரிப்பில்கூடிய ஆர்வம்காட்டத் தொடங்கினார். அவர்தயாரித்து பிரதான பாத்திரத்தில் நடித்த “தெய்வம் தந்த வீடு” திரைப்படத்தில் நடிப்பதற்கு ஆனந்தராணியை முதலில் அணுகினார். ஆனால் அது நிகழவில்லை. நேரில் சந்திக்கும் போதெல்லாம் ஆனந்தராணியிடம்

இது பற்றிக் கூறுவார். புலம் பெயர்ந்த பின்பும் நாடகத்தை விட திரைப்படத் துறையிலேயே கூடிய அக்கறை காட்டினார் என நம்புகிறேன்.

தனது நாடக, திரைப்பட அனுபவங்களை முழு விபரங்களுடன் பதிவு செய்கிறேன். அதில் “நீங்கள் எல்லாம் வருவீர்கள்” என்று அடிக்கடி கூறும் அந்தக் கம்பீரமான குரலை இனிக் கேட்க முடியாது.

அவர் விட்டுச் சென்ற கலைச் சுவடுகள் என்றும் எம்முடன் இருக்கும். அவரது அந்தப் பதிவுகள் எல்லாம் வெளிவரும் என நம்புவோம்.

அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையட்டும்.

க. பாலேந்திரா

ஈழத்து நாடகக் கலையின் தொடர் செயற்பாட்டாளர் என்ற புகழுக்குரியவர். 1970 முதல் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கழகம் மூலம் நாடகப் பணியை தாயகம் முதல் புலம் பெயர் தேசங்கள் வரை முன்னெடுத்துச் செயற்படுத்திவருபவர். நாடகம் தொடர்பான கருத்தரங்குகள், பயிற்சி அரங்குகளில் மிக ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டுவருபவர். இலண்டன் மாநகரில் குழந்தை நாடகக் கலைஞர்களை வளர்த்தெடுப்பதிலும், அவர்களுக்கு

நாடகக்கலையைக் கற்பிப்பதிலும் மிகத் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி வருபவர். சிறுவர் நாடகங்களை அரங்கேற்றியும் சாதனை படைத்துள்ளார். மனைவி ஆனந்தராணி அவர்களின் உறுதுணையுடன் கம்பீரமாக நாடகக் கலைப்பயணம் புரிபவர். ஈழத்து நாடகக் கலை வரலாற்றுப் பக்கங்களை மிகச் சிறப்பாக அலங்கரிக்கும் நாடக நெறியாளர் க.பாலேந்திரா அவர்கள்.

நமது கலைஞர்களின் வரப்பிரசாதம்

ஏ. ரகுநாதன்

தொண்ணூறுகளின் நடுப்பகுதியில் பாரிசிலிருந்து வெளிவந்த 'பாரிஸ் ஈழநாடு', நமது கலைஞர்களை, அவர்களின் படைப்புக்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்ல பாரிய பங்களிப்பைச் செய்து கொண்டிருந்த காலம் அது.

பாரிஸ் நகரில் அப்போது ஞானம் பீரிஸ், பிரியாலயம் துரைஸ், கீழ்கரவை பொன்னையன் ஆகியோர் உட்பட திரைப்படத்துறையில் ஆர்வம் கொண்ட கலைஞர்கள் சிலர் தத்தமது சக்திக்கு ஏற்ற வகையில் திரைப்படங்களை தயாரிக்க முயன்று கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களின் இந்த முயற்சிக்கு 'பாரிஸ் ஈழநாடு' தன்னால் ஆன உதவிகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்தது.

கீழ்க்ரவை பொன்னையனின் 'சத்தியகீதை', பிரியாலயம் துரைசின் 'ராஜாவின் ராகங்கள்' என்று அப்போது படப்பிடிப்புக்கள் நடந்து கொண்டிருந்த போது வாரா வாரம் அந்த படப்பிடிப்புக்களின் செய்திகளையும் அவற்றின் புகைப்படங்களையும் பிரசுரித்து அவற்றின் வெற்றிக்கு பாரிஸ் ஈழநாடு பங்களிப்பைச் செய்தது. அக்காலத்தில் பாரிஸ் வந்து சேர்ந்த கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் இந்த கலைஞர் குழுமுடன் சேர்ந்துகொண்டு, ஈழத்து கலைஞர்களுக்கும் அவர்களின் திரைப்பட முயற்சிகளுக்கும் ஒரு உந்து சக்தியைக் கொடுத்தார். அவரோடு ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற கலைஞர்களான முகத்தார் ஜேசுரட்ணம்,

'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன்

அப்புக்குட்டி ராஜகோபால் போன்ற கலைஞர்களும் பாரிஸில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தது அவரது முயற்சிகளுக்கு பக்கபலமாக இருந்தது.

ரகுநாதன் இயக்கி, பொந்துவாஸ் ஜேசுதாசன் தயாரித்த திரைப் படத்திற்கு பல்வேறு வழிகளிலும் உதவியதும் அதில் எனது புதல்வர் நடித்ததும் இன்றும் பசுமையான நினைவுகளாக இருக்கின்றன.

ஈழத்துக் கலைஞர்களில் எப்போதும், ஒரு கலைஞரை இன்னுமொரு கலைஞர் பாராட்டுவது என்பது எப்போதாவது அரிதாகவே நடக்கின்ற சம்பவங்கள். ஆனால் ரகுநாதன் அவர்களில் வித்தியாசமானவராக இருந்ததும், நமது கலைஞர்களின் வரப்பிரசாதம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

அதனால் தான் அவர் நமது கலைஞர்கள் பற்றியும் அவர்களின் சிறப்புக்கள் பற்றியும் தொடராக கட்டுரைகளை எழுதினார்.

இன்று அவர் எழுதிய அந்த ஈழத்துக் கலைஞர்கள் பற்றிய கட்டுரைத் தொடர்நூலாக வெளிவருவது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஈழத்துக் கலைகளை, அவர்களின் வளர்ச்சியில் எப்போதும் அக்கரையுள்ள ஊடகவியலாளன் என்ற வகையில் இது எனக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

- எஸ்.எஸ். குகநாதன்

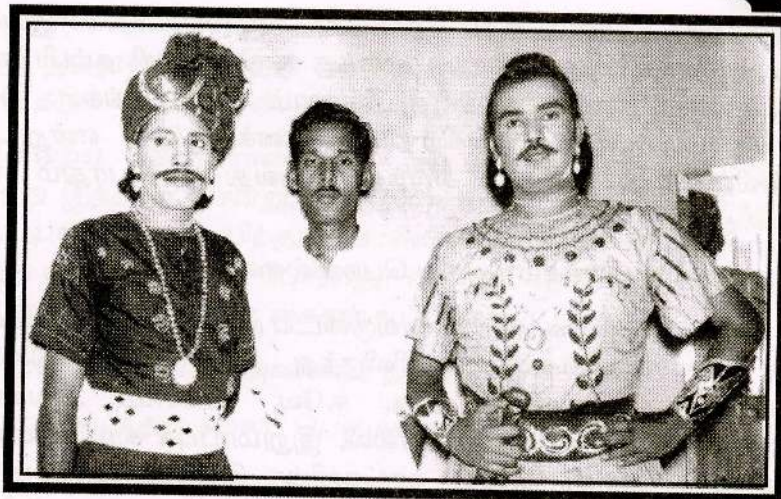
06.08.2021.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஈழநாடு பத்திரிகையில் பணியாற்ற ஆரம்பித்தது முதல் பத்திரிகைத் துறையில் தீராத மோகம் கொண்டவராக விளங்கினார். புலம் பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த வேளையில் பரிஸ் நகரத்திலிருந்து ஈழநாடு பத்திரிகையை வெளியிட்டதில் முன்னின்றவர், ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். ரிஆர்ரி வானொலி, தொலைக்காட்சியை பிரான்ஸில் ஆரம்பித்தவர். தற்பொழுது 'டன்' தொலைக்காட்சியை இலங்கையில் இயக்கி வருகிறார். யாழ்ப்பாண வரலாற்றுடன் இணைந்த ஈழநாடு

பத்திரிகை மீண்டும் வெளிவருவதற்குக் காரணகர்த்தாவாக விளங்கும் தொழிலதிபர், பத்திரிகையாளர் எஸ்.எஸ்.குகநாதன் அவர்கள்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

**எமை விட்டுப் பிரிவதற்கு நான்கு ஐந்து
நாள்களுக்கு முன்பு வரை
தனது மனப்பதிவை நூலாக்கும் பணியில் மிக
உற்சாகமாக ஈடுபட்டவர் கலைப்பெருமகள்
ஏ. ரகுநாதன்**

ஈழத்துக் கலைப்பெருமகனார் அமரர் திரு. ரகுநாதன் ஐயா அவர்கள், தனது வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தில், தனது எழுபது ஆண்டு கால கலைவாழ்வில், தான் சந்தித்த, இரசித்த, வியந்த கலைஞர்களின் வாழ்வு பற்றிய குறிப்புகளை பதிவு செய்யும் பணியில், 2020 பங்குனியின் நடுப்பகுதியிலிருந்து, தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியிருந்தார்.

வாரம் மூன்று நாட்கள், அதிகாலை ஆறு மணிக்கு, இரத்த சுத்திகரிப்பிற்காக மருத்துவமனைக்குச் செல்லும் அவர், நண்பகல் கழிய இல்லம் சேர்ந்து, உணவருந்தி, சிறிய ஓய்வின் பின், மாலை நான்கு மணியளவில் மீண்டும் தனது பணியில் ஈடுபடுவார்.

உலகமே திக்குத்திசை தெரியாது தடுமாறும் கொரோனா தொற்றுக்கு ஆளாகி, 22 சித்திரை 2020 இல், எம்மை விட்டுப்

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

பிரிவதற்கு நான்கைந்து நாட்கள் முன்புவரை, இப்பணி மும்முரமாகத் தொடர்ந்தது. “எனக்கு ஒரு நிம்மதி தம்பி! எழுதி முடிச்சாச்சரி! எனக்கேதும் நடந்தாலும் பொடியங்கள் இதைச் செய்து முடிப்பாங்கள் என்கிற நிம்மதி எனக்கிருக்கு!” என்று அவர் அவ்வப்போது, தன்னூல் சார்ந்து கூறுவது இப்போதும் எனது மனதை நெருடுகிறது.

ஆனால் நூலாக்கம் நிறைவு பெறவில்லை.

தன்னை உருவாக்கியதில், அவருடைய குருவான அமர கலைஞர் திரு. சொர்ணலிங்கம் ஐயாவிலிருந்து சற்று நீண்டு செல்லும் பெரியோர் பட்டியலில், திரு. ஈ.வே. ராமசாமி அவர்களும் வீற்றிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லி, இறுமாப்புக் காட்டி மகிழும் அவருக்கு, தனது இறுதி நாட்களில், இப்படியெல்லாம் சில பணிகளைச் செய்யும் எண்ணங்களும், வசனங்களும் எங்கிருந்து வந்தன என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது!

அவருடைய நம்பிக்கைக்குப் பொருத்தமாக, அந்நூலினை இயன்றளவு அழகாக நிறைவு செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகிறோம்.

அவ்வகையில், சில நாட்களுக்கு முன்னர், ஏனைய நண்பர்களின் ஏற்புடை சிந்தனைகளுக்கமைய, பத்திரிகை, இலக்கியம், நூலாக்கம் எனப் பல்துறைகளில் சிறந்து விளங்கும் சமூக செயற்பாட்டாளர் திரு. காசிலிங்கம் அண்ணன் அவர்களை தொலைபேசியில், தொடர்புகொண்டு, அவரிடம் பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடிய, திரு. ரகுநாதன் அண்ணனுடைய பழைய பதிவுகளைத் தந்தால் அவற்றைப் பின்னைய நூலுடன் இணைக்கலாம் என்று கேட்டோம்.

காசிலிங்கம் அண்ணன் கூடிய விரைவில், ரகுநாதன் அண்ணன் மீதுள்ள அன்பின், மரியாதையின் அடையாளமாக, அவற்றை ஒரு முழு நூலாக தானே வெளியிட இருப்பதாகக் கூறினார். எங்களுக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ரகுநாதன் அண்ணனுடைய குடும்பத்தாருக்கும் அது மகிழ்வான செய்தியே!

வாசகர்களாகிய உங்கள் கைகளில் தவழும் சிறந்த இந்நூலின் உள்ளடக்கம் தான் நாம் கேட்ட விடயங்கள் என்பதால், நாம் அவை பற்றி கூறவேண்டியது எதுவும் இல்லை.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

திரு. எஸ்.கே. ராஜென் அவர்கள் இச்செய்தியை எனக்கு கூறிய பாங்கு, இந்நூல், ரகுநாதன் அண்ணனை அறிந்த அனைவருக்கும் மகிழ்வு தரும் விடயம் என்பதை மேலும் உணர்த்துகிறது.

இன்றைய கொரோனாவின் ஆட்சியிலும், இவ்வயதிலும் துணிந்து இந்தியா சென்று, இந்நூலாக்கத்தின் இறுதிப்பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் மதிப்பிற்குரிய காசிலிங்கம் அண்ணன் அவர்களை வாழ்த்த எமக்கு எதுவும் போதாது! எனினும் அவர் மீதான அன்பு, மரியாதையின் பெயரால், கைகள் கூப்பியபடி,

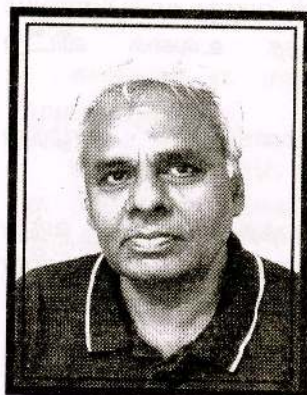
வாழ்க! காசிலிங்கம் அண்ணன் நற்பணிகள்!

வாழ்க! ஈழத்துக் கலைப் பெருமகனார் புகழ்!

என வாழ்த்துகிறோம். இந்நூலுக்காகக் காத்திருக்கும் பல்லாயிரம் உள்ளங்களின் பெயரால்,

அன்பன்

பரா

கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களை பரிஸ் நகரத்தில் கண்ட நாள் முதல் அவருடன் மிக அந்நியோன்னியமாக நெருக்கம் கொண்டவர்களில் இவர் மிக முக்கியமானவர். அழைக்கும் பொழுதெல்லாம் அவரிடம் சென்று உடல், உள உபாதைகளுக்கு ஓளடதம் தடவிய கலைஞர், பரிஸ் நகரத்தில் தமிழ் நாடகச் செயற்பாடுகளின் முன்னோடி, இவரது நெறியாள்கையில் மேடையேறிய ஒளவையார் நாடகம் இவரது பெயரைக் கலையுலகில் பேச வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

முதுமைக்கலைஞர் ரகுநாதனை இவரது 'பேரன் பேர்த்தி'யில் நடிக்க வைத்தவர். கலைப்பெருமகன் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் இறுதிப் பயணத்தில் வழியனுப்பி வைத்த மூவரில் ஒருவர், மூத்தவர் கலைஞர் பரா அவர்கள்.

வாசிப்பை நேசித்த கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்கு வருகை தர மறப்பதில்லை

காலம் மிக வேகமாகக் கரைந்தோடி விட்டது. எம்முடன் வாழ்ந்து கலைவளம் பெருக்கிய பெருமக்கள் வயது மூப்பினாலும் உடல் உபாதைகள் காரணமாகவும் இந்த உலகை விட்டு விடைபெற்றுவிட்டார்கள்.

அப்பெரும் கலைஞர்கள். எங்கள் மனங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் எமது பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்கு வந்து செல்லாத அறிஞர் பெருமக்கள், கலைஞர் பெருமக்கள், எழுத்தாளர் பெருமக்கள், தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் இல்லை என்றே கூறலாம்.

அப்பா அவர்களது காலம் முதல் இது தொடர்ந்து வந்தது.

நாட்டிலே போர் மேகம் சூழ்வதற்கு முன்னர் அதிகாலை முதல் நள்ளிரவு வரை பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையில் மக்கள் கூட்டம் நிறைந்திருக்கும்.

அதற்குள் ஏ. ரகுநாதன் போன்ற கலைஞர்களும் வருகை புரிவார்கள்.

ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் இடதுசாரிப் போக்குடையவர். இதனால் அப்பாவோடு அடிக்கடி உரையாடிக்கொள்வார். அப்பொழுதெல்லாம் நாங்கள் பார்வையாளர்கள்.

அப்பாவின் மறைவுக்குப் பின்னர் நாங்கள் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையை நிர்வகிக்கும் பொழுதும் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களின் வருகை தொடர்ந்தது.

ஈழத்துக்கலைகள் தொடர்பாகவே உரையாடல்கள் இடம்பெறும்.

குறிப்பாக திரைப்படம் பற்றியே அதிகம் பேசுவார்.

ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் நிறையவே வாசிக்கும் பழக்கம் கொண்டவர்.

எப்பொழுதும் அவர் கரங்களில் சஞ்சிகைகளைப் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எம்முடன் பணியாற்றிய எழுத்தாளர் யாழ்ப்பாணம் துறை அவர்களின் மிக நெருங்கிய நண்பர் ரகுநாதன் அவர்கள்.

பத்திரிகைப் பகுதியில் ஓர் இருக்கை போட்டு அமர்ந்திருந்தே இருவரும் பேசிக்கொள்வார்கள்.

கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் எம்மால் என்றுமே மறக்க முடியாதவர்.

ஈழத்து நாடகம், திரைப்படம் சார்ந்த உரையாடல் வெளிகளில் ஏ. ரகுநாதன் பெயர் எப்பொழுதும் உச்சரிக்கப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

அந்தளவுக்கு அவர் கலைத்துறையில் சாதித்திருக்கிறார்.

அதற்கு தம்பி ஐயா தேவதாஸ் எழுதியுள்ள 'இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் கதை' நூல் நல்லதோர் சான்றாக விளங்குகிறது.

புலம் பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டிற்குச் சென்று வாழ்ந்து வந்த பொழுதிலும் அவரது கலைவேட்கை, திரைப்பட மோகம் தணிவடையவில்லை.

பிரான்ஸில் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் அவர் 'தமிழன்' பத்திரிகையில் எழுதிய தொடரை அதன் ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராக மிக நீண்ட காலம் பணியாற்றியவரும், பிரான்ஸில் பாரிஸ் ஈழநாடு பத்திரிகையை ஆரம்பித்த மூலவர்களில் ஒருவருமான எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்கள் நூலாகத் தொகுத்துள்ளார். அதனை வெளியிடும் வாய்ப்பை எமக்கு வழங்கியுள்ளார். ஏ. ரகுநாதன் எழுதியுள்ள "ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்" நூலினை வெளியீடு செய்வதில் நாம் மகிழ்வடைகிறோம்.

அவரது இந்தச் சிறந்த பணி பாராட்டுக்குரியது.

கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் புகழ் வாழ்க!

ஸ்ரீதரசிங் பூபாலசிங்கம்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

கொழும்பு

ஆர்.ஆர்.பூபாலசிங்கம் அவர்களால் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புத்தக விற்பனைப்பணி அவர் மறைவிற்குப் பின்னரும் பலதசாப்தங்களாகத் தொடர்ந்து வருகிறது. பூபாலசிங்கம் அவர்கள் இந்தப் பணியில் எவ்வளவு புனிதமாக, நேர்த்தியாக, நேர்மையாக ஈடுபட்டாரோ அதிலிருந்து வழுவாமல் அவரது புதல்வர்களும் இந்தப் பணியை முன்னெடுத்துச் செல்கிறார்கள். மூத்தவரான ஸ்ரீதரசிங் அவர்கள் தமது தந்தையாரின் இடத்திலிருந்து அனைத்தையும் வழி நடத்திச் செல்கிறார்.

கல்வியாளர்கள், படைப்பாளிகள், பிரசுரலாயங்கள் அனைத்துடனும் தொடர்புகள் பேணி வருகிறார். ஈழத்துப் படைப்புகளுக்கு முன்னுரிமையளித்து வருகிறார். மேலைநாடுகளில் ஒரு புத்தக நிலையம் எவ்வாறு அமைந்திருக்குமோ அதற்கு எவ்விதத்திலும் குறைவில்லாமல் மாடிக்கட்டிடத்தில் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையை மிகச் சிறப்பாக இயக்கிவரும் ஸ்ரீதரசிங் பூபாலசிங்கம் அவர்கள்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

ஈழத்துக் கலையுலகில் கள்ளம் கபடமற்ற

வெள்ளை நெஞ்சுக்காரன்

ஏ. ரகுநாதன்

ரகுநாதன் ஐயாவுடன் நாடகம் செய்யும் ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. லண்டனில் ஒரு நாடக விழா ஒழுங்கு செய்திருந்தார்கள். அந்த விழாவிற்கு பிரான்சிலிருந்தும், சுவிஸில் இருந்தும், லண்டனிலிருந்தும் நாடகங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டன. நாடகங்களை மேடையேற்றுவதற்கு முன்னதாக ஒத்திகை பார்க்க வேண்டும் என்று கூறியிருந்தேன். பிரான்சிலிருந்து பாலகணேசனின் 'பொற்கூண்டு' என்ற தனிநபர் நாடகத்துடன் ரகுநாதன் ஐயா வந்திருந்தார். ஒத்திகையின் போது, அந்த நாடகத்தில் சில மாற்றங்கள் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று யோசித்தேன். அதை எவ்வாறு அவருக்கு சொல்வது? அதை அவர் ஏற்பாரா? என்று எனக்கு ஒரு தயக்கம் இருந்தது. நான் தயங்கி "ஐயா இந்த நாடகத்தில் சில மாற்றங்கள் செய்யலாம். செய்தால் நன்றாக இருக்கும்" என்று மெதுவாகக் கூறினேன். "தம்பி ராசா நீ என்ன சொல்லுறியோ அதை நான் செய்யுறன். நான் உம்மட்டை ஒரு

"நிர்மலா" ஏ. ரகுநாதன்

நாடகம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டனான். அது இப்ப இதில் நிறைவேறட்டும் நீர் இயக்குனர். நான் நடிகன். நீர் சொல்லும் நான் அதைச் செய்கிறேன்” என்று ரகுநாதன் ஐயா சொன்னார். அப்படிச் சொன்னவுடன் என்னால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. கை கால் எல்லாம் நடுங்க எனக்கு ஒரு மாதிரி ஆகிவிட்டது. என்னுடைய முழு வயதைத் தாண்டியது அவரது நாடகவாழ்க்கைப்பயணம். நான்ஊரில் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் அவரை சினிமா விரிதிரையில் பார்த்தனான். எழுபதுகளில் ஈழத்து சினிமா, நாடகங்களில் நடிக்ை பெரும் ஜாம்பவான். அவர் சினிமா நடிகர், இயக்குனர், தயாரிப்பாளர். அவரது தன்னடக்கம் என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. நாடகம் முடிந்த பின்னர் “தம்பி அன்ரன், நான் கொழும்பில் இருக்கின்ற காலத்தில் தாசீயஸ் அவர்களின் நாடகத்தில் நடிக்ைவேணுமெண்டு நிறைய முயற்சித்தனான். அவற்றை இயக்கத்தில் நடிக்ை வேணுமெண்டு எனக்குச் சரியான ஆசை. அது அப்ப நிறைவேறவே இல்லை. பிரான்ஸுக்கு வந்த பிறகும் முயற்சி செய்தனான். அதுவும் சரிவர இல்லை. இப்ப உம்மட்ட நான் இந்த நாடகம் செய்ததில் எனக்கு பெரிய திருப்தி. நீர் அவற்ற முதல்தர மாணவன். தாசீயசின்ர இயக்கத்தில் நாடகம் செய்த மாதிரித்தான் இருந்தது” என்று அந்தக் கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளை நெஞ்சுக்காரன் சொன்ன போது உண்மையில் என் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்தது.

ஒரு மனிதன் எப்படி வாழ்ந்தான், ஒரு கலைஞன் எப்படி வாழ்ந்தான் என்பது அவன் இறப்புக்கு பின்புதான் தெரியும் என்பார்கள். அதை எனது நேரடி அனுபவத்தினூடாக கண்டேன். ஐ.எல்.சி வானொலி, பெருங் கலைஞர் நாடகர் ரகுநாதன் ஐயாவுக்கு முப்பது நிமிட நினைவுப் பகிர்வு நிகழ்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சிக்குக் கலைஞர்களிடமும் நண்பர்களிடமும் அனுபவக் குறுஞ் செய்திப் பதிவுகளைப் பெற்றுத் தொகுக்கும் பணி சுவிஸ் ரமணனிடமும் பிரான்ஸ் கெங்கேசிடமும் என்னிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. நாம் ஒரு பகிர்வுப் பட்டியல் தயாரித்து எமக்குத் தெரிந்த நண்பர்களிடம் இந்த நிகழ்ச்சி பற்றித் தெரிவித்தோம். பகிர்வுப் பட்டியல் நீண்டது. பகிர்வு பிரான்ஸ்,

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

சுவிஸ், ஜெர்மனி தாண்டி ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்கா, கனடா, ஈழம் என்று கண்டம் தாண்டி கண்டம் சென்றது. ஒருவரிடம் பகிர்வைக் கேட்டு வைக்க, அவர் மீண்டும் என்னைத் தொடர்பு கொண்டு, “இங்கு மேலும் இருவர், ரகுநாதன் ஐயாவின் நண்பர்கள் நினைவுப் பகிர்வைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறார்கள். இவர்கள் ரகுநாதன் அவருடன் நெருங்கிப் பணியாற்றியவர்கள்” என்று கூற, பகிர்வுப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே சென்றது. நிகழ்ச்சிக்கு என ஒதுக்கப்பட்ட நேரமும் எல்லையைக் கடந்தது. முப்பது நிமிட நிகழ்ச்சி ஒரு மணித்தியாலம் ஆகியது. பின்னர் ஒன்றரை மணித்தியாலமாகி இரண்டு மணித்தியாமானது. நிகழ்ச்சியின் நேர அளவை மேலும் நீடிக்க முடியாது வானொலி நிர்வாகம் தள்ளாடியது. ஒலிபரப்பின் போது மேலும் பலர் தொலைபேசியில் தாமும் இரங்கல் பகிர்வு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். மேலும் இந்த வானொலி நிகழ்ச்சியை அதே நேரத்தில் கனடாவிலிருந்து ‘யுகம்’ வானொலியும் ஒலிபரப்புச் செய்தது. இவ்வாறு உலகத்தமிழ் கலைஞர்களின் மனங்களிலே தனிச் சிம்மாசனம் இட்டு கோலாச்சியமாபெரும் கலைஞன் ரகுநாதன் ஐயா. அவர் வாழும் காலத்தில் நானும் வாழ்ந்தேன் என்ற பெருமை எனக்கு. அந்த மாபெரும் கலைஞன், மாமனிதன் தனது பணிகளை செவ்வனச் செய்து மானிட வாழ்விலிருந்து ஓய்வுபெற்றார். அவர் பெயர் இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் நிலைத்து நிற்கும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவர் சினிமா, நாடக உலகத்தின் ஒரு மாணவனாகவே இருந்தார். யார் யாரிடம் என்னென்ன ஆற்றல் இருக்கிறதோ அவற்றை எல்லாம் உள்வாங்கி காலத்துக்குக் காலம் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டிருந்த மாபெரும் கலைஞன். அத்துடன் தன்னிடம் இருக்கும் ஆற்றல்களை மற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கும் கர்ண மகாராஜன். மூன்று தலைமுறை தாண்டி, நான்காம் தலைமுறையுடனும் கலைப்பணி ஆற்றிய ஒரே ஒரு ஈழத்துக் கலைஞன், கலைமேதை ஏ. ரகுநாதன் ஐயா.

பொன்ராசா அன்றன்

சுவிற்சர்லாந்து 28.07.2021

யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் தளம் கொண்டிருந்த நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் நாடகக் கலை பயின்றவர். ஏ.சி. தாசீசியஸ் அவர்களின் சிரேஷ்ட மாணவர். புலம் பெயர்ந்து சுவிற்சர்லாந்தில் வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் அங்கும் நாடக அரங்கக் கல்லூரியை நிறுவி அதன் இயக்குநராகப் பணிபுரிந்தார். தனது ஆசானையே சுவிற்சர்லாந்துக்கு அழைத்து அரங்க அளிக்கையாளர்களுக்குப் பயிற்சி கிடைக்க வழி செய்தவர். ஈழக்கூத்தனின் ஸ்ரீசலாமி

நாடகம் தமிழ், ஆங்கிலம், ஜேர்மன் மொழிகளில் அரங்கேற வழி வகுத்தவர். சுவிற்சர்லாந்தில் அறுபது தடவைகளுக்கு மேல் இந்த நாடகம் மேடையேறியுள்ளது. சுவிற்சர்லாந்தின் தொழில் நிலை நாடகக் கலைஞர் அன்ரன் பொன்ராஜா அவர்கள்.

எனது கலைப்பயணத்திலும் நெஞ்சத்து நினைவிலும் நிறைந்திருப்பவர்.

1990களில் பாரிஸ் நகரிலிருந்து வெளிவந்த தமிழன் நாளேட்டின் ஆசிரியர் மேன்மைமிகு எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்கள் ஒரு கலைஞருக்கு தான் கொடுத்த வாக்கை, அவர் மறைந்துவிட்டாலும் நினைவுகூர்ந்து நிறைவேற்றத் துணிந்த செயல் நன்றியோடு பாராட்ட வேண்டியதே.

ஈழத்தமிழர்களின் மூத்த கலைஞராக பாரிசில் வாழ்ந்த அண்ணன் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் தமிழன் நாளேட்டில் “ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்” என்ற தொடர் கட்டுரை ஒன்றை எழுதிவந்தார். தனது நீண்டகால கலை வாழ்வில் அவர் சந்தித்த பல்துறைக் கலைஞர்களின் சாதனைகளை நினைவுகூர்ந்து இளையோருக்கும் அறிமுகப்படுத்தி மறந்துபோன முதியோர்களுக்கும் நினைவூட்டும் வண்ணம் இந்தக் கட்டுரைகள் அமைந்திருந்தன. அந்த தொடர் கட்டுரைகள் நிறைவடைகின்ற வேளையில் “அதையொரு நூலாக்க விரும்புகிறேன்” என அண்ணன் ரகுநாதன் அவர்கள் சொன்னபோது “கவலையை விடுங்கள் கலைஞரே! அடுத்த தடவை இந்தியாவுக்குப் போகின்ற வாய்ப்பு வரும்போது உங்கள் கட்டுரைத் தொடரை

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

நூலாக்கித் தருவது என் பொறுப்பு” என்று தமிழன் பத்திரிகை ஆசிரியர் வாக்களித்திருக்கிறார்.

இப்போது ஐயாகாசிலிங்கம் அவர்கள் தமிழகம் சென்றிருக்கிறார். அங்கிருந்து ஐ.பி.சி தமிழ் ஊடகவியலாளர் எஸ்.கே. ராஜென் அவர்களைத் தொடர்பு கொண்டு கலைஞரின் “ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்” நூலாகக் காலம் கணிந்திருக்கிறது. அந்த நூலில் கலைஞர் மதித்த, அவரின் மாண்புகளை தெரிந்த கலைஞர்களிடமிருந்து கட்டுரைகள் வரவேண்டுமென விரும்புகிறேன் ஒத்துழையுங்களென கேட்க ஊடகவியலாளர் எஸ்.கே. ராஜெனுக்கு நாச்சிமார் கோயிலடி இராஜனின் நினைவு வந்திருக்கிறது.

எழுத்தாளர் யாழ்ப்பாணம் துறை அவர்களின் மருமகனான எஸ்.கே. ராஜென், யாழ்ப்பாணத்தில் கல்லூரிக் காலம் Bond Institute காலம் முதல் வில்லிசைக் கலைஞரான நாச்சிமார் கோயிலடி இராஜனையும் நாடகத்திரைப் படக் கலைஞராக அன்றே புகழ் பெற்றிருந்த கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்களையும் நன்கறிந்தவர். அதனால் கட்டுரை தரும்படி என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

எதை நினைக்க.. எதை மறக்க.. திணறுகிறேன்.

1961 மேதினத்தன்று யாழ் மனோகரா திரையரங்கில் வண்ணை கலைவாணர் நாடக மன்றத்தால் அமரர் மாமனிதர் எஸ்.டி. அரசு அவர்களின் நெறியாள்கையில் மேடையேறிய “சரியா தப்பா” நாடகத்தில் “தேரோட்டிமகன்” ரகுநாதன் அவர்களோடும், வில்லிசைச் சக்கரவர்த்தி சின்னமணி அவர்களோடும் முதன் முதலாக அரங்கேறும் வாய்ப்பைப்பெற்றேன்.

மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி ஆண்டு தோறும் நடாத்தும் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கு முன்பு இல்லங்களுக்கிடையே நாடகப் போட்டியொன்றையும் நடாத்துவார்கள். மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணவரான “நிர்மலா ரகுநாதன்” 1974ல் நிகழ்ந்த நாடகப் போட்டிக்கு தலைமை நடுவராக பொறுப்பேற்று வந்திருக்கிறார். எழுத்தாளர் சங்கானை சக்கரவர்த்தி இராஜலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய “மனம் திறந்தபோது” என்ற நாடகத்தை இயக்கும் வாய்ப்பை வண்ணை கலைவாணர் நாடக

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

மன்றமும் சம்பந்தர் இல்லமும் எனக்கு வழங்கியிருந்தது. நாடக இயக்குநர்கள் நடுவர்களை போட்டி நிறைவடையும் வரை சந்திக்க முடியாது. போட்டி முடிவுகளை தலைமை நடுவராயிருந்த “நிர்மலா ரகுநாதன்” அறிவித்த போது சிறந்த நடிகர், சிறந்த நடிகை ஆகிய பரிசுகளோடு முதற்பரிசு பெற்ற நாடகம் “மனம் திறந்தபோது” என அறிவித்தார். சிறந்த நடிகர், சிறந்த நடிகையாக நடத்தவர்களுக்கு பரிசளிக்கும்போது “உங்கள் இயக்குநரை பார்க்க வேண்டும். அழைத்து வாருங்கள்” எனச் சொல்லியனுப்ப பதின்மூன்று ஆண்டுகளின் முன் சிறுவனாயிருந்து 1974ல் இளைஞனாக உருவம் மாறியிருந்த என்னை தலைமை நடுவரிடம் அழைத்துச் சென்றார்கள். அவருக்கு என்னை அடையாளம் காணமுடியவில்லை. “தம்பி! உங்கடை நாடகம் நல்லா இருந்தது. கதாநாயகனுக்கு அடுத்ததாக நடிக்சது உங்கடை டாக்டர். சிறந்த உபநடிகருக்கு எங்கடை பள்ளிக்கூடம் பரிசு வைக்காததினால் டொக்டருக்கு பரிசு கொடுக்க இயலாமல் போய்விட்டது. அவருக்கு இந்த செய்தியை சொல்லிவிடுங்கோ. அதுசரி நீங்கள், எங்கையிருந்து வந்தனீங்கள்” என்றார்.

நான் நாச்சிமார் கோயிலடியிலிருந்து வாறன். ஓ.. அப்ப கலைவாணர் நாடகமன்ற நாடகத்தோட தொடர்பிருக்கு அப்பிடித்தானே? டொக்டர் கை பிடிச்ச பார்க்கேக்கை அதைத்தான் யோசிச்சேன். என்றவர் சொல்ல அண்ணை!

உங்களுக்கு என்னை தெரியவில்லை ஆனால் உங்களை எனக்கு நல்லாத் தெரியும்.. ஓ.. அப்ப என்னுடைய நாடகங்களை பார்த்திருக்கிறோ? இல்லையென்னை உங்களோடதான் முதன் முதலிலை நடிக்சனான். ஆ! சரியா? தப்பா? நோட்டீசுக்காரனோ? என்றவர் கேட்க, நான் ஓமண்ணை! என்றேன்.

அரசவை நல்லா உள் வாங்கியிருக்கிறாய் தம்பி. நல்லா வர வாழ்த்துகள்.. என்று கூறி வாழ்த்த அன்றை சந்திப்பு முடிந்தது.

அதன் பின் மூன்றாண்டுகளில் யாழ் வைத்தீஸ்வரா கல்லூரியின் முன் ஓர் இளைஞருடன் அண்ணன் ரகுநாதன் நிற்கிறார். சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்த என்னால் அவரைக் கண்டபின் கடந்து செல்ல

முடியாமல் நின்று வணக்கம் சொன்னேன். ஆ.. எப்பிடித்தம்பி இருக்கிறாய்? இப்ப வில்லுப்பாட்டுக்கானாகிவிட்டாயாமே? அப்ப நாடகம்? அண்ணை. அது பிறந்த இடம். எப்பவும் என்னோடை இருக்கும். நல்லது. இப்ப நீ சொல்லு.. “ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்” என்றொரு நாடகம் செய்யப்போறன். இவர் லட்சுமண்ணாக நடிக்க இருக்கிறார். ஆனால் தனக்கொரு படத்தில் நடிக்க வாய்ப்பு கிடைத்திருப்பதால் மீசையில்லாமல் நடிக்க முடியாதாம். மீசையோடுதான் நடிப்பாராம். அண்ணை அவருக்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தால் அதை வாழ்த்தி வேறொருவரை நீங்கள் தேடலாம் தானே? என்றேன்.. ஒ.. அப்ப லட்சுமண்ணாக மீசையில்லாமல்? நீ நடிக்கிறாயா? என்று தேரோட்டிமகன் என்னைக் கேட்க அவரைக் கேளுங்கள் அவர் சம்மதித்தால் நான் நடிக்கிறேன் என்று நான் சொல்ல எனக்கு முன்பின் தெரியாத அந்த இளைஞன் நன்றியண்ணா நீங்கள் தான் லட்சுமணன் என்றார். பரதனாக அண்ணை றைட் பாலச்சந்திரன்.. இராவணனாக தேரோட்டி மகன் ரகுநாதன்.. லட்சுமணனாக நான். ஒத்திகைக்கு நாள் கிடைக்காமல் எங்களின் அனுபவங்களை வைத்து அரைகுறையான ஒத்திகையோடு நாடகம் அரங்கேறி வாழ்த்துகள் பெற்றோம். திரைப்பட முயற்சிகளில் அவர் மும்முரமாயிருக்கும் காலத்தைத் தொடர்ந்து, எனக்கு புலம்பெயர் வாழ்வு தொடங்கியது.

ஜெர்மனி பிறேமனில், என் வாழ்வு தொடங்கிய சில காலத்தில் நாடக ஆர்வத்தால் பிறேமன் தமிழ்க்கலை மன்றத்தை நிறுவினேன். ஜெர்மனி ராட்டிங்களில் ஆதவகிருஷ்ணா கலைமன்றம் ஈழநாடு பத்திரிகையின் ஆதரவோடு முதலாவது நாடகப் போட்டியை நடத்தியது. முதற் பரிசை எங்கள் மன்றத்தின் உறுவுகள் நாடகம் பெற்ற போதும் ஈழநாடு ஆசிரியர் தலையீட்டால் தீர்ப்பில் சிறந்த நெறியாளர் தெரிவில் நடுநிலைமை தவறியதால் இரண்டாவது நாடகப் போட்டிக்கு நடுவரைத் தேடினார்கள். அந்த வேளையில் எனது தம்பியார் தம்பையா கணேஸ், ஊடகவியலாளர் எஸ்.கே. ராஜேன் நடத்திய ‘கலையமுதம்’ நிகழ்ச்சியில் வில்லுப்பாட்டுக்காக கலந்துகொண்ட போது அண்ணன்ரகுநாதன்பாரிலில்வாழ்ந்துவரும் தகவல் என் தம்பியாருடாக எனக்கு கிடைத்தது. அந்தக்காலம் இப்போது போல் ஊடகத் தொடர்பு இலகுவாக.. மலிவாக

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

கிடைக்கும் காலமல்ல.. பணம் பறிக்க பல பெயர்களில் தொலைபேசி அட்டைகள் கோலோச்சிய காலமது. அதனால் அனைவரையும் விரும்பினாலும் தொடர்புகொள்ள முடியாமலிருந்தது. ஆனாலும் ஆதவகிருஷ்ணா கலைமன்றத்தின் கதிர்காமநாதனுக்கு ஊடகவியலாளர் எஸ். கே. ராஜேனை தொடர்புகொண்டு அண்ணன் ரகுநாதனை தலைமை நடுவராக ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். தொடர்புகளைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது நாடகப் போட்டிக்குத் தலைமை நடுவராக “நிர்மலா” ரகுநாதன் அவர்கள்.

துணையாக முதல் நாடகப் போட்டியில் பாரிசிலிருந்து கலந்து கொண்ட குணபாலன். விழாவுக்குக் குத்துவிளக்கேற்ற தலைமை நடுவரையும் முதலாவது நாடகப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றதற்காக என்னையும் அழைத்தார்கள். விளக்கேற்றும்போது தம்பி நீயும் போட்டிக்கு நாடகம் கொண்டு வந்திருக்கிறாயோ..! அப்ப பிறகு கதைப்போம் சரியென்ன அவர் சொல்லவிலகிக் கொண்டோம்.

போட்டி முடிவுகளை தலைமை நடுவர் “இராவணன்” ரகுநாதன் அறிவிக்கிறார். “சிறந்த நடிகர் இராசையா.. சிறந்த நடிகை செல்லம்மா சிறந்த துணை நடிகை உமா இப்போது சிறந்த நாடகம் எதுவென சபையோர்களே நீங்களே சொல்லுங்கள்” என்றவர் கேட்க, “எதிர்பார்ப்புகள்” என்று சபை முழங்கியது. “ஆதலினால் சிறந்த இயக்குநர் எதிர்பார்ப்புகளின் இயக்குநரே..” என்றவர் தீர்ப்பை முடித்து ஒப்பனை அறைக்குள் வந்து தம்பி தாடியை கழற்றும் இனியும் அழ ஏலாது என்று அன்ரன் பீலிங்ஸிடம் சொல்ல, ஐயா! இது ஒட்டுத்தாடியில்லை ஒரிஜினல் என்றார். ஒ.. அருமையாக இருந்தது உம்முடைய நடிகை மட்டுமில்லை அனைத்து கதாபாத்திரங்களும் வாழ்ந்து காட்டிவிட்டார்கள். ஒரு நாடகத்திலை ஐந்து பெண் கதாபாத்திரங்களை நடிகை வைத்த உங்கள் இயக்குனரை பாராட்ட வேண்டும்.. அவரெங்கே என்று கேட்க ஒப்பனை அறைக்குள் நான் நுழைகின்றேன். இவர்தான் எங்கள் இயக்குநர் என்று அன்ரன் பீலிங்ஸ் சொல்ல, தம்பி! அரசவை (எஸ்.ரி. அரசையா) அப்பிடியே மனசுக்கை வச்சிருக்கிறாயென்று காட்டிவிட்டாய். சந்தோசமாயிருக்குது. இந்த நாடகத்தை படமாக்கலாம் சம்மதமா என்றவர் கேட்க

“நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

இல்லையண்ணை.. என்னுடைய முதல் நாடகத்தின் வீடியோவைத் தாறன் பாருங்கோ. அதை படமாக்கினால் நல்லாயிருக்குமென்றேன். முகவரி தந்தார்.. “உறவுகள்” வீடியோ பார்த்தார். அது அவர் இயக்கத்தில் “நினைவுமுகம்” திரைப்படமானது. பிறேமன் தமிழ்க்கலை மன்றத்தின் முதல் ரசிகனானார் அண்ணன் ரகுநாதன். மன்ற விழாக்களில் கலந்து எம்மை மகிழ்வித்த வேளையில் “தம்பி நீ எழுதிய நாடகங்களை புத்தகமாக வெளியிடலாமே!” என்று சொல்லிய நாள் முதல் என் வீட்டுத் தொலைபேசி ஐயோவென்று அலறும் வரை என்னை நச்சரித்து “எதிர்பார்ப்புகள்” நாடக நூலை எழுத வைத்தார்.

பாரிசில் “எதிர்பார்ப்புகள்” நாடக நூல் வெளியீட்டில் அங்கே கலை முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த பெரும்பாலானோர் பங்கேற்றனர். “ராஜன்! பல முகாம்களை ஒரே நாளில் ஒன்று சேர்த்த பெருமை உனது எதிர்பார்ப்புகளின் நூல்வெளியீடு” என்று கவிஞர் அரவிந்தன் என்னைப் பாராட்டியபோது. “இல்லையில்லை இது ரகுநாதன் அண்ணையில் பாரிஸ் கலைஞர்கள் வைத்திருக்கும் மரியாதை” என்று மகிழ்ந்து சொன்னேன்.. நூல் வெளியீட்டாளர் அவர்தானே.

அடுத்த நிகழ்வாக பிறேமன் தமிழ்க்கலை மன்ற விழாவில் 2000 ஆண்டை நிறைவு செய்த விழாவுக்கான “வீடு” என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றியபோது அந்த நாடகத்தை பார்த்து ரசித்த அண்ணன் ரகுநாதன் அதைப் படமாக்க வேண்டுமென்றும் அந்த நாடகத்தின் முதியவனான வேடத்தில் தானே நடிக்க வேண்டுமென்றும் அதை நானே இயக்க வேண்டுமென்றும் கட்டளையிட்டார். அண்ணை நீங்கள் நடிக்க நான் இயக்குநராக இருப்பது முறையாக இருக்குமா? என்று நான் கேட்க உன்னுடைய இயக்கத்தில் நான் நடிக்க வேண்டும் உனக்கு திருப்தியாக என் நடிப்பு இருக்க வேண்டும். உனக்கு என் நடிப்பு திருப்தியாக இல்லையென்றால் உன் முகத்தைப் பார்த்தே தெரிந்துகொள்வேன். என்னை நெறிப்படுத்தி நீயே இயக்க வேண்டும். அது எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் தயாரிப்பாளன் நான் தான். இயக்குநர் நீதான்.

அந்த ஆணைக்கிணங்க படமாகியதுதான் “யாரிவர்கள்?” தொடர்ந்து “இப்படியுமா!” குறும்படம். நானியக்க பிறேமன்

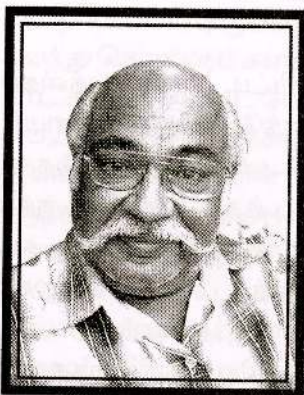
ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

தமிழ்க்கலை மன்ற கலைஞர்களோடு அவர் நடத்தார். தன்னோடு முதல் முதலாக மேடையேறியவன் இப்படி வளர்ந்து விட்டானேயென வயிற்றெரிச்சல் படாமல் வாழ்த்தும் மனதுக்கு சொந்தக்காரன் அண்ணன் ரகுநாதன்.

சார்புறுக்கன் நகரில் தமிழாசான் குமரன் வாத்தியார் தலைமையேற்க சிறுவர் அமுதம் ராஜேஸ்வரன், அறுவை ஆசிரியர் லோகன் வாத்தியாரோடு பட்டிமன்றத்தில் பங்கேற்று வரும் வழியில் வாகன விபத்தொன்றில் சிக்கி, ராஜேஸ்வரன் உயிரிழந்த பின்காயம்பட்ட என்னுடலை உலங்கு வானூர்தியில் கோப்பிளன்ஸ் வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு சென்றதை தமிழன் பத்திரிகையில் படம்பிடித்துக்காட்டி உயிர் மீண்ட எனக்கு உணர்வூட்டியதற்கும் நன்றி சொல்லி விடைபெறுகிறேன்.

இ.த. இராஜன்

பிறேமன் ஜேர்மனி

கலையுலகில் காலடி பதித்த நாள் முதல் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுவரும் நாச்சிமார்கோவிலடி இராஜன், 'சரியா தப்பா' நாடகத்தில் முதன் முதலில் மேடையேறியதை சரியா தப்பா என்று மீள்பார்வைக்கு உட்படுத்தாதவர். நாடகத் துறையிலிருந்து வில்லிசைக்கலை விற்பன்னர்களான திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம், வில்லிசைக்கலாவிநோதன் சின்னமணி ஆகியோர் வழியில் வில்லிசைக் கலையிலும் நாச்சிமார் கோவிலடி

இராஜன் வில்லிசைக்குழு அமைத்துப் புகழீட்டியவர். தாயகத்தில் மாத்திரமல்லாமல் தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தேசங்களிலும் வில்லிசைக்கலை பரப்பிவருபவர். ஜேர்மனியில் இருந்து கலைபணியாற்றிவரும் நாச்சிமார் கோவிலடி இ.த.இராஜன்.

இளம் கலைஞர்களுக்கு வழிகாட்டிய முன்னோடி “நாடகச் செம்மல்”

ஏ. ரகுநாதன்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உடுப்பிட்டி கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட எனக்கு சிறுவயதிலிருந்தே கூத்துக்களையும், நாடகங்களையும் பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் அடிக்கடி கிடைத்தன. 1963ல் க.பொ.த.(சாதாரண தர) வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த சமயம் அயலூரான வல்வெட்டியில் “இராஜராஜ சோழன்” நாடகம் மேடையேறியபோது, வல்வெட்டியைச் சேர்ந்த எனது கல்லூரி நண்பர் ராஜகோபால் நாடகம் பார்க்க வருமாறு அழைத்தார். சில காலத்தின் பின்னர் யாழ் ஈழநாடு, தினகரன் ஆகிய பத்திரிகைகளில் உதவி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி, லண்டனுக்கு புலம் பெயர்ந்த பின் “புதினம்” பத்திரிகையை ஆரம்பித்து அதன் ஆசிரியராக ஊடக உலகில் நன்கு அறிமுகமானவர் ஈ.கே.ராஜகோபால்.

“இராஜ ராஜ சோழன்” நாடக மேடையேற்றத்துக்கு பிரதம விருந்தினராக “கலையரசு” சொர்ணலிங்கமும் சிறப்பு விருந்தினராக அவரது பிரதம சிஷ்யன் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதனும் கலந்து கொண்டனர்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

நாடகம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்பே பிரதம விருந்தினர் மற்றும் சிறப்பு விருந்தினர் வருகை தந்திருந்ததால் அவர்களுடன் உரையாடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. அந்த நாட்களில் தினகரன் பத்திரிகையில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் தனது நாடக உலக அனுபவங்களை தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்தார். அவற்றை வாசித்து அவரைப்பற்றி அறிந்து கொண்டதால், அவரைச் சந்தித்ததும் அவருடன் கதைத்ததும் மகிழ்வைத் தந்தது. நான் பார்த்த சினிமாப்படங்கள், கூத்துக்கள் நாடகங்கள் பற்றி கலையரசுக்குச் சொல்லிய போது, அவரும் அவர் அருகிலிருந்த அன்றைய சிறப்பு விருந்தினர் ரகுநாதனும், “நீ பள்ளிக்கூட மாணவனாக இருப்பதால் படிப்பிலே அக்கறை காட்டி பள்ளிக்கூட பாடங்களைப்படி, சொந்தமாக உழைக்கத்தொடங்கிய பின் நாடகத்தில் ஈடுபடலாம்” என்று புத்திமதி சொன்னார்கள்.

நாடகம் ஆரம்பித்து சில காட்சிகள் மேடையேறிய பின்னர் பிரதம விருந்தினர் கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் உரை இடம்பெற்றது.

அப்போது அவர் “இராஜராஜ சோழன் நாடகம் மிகவும் சிறப்பாக தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டுகின்றேன். இந்த நாடகத்தில் கலந்து கொள்ளும் கலைஞர்கள் சுமார் இருவாரகால ஒத்திகைகளோடு நாடகத்தை மேடையேற்றுவதாகவும் தெரிவித்தார்கள். அது எனக்கு பெரிதும் ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. ஏனென்றால் எனது நாடக்குழுவில் இன்றைய விழாவில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொள்ளும் ரகுநாதன் போன்ற திறமையான கலைஞர்கள் பலர் இருந்தாலும், ஆகக் குறைந்தது மூன்று மாத காலம் தொடர்ச்சியான ஒத்திகை பார்த்தால் மட்டுமே இது போன்ற ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்ற சம்மதிப்பேன். குறுகிய கால ஒத்திகையுடன் மேடையேற்றத்தில் கலந்து கொண்டு மிகவும் சிறப்பாக பங்களிப்பு செய்யும் கலைஞர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்” என்றார்.

அடுத்து உரையாற்றிய சிறப்பு விருந்தினர் ஏ.ரகுநாதன், “இன்று இந்த நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்து தயாரித்த கலைஞர் வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றும் ஒரு சாதாரண உத்தியோகத்தர் எனவும் கதாநாயகன் இராஜராஜ சோழ மன்னனாக வேடமேற்று நடித்தவர் மருத்துவக்கல்லூரி இறுதியாண்டு மாணவர் எனவும் அறிந்து கொண்டேன். நாடகம் சிறப்பாக அமைய வேண்டுமானால்

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

கலந்து கொள்ளும் கலைஞர்கள் தமக்குள் எந்தவித வேறுபாடுமின்றி நாடகத்தின் வெற்றிக்காக ஒரு குழுவாக சேர்ந்து செயற்பட வேண்டும். எனவே இந்த மாணவர் எதிர்காலத்தில் டாக்டராகி மக்களின் நோய்களை மாற்றுவதோடு நாடகங்கள் மூலம் மக்களை மகிழ்விக்கவும் வாழ்த்துகின்றேன்” என்றார்.

சுமார் மூன்று ஆண்டுகளின் பின்னர் யாழ்ப்பாண இந்துக்கல்லூரி மாணவனாக இருந்தபோது, ஆசிரியர் மகாதேவா(தேவன்யாழ்ப்பாணம்) தயாரித்த “தெய்வீகக் காதல்” நாடகத்தில் கம்பராக வேடமேற்றேன். எனக்கு ஒப்பனை செய்தவர் நெற்றியில் விபூதி பூசி சந்தனப்பொட்டும் மத்தியில் குங்குமப்பொட்டும் வைத்தார். கண்ணாடியில் என்னை நான் பார்த்தபோது அழகாக இருந்தது. அப்போது ஆசிரியர் சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) என்னைப் பார்த்து, “தம்பி நீர் கம்பனாக நடிக்கிறீர், கம்பர் ஆழ்வார், நாமம் போட வேண்டும். விபூதி சந்தனத்தை அழித்து விட்டு நெற்றியில் நாமம் போடும்” என்றார். எனக்கு நாமத்தை விட சந்தனம் குங்குமம் அழகாகத்தோன்றியதால் நான் மறுத்து விட்டேன்.

ஆசிரியர் சொக்கனும் “வளர்ந்த மாணவர்களுடன் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை” என கதையை நிறுத்திக்கொண்டார் நாடகத்தை பார்வையிட்ட ரகுநாதன் நாடகம் முடிந்ததும் மேடையோரம் வந்து, ஒப்பனையிலிருந்த குறைபாட்டினை சொல்லி, “அரச வேடமேற்றால் பட்டாடை அணியலாம், பிச்சைக்காரன் வேடமேற்றால் அழுக்கான கிழிந்த சட்டை தான் போட வேண்டும். சுடலை காவலனாக வரும் நடிகமணி வைரமுத்து கறுத்த நிறத்தில் சிறிய வேட்டியுடன் தான் நடிப்பார். நடிக்கும் போது நடிப்பில் கவனமாக இருப்பது போல ஒப்பனை உடுப்பு விடயத்திலும் கவனமாக இருக்க வேண்டும்” என்றார். உடனேயே ஆசிரியர் சொக்கனிடம் மன்னிப்பு கேட்டேன். நான் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு மன்னிப்பு கேட்டதால் பின்பு ஆசிரியர் சொக்கனின் நாடகங்களிலும் நடிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்தது.

எனது மனமாற்றத்துக்கும், மன்னிப்புக் கேட்டதற்கும் காரணத்தை ஆசிரியர் சொக்கனுக்கும் ஆசிரியர் மகாதேவாவாவுக்கும் சொல்லியபோது. அவர்கள் சொல்லியது “அநேகமாக நாடகங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாக ரகுநாதன் வந்து கலைஞர்களை

ஓர் ஒப்பனை தில்லாத முகம்

ஊக்குவிப்பார். நாடகங்களை முழுமையாகப் பார்த்து, நிறைவுற்றதும், சிறப்பாக நடித்தவர்களைப் பாராட்டுவார், குறைபாடுகளை அவதானித்து அவற்றைச் சீராக்குவதற்காக ஆலோசனைகளையும் வழங்குவார். இதனால் மாணவர்களும் வளரும் இளம் கலைஞர்களும் தங்களைத் தாங்களே மதிப்பீடு செய்து சிறந்த கலைஞர்களாக வளர சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் ரகுநாதன் கணிசமான பங்களிப்பை நல்குவார்.”

பின்னர் ஆசிரியர் சொக்கன் தயாரித்த “ஞானக்கவிஞன்” நாடகத்தில் அரசனாக நடித்தபோது நாடகத்தைப்பார்வையிட வந்திருந்த ரகுநாதனிடம், முந்திய சம்பவத்தை நினைவு படுத்தி ஆசிரியர் சொக்கனிடம் மன்னிப்பு கேட்டதையும் சொன்னேன்.

அப்போது ரகுநாதன் “மற்றவர்கள்” அபிப்பிராயத்துக்கும் மதிப்பளிப்பதால் தான் கலையுலகில் நன்றாக வளர முடியும் மாணவனாக இருப்பதால் கல்லூரி அதிபரிடம் நாடக ஈடுபாடு திறமைகள் குறித்து சான்றிதழும் பெற்றுக்கொண்டால் நல்லது. பின்னுக்கு உதவும்” என்றார். அவர் சொல்லியதைக்கேட்டு கல்லூரி அதிபரிடமும் பின்னர் எனது மேலதிகாரிகளிடமும் கலையுலக ஈடுபாடு தொடர்பாக சான்றிதழ் பாராட்டுகள் பெற்றுக்கொண்டதால், அவற்றை நான் பங்கு பற்றிய நேர்முகத்தேர்வுகளில் சமர்ப்பிக்க முடிந்தது.

1967ஆம் ஆண்டு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் வானொலி நடிகர் உரைச்சித்திரக் கலைஞருக்காக விண்ணப்பித்திருந்தேன்.

நடிகர்களின் திறமைகளை அறிந்து கொள்வதற்கான பூர்வாங்க பரிசோதனை (Audition Test) க்கு சென்றிருந்த போது ரகுநாதனைச் சந்தித்தேன். என்னை விட வயதில் கூடியவர். அற்புதமான திறமைசாலி. முதன் முதல் வல்வெட்டியில் சந்தித்தது பின்னர் யாழ் இந்துக்கல்லூரி நாடகம் எல்லாவற்றையும் சரியாக நினைவில் வைத்திருந்து சொன்னதைக்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டேன்.

தானும் வருமானம் தேடி வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள நடிகர் தேர்வுக்கு வந்ததாகச் சொன்னார். உண்மைதான் அந்த நாட்களில் வானொலியில் 15 நிமிட நேர நிகழ்ச்சிக்கு சன்மானமாக

“நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

17 ரூபா 50 சதமும், 30 நிமிட நேர நிகழ்ச்சிக்கு சன்மானமாக 35 ரூபாவும் கிடைக்கும். சில வேளைகளில் ஒரே நாளில் இரண்டு மூன்று நிகழ்ச்சிகள் ஒலிப்பதிவு செய்யப்படுவதுமுண்டு. மாதத்துக்கு எட்டுப்பத்து நிகழ்ச்சிகள் கிடைப்பதுமுண்டு. அந்த நாட்களில் அந்த சன்மானம் பெருந்தொகை.

அந்த நாட்களில்தான் திரைப்படம் தயாரிப்பது பற்றி விபரமாகச் சொன்னார். அவரது குரு கலையரசு சொர்ணலிங்கம் நாடகங்களில் ஆர்வமாக ஈடுபட்டாரே தவிர திரைப்படம் பற்றி அக்கறை காட்டவில்லை எனவும் சொல்லியதோடு “சினிமா என்பது ஒரு நல்ல பதிவாகவும் ஒரே நேரத்தில் பல இடங்களில் காண்பிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும்” எனவும் சொன்னார்.

உண்மைதான், பின்னர் ரகுநாதன் நிர்மலா திரைப்படத்தில், நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்துவின் அரிச்சந்திர மயான காண்டம் இசை நாடகத்தையும் இணைத்து வெளியிட்டார்.

ஒரு தடவை “ஒரு கலைஞன் எல்லாம் செய்ய ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும்,” என்றார்.

1974 ல் மன்னார் மாவட்டத்தில் விடத்தல் தீவு என்னும் இடத்தில் கலைஞர் கே.கே.மதிவதனன் கேட்டுக்கொண்டதற்காக மட்டுநகர் ஆதவன் இசைக்குழுவின் பாடல்களை தொகுத்து வழங்க சென்றிருந்தேன். பாடல் நிகழ்வுகளை அடுத்து “என்னடி ராக்கம்மா?” நாடகம், மட்டக்களப்பிலிருந்து ஒரு நடிகர் வர வில்லை. மதிவதனிடம் கதையை கேட்டு விட்டு வராத நடிகரின் வெற்றிடத்தை நிரப்பினேன். நாடக முடிவில் தான் நடிகரை மாற்றிய சம்பவத்தை ரசிகர்களுக்கு மதிவதனன் சொன்னார்.

இது போல புளுகர் பொன்னையா புகழ் எஸ்.எஸ்.கணேசபிள்ளை தயாரித்த “அசட்டு மாப்பிள்ளை” நாடகம் 1975ல் கொழும்பில் மேடையேறுவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன் அந்த நாடகத்தின் முக்கிய பாத்திரமான பண்டிதர் பரமலிங்கம் பாத்திரம் எனக்கு வழங்கப்பட்டது. பிரபல வானொலி மேடை நடிகர்களான கணேசபிள்ளை, கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன், எஸ். ஜேசரட்னம், சிவதாசன், குணபதி கந்தசாமி, சந்திரப்பிரபா மாதவன், விஜயாள் பீட்டர் ஆகியோருடன் சேர்ந்து நடித்தேன்.

ஓர் ஓய்வண இல்லாத முகம்

அசட்டு மாப்பிள்ளை நாடகத்தில் எனது நடிப்பைப் பாராட்டி பிரபல திறனாய்வாளர் கே.எஸ்.சிவசுமாரன், ஈ.கே.ராஜகோபால் ஆகியோர்பத்திரிகைகளில் எழுதிய விமர்சனத்தைதான் வாசித்ததாகக் குறிப்பிட்ட ரகுநாதன், நாடகங்கள் மூலம் நல்ல நோக்கங்களுக்கு நிதி சேர்க்கலாம் என்றும் தெரிவித்தார்.

சில கல்லூரிகளின் அபிவிருத்தி, சனசமூக நிலைய அபிவிருத்தி, இடைத்தங்கல் நிலைய அமைப்பு ஆகியவற்றுக்கும் நாடகங்கள் மூலம் இலட்சக்கணக்கில் நிதிசேகரிக்க முடிந்த சந்தர்ப்பங்களில் ரகுநாதன் நினைவுக்கு வருவார்.

பின்னர் நாட்டில் ஏற்பட்ட நிலமைகளால் “அசட்டு மாப்பிள்ளை” நடிக்கர்கள் பலர் மாறி, மயில்வாகனம் சர்வானந்தா, இராஜபத்திரன் யோகராஜன், ஏ.எம்.சி.ஜெயசோதி, கமலினி செல்வராஜன், ரஞ்சினி ராஜ்மோகன் ஆகியோருடன் 2016 வரை தொடர்ந்து அந்த நாடகத்தில் அதே பாத்திரத்தில் நடித்துள்ளேன்.

எனது கல்லூரி நண்பர் ராஜகோபால் 1976ல் ராகினியை திருமணம் முடித்த அன்று வல்வெட்டியிலுள்ள அவரது வீட்டுக்கு மணமக்களை வாழ்த்துவதற்கு சென்றிருந்தேன். மணமக்களை வாழ்த்த கலைஞர் ரகுநாதனும் வந்திருந்தார். அங்கே வாழ்த்துரை வழங்கிய ரகுநாதன் தனது மனைவியும் ராஜகோபாலின் மனைவியும் சொந்த சகோதரிகள் என்று குறிப்பிட்டதுடன், உடகத்துறையிலுள்ளோர் கலைஞர்களின் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு பற்றியும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு நன்றியும் தெரிவித்தார்.

ஈழத்து கலையுலகில் பெரும் சாதனைகளுக்குரிய கலைஞரான ஏ.ரகுநாதன் வாழ்க்கையில் ஈடு செய்ய முடியாத பல சோதனைகளையும் சந்தித்தார். ஆயினும் கலை வாழ்விலிருந்து இறுதிவரை விலகாதிருந்தார்.

புலம் பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்தார். அப்பொழுது ‘தமிழன்’ பத்திரிகையில் எழுதிய தொடரை நண்பர் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் நூலாக வெளியிடுகிறார்.

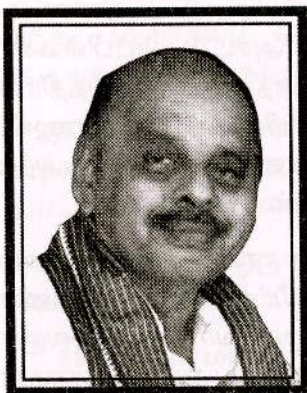
யாழ், ஈழநாடு முன்னாள் உதவி ஆசிரியராகவும், பரிஸ் ஈழநாடு முன்னாள் நிர்வாக இயக்குநராகவும் திகழ்ந்த எஸ்.கே. காசிலிங்கத்தை

60 களில் 70 களில் அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம் “ஈழநாடு” அலுவலகம் சென்றபோது சந்தித்திருக்கின்றேன். கலைஞர்களைப்போற்றும் வாழ்த்தும் அவரது பத்திரிகைத்துறை நற்பண்பு கண்டு மகிழ்வடைகிறேன்.

உடுவை. எஸ். தில்லை நடராஜா

மேனாள் மேலதிகச் செயலாளர்,
கல்வி அமைச்சு, இலங்கை.

தில்லை நடராஜா எனும் இயற்பெயரைக் கொண்ட உடுவை எஸ். தில்லை நடராஜா, எழுத்தாளர், நாடக நடிகர், நாடக நெறியாளர், சமூகப்பற்றாளர். 1956 இல் இலங்கை அரசபணியில் இணைந்த இவர், வவுனியா அரச அதிபர் (1992-1995), கிளிநொச்சி அரச அதிபர் (1995-1998), இந்துக் கலாச்சாரத் திணைக்களப் பணிப்பாளர் (1998-1999) போன்ற பதவிகளை வகித்துப் பின்னர் கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

சிறுகதைகள், சிறுவர் கதைகள், கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் “நிர்வாணம்” என்ற தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. அப்பா என இவர் எழுதிய உணர்வு வெளிப்பாடு இந்தியாவின் முன்னாள் ஜனாதிபதி அப்துல் கலாம் அவர்களின் பாராட்டைப் பெற்றது. பிரிட்டன், சுவிற்சர்லாந்து, கனடா போன்ற ஈழத்தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்துவரும் நாடுகளில் கலை-இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்து வரும் உடுவை எஸ். தில்லை நடராஜா.

**ஈழத்து சினிமாவை உயர்நிலைக்கு கொண்டு
வரவேண்டும் என உளத்தூய்மையுடன் உழைத்த
உன்னதமான கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன்
ஈழத்தின் சினிமாவாக உயிர்த்தெழுவார்..**

ஈழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ்கே.காசிலிங்கம் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட தன்னலமற்ற இந்த முயற்சியை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

அண்ணன் ஏ.ரகுநாதன், தான் அறிந்த கலைஞர்களைப்பற்றி எழுத வேண்டும் என்றும், ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாறு போல ஈழத்தின் கலையுலக வரலாறாக அது அமைய வேண்டும் என்ற தன்கனவுகளை மாதத்தில் ஒரு தடவையாவது என்னுடன் பேசுவார். அவர் பேசும் போதெல்லாம், “நாளையல்ல இன்றே இக்கணமே அப்பணியை ஆரம்பியுங்கள்” என்று கூறுவேன்.

திடீரென ஒரு நாள் அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிட்ட செய்தி வந்தபோது கலங்கிநின்றேன். எல்லா முயற்சிகளையும் துணிந்து முன்னெடுத்த ஒரு கலையுலக போராளி இதை மட்டும் செய்யாமல்

சென்றுவிட்டாரே! என்ற ஏக்கமும் வெறுமையும் மனதில் புகை மூட்டமாக ஓடியது.

அருமை நண்பர் எஸ்.கே. ராஜேன் அவர்கள் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு, ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் தமிழன் பத்திரிகையில் முன்னர் எழுதியது இப்போது நூல் வடிவம் பெறுகிறது என்றுசொன்னபோது ஆச்சரியமடைந்தேன். அண்ணன் ஏ.ரகுநாதன் சொல்லாமல் புதைத்து வைத்து சென்ற புதையல் ஒன்று அகப்பட்டுவிட்டது போன்ற மகிழ்ச்சி.

ஈழநாடு காலத்தில் இருந்தே எஸ்.கே.காசிலிங்கம் அவர்களின் செயற்பாட்டுத்திறனையும், எழுத்தாற்றலையும் அறிந்துள்ளேன். அவர் இதை முன்னெடுத்திருப்பதானது பணி நேரத்தியாக அமையும் என்ற திருப்தியையும் ஏற்படுத்துகிறது. இல்லாவிட்டால் காலம் அந்தப் புதையலை அவர் கையில் கொடுத்திருக்காதன்றோ?

அண்ணன் ஏ.ரகுநாதன், காலம் சென்ற கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் மாணவன் என்று எப்போதுமே அடக்கத்துடன் கூறுவார். தன்னுடைய பவளவிழாவில் கூட, தான் அவருடைய மாணவன் என்றே மேடையில் கூறியிருந்தார். “எழுபத்தைந்திலும் ஏறிய ஏணியை மறவாத மாணவன்” என்று அவரை அன்றைய தினம் போற்றினேன்.

அவரை பலர் நாடக உலகுடன் தொடர்புபடுத்தினாலும், எனது மனதில் அவருடைய சினிமா முயற்சிகளே என்றும் நின்று நிலைக்கிறது. நான் அவரை ஈழத்தின் வர்த்தக சினிமாவிற்கான முன்னோடியாகவே பார்த்தேன். “கடமையின் எல்லை” முதல் “நிர்மலா”, “தெய்வம் தந்த வீடு” வழியாக “பேரன் பேர்த்தி” வரை அவருடன் நிறைய பேசியிருக்கிறேன். ஒரு வேளை தான் எழுதாவிட்டாலும் என்னை எழுதும்படிதான் முழு வரலாற்றையும் எனக்கும் சொல்கிறாரோ! என்று புரிந்து கொண்டு, அத்தனையையும் மனத்திரையில் பதிந்துகொண்டேன்.

ஆண்களே பெண்களாக நடிக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடுகள் நிறைந்த கிடுகுவேலி யாழ்ப்பாண சமுதாயத்திலே “கண்மணி ஆடவா..” என்ற பாடலை ‘நிர்மலா’ வில்கேட்டபோது என்றோ ஒரு நாள் தமிழக திரைப்படங்களுக்கு நிகராக நமது படங்கள் போட்டியிடும் என்ற முதல் நம்பிக்கை மனதில் விழுந்தது. சினிமாவிற்குப் பெரும் தடையாக உள்ள அத்தனை மலைகளும் உடையும் என்ற நம்பிக்கையும் மனதில் வெள்ளமாகப் பாய்ந்தது.

ஆனால் அது சாதாரண பணியல்ல. இந்தியா என்ற பெரிய நாடு நமக்குப்பிரச்சினையல்ல, நமது தன்னம்பிக்கையற்ற யாழ்வே அனைத்திற்கும் தடையாக, பெரும் மலையாக கண் முன் நின்றது. அதை கடப்பதற்கான பணிகளை அவர்கடைசி வரை செய்தார். உலகம் முழுவதும் தொடர்பு கொண்டு ஒரு வலையாக்கத்தை உருவாக்கினார். மலை என்று பயந்துவிடாமல், அதில் ஒவ்வொரு அடியாக ஏறினார். சினிமாவில் ஆர்வமுள்ள அனைவரையும் அழைத்துக் கொண்டே ஏறினார்.

அந்த முயற்சியின் வழியாக நாளை நமக்கான சினிமாவில் ஈடுபடப் போவோருக்கு வழிகாட்டும் விதமாக வான வீதியில் பல நினைவு நட்சத்திரங்களை தூவிச்சென்றுள்ளார். இந்த நூல் இலக்கைத் தொட வேண்டிய அந்த வழியை காட்டும் என்ற நம்பிக்கை பிறக்கிறது. சினிமா டிஜிட்டலாக மாறியதும், அது ஒ.டி.டி.தளத்தில் குடியேறியதும் அவர் கனவுகளை நனவாக்க காலமும் கை கொடுத்தது என்றே உணர முடிகிறது.

மிக மிக வலிமை மிக்க ஆத்மாக்களே ஈழத்தில் தமிழர்களாக அவதரிக்கின்றன. அதிலும் ஆயிரம் மடங்கு பலம் கூடிய ஆத்மாக்களே ஈழத்தின் சினிமாவைக் கட்டியமைக்கும் பணிகளை தோளில் சுமந்து நடக்கின்றன என்பது, அவர் என்னிடம் சொன்ன தகவல்களுக்கான சுருக்க வரையறையாகும்.

ஆனால் ஆயிரம் யானைகளின் பாரம் சுமந்த கல்வாரி மலைப் பயணம் போல அதுவும் கடினமான பயணமே. அந்த சிலுவையை ஈழ மண்ணில் சுமந்து நடந்தவரே அண்ணன் ஏ.ரகுநாதன். மிக

விரைவில் நமது சினிமா இலக்கைத் தொடும். அந்தநாள் ஈழத்தின் சினிமாவோடு ஆரம்ப நட்சத்திரமாக அவர் உயிர்த்தெழுவார். அந்த உயிர்த்த ஞாயிறின் வரவைச் சொல்லும் கட்டியக்காரனாகவே இந்த நூலை கண்டுமகிழ்கிறேன்.

கி.செ. துரை

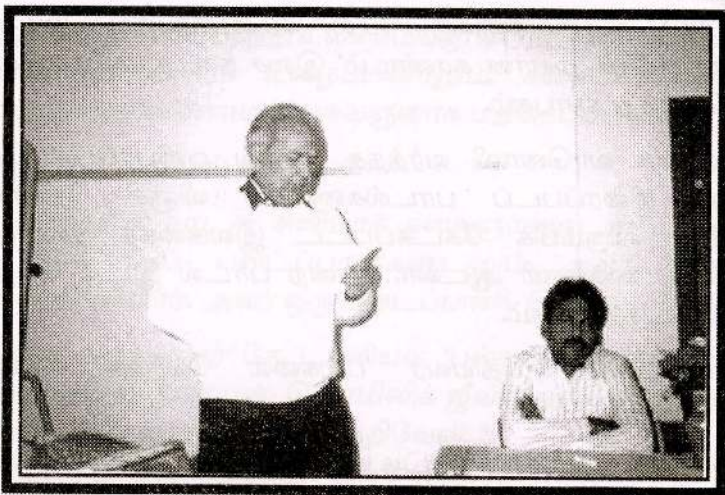
டென்மார்க் 31.07.2021

ஈழத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில்
நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டவர்.
எழுத்து, நடிப்பு, இயக்கம் என யாவும்
கைவரப்பெற்றவர். புலம் பெயர்ந்து
டென்மார்க் நாட்டை வந்து சேர்ந்த
பொழுதிலும், தாய் நாட்டில் அவரது
ஈடுபாட்டுக்குச் சற்றும் குறைவில்லாமல்
இங்கும்செயற்பட்டுவருபவர். திரைப்படத்
துறையிலும் ஈடுபட்டு திறமையை
வெளிப்படுத்திவருபவர். 'பூக்கள்',
'இளம்புயல்', 'உயிர்வரை இனித்தாய்'

ஆகிய திரைப்படங்களைத் தயாரித்து இயக்கியவர். இன்று உலகில்
எவரைக் கேட்டாலும் இவர் பெயர் சொல்வார்கள் ஊடகவியலாளர்
ரியூப்தமிழ் கி.செ.துரை.

ஓர் ஓய்வை இல்லாத முகம்

**ஈழத்துத் தமிழ் சினிமாவை உயிர்மூச்சாக்கிக்
கலைத்தாகம் கொண்குழைத்த
கலையரசின் வாரிசு 'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன்.**

'நிர்மலா' ரகுநாதன்..!

ஆம்... அன்று அப்படித்தான் இலங்கையில் அவரைக் கலை இலக்கியவாதிகள் குறிப்பிடுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்படங்களில் முதன்முதலில் நம்பிக்கையூட்டிய படமாக, சிறந்த முறையில் அமைந்ததெனப் பலராலும் போற்றப்பட்டது 'நிர்மலா' திரைப்படமாகும்.

என் கல்லூரி நாட்களின் போது, 'நிர்மலா' யாழ்ப்பாணம் ராஜா திரையரங்கில் வெளியான போது அதனைப் பார்த்தேன்.

இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு தமிழ்ப்படம் சிறப்பாக வந்துள்ளதென நண்பர்களுக்குக் கூறினேன். பின்னர் நண்பர்களுடன் இரண்டாவது தடவையும் அதனைப் பார்த்தது இன்றும் ஞாபகம்.

'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன்

ஆயிரம் தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேறிய, 'நடிகமணி' வைரமுத்துவின் 'மயான காண்டம்' இசை நாடகமும் நிர்மலாவில் இடம்பெற்றது ஞாபகம்.

இலங்கை வானொலி வர்த்தக சேவை ஒலிபரப்பில், அன்று இந்தியத் திரைப்படப் பாடல்களையும் விஞ்சி நேயர்களால் அதிகமாக விரும்பிக் கேட்கப்பட்ட இலங்கைத் திரைப்படப் பாடலான 'கண்மணி ஆடவா..' என்ற பாடல் இடம் பெற்றதும் நிர்மலா படத்திலாகும்.

அப்பாடலை எழுதியவர் 'பல்கலை வேந்தர்' சில்லையூர் செல்வராசன்.

இவ்வாறு நம்பிக்கையூட்டிய 'நிர்மலா' திரைப்படத்தைத் தயாரித்தும், அதில் நடித்தும் எம் மக்கள் மனதில் கலைஞனாக அழியாத இடத்தை ரகுநாதன் பெற்றுக்கொண்டார்.

மாணவப் பராயம் முதல் நாடக மேடையைக் கண்ட ரகுநாதன், கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் வாரிசாக, பல நாடகங்களை இயக்கியும் நடித்தும் பாராட்டுக்கள் பெற்றிருந்தாலும், 'கடமையின் எல்லை' திரைப்படத்தில் பங்கு பற்றியிருந்தாலும் நிர்மலாவுக்குப்பின் தான் அவர் இலங்கையெங்கும் பொதுமக்கள் மத்தியில் பரவலாக அறியப்பட்ட, புகழ்பெற்ற கலைஞனாக மிளிர்ந்தார் என்று கூறலாம்.

'தேரோட்டி மகன்' என்ற நாடகத்தின் மூலம் அவர் பாராட்டுப் பெற்றதையும் அறிவேன்.

அவர் நடித்த வி.பி.கணேசனின் 'புதிய காற்று' சினிமாஸ்கோப் திரைப்படமான 'தெய்வம் தந்த வீடு' ஆகியவற்றையும் யான் பார்த்திருக்கிறேன். இருப்பினும் 'நிர்மலா' தான் இலங்கைத் திரைப்பட வரலாற்றில் அவர் பெயரைப் புகழுடன் சேர்த்துள்ளது எனலாம்.

இலங்கையெங்கும் கலைஞர்களின் நட்பும், தொடர்புகளும் அவருக்கிருந்தது. போட்டி, பொறாமை மிகுந்தது கலையுலகம் என்பர். அந்தத் துறையில் நீண்டகாலம் தன் புகழையும், பெருமையையும் காப்பாற்றிக் கொண்டு காலூன்றி நிற்பது சிரமமானது. ஆனால் ரகுநாதன் இறுதிக்காலம்வரை இலங்கையில்

மட்டுமல்ல, புலம்பெயர்ந்து உலகமெங்கும் பரந்து வாழும் எம்மக்கள் மத்தியில் தன் அயரா உழைப்பினாலும், கலைப்பணியினாலும் போற்றத்தக்க முன்னோடிக் கலைஞனாக மதிக்கப்பட்டார்.

இன்றும் நினைவில் நிற்கிறார்.

இலங்கையில் நாடக, சினிமாக் கலைஞர்களுடன் மட்டுமல்ல, சிறந்த இலக்கியப் படைப்பாளிகளுடனும் அவர் இணைந்து பணியாற்றியுள்ளார். அவர் ஒரு படைப்பாளி, இலக்கிய நேசன்.

‘மக்கள் எழுத்தாளர்’ கே. டானியல், ‘பல்கலை வேந்தர்’ சிலையூர் செல்வராசன், முருகையன், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோருடன் அவர் நட்புடன் பழகி வந்ததை யான் அறிவேன்.

1986ம் ஆண்டு ஜனவரி 30ம் திகதி வைத்திய சிகிச்சையின் பொருட்டும், இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்திப்பதற்காகவும் கே. டானியல் தமிழகம் சென்றார்.

உடல்நலம் குன்றியிருந்த அவரை யான் தமிழகம் அழைத்துச் சென்றிருந்தேன்.

பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸ் ஏற்பாட்டில் தஞ்சாவூரிலும், மதுரையிலும் சிகிச்சை பெற்றபின் சென்னை வந்தபோது, ‘சங்கர நேத்திராலயா’ கண் மருத்துவமனையிலும் அவருக்குப் பரிசோதனை செய்யப்பட்டது.

இலக்கிய, அரசியல் நண்பர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்காகச் சென்னை ‘எழும்பூரில்’ ஒரு விடுதியில் தங்கியிருந்தோம்.

அவ்வேளை எழுத்தாளர்கள் செ.கணேசலிங்கன், செ.யோகநாதன் ஆகியோர்வந்து டானியலைச் சந்தித்து உடல்நலம் குறித்துக் கவலையுடன் விசாரித்தனர். ஒய்வெடுக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தினர்.

அதன் பின்னர் திடீரென இருவர் உள்ளே வந்தனர். கலைஞர் ரகுநாதன், ‘மக்கள் குரல்’ புனிதலிங்கன் ஆகியோரே வந்தனர்.

டானியலின் உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டமை குறித்து, தமிழகத்தில் தங்கியிருந்த ரகுநாதன் எப்படியோ அறிந்து புனிதலிங்கனையும் அழைத்துக் கொண்டு அங்கு வந்திருந்தார்.

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

கவலை மிகுந்தவராக, உடல்நலத்தில் கவனம் செலுத்துமாறும் மற்றும் இலக்கியமுயற்சிகள் குறித்தும் டானியலுடன் அவர் நீண்ட நேரம் நட்புரிமையுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தமை இன்றும் எனக்கு ஞாபகம்.

எழுத்தாளர்கள், நண்பர்கள் மீது ரகுநாதன் கொண்டிருந்த நேசம், பாசம், மனிதாபிமானத்தை என்னால் உணர முடிந்தது.

அவர் சென்றபின் டானியலிடம் ரகுநாதனின் சினிமா முயற்சி பற்றிக் கேட்டேன்.

“இலங்கையில் நாடகம், சினிமா, கலையெனத் தாகங்கொண்டு, தன் வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டு திரிஞ்ச மனுசன்.. இங்கையும் அந்த அலுவல்தான் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறார் போல.. ஆனால் இங்க.. சுத்துமாத்து நிறைஞ்ச இந்தச் சினிமாப் பெரும்சமுத்திரத்தில் உண்மையாகக் கலைத்தாகம் கொண்டவனால் நிண்டு பிடிக்கிறது கஸ்டம்... ரகுநாதன் என்ன செய்யப் போறாரோ தெரியாது..”

கவலையோடு தான் டானியல் சொன்னார்.

தமிழக சினிமா அப்படிப்பட்டது தான் என ரகுநாதன் பின்னர் உணர்ந்துகொண்டார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

ரகுநாதன் புலம்பெயர்ந்து பாரிஸ் வந்து சேர்ந்த (1991) ஆண்டில் தான் நானும் பாரிஸ் வந்திருந்தேன்.

அன்று அவரை நண்பர் எஸ்.கே. ராஜென் வீட்டில் பலமுறை சந்தித்துக் கலை இலக்கிய முயற்சிகள் குறித்து உரையாட முடிந்தது.

அவரது சுறுசுறுப்பும், திடகாத்திரமான நிமிர்ந்த நடையும், பேச்சும் கலை இலக்கிய நேசிப்பும் எனக்கு வியப்பளித்தன.

1992ம் ஆண்டு ஜனவரியில் நடைபெற்ற எனது ‘கரும்பனைகள்’ கவிதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழாவில் கலந்துகொண்டு வாழ்த்துக் கவிதை வாசித்தளித்தார்.

எனது நூல் வெளியீட்டு வைபவங்களிலுஞ் சரி, வேறு கலை இலக்கியநிகழ்ச்சிகளிலும் சரி அவர் கலந்துகொண்டு ஊக்கமளித்துச் சிறப்பித்து வந்தமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

அவரது பவள விழா மிகச் சிறப்பாக பாரிஸ் மாநகரில் நடைபெற்றது. அதில் கலந்துகொண்டு வாழ்த்துத் தெரிவித்தமை மனதில் நிற்கிறது.

அவ்வேளை அவரது கலைப்பணிகள் குறித்து எழுதிய எனது கட்டுரை 'மல்லிகை'யில் பிரசுரமானது.

பாரிஸ் மாநகரில் தயாரிக்கப்பட்ட 'முகத்தார்வீடு' 'இன்னுமொரு பெண்' 'தீராந்தி' 'மௌனம்' ஆகிய திரைப்படங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்ததுடன் இளங்கலைஞர்களை ஊக்குவித்து அனுபவங்களையும் பகிர்ந்துகொண்டார்.

'பேரன் பேத்தி' என்ற சிறந்த குறும்படத்திலும் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்துப் பாராட்டுப்பெற்றார்.

கவிஸ், ஜேர்மனி, நோர்வே, ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளிலும் தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படம், குறும்படங்களில் பங்கு பற்றி ஊக்கமளித்தார்.

அவரிடம் எழுத்தாற்றல் இருந்தது. சந்துவி, கலைப்பித்தன், கலை உபாசகன் என்ற புனைப்பெயர்களில் கதை, கட்டுரை, நாடகம், விமர்சனம் என அவ்வப்போது தினகரன், வீரகேசரி, ஈழநாடு, பாரிஸ் முரசு, அமுதம், மல்லிகை, நிழல் ஆகிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் எழுதியுள்ளார்.

'சந்துவி' என்ற புனைப்பெயரில், 'எனக்காகப்பூக்கும்' என்ற ஒரு நாவல் எழுதியுள்ளார். அதனைச் சென்னை 'இளம்பிறை பதிப்பகம் 1999இல் வெளியிடப்பட்டது. 'தமிழன் ஆசிரியர் எஸ். கே. காசிலிங்கம் தலைமையில் பாரிசில் நூல் வெளியீட்டு விழா நடந்தது.

உடல் நலம் குன்றியிருந்த வேளையிலும், கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளில் கலந்துகொண்டு வாழ்த்துத் தெரிவித்து மகிழ்வடைந்தவர்.

மலேசியாவில் பிறந்து, இலங்கை பிரான்ஸ் நாடுகளில் வாழ்ந்து கலைப் பணியாற்றிய அவர் கொடிய கொரோனா பரவிவந்தவேளையில் கடந்த 2020ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம்

(22.04.2020) 85வது வயதில் இயற்கையோடு இணைந்து கொண்டார்.

பாரிஸ் மாநகரில் நடைபெற்ற அவரது இறுதி நிகழ்வில், கொரோனா பரவல் காரணமாக, ஐரோப்பாவின் பல நகரங்களிலிருந்தும் கலை இலக்கிய அபிமானிகள் வந்து அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்த முடியாததையிட்டு கவலையடைந்தனர்.

கலைத்தாகம் மிகக்கொண்டு, அரசு உத்தியோகத்தையும் துறந்து, தன்னையே கலைக்காக அர்ப்பணித்து, முழுநேரக் கலைஞனாக, வாழ்வின் இடர்ப்பாடுகளையெல்லாம் துச்சமாகக் கடந்து, கலைப்பணியாற்றிய ரகுநாதன் ஈழத்து நாடக, சினிமாத் கலை வரலாற்றில் நீடித்து வாழ்வார்..!

மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ்.கே காசிலிங்கம் அவர்கள் மூத்த கலைஞர் ரகுநாதனுக்கு வாக்குறுதியளித்தபடி, அவரது பணிகளை நினைவு கூர்ந்து, இன்று ஓர் தொகுப்பு நூலை வெளியீடு செய்வது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

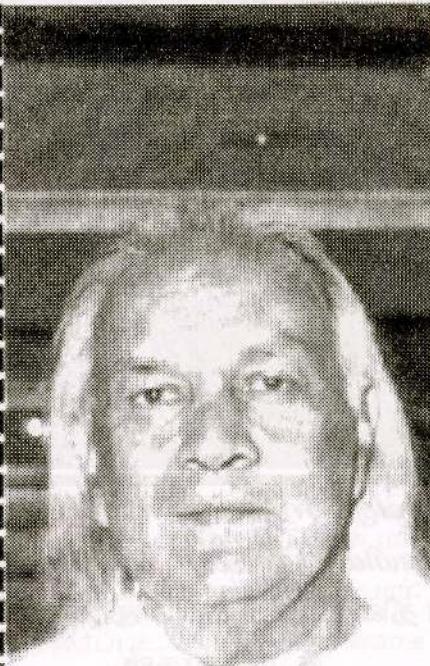
வி.ரி. இளங்கோவன்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கலாபூஷணம், இலக்கியவித்தகர் என விருதுகள் பெற்ற எழுத்தாளர். இலக்கியம், அரசியல், தமிழர் மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் தொடர்ச்சியாக எழுதி வரும் பல் துறை ஆளுமையாளர். இளமைக்காலத்தில் மார்க்சிஸ சிந்தாந்தத்தால் கவரப் பட்டு, அந்தத் தத்துவத்தையே வரித்துக் கொண்டவர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் கே. டானியல் பணிகள் குறித்து அவரது வாழ்காலத்தில் மாத்திரமல்ல

இப்பொழுதும் வெளிப்படுத்தி வருபவர். எழுத்தாளர், பேச்சாளர், விமர்சகர், கவிஞர் வி.ரி. இளங்கோவன்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

கலைஞர்
ஏ. ரகுநாதன்

நீண்ட பயணம்

நன்றி முற்றம்.

"நிர்மலா" ஏ. ரகுநாதன்

**வாழ் நான் முழுவதும் ஈழத்துத் திரைப்படத் துறை சார்ந்து
சிந்தனையில் ஆழ்ந்தவர், செயலாற்றியவர்.
தமிழ்-சிங்கள திரைப்படக் கலைஞர்களின் அன்புக்குரிய
ஏ. ரகுநாதன்.**

ஒருவரை அறிந்திருந்தாலும் அவருடன் நெருங்குவதற்கும் நட்புக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்புகள் அவ்வப்பொழுது வாய்த்து விடுவதில்லை.

இலங்கையில் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் அறிந்திருந்த ஒரு கலைஞர், அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு அங்கு கிடைக்கவில்லை.

‘காத்திருப்பேன் உனக்காக’ ‘அநுராகம்’ ‘ஏமாளிகள்’ ஆகிய திரைப்படங்களில் நடித்த பின்னர் இலங்கைக்கலைத்துறையில் நான் அறியப்பட்டவனானேன்.

ஆனால், நான் திரைப்படங்களில் நடிப்பதற்கு எவ்வளவோ காலங்களுக்கு முன்னர் நாடகம், திரைப்படம் என தமது ஈடுபாட்டைச் செலுத்தி நாடகங்கள், திரைப்படங்களில் நடித்துப் புகழ் பெற்றிருந்தார் ஏ. ரகுநாதன்.

கொழும்பில் வாழ்ந்து வந்த அவரைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

நாட்டின் சூழ்நிலைகள் மாறியமையால் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டியதாயிற்று.

பிரான்ஸ் நாட்டுக்கு வந்தேன்.

அப்பொழுது பரிஸில் ஒரு சில கலைஞர்களின் அறிமுகம் கிடைத்தது.

அப்படி கலைஞர் ஏ.குருநாதன் அவர்களுடனான அறிமுகம் கிடைத்தது.

இந்த அறிமுகம் என்பது கண்டு பேசிவிட்டுச் செல்லும் அறிமுகமாக இல்லாமல், நாங்கள் இருவருமே ஒன்றாகத் தங்கி வாழும் நிலைக்குக் கொண்டு சென்றது. ஒராண்டுக்கும் மேலாக இந்த வாழ்க்கை தொடர்ந்தது.

அந்த நாட்களில் இலங்கையின் தமிழ் திரைப்படத்துறை தொடர்பான பல்வேறுவிடயங்களைப் பேசி மகிழ்ந்தோம்.

அவர் ஒவ்வொரு சம்பவங்களாக விபரிப்பார்.

நான் மூன்று திரைப்படங்களில் நாயகனாக நடித்திருந்தாலும் அப்பொழுது திரைப்படத்துறை தொடர்பாகத் தெரிந்து கொள்ளாத பல விடயங்களை, பல்வேறுபட்ட கலைஞர்களைப் பற்றிய விபரங்களை ஒரு வகுப்பு நடத்துவது போல கூறுவார்.

அவரிடமிருந்து அவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள ஆசையாகவும் இருந்தது.

திரைப்படங்கள் தினமும் பார்ப்போம்.

பரிஸில் நண்பர் எஸ். கே. ராஜேன் தயாரித்த 'இன்னும் ஒரு பெண்' வீடியோ சினிமாவில் என்னை நாயகனாக நடிக்க வைத்தார்கள். நாயகியாக தென்னிந்தியத் திரைப்பட நடிகை கோகிலா நடித்திருந்தார்.

அதனை இயக்கியவர் ஏ. ரகுநாதன், அவருடன் சேர்ந்து நடிக்கும் வாய்ப்பையும் வழங்கினார்.

அதேபோல நண்பர் இரா. குணபாலன் தயாரித்த 'முகத்தார் வீடு', ரவீந்திரன் தயாரித்த 'தயவுடன் வழி விடுங்கள்' ஆகியவற்றிலும் ரகுநாதன் என்னை நடிக்கவைத்து இயக்கினார்.

'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன்

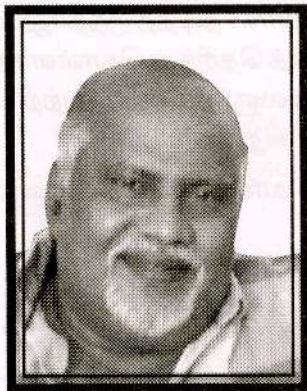
இலங்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் திரைப்படத்துறையில் ஈடுபட்டேன்.

நாட்டை விட்டுப்பெறப்பட்ட பின்னர், திரைப்படம் பற்றிச் சிந்திக்கவே இல்லை.

ஆனால் அது ரகுநாதன் அவர்களால் பிரான்ஸ் நாட்டிலும் தொடர்ந்தது. அவருடன் உறவாடி மகிழ்ந்த காலங்கள் என்றென்றும் பசுமையான நினைவுகளுக்கு உரியவை.

கலைஞர் ரகுநாதன் கலைஞர்கள் பற்றி எழுதியுள்ளதை நூலாக்கம் செய்துள்ள பத்திரிகையாளர் எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்களின் பணி பாராட்டுக்குரியது.

எம்.என். சிவராம்.

இலங்கையில் வெளிவந்த தமிழ்த் திரைப்படங்களில் நடித்த நாயகர்களில் இலங்கைத் தமிழ் திரைப்படத் துறைக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திய ஒரு திரைப்பட நாயகனாகத் திகழ்ந்தவர் எம். என். சிவராம். 'காத்திருப்பேன் உனக்காக' 'அநுராகம்' 'ஏமாளிகள்' ஆகிய மூன்று திரைப்படங்களின் கதாநாயகன். புலம் பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் அங்கும் திரைப்படங்களில் நடித்து வந்தார்.

தற்பொழுது தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துவரும் இவர் சின்னத்திரைகளில் ஈடுபாடுகொண்டவராகத் திகழ்கிறார்.

எனது அப்பாவிடம் வருகை தரும் வேளைகளில் நான்
கண்ட கலைஞர். நாடகம், திரைப்படம் என அவர்களின்
உரையாடல் வேளைகளில்
நான் அங்கும் இங்குமாக ஓடித்திரிந்த பொழுதுகளில்
காதோரம் கேட்ட கலை விடயங்கள் பலவற்றை
உச்சரித்த ஈழத்து நாடக-திரைப்படக்கலைஞர்
ஏ. ரகுநாதன்.

உலகில் தமிழ் நாடகங்களிலும், சினிமாவிலும் நடித்து புகழ்
பெற்றவர்கள் பலர்.

இந்த வரிசையில் இலங்கையில் தமிழ் நாடகங்களிலும்
சினிமாவிலும் நடித்துப் புகழ் பெற்றதோடு தயாரிப்பாளராகவும்
திகழ்ந்திருந்திருக்கிறார் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள்.

சிலருக்குத்தான் பிறக்கும் போதே பிறவிக் கலைஞராக திகழ
வாய்ப்பு இருக்கும். அந்த வரிசையில் எனது தகப்பனார் அரசையா
என்றும், எஸ்.ரி.அரசு எனவும் ஈழத்துக்கலையுலகில் அறியப்பட்ட
திருநாவுக்கரசு சிவக்கொழுந்துவும், கலைஞர் ஏ. ரகுநாதனும்,

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

நாடக கலைத்துறையில் சுமார் அறுபது வருடங்களுக்கு மேலாக கோலோச்சியிருந்தனர்.

இலங்கையில் அன்று நான் சிறுமியாக இருந்த போது நிகழ்ந்தவை சிலவற்றை இன்று அசைபோடுகிறேன்.

எனது அப்பாவை சந்திக்க ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து செல்வார். ஒரு நல்ல படைப்பாளிக்கு படைப்பு மனநிலையை நிர்வகிப்பதற்கும் தேவையான உறுதியைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும் நல்ல உடல் நலம் அவசியம். இவரின் தோற்றமும் அப்படித்தான் இருந்தது மெலிந்த உருவம், அகன்ற நெற்றி, பரந்த முகம், சிறிய மீசை இவை அவரின் அங்க அடையாளங்கள்.

மிக எளிமையான தோற்றம் கொண்ட கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவரது உடையிலும், நடத்தையிலும் அப்படித்தான் வாழ்ந்தார் எனலாம். எனது அப்பாவும் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களும் உரையாடும் பொழுது பல விடயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்வார்கள்.

அரசியல், இலக்கியம், சினிமா, நாடகம் என அவர்களது உரையாடல் நீண்டதாகவே இருக்கும்.

இருவரும் நகைச்சுவையாகவும் பேசிக்கொள்வார்கள்.

இந்த உரையாடல்களின் போது ஒப்பனைத் தொடர்பாகவும் பேசிக்கொள்வார்கள்.

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வரலாற்றில் ஒப்பனை செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்ற எனது தகப்பனார். சுமார் நூறு வகையான தலைப்பாகைகள் கட்டுவதற்கான பயிற்சியை பெற்றவர்.

ஒரு நாடகத்துக்கு ஒப்பனை எவ்வளவு அவசியமென்பது தொடர்பாக இருவரும் கலந்துரையாடுவார்கள்.

நாடகவுலகில் முடிகூடா மன்னன் என வர்ணிக்கப்பட்ட கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களிடம் இருவரும் மாணவர்களாகச் சேர்ந்து, அவரது பயிற்சி பட்டறையில் கற்றுத் தேறிய மாணவர்கள் ஆவர்.

அரசையாகவும், ஏ.ரகுநாதனும் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் வாழ்ந்த காலத்திலேயே நாடகங்களில் நடித்தும், நெறியாள்கை செய்தும் பாராட்டைப் பெரிதும் பெற்றார்கள்.

நாளோட்டத்தில் நாடகங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்தது, அதன் பின்னர் நாடகங்களை எழுதியும், உருவாக்கியும் (play writer) தொழிற்பட்ட பின்னணியில் நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்யவும் ஆரம்பித்திருந்தனர்.

அரசையா நல்லூரில் அவர் நாடகத்துறை சார்ந்த நண்பர்கள் பற்குணம், லோகநாதன், மற்றும் பல கலைஞர்களுடன் இணைந்து 'வண்ணைக்கலைவாணர்' நாடகமன்றத்தினை உருவாக்கி, அந்த மன்றத்தினூடாகப் பல நாடகங்களை மேடையேற்றினர். அதில், கானல்வரி, வீரமைந்தன், வீரத்தாய், அன்னையின் ஆணை, தமிழன் கதை, திப்புசல்தான் போன்ற நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த நாடகங்களைப் பல்வேறு இடங்களில் மேடையேற்றியும், நடித்தும், நெறியாள்கை செய்தும் வந்தனர்.

‘குத்துவிளக்கு’ திரைப்படத்தில் எனது அப்பா நடித்திருந்தார்.

ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் அந்த திரைப்படத்தில் நடிக்கவில்லை. ஆனால், அந்த திரைப்படம் வெற்றியடைய வேண்டுமென்று பல வழிகளில் அதற்கான செயற்பாட்டை செய்திருந்ததாக எனது அப்பா பல தடவை சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

இது அவரது பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

நான் தாயகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து லண்டன் வந்தடைந்த பின்னர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் தொடர்பான செய்திகளை பத்திரிகை வாயிலாகவும், தொலைக்காட்சி ஊடாகவும் அறிந்து கொண்டேன். அவரும் புலம்பெயர்ந்து பாரிசில் வசிப்பதாக அறிந்தேன். தனது கலைத்துறையில் வேறொரு பரிமாணமாக தொலைக்காட்சிக்கான படைப்புகளில் பங்கேற்று நடித்து வந்தார்.

1997ம் ஆண்டு ஐபிசி தமிழ் வானொலிச் சேவையில் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. காலத்தின் பயணத்தில் அவரது உருவமே மாறியிருந்தது. நீளமான தலைமுடி, குறுந்தாடியுடன் அவரைக் கண்டேன்.

ஒரு கலைஞனுக்குரிய, பண்பு துணிவு, ஊக்குவிப்பு வெளிப்படையான விமர்சனம் இவரின் பெரும் சொத்துக்கள் ஆகும்.

நினைவில் நிழலாடும் நிஜங்கள் சிலவே. இவரின் கலைப் பயணமும் அப்படித்தான்.

அன்றைய தினம் ஐபிசியில் உரையாடும்போது எனது அப்பாவை (கலைஞர் அரசையா) தனது குருநாதர் என்று மிகப் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டார்.

அப்பாவிடம் தான் நாடகம் தொடர்பான பல பயிற்சிகளைக் கேட்டுப் பயின்றதாக சொன்னார்.

நடிப்பின் நுணுக்கங்களை நன்கு அறிந்திருந்தும் மிக எளிமையானவராக விடயங்களை வெளிப்படுத்திய பாங்கு என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

இவர் எனது அப்பாவைப்போல உயிர்ப்போடும், கம்பீரத்தோடும் பேசும் சொல்லாடல்கள், எனது அப்பாவே பேசுவது போலவே உணர்ந்தேன்.

பின்னர் பல வருடங்களாய் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களை சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிட்டவில்லை.

ஆனால் எனது அப்பாவோடு பேசுகின்ற வேளைகளில், அவர் ரகுநாதன் அவர்களைப்பற்றியே பேசுவார்.

ஒரு தடவை அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு மருத்துவமனையில் இருக்கும் போது அவரிடம் உரையாடியிருக்கிறேன்.

எனது அப்பாவும் 2017ல் எம்மை விட்டு விண்ணுலகம் சென்றுவிட்டார். கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களும் நோயின்

காரணமாக காலதேவன் சந்நிதியில் ஐக்கியமானார் என்ற செய்தி அறிந்து துயரத்தில் ஆழ்ந்தேன்.

ஆனால் கலைஞனுக்கு இறப்பென்பதேது?

உயரிய சிந்தனை, உயர்ந்த உள்ளம், உயர்வான நிலை உடையவர்கள் தான் கலைஞர்கள்.

அமரர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களும் அப்படியானவரே.

காலம் மாறலாம் காட்சியும் மாறலாம்.

ஆனால் ஏ.ரகுநாதன் ஈழத்து கலையுலகுக்குச் செய்த கலையாற்றுகை என்றுமே மறையாது.

1995 காலகட்டத்தில் ஈழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ். கே.காசிலிங்கம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த தமிழன் பத்திரிகையில் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் எழுதிய 'ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்' என்ற தொடரை இப்பொழுது நூலாகத் தொகுத்துள்ளார் அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர்.

ஒரு கலைஞனுடைய படைப்பை அந்தக் கலைஞன் உலகில் இல்லாதவேளையிலும் வெளியிட்டு பெருமைப்படுத்தும் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் அவர்களுடைய இந்தப் பணி பெரிதும் போற்றுதற்குரியது.

ஏ.ரகுநாதன் பெயரைக் குறிப்பிடாது, ஈழத்து நாடக வரலாற்றையோ அன்றி திரைப்பட வரலாற்றையோ யாரும் எழுதி விட முடியாது என்பே உண்மை.

ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் கலை ஆளுமையும் உயர்மனிதப் பண்பும் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்தது.

அன்புடன்

கலா புலன், ஸண்டன்

(அரசையா மகள்)

யாழ்ப்பாணத்தில் கலைவாணர்
நாடக மன்றத்தின் வழி பல நாடகங்களை
அரங்கேற்றிய நடிகர், இயக்குநர் அரசையா
என்று கலையுலகில் வலம் வந்த எஸ்.ரி.
அரசு அவர்களின் புதல்வி. கலை ஈடுபாடு
கொண்டவர். 1997ம் ஆண்டு ஏ.சி.
தாச்சியஸ் ஐபிசி தமிழ் ஒலி ஊடகத்தை
ஆரம்பித்த வேளையில் அறிவிப்பாளராகப்
பணியாற்றியவர். கலா புவனேந்திரன் என
பல்லாயிரம் வானொலி நேயர்களைக்
கவர்ந்து கொண்டவர். ஏ.சி.தாச்சியஸ்,

சிவரஞ்ஜித் ஆகியோர் பணிப்பாளர்களாக விளங்கிய காலத்தில்
பல நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தளித்து ஒலிபரப்புத்துறையில் மிக
நேர்த்தியாக ஈடுபட்டிருந்தவர். இப்பொழுது கலா புவன் என்ற
பெயரில் கவிதை உலகில்வலம் வருகிறார். இவரது கவிதைகள்
சஞ்சிகைகளையும் சமூக வலைத்தளங்களையும் அலங்கரித்து
வருகின்றன.

**ஈழத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் ரேநரில் கண்டதில்லை,
பரிஸ் நகரத்தில் அவர் எங்களை விட்டதில்லை.**

**நாடகம், திரைப்படம் என்ற கலை
வட்டத்துக்குள் சுற்றிவந்த கலைச்சூரியன்
எங்கள் ரகுநாதன் அண்ணர்.!**

புலம் பெயர் வாழ்வில் நாம் பலவற்றை இழந்தவர்களாக அவ்வப்பொழுது வேதனைகளைச் சந்தித்து வருகின்ற வேளைகளிலும் சற்றும் எதிர்பார்க்காத எம்மை மகிழ்ச்சிப்படுத்துகின்ற சில விடயங்களும் நடைபெற்றுவருகின்றன.

கலை கலை என்று அலைந்து உலைந்து அந்தத் துறையில் உயர்ந்து நின்றவர், நிலைத்திருப்பவர் எங்கள் ரகுநாதன் அண்ணர்.

ஈழத்தில் நாம் வாழ்ந்த காலத்தில் செவிவழியாகக் கேட்ட பெயர், திரையரங்கில் பார்த்து மகிழ்ந்த தோற்றம்.

அந்த அரும் பெரும் கலைஞரை ஒரு நாள் திடீரென என்னால் நேருக்கு நேர் பார்க்க முடிந்தது. இது நியமா? கற்பனையா? என எண்ண வைத்தது.

நண்பர் எஸ். கே. ராஜேன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட சந்திப்பின்பொழுது அந்த மகா கலைஞனுக்கு பரிஸ் லாசப்பலில் வைத்து என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

‘நிர்மலா’ ஓ. ரகுநாதன்

ஒரு தேனீர் உபசரிப்புடன் 1991ம் ஆண்டு நிகழ்ந்த சந்திப்பை அடுத்து 2021 வரை, இரண்டு தசாப்தகாலம் அந்தக்கலை உறவு தொடர்ந்திருக்கிறது.

ஈழத்து நாடக, திரைப்பட விடயங்கள் பலவற்றை அவரது அனுபவப் பகிர்வுகளாகக் கேட்கும் அரிய வாய்ப்பு.

அப்பெரும் கலைஞருடன் நாடகம், குறும்படம் எனச் சேர்ந்து நடிக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அவ்வேளைகளில் பல்வேறு விடயங்களைச் சொல்லித்தந்து எனது நடிப்பை மெருகூட்ட வைத்தவர்.

வாரத்தில் நான்கு ஐந்து தடவைகள் சந்தித்துப்பேசும் வாய்ப்பு, கலைபற்றியே பேசுவார். நாடகக் கலைக்கும் திரைப்படக்கலைக்கும் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை என்னுள்ளத்தில் மேம்படவைத்தவர் ரகுநாதண்ணர். கலைத்துறையில் அவர் காட்டிய வழியில் பயணித்து வருகிறேன்.

எனது நடிப்புக்காக பல சந்தர்ப்பங்களில் அவரிடம் பாராட்டுப் பெற்றிருக்கிறேன். நானும் ஓர் ஈழத்துக்கலைஞன் என்று கூறும் துணிச்சலை ரகுநாதண்ணர் வழியாக அடைந்ததில் பெரு மகிழ்ச்சி.

‘இன்னும் ஒரு பெண்’ எஸ்.கே.ராஜேன் தயாரிப்பில் தயாராகிக்கொண்டிருந்தது. அந்த வீடியோ காவியத்தில் ரகுநாதண்ணர் தனது இயக்கத்தில் என்னையும் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடிக்க வைத்தார். அதில் அவரோடு இணைந்து நடிக்கும் பாக்கியத்தையும் பெற்றேன்.

ரகுநாதண்ணர் உதைபந்தாட்ட ரசிகனாவும் திகழ்ந்தார். இதனால், உலகளாவிய உதைபந்தாட்டப் போட்டிகள் நடைபெறும் நாட்களில் இவரை எனது இல்லத்துக்கு வருகை தருமாறு அழைத்து தொலைக்காட்சியில் உதைபந்தாட்டத்தைப் பார்த்து ரசிப்போம், நிறையவே பேசியிருப்போம். அப்பொழுது எனது குடும்பத்தினருடனும் ரகுநாதண்ணர் அந்நியோன்யமாகப் பழகிக்கொண்டார்.

எந்நேரமும் தேனீர் அருந்தும் பழக்கம் கொண்டிருந்ததால் சந்திப்புக்கள் எப்பொழுதும் தேனீர் பருகல் உடனேயே நடைபெறும். அப்படியான ஒரு சந்திப்பின்பொழுது ‘முகத்தார் வீடு’ பற்றிப் பேசினோம்.

‘முகத்தார்’ எஸ்.ஜே.சுரட்ணம் அண்ணருடன் ‘தமிழ்முதம்’ வானொலிக்காக அவருடைய ‘பரிஸில் முகத்தார்’ நடித்துக் கொண்டிருந்த வேளை என்பதால், முகத்தார் வீட்டை ஏன் வீடியோ

காவியமாகத் தயாரிக்கக் கூடாதுஎன்ற எண்ணம் எழ, அதனை ரகுநாதண்ணர், ராஜென் ஆகியோரிடம் முன்வைத்தேன்.

“செய்வோம்” என்று ஒரே சொல்லில் பதிலளித்தார்.

‘முகத்தார்’ நாடகத்தின் எனது அத்தாருக்கு தொலைபேசிவழியாகத் தகவல் பறந்தது.

“அத்தார் எங்கட முகத்தார் வீடு நாடகத்தை வீடியோவில் செய்வம். ரகுநாதண்ணர், ராஜென் ஆகியோருடன்பேசிற்றன். எல்லாத்தையும் றெடிபண்ணுங்கோ” என்று நான்கூறினேன்.

“டேய் சரவணை முகத்தார் வீடு, வீடியோ காவியம் எங்கயடா லா சப்பலிலயோ நிக்கிறாய். இந்தா வாறன்” என்றவர் அடுத்த சில நிமிடங்களில் எம்மோடு இணைந்தார், பேசினோம் முடிவானது. ‘முகத்தார் வீடு’ வீடியோகாவியமானது.

அதில் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்ததுடன் இயக்குநராகவும் ரகுநாதண்ணர் திகழ்ந்தார்.

எம்மை எல்லாம் உற்சாகமாகத் திகழவைத்துக்கொண்டிருந்தவர் திடீரெனச் சுகவீனமுற்றார். வைத்தியமனையில் அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளார் என்றதுமே ராஜெனும் நானும் பார்க்கச் சென்றோம்.

மது அருந்தும் பழக்கமோ, புகைபிடித்தலோ இல்லாத அவருக்கு சிறு நீரகப் பாதிப்பு. கேட்டதும் எம்மால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், அவரே எம்மைச் சமாதானப்படுத்தினார்.

“முதுமை வரும் பொழுது இதுவெல்லாம் ஏற்படத்தான் செய்யும் சரி அடுத்த கட்டம் என்ன?” என்றார்.

ஒருமுறை அல்ல பல முறை அவர் வைத்தியமனையில் அனுமதிக்கப்படுவதும் வீட்டுக்கு வருவதுமாக இருந்தார்.

2019ம் ஆண்டு நவம்பர் 1ம் திகதி நள்ளிரவு வேளையில் ராஜென் தொலைபேசியில் அழைத்தார்.

“ரகுநாதண்ண பார்க்க வேண்டும் என அழைக்கிறார், நாளை காலை செல்வோமா” என்றார்.

காலையில் சாம்சனையும் அழைத்துக்கொண்டு வீடு சென்றோம்.

எங்களைக்கண்டவர் உற்சாகமடைந்தார். பல்வேறு விடயங்கள் பேசிப் பாடி மகிழ்ந்தோம்.

முதல் நாள் இரவு என்ன நடந்தது என்ற கதையே இருக்கவில்லை. அந்தளவுக்கு மகிழ்ச்சிகரமான அந்த நேரம் அவருடன் சென்றது.

அவருக்கு ஒன்றும் நடக்காது. இன்னும் பல காலம் எம்மோடு இருப்பார் என்ற சமாதானத்தோடு நாம் இருந்தோம்.

ஆனால், அந்த எண்ணம் நீடிக்கவில்லை.

முகத்தார் வீடு வீடியோ காவியத்தில் நடித்த பல கலைஞர்கள் எம்மோடு இன்று இல்லை. ரகுநாதண்ணையும் இல்லை! எமது கலைஞர்களை வாழ்த்துவது, அவர்கள் சார்ந்த விடயங்களில் முழுமையான ஈடுபாட்டுடன் பங்குபற்றிச் சிறப்பிப்பது என யாவற்றிலும் முன்னிலை பெறுபவர் எங்கள் மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் அவர்கள்.

தமிழன் பத்திரிகையில் ரகுநாதண்ணர் எழுதிய தொடரை, அவர் எம்முடன் இல்லாத இவ்வேளையிலும் அதனைப் புத்தகமாக்கியுள்ளார்.

ஈழத்துக்கலைஞர்கள் எல்லோருமே அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

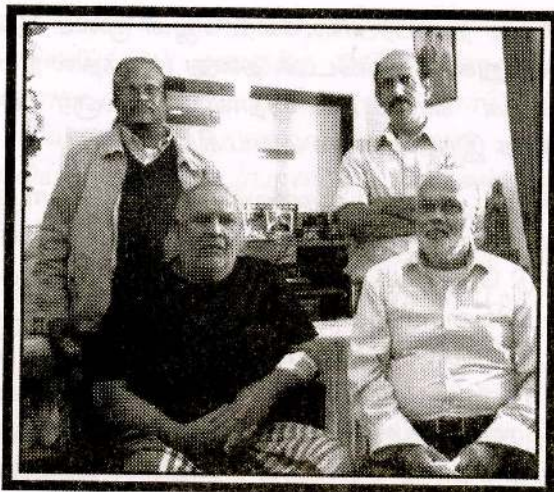
இரா குணபாலன்

கலைத் துறையில் கால்பதித்த நாள் முதல் கலையை முழுமையாக நேசிக்கும் ஒருவர். நகைச்சுவைக் கலையில் தேர்ச்சி பெற்று அரங்கங்களில் கலாரசிகர்களை மகிழ்வித்து வரும் கலைஞர். கலை செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதில் களைப்பற்றவர். மூத்த கலைஞர்கள் மீது அன்பும், பரிவும் கொண்டவர். வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்து வருபவர். ஆர்.ரி.எம். பிறதர்ஸ் என்ற கலை அமைப்பின் ஊடாககலை நிகழ்ச்சிகளை பரிஸ் நகரத்தில் நடாத்தி வருவதுடன், ஒவ்வொரு கலை

நிகழ்ச்சிகளிலும் கலைஞர்களைத் தேர்வு செய்து மதிப்பளித்து வருபவர். அறிவிப்பாளராய், நடிகராய் கலைப்பணியாற்றிவரும் இரா.குணபாலன்.

ஓர் ஓய்வு இல்லாத முகம்

ஈழத்து நாடக-திரைப்பட வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கும் கடத்த வேண்டிய பொறுப்பு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கலைஞரையினருக்கு உள்ளது. அதனை ஈழத்தின் முதிர்ந்த கலைஞர் முழுமையாக உணர்ந்து செயற்படுத்தியுள்ளார். இந்த நூலில் அவர் தான் நேசித்த கலையை, கலைஞர்களைப் பற்றி பதிவாக்கியுள்ளார்.

நினைவுக்கீலங்கள்: கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன்

(மே 05, 1935 கிமாஸ், மலேசியா ஏப்ரல் 22, 2020
பரிஸ், பிரான்சு)

புலம்பெயர் ஈழத் தமிழர் வாழ்வின் பதிவாக பிரான்சில் 90களில் வெளிவந்திருந்த இதழ்களில் 'தமிழன்' இதழும் ஒன்று. இதில் வெளியான 'ஓர் ஒப்பனை இல்லாதமுகம்' எனும் முதிர் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களது தொடர் தொகுக்கப்பட்டு தனி நூலாக வெளிவருகிறது. இந்த நூல் ஓர் ஆவணமாக புதிய தலைமுறைகளுடன் உறவாட விளைகிறது.

இதனைத் தொகுப்பவர் 'தமிழன்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் முதிர் பத்திரிகையாளர் எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்கள், இவர் மதிப்பு மிக்க ஏ.ரகுநாதன் தொடர்பான நினைவுக் குறிப்பொன்றைத்

தரமுடியுமா? என நண்பர் எஸ்.கே.ராஜேன் மூலம் கேட்டிருந்தார். மகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொண்டேன். தனது மனத்தில் நிறைந்திருக்கும் ஈழக் கலையைக் காவிய வாழ்நாள் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் நினைவேந்தலாக இந்த ஆக்கம் அமைகிறது.

நம் மத்தியில் வாழும் கலைஞர்களில் தொடர் இலக்கிய வாசிப்பும் கலந்துரையாடலும் பல் வகை கலை வெளிப்பாடுகளை இரசனையோடு நோக்கும் இயல்புடையவர் ஏ. ரகுநாதன். இதனால் இவரால் கடைசிவரையிலும் மணிக்கணக்காக உரையாட முடிந்தது. எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் உந்துதல் கொண்டவர். இவரது தேடலும் வாசிப்பும் கூர்மையான அவதானிப்பும் நகைச்சுவை இரசனையும் தகுநல் விமர்சனமும் வாராந்தம் எம்மோடு தொலைபேசி வழியாகத் தொடர்பு கொள்ள வைத்தது.

இவரது பவள விழா நிகழ்வு எஸ்.கே.ராஜேன் முன்னெடுக்க ஈழம் தந்த நாடகர் ஏடகர் ஊடகர் ஏ.சி. தாசீயஸ் தலைமையில் பாரிசில் 2010 செப்டெம்பரில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் மறைந்த கவிஞர் கி.பி. அரவிந்தன் தொகுத்த 'சுட்ட பழமும் சுடாத மண்ணும்' எனும் தலைப்பிலான பவள விழாமலரும் வெளியிடப்பட்டது. இந்த மலரை தனது கல்வெட்டு ஆக்கங்களை வாசித்து அனுபவித்தவனாக தான் இருப்பது மிகுந்த மகிழ்வைத் தருவதாகவும் கூறி மகிழ்ந்திருக்கிறார். அத்தோடு தான் இறந்தபின் "இனியொரு கல்வெட்டு வெளியிடத் தேவையில்லை, துண்டுப் பிரசுரம் வெளியிடக் கூடாது, மரண நிகழ்வரங்கம் நடாத்தக் கூடாது நானில்லாத போது எனக்கு நடித்துக் காட்டத்தேவையில்லை" எனச் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்.

ஒருவர் வாழும்போதே வாழ்த்தி மகிழும் ஏற்பாடாக இவரது பவளவிழா நிகழ்வு அமையப் பெற்றிருந்தது மிகச் சிறப்பானதாகும். தற்போது கலைஞர்கள் படைப்பாளிகள் ஆற்றலாளர்கள் வாழும்போதே வாழ்த்தி மகிழும் நிகழ்வரங்குகளை தமிழ் பேசும் உலகு முன்னெடுப்பது ஆரோக்கியமான செயலாகப் பாராட்டப்படுகிறது.

தனது கடைசி காலத்தில் பிரான்சில் வாழும் புலம்பெயர் வயோதிப நோயாளியின் ஒரு நாள் நிகழ்வை ஒரு குறும்படமாக்க

தன்னுள் ஒரு திரைக் கதையை உருவாக்கி இருந்தார். தவிர தன்னால் நேசிக்கப்படும் அவருக்கு அடுத்த தலைமுறை தகைசார் ஆளுமையினரான அறிவிப்பாளர் எஸ்.கே.ராஜேன், நாச்சிமார் கோவிலடி வில்லுப்பாட்டு ராஜன், மன்னார் கூத்து கலைஞர் ஆனந்தன் ஆகிய மூவர் தொடர்பான 'மும்மணிகள்' எனும் தொகுப்பு மலரொன்றை வெளியிட வேண்டுமென பெரிதும் ஆவலுற்றார். இது தொடர்பாக என்னோடு பல தடவைகள் உரையாடினார். 2020களில் உலகை முடக்கிய கொரோனா பல முயற்சிகளை கனவுகளாகவே கடந்து செல்ல வைத்துவிட்டது.

அவரது நினைவேந்தலாக 2020 மே மாதம் வெளியான காக்கைச் சிறகினிலே இதழில் பதிவு செய்த தனது ஆக்கத்தின் சில பகுதிகளை நன்றியோடு இணைக்கிறேன்.

ஏ.ரகுநாதன் ஈழத்தின் நவீன நாடகத் தந்தை என அழைக்கப்படும் கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் கண்டு பிடிப்பு அவரால் மெருகூட்டப்பட்ட கலைஞன், 'கலையரசு சொர்ணலிங்கம்' அன்று நெறியாள்கை செய்த தேரோட்டி மகன் நாடகத்தின் கதாநாயகன் கர்ணன், இவரோடு உடன் நடித்தார் அர்ஜுனன் குழந்தை சண்முகலிங்கம். இது நடந்தது 1950 களின் நடுப்பகுதியில்.

அதன் பின் கலையரசு பாணி நடிப்பை ரகுநாதன் அன்று பாடசாலை மாணவர்களிடம் விதைத்தார். முறையான நடிப்பு என்றால் என்ன என அறியாத எனது 20 ஆவது வயதில் என்னிலும் அப்பாணி நடிப்பை விதைத்தார். இவரது உரையாடலில் ஒரு கலைஞனின் மனக்கொதிப்பைக் காணலாம். சமூகத்தின் அசமத்துவம் கண்டு ஏற்படும் கொதிப்பு அது கொதிநிலையில் வாழ்பவனே உண்மைக் கலைஞன்.

கலையில் ஒரு வெறியோடு தணியாத தாகத்தோடு வாழ்ந்த அக்கலைஞன் வாழ்வு சோகமயமானது பேராசிரியர் மௌனகுரு (முகநூல் நினைவேந்தல் பகிர்வு ஏப்பிரல் 2020)

நடிப்புக் கலையை ஒரு வெறியோடு நேசித்து, தேரோட்டி மகன், ரகுபதி ராகவராஜாராம், சாணக்கியன், வேதாளம் சொன்ன கதை, என மேடைகளிலும், கடமையின் எல்லை, நிர்மலா, தெய்வம்

தந்த வீடு, நெஞ்சுக்கு நீதி, என ஈழத்துத் திரைப்படங்களிலும், தனித்துவமான முத்திரை பதித்த கலைஞன்.

புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த மண்ணிலும் கூடத் தன் முதுமையைப் புறந்தள்ளி, இன்றைய தலை முறையோடும் இணைந்து, பல கலைப் பங்களிப்புகளை வழங்கி வந்தார். 2016 இல் பாரிஸ் மண்ணிலே ஐ.பி.சி. தமிழ் நடத்திய விழாவிலே, எனது கையால் அந்த மூத்த கலைஞனுக்கு வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பி.எச்.அப்துல் ஹமீத் (முகநூல் பகிர்வு ஏப்பிரல் 2020)

இவர் நாடக, திரைப்பட நடிகர் 'நிர்மலா' என்கிற இலங்கைத் தமிழ்ப் படத்தின் தயாரிப்பாளர் உடல் நலக்குறைவினால் ஓய்வு தேவைப்பட்ட நிலையிலும் உற்சாகமாக உரையாடினார். தான் ஏற்ற பல கதாப்பாத்திரங்களாக உடனுக்குடன் மாறி நீண்ட வசனங்களை குன்றாத ஞாபக சக்தியுடன் நாடக பாணியில் தகுந்த ஏற்ற இறக்கத்துடன் பேசி ஆச்சரியப்படுத்தினார். தமிழ்ப்பட உலகம் இவரை ஒரு நடிகராகவாவது கவனிக்கத் தவறிவிட்டது என்றே நினைக்கத் தோன்றியது. அம்ஷன் குமார் (முகநூல் நினைவுப் பகிர்வு ஏப்பிரல் 2020)

இந்தச்சமுதாயம்புத்தன், யேசு, காந்திசொல்லியேதிருந்தவில்லை. இந்த ரகுநாதன் சொல்லித் திருந்து மென்று நான் நினைக்கவில்லை. இது என் தொழில் இதன் மூலம் இலங்கைத் தமிழனாலும் முடியும் அவனிடமும் ஆற்றலுண்டு என்பதை உலகறியச் செய்வதென்பதே என் அவா. இதற்கு ஏனைய தமிழரின் ஒத்தாசையும் இருந்தால் விரைவில் இலகுவாகச் சாதித்து காட்டலாம். இன்று விரும்பியோ விரும்பாமலோ தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியடைந்த பல நாடுகளில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதை நாம் பயன்படுத்தத் தவறக்கூடாது. நீங்கள் இந்தச் சினிமாத்துறை மூலம் நம் சமுதாயத்திற்கு ஏதாவது சொல்ல நினைக்கிறீர்களா? அல்லது இதை ஒரு தொழிலாகக் கருதுகிறீர்களா? எனயோகன் கண்ணமுத்து வினவிய கேள்வியின் பதிலாக இது அமைந்திருந்தது. (ஒசை ஒக்டோபர் 1993)

மனதில் உறுதி வேண்டும் நினைவு நல்லது வேண்டும் நெருங்கிய பொருள்கைப்பட வேண்டும் இந்த பாரதியின் வரிகளுக்கு ரகுநாதன்

ஓர் ஓய்வு இல்லாத முகம்

மிகப்பொருத்தமானவர். எந்த சூழ்நிலையிலும் கலங்காத மன உறுதியுடையர். பிறருக்கு நல்லதையே என்றும் நினைப்பவர். அவருக்கு நெருங்கிய பொருள் என்றால் நாடகம், திரைப்படம் என்பவைதான் ஈழப் பல்துறைக் கலைஞர் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் (தாய்வீடு செப் 2010)

தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும் (குறள் 114 நடுவு நிலைமை)

22.04.2020 புவியெங்கும் விரவிய வாழ்வைத் தொடரும் பெரும்பாலான ஈழத்தமிழரது தொடர்புடகத் தகவல் பரிமாற்றங்களில் இடம் பெற்றிருந்தது நம்மண்ணின் வாழ்நாள் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களது இறப்புத்துயர்பகிர்வு. மௌனித்து உறைந்தோம்! பிறப்பும் இறப்பும் இயற்கையின் நியதிதான்! ஆனாலும் சில இறப்புகள் அகாலங்களாக அமைந்துவிடுகின்றன. பல்வேறு தேசங்கள் கடந்த இவரது நீண்ட பயணம் பிரான்சில் கொரோனாவின் கோரப் பதிவாக முடிவுற்றது.

புவியின் தொடர் அசைவில் 2020 தொடங்கிய வருடம் 'மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது!' எனும் இயங்கியலை ஒசையில்லாது வெளிப்படுத்துகிறது 'கொரோனா' தீநுண்மி. கடந்த இரு தசாப்த காலங்களுக்கு மேலாக விரிவடைந்த உலகமயமாக்கல் கார்ப்பரேட் பெருநிதிய இலாபச் சந்தைப் பரவல் தந்த அதிநுகர்க் கலாச்சாரத்தில் சிக்குண்ட உலக மக்கள் கூட்டம் திகைத்து உறைந்தது. பரபரப்பாக நேரத்தைத் தொலைத்தவர்களாக வாழப்பழகிய மனிதர்கள் திடீரென தத்தமது இல்லங்களில் முடக்கப்பட்டனர். விரிவடைந்த விஞ்ஞான யுகத்தில் ஏதிலிகளாக செய்வதறியாது தவித்த மனித வாழ்வை 2020 வரலாறு பதிவு செய்துவிட்டது. நாளாந்தம் கொரோனா தாக்கத்தால் இறக்கும் மனிதர்களது விபரத்தை நாடுகள் வாரியாகப் பட்டியலிடப்பட்ட ஊடகச் செய்திகள் கண்டு மக்கள் அரண்டு போயினர். இப்படியான ஒரு நாளில் எம்மோடு பாரிசில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த 67 ஆண்டுகள் தொடர் கலைப் பயணத்தையுடைய முதிர் கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்களது காலாமாகிய தகவலும் வந்தடைந்தது.

சூழலுடன் தன்னைத் தகவமைத்து எதையும் மகிழ்வோடு ஏற்பவராக 'நல்லதை நினைத்து நல்லதைப் பகிர்ந்து நல்லதைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தவர்' கலைஞர் ரகுநாதன். வாலிப்பருவத்தில்தான் ஏற்றுக் கொண்ட பெரியாரியக் கொள்கையை வாழ்வின் இறுதிவரை தொடர்ந்தவர். ஈழக் கலைஞர்களில் சுபமங்களா, காலச்சுவடு, தீராநதி, காக்கைச்சிறகினிலே என நீளும் சஞ்சிகைகள் முதல் ஆனந்தவிகடன், குமுதம் என வெளியாகும் வாராந்திரிகள் வரையில் பன்னெடுங்காலமாக வாசிக்கும் ஒரு வாசகராக இவரைத் தவிர வேறு யாரையும் நான் அறிந்திருக்கவில்லை எனப் பதிவு செய்கிறார் மறைந்த கவிஞர் கி.பி. அரவிந்தன். தினகரன் ஆசிரியராக பேராசிரியர் கைலாசபதி பணிபுரிந்தபோது கொழும்பில் மேடையேறிய இவரது நாடகம் தொடர்பாக ஒரு விமர்சனம் வெளிவந்தது. அதில் ஒரு பாத்திரம் பேசிய மொழியாடல் ரகுநாதனுக்குரியதாக இருந்ததேயன்றி அப்பாத்திரக்காரனுக்குரியதாக இருக்கவில்லை என விமர்சிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனை வாசித்த ரகுநாதன் அடுத்த நாளே பேராசிரியர் கைலாசபதியைச் சந்தித்து அதனை ஏற்பதாக ஒப்புக் கொண்டதை கண்டபேராசான். "ரகு! நீ விமர்சனங்களை ஏற்கும் கலைஞனாக இருக்கிறாய் எனவே நீசாகும் வரை கலைஞனாக இருப்பாய்!" என்றாராம். இதனை எத்தனையோ தடவைகள் நினைவு கூர்ந்துள்ளார் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன். பேராசான் கைலாசபதியின் கணிப்பு மிகச் சரியாகவே அமைந்திருக்கிறது.

கடந்த பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக வாராந்தம் மூன்று முறை இரத்தச் சுத்திகரிப்புடன் வாழ்வைத் தொடர்ந்த கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்கள் ஒரு போதும் தன் கலைசார் பயணத்தை முடக்கவே இல்லை.

உலகம் தழுவிய கலைப்பயணங்களுடன் செயற்பட்ட வண்ணமே இருந்தார். இவரது உற்சாகப்பயணத்திற்கு பக்க துணையாக இருந்தவர் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இவரோடு இணைந்த அன்புத் துணை சந்திரா அம்மையார் என்பதை பதிவு செய்ய வேண்டும்.

இவர் பெரிதும் நேசித்தது இவரது தாயாரைத்தான். 23 வயதில் கணவன் இறந்த துயர்தாங்கிய விதவைப் பெண்ணாக மூன்று

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

பிள்ளைகளுடன் மலேசியாவிலிருந்து நாடு திரும்பி இலங்கை நாவாலியில் வாழ்வைத் தொடர்ந்தவர் இவர் தனது 94வது வயதில் காலமாகிய தகவல் அறிந்த நாளில் மிக நீண்ட நேரம் அவரது தாயார் நினைவுகளுடன் என்னோடு உரையாடிய அந்த குரல் மொழி மிகக்கனதியானது. இது புலம் பெயர்ந்து தொலைவில் வாழத் தலைப்பட்ட பலரால் சுமக்கத் தடுமாறும் இழப்புப் பொதி, பன்முகத் தொடர்புகளுடன் தேசங்கள் கண்டங்கள் கடந்து நீண்ட இவரது பயணத்தில் அனுபவங்கள் நிரம்பிக் கிடந்தன. இதனை மீட்பராக நிறைந்த ஞாபகத்துடன் கடைசிவரை உரையாடிய அவரால் தொடர்பு கொள்ளும் வேளைகளில் அடிக்கடி பாடப்பட்ட பாரதி பாடல் காதில் ஒலித்த வண்ணமே இருக்கிறது. ஒரு தாத்தாவின் உணர்வுப் பகிர்வாக இரசித்து உருகிய பாவத்தில் வெளிப்பட்ட இப்பாடல் காவும் கரு எதிர்காலச் சந்ததிக்கு வழங்கிய வாழ்வுநெறியாகவே கொள்ள முடியும். கொட்டு முரசே! கொட்டு முரசே!

கொட்டு முரசே! கொட்டு முரசே!

அன்மென்று கொட்டு முரசே!

அத்தனை யெழும் நிகராய்:

மக்கள்

அத்தனை யெழும் நிகராய்...

கொட்டு முரசே! கொட்டு முரசே!

அன்மென்று கொட்டு முரசே

இன்பங்கள் யாவும் யெருகும் -

யாவரும் ஒன்றென்று கொண்டால்

இன்பங்கள் யாவும் யெருகும் - இங்கு

யாவரும் ஒன்றென்று கொண்டால்

கொட்டு முரசே! கொட்டு முரசே!

அன்மென்று கொட்டு முரசே

சாதிக்க கொடுமைகள் வேண்டாம்: - அன்பு

தன்னில யெருக்கிற்கும் கவையம்:

சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம்: - அன்பு

தன்னில் மெருக்கிதும் வையம்:

ஆதர வற்றிங்கு வாழ்வோம்: - தொழில்

ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம்.

ஒன்றென்று கொட்டு முரசே ! - அனீபில்

ஒங்கென்று கொட்டு முரசே !

நன்றென்று கொட்டு முரசே! - இந்த

நாநில மாந்தருக் கெல்லாம்.

பாரதியார் பாடல் (ஒர் இரவு திரைப்படம் 1951 ஆர். சுதர்சனம் இசை)

சலனம் முகுந்தன்.

ஈழம் சிந்தனை முன்னோடிகளில் ஒருவர். யாழ்ப்பல்கலை மட்டத்தில் பல்வேறு செயற்திட்டங்களுக்கு வழிகோலியவர்களில் இவரது வகி பாகம் பெரிது. புலப்பெயர்வில் பிரான்ஸ் நாட்டை வாழ்விடமாகக்கொண்டார். சிறுவர் தமிழ்க்கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டு உழைத்ததன் விளைவு இன்று பல தமிழ்க்கல்விக்கூடங்களின் இயக்கமானது. தை முதல் நாள் தமிழர் திருநாள் என்பதை செயல் வடிவம்

பெற உழைத்து வருபவர். 'காக்கைச்சிறகினிலே' சஞ்சிகைகையை கிரமமாக வெளிக்கொணர்பவரான சலனம் முகுந்தன்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

**ஈழத்தில் வெளிவந்த திரைப்படங்களில் இடம்பெற்ற
பாடல்கள் மக்களால் முனுமுனுக்கப்பட்டது என்றால்
அதில் முதல் இடம்பெறுவது 'நிர்மலா' திரைப்படத்தின்
கண்மணி ஆடவா... பாடல். இதனால் தான்
'நிர்மலா' புகழ் ஏ. ரகுநாதன்**

பிரான்ஸ் நாட்டில் இறுதிக்காலத்தைக் கழித்து வந்த கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள், 'தமிழன்' பத்திரிகையில் எழுதிய 'ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்' என்ற தொடரை அந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஈழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்கள் நூலாகத் தொகுத்துள்ளார்.

மூத்த கலைஞர் ஒருவரை ஒரு மூத்த பத்திரிகையாளர் கௌரவப் படுத்துவது என்பது பாராட்டுக்குரியது.

இலங்கையில் எவ்வளவோ தொழில்கள் இருக்கின்ற பொழுதிலும், திரைப்படத்துறையைத் தெரிவு செய்தவர்கள் மிகச் சிலரே. அதில் தொழில் நுட்பத் துறை சார்ந்தவர்கள் தொடர்ந்தார்கள். ஆனால், நடிகர்களாகத் தயாரிப்பாளர்களாக யாராலும் இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படத்துறையில் நிலைபெற முடியவில்லை.

இதில் முன்னோடியாகச் செயற்பட்டவர் ஏ.ரகுநாதன். எவ்வாறாயினும் இதனைத் தொழில் நிலையாக உருவாக்க வேண்டும் என அரும்பாடுபட்டார்.

இவரது கடின உழைப்பை நெருக்கமாக நின்று அவதானிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. நான் மாணவனாக இருந்த காலகட்டம் என்பதால் அவருடன் இணைந்து பணியாற்ற முடியாது போனது.

அவர் இலங்கையில் கடைசியாக நடித்த 'தெய்வம் தந்த வீடு' திரைப்படத்தின் தயாரிப்புப் பணிகளையும் ரகுநாதன் அவர்களே மேற்கொண்டுவந்தார். இந்தத் திரைப்படம் நிறைவு பெறுமா? என்ற கேள்வி படப்பிடிப்புகளின் இடையே வெளிப்பட்டது. ஆனால் பல்வேறு சிரமங்களைத் தாண்டி அந்தவரலாற்றைப் படைத்தார் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள்.

இவரது தயாரிப்பில் உருவான, இவர் நடித்த 'நிர்மலா' திரைப் படத்தின் இசையமைப்பாளர் திருமலை பத்மநாதன் அவர்கள். அதில் வரும் கண்மணி ஆடவா.. பாடல் இப்பொழுதும் காதுகளில் ரீங்காரமிடுகிறது.

திருகோணமலை நெல்சன் திரையரங்கில் 'நிர்மலா' திரையிடப்பட்டது (1968). நாம் அதனை ஒரு கொண்டாட்டமாகவே நடத்தியது நினைவுக்கு வருகிறது.

ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் திருமலை வரும் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் அவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கிட்டியது. எமது இல்லத்தில் விருந்தோம்பல் புரிந்தும் மகிழ்ந்தோம்.

எனது மனைவி மாலினியின் தந்தையார் நமசிவாயம் அவர்களையும் நன்கு அவர் அறிந்து கொண்டவர்.

ஏ.ரகுநாதன் என்று உச்சரிக்கும் பொழுது, எழுதும் பொழுது எனக்கு ஒரு மகிழ்வு ஏற்படுகிறது. அதற்குக் காரணம், 'ஈழத்து மெல்லிசை மன்னர்' என்ற பட்டத்தை எனக்கு 1972ம் ஆண்டு யாழ்.வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் வைத்து வழங்கியவர் கலையரசு க.சொர்ணலிங்கம் அவர்கள். அவரது முதல்நிலை மாணவர் ஏ.ரகுநாதன். இவருடன் உரையாடல்கள் நிகழ்த்துகின்ற பொழுது கலையரசருடன் பேசுவது போன்ற ஓர் உணர்வு எனக்கு ஏற்படும்.

ஜேர்மனி நாட்டில் வாழ்ந்துவரும் காலகட்டத்திலும் ரகுநாதன் அவர்களுடன் தொடர்பு இருந்தது. அவர் ஜேர்மனி நாட்டுக்கு வருகை தந்த வேளைகளில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

ஓர் ஓய்வு இல்லாத முகம்

பரிஸ்நகரத்துக்குச் சென்ற வேளையில் நண்பர் எஸ். கே. பஞ்சராட்ணம் அவர்களின் ஒலிப்பதிவுக்கூடத்தில் சில இசைப்பணிகள் மேற்கொண்ட சந்தர்ப்பத்தில் ரகுநாதன் அவர்களை அங்கும் சந்திக்கக் கூடியதாய் இருந்தது.

இலங்கையில் பழகியது போலவே பரிஸிலும் பழகிக்கொண்டார். தனது திரைப்பட முயற்சிகள் பற்றியெல்லாம் பேசிக்கொண்டார். பின்னர் நான் ஜேர்மனியிலிருந்து அவருடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு பேசுவேன். மிக நீண்ட நேரம் எமது உரையாடல் நிகழும். உரையாடலில் நிறைவாக தவறாமல் 'கண்மணி ஆடவா..' என்று அவர் பாடுவார். நானும் அவருடன் சேர்ந்து பாடிக்கொள்வேன்.

ஒவ்வொரு முறை உரையாடலின் போதும் கலைத்துறை சார்ந்த பல பழைய விடயங்களை நினைவூட்டுவார்.

இப்பொழுதும் அவை நினைவலைகளாக மீளெழுகின்றன.

ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் ஈழத்தில் தான் சந்தித்த கலைஞர்கள் பற்றி எழுதிய ஒரு நூல் வெளியாகும் இவ்வேளையில், அந்நூலில் என்னுடைய ஒரு பதிவும் இடம் பெறுவது எனக்கு மகிழ்வு தருகிறது. இதற்கு வழிவகுத்த ஒலிபரப்பாளர் எஸ். கே. இராஜேன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

எம்.பி. பரமேஸ்

ஜேர்மனி

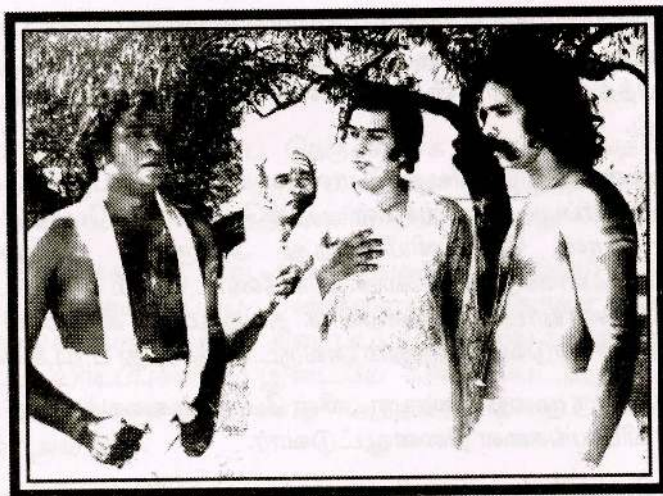

ஈழத்துத் திரை இசை, மெல்லிசை, பொப்பிசை வரலாற்றில் கிழக்கிற்கும் பெரும் பங்கு உண்டு. அதில் ஆழமான இசைப் பங்களிப்பை வழங்கிய பெருமைக்கும் புகழுக்கும் உரியவர். பாடலாசிரியராக, பாடகராக, இசையமைப்பாளராக, பரமேஸ் கோணேஸ் வரலாற்றுக்குரிய இசைக்குழு இயக்குனராகத் திகழ்ந்தவர். உனக்குத் தெரியுமா நான் உன்னை நினைப்பது.. எனத் தனது காதலி மாலினி அவர்களுக்கு பாடலெழுதிப் பாடி வெற்றிகரமாக

அவரையே வாழ்க்கைத் துணையாகக் கரம் பற்றி இசை வாழ்வுப்பயணத்தை மேற்கொண்டவரான எம்.பி. பரமேஷ்.

நிர்மலா ஏ. ரகுநாதன்

நாம் நினைக்காமலேயே சந்திந்நூக் கொண்ட ஒரு மாபெரும் கலைஞர். அவரை வைத்தியமனையில் சந்திந்தமை மனநாக்கு கவலை அளிப்பதாக இருந்தது. அவர் வைத்தியமனையில் சிகிச்சை பெறுபவர் போன்று காட்சி தரவில்லை.

தனது உடல் வலிகளை எல்லாம் மறந்து எப்பொழுதும் மற்றவர்களை மகிழ்விப்பவராகவே வாழ்ந்த ஈழத்துக் கலை உலகின் சிகரம் ஏ.ரகுநாதன்.

ஈழத்தில் இருக்கும் பொழுது ஈழத்து படைப்புக்களைப் பார்ப்பது என் வழக்கம். சிறு வயதிலிருந்தே கலையை நேசித்து வந்தேன்.

1963ம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'தோட்டக்காரி' தொடக்கம் எல்லா ஈழத்துத் திரைப்படங்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். இதில், ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் 'கடமையின் எல்லை' 'நிர்மலா' தெய்வம் தந்த வீடு' என, அனைத்துத் திரைப்படங்களும் அடங்கும்.

அவரைப் பாரிஸ் நகரில் சந்திப்பேன் என்று நான் நினைத்துப் பார்க்கவே இல்லை. நானும் என் கணவரும் அவருடனான தொடர்பில் இருந்தோம்.

ஓர் ஓய்வனை இல்லாத முகம்

எனது கணவர் நோய்வாய்ப்பட்டு வைத்தியசாலையில் இருந்த வேளை அதே வைத்தியசாலையில் தெரிந்த முகங்களாகச் சிலர் இருந்தார்கள்.

ஒருமுறைநாம் வழமையான சிகிச்சைக்கென வைத்தியசாலைக்குச் சென்ற வேளையில் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் உடல்நிலை மிகவும் கவலைக்கிடமாக, இருப்பதாகவும், பார்க்க விரும்பினால் பார்க்கலாமென்றும் சொன்னார்கள்.

அவரது குடும்பத்தவர்களும் பாரிஸ் கலைத்துறை சார்ந்த சிலரையும் அங்கு காணக்கூடியதாக இருந்தது.

உடனடியாகவே நாமும் அதிதீவிர சிகிச்சைப் பிரிவிற்குச் சென்று அவரைப் பார்த்தோம், கவலையாகவிருந்தது.

அவர் உயிர் பிழைக்கமாட்டார் என்றே எண்ணினோம்.

ஆனால், அவர் காலனை வென்று வைத்தியமனையிலிருந்து உயிர் தப்பி வெளியேறினார்.

அவர் பழைய நிலைக்குத் திரும்பி, அவரது கலைச் சேவையை செவ்வனே மேற்கொண்டு வந்தார். இவ்வாறு இருக்கையில் ஒரு நாள் எனது கணவருக்கான உடல் பரிசோதனைகளுக்காக வைத்தியசாலைக்குச் சென்ற பொழுது வழக்கமாக என் கணவரைப் பரிசோதிக்கும் வைத்தியர், எங்களிடம் “11ம் மாடியில் உங்கள் நாட்டைச் சேர்ந்த வயோதிபர் ஒருவருக்கு சிறுநீரக மாற்று அறுவை சிகிச்சை நடைபெற்று, நலமாக இருக்கிறார். அவரைப் பார்த்து வாருங்கள்” என்று கூறினார். வைத்தியர் கூறியதற்கமைய நாம் வைத்தியசாலையின் 11ம் மாடி நோக்கி நகர்ந்தோம்.

“யாராயிருக்கும், ஒருவேளை ரகுநாதன் அண்ணராக இருக்குமோ!” என்று பேசிச் சென்றோம்.

ஆம், அவரேதான், எங்களைக் கண்டதும் சிறு பிள்ளையைப் போல மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் “வாங்கோ வாங்கோ” என்றவர்,

“இந்த வயதில் கிட்னி மாற்று அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டு என்னை 25 வயது குறைந்த ஆளாக மாற்றிய பிரான்ஸ் நாட்டுக்கு நன்றி” எனக் கூறியவாறே எங்களோடு மிக மகிழ்ச்சியோடு அளவளாவினார்.

அப்பொழுதும் கூட “புலம்பெயர் கலைஞர்களை வைத்து ஒரு திரைப்படம் எடுக்க வேண்டும். சிறுநீரக மாற்று சிகிச்சையின் பின் பயணங்கள் இலகுவாக இருக்கும்” என்று மிகவும் சந்தோஷமாகக் கூறினார். அவரை ஒரு முறை சந்தித்த பொழுது (அவருக்கு 81 வயது) எப்படி இருக்கிறீர்கள்? என்று கேட்டோம். எனக்கென்ன இப்பொழுது 18 வயதுதானே, என்று கூறினார். என்றுமே இளமையாகச் சிந்திப்பவர். ஆம், உடலுக்குத்தான் வயது, மனதிற்கல்ல.

காலச் சக்கரம் உருண்டோடிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் ரகுநாதன் அண்ணரின் சிறுநீரகங்கள்தான் செயற்பட மறுத்துவிட்டன.

ஆம், அவர் மறுபடியும் “டயாலிசிஸ்” செய்ய வேண்டியதாயிற்று.

டயாலிசிஸ் சிகிச்சை என்பது மிகவும் வேதனையானது. மூன்று அல்லது நான்கு மணிநேரம் வரை சிகிச்சைக்காக மருத்துவமனையில் படுக்கையில் இருக்க வேண்டும்.

இல்லம் திரும்பிவிடும் பொழுதிலும், அன்றைய நாள் அந்த வேதனையுடன் கழிந்து விடும்.

டயாலிசிஸ் சிகிச்சை தொடர்ந்து எடுத்து வந்தால் படிப்படியாக மற்றைய உறுப்புகளும் பாதிப்படையத் தொடங்கி விடும். சில நேரங்களில் வைத்தியசாலையில் அவரைக் கண்டிருக்கிறேன். அப்பொழுதும் கலை சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களையே கதைப்பார். எனது கணவரும் இவரைப்போலவே டயாலிசிஸ் செய்து பின் சிறுநீரக மாற்று அறுவை சிகிச்சை செய்த காரணத்தால்தான் எனக்கு இந்த வலிகள் புரிகின்றன. எனது கணவரும் சுவாசப் பிரச்சினை காரணமாக சிகிச்சை பலனின்றி உயிரிழந்தார். (இருவரும் ஒரே வைத்தியாசாலையில் தான் வைத்தியம் செய்து கொண்டார்கள்) அதன் பின்னர் நான் அந்த வைத்தியாசாலைக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. அதனால் ரகுதண்ணரையும் சந்திக்க முடியவில்லை.

காலவோட்டத்தில் கொரோனாவின் அலையில் சிக்கி ஒரு நாள் நம்மையெல்லாம், விட்டு அவரது கலையோடு கொரோனா அலைக்குள் மூழ்கி விட்டார். எப்படியோ நடந்திருக்க வேண்டிய

இறுதிப்பயணம் மூன்று பேருடன் முடிந்து விட்டது.

ஈழத்தின் இப்பெரும் கலைஞரைப் பார்த்து பேசியது யாவும் பசுமையான நினைவுகள்.

பாரிஸில் இருந்து வெளிவந்த தமிழன் பத்திரிகையில் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் எழுதிய 'ஓர் ஓப்பனை இல்லாத முகம்' தொடரை நூலாக வெளியிடும் 'தமிழன்' ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' முன்னாள் உதவி ஆசிரியர் எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்களின் இப்பணி பாராட்டுக்குரியது.

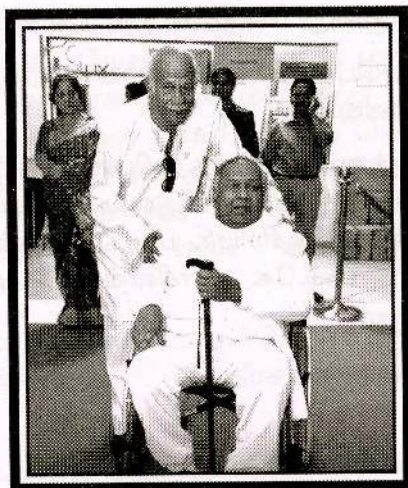
ரதி ருத்திரா

பிரான்ஸ்.

கலை உணர்வு
மிக்கவர். பரிஸ் நகரத்தில்
நடைபெறும் தமிழ்
கலை நிகழ்வுகளிலும்
இவரைக் காணக்கூடியதாக
இருக்கும். பரிஸ் நகரத்தில்
திரைப்பட முயற்சிகளின்
பொழுது தனது
நடிப்பாற்றலால் பங்களிப்பு
வழங்கிய திருமதி ரதி
ருத்திரா.

மானிப்பாய் கூந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற வேளையில்
மாணவர்களாகச் சந்தித்தோம். கொழும்பில் பணியின்
நிமித்தம் சென்றிருந்த வேளையில், கலைத்துறை
ஈடுபாட்டினால் கலைஞர்களாகச் சந்தித்தித்தோம்.
புலம் பெயர் தேசத்தில் அவரை திரையிலும்,
அரங்கங்களிலும் சந்தித்தோம்.

சுவிற்சர்லாந்தில் அவர் சாதனைத்தமிழா விருது
பெற வருகை தந்தார். என்றுமே அவரை அப்படிப்
பார்த்ததில்லை. சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்த
ஈழத்திரையுலகின் பிதா மகன் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன்
முன்னைய சந்திப்புக்களை எல்லாம் மனக்கண்ணில்
கொண்டுவந்து நிறுத்தினார். விழா முடியும் வரை
அவரைவிட்டு நான் அகலவில்லை.

ஈழத்து திரைக்கலை பற்றி எழுதுபவர், இவர் பெயரை மறந்து
எழுதிவிட முடியாது. ஈழத்து திரையுலகின் பிதாமகன் இவர்.

மலேசியாவில் பிறந்து யாழ் நவாலியில் வாழ்ந்து ஊருக்கும்
பெயர் சேர்த்தார்.

நான் முதன் முதலில் இவரை அறிந்தது மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் மாணவனாக சேர்ந்த பொழுது.

கல்லூரி மாணவர் தலைவனாக,

மற்றவர்களை விட வித்தியாசமான தோற்றம், நாளடைவில் கல்லூரி இல்லங்களுக்கிடையிலான நாடக போட்டியின் போது மேலதிகமாக அறிந்து கொண்டேன்.

அவர் துவிச்சக்கர வண்டியில் செல்லும் வேளைகளில் என்னை “டேய் சின்னப் பொடியா” என சொல்லிச் செல்வார்.

இவருடன் இவரது நண்பர் சிவகுருநாதன் என்பவர் எப்பொழுதும் ஒன்றாகப் பயணம் செய்வார்கள்.

மூன்றடி உயரமானவர் (விக்கிரமதித்தன் வேதாளம் மாதிரி)

காலம் நகர்ந்தது, கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா இயக்கத்தில் தேரோட்டி மகன் நாடகத்தில் கர்ணனாக கண்டேன். அப்பொழுது எனக்கு கர்ணனை பற்றி நான்றாகத் தெரியாது.

ஆனால், சிவாஜி கணேசன் நடித்த கர்ணன் படம் வந்தபின்னர் இருவரையும் ஒப்பிட்டு பார்த்தேன். தேரோட்டி மகன் ரகுநாதன் கர்ணன் பாத்திரத்திற்காக பிறந்தாரோ என நினைத்து மகிழ்ந்தேன்.

காலங்கள் கடந்தன அவர் தொழில் நிமித்தம் கொழும்பு சென்றார். திடீரென ஒரு நாள் ‘கடமையின் எல்லை’ என்ற பட விளம்பரம் கண்டேன். என்னால் மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை. எம்மோடு வாழ்ந்தவர் எமது கல்லூரி மாணவர் சினிமாவில் நடிக்கிறார் என எண்ணி மகிழ்ந்தேன்.

திரைப்படமும் வெளிவந்தது.

இந்த ஆர்வம் அவரை விட இளையவனான எனக்கு வந்ததில் ஆச்சரியம் இல்லை. நானும் நாடகங்கள் எழுதி இயக்கி பிரபலமாக இருக்கும் போது ரகுநாதன் அண்ணா ‘நிர்மலா’ என்ற படத்தை தயாரிக்கப்போவதாகவும் நடிகர் தேர்வு நடப்பதாகவும்

திருகோணமலை இசைக்குழு தலைவர் திரு. பத்மநாதன் சொன்னார். அவர் தான் திரைப்படத்தின் இசையமைப்பாளர்.

“வாருமன் கொழும்புக்கு ரகுநாதனை போய் பார்ப்போம்” என என்னிடம் கேட்டார். எனக்கும் ஆர்வம் நம்பிக்கை அத்துடன் சண்டை பயிற்சி என அத்தனையும் அறிந்திருந்தேன்.

நேர்முக பரீட்சையில், எவ்வளவு அழகிருந்தும் சிவாஜி, எம்.ஜி.ஆர்., ஜெமினியை பார்த்த கண்ணால் ஒரு 22 வயது பையனை கதாயநாயகனாக ஏற்க முடியவில்லை. மெலிந்த உடல்வாகும் காரணம். வேறொருவர் கதாநாயகானானார்.

பல ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரும், காணும் போதெல்லாம் சொல்வார் “அன்று நான் விட்ட பிழை” என்று,

என் மீது ஒரு அபரிமிதமான அன்பை வைத்திருந்தார். அவர் பிரான்ஸிலும் நான் சுவிசிலும் வாழ்ந்தோம்.

2015ல் சுவிற்சர்லாந்து சூரிச்சில் ‘சாதனைத்தமிழா’ விருது விழா நடைபெற்றது.

ரகுநாதன் அவர்களுக்கும் ‘சாதனைத்தமிழா’ விருது அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

அவரைக்காணவேண்டும் என்ற ஆவலோடு காத்திருந்தேன்.

முதுமை அடைந்த, நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில் சக்கர நாற்காலியில்..

என்னால் நம்பவே முடியவில்லை!

என்ன தோற்றம், என்ன நடை, எல்லாம் போய்விட்டதே!

முதுமையின் தாக்கத்தை அவரைப்பார்த்ததும் உணர்ந்தேன்.

கண்கள் பனிக்கக் கட்டி அணைத்தேன். விழாவிற்கு அவர் வருகை தந்தது முதல் மண்டபத்திலிருந்து அவர் விடைபெறும் வரை அவருடனேயே இருந்தேன்.

அந்த வேளையிலும் கலை பற்றி, குறிப்பாகத் திரைப்படம் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

“உலககெங்கும் வாழும் எமது கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து ஒரு தயாரிப்பு சுவிஸில் நீ நடிக்கிறாய்” என்றார்.

நாடகம், திரைப்படம் என்றே வாழ்ந்த மனிதன், கலைஞன், சென்ற ஆண்டு உலகமே கொரோனா தொற்றால் ஸ்தம்பிதம் அடைந்திருக்கும் போது எம்மை விட்டுப் பிரிந்தார்.

ஈழத்துத்திரைப்படத்துறை எனும் போது ஏ. ரகுநாதன் பெயர் நிலைத்திருக்கும்.

குணபதி கந்தசாமி

சுவிற்சர்லாந்து

நாடகம், திரைப்படம் என ஈடுபாடு கொண்டவர். ஈழத்தில் வெளிவந்த ‘வாடைக்காற்று’ திரைப்படத்தில் முக்கிய பாத்திரம் ஒன்றில் நடித்துப் புகழீட்டியவர். இலங்கை வானொலியில் எஸ்.எஸ்.கணேசபிள்ளை, எஸ்.ஜேசுரட்ணம், கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் போன்ற கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து பல வானொலி நாடகங்களில் நடித்து சாதனை நிலைநாட்டியவர். சுவிற்சர்லாந்தில்

நாடகம், திரைப்பட முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவரும் திரைப்பட நடிகர், இயக்குநர், தயாரிப்பாளர், கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் வாரிசு குணபதி கந்தசாமி.

இவர் டீபான்ற கலைஞர்களுடன் தொடர்பு, உறவு ஏற்படுமா என்று கற்பனை கூடச் செய்யவில்லை. ஆனால், அவர் கரங்களைப் பற்றவும், எமது சிறிய படைப்புகளைப் பார்த்து அவர் எங்களைத் தூக்கி நிறுத்துவதும் நிகழ்ந்துள்ளது. மனதில் என்றென்றும் உயர்வான இடத்தில் இருக்கும் ஏ.ரகுநாதன் ஐயா.

My Favourite King

ஒரு காருக்குள் அடக்கிவிடலாம் எமக்கு சினிமா எடுக்க தேவையான உபகரணங்களை, அதுமட்டுமா? ஒருவர் முழுமனதோடு முயன்றால் தனது தனிமனித உழைப்பிலேயே அனைத்தையும் வாங்கிடவும் முடியும். எங்களை நாங்களே விளம்பரப்படுத்தவும், எமது படைப்புகளை சந்தைப்படுத்தவும் முடியும். ஆனாலும் நாம் படைப்புகளோடு வருகிறோமா? வருடத்தில் எத்தனை படைப்புகள்? என்றெல்லாம் கேள்விகளை அடுக்கினால் விடை கவலைக்குரியது. ஆனால் ரகுநாதனையா காலத்தில் ஒரு சினிமா எடுக்க தேவைப்படும்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

உபகரணங்கள், ஒரு கிராமத்தையே வாகனங்களில் தூக்கித்திரியும் அளவுக்கு கனதியானவை!. அதற்கான வேலைகளை செய்கிறபோது இப்போது இருப்பதைவிட பல சுயவிஷயங்களை ஒறுத்தே செய்து முடிக்க முடியும். அதற்கான வளங்களை ஒழுங்கு செய்வது, அதற்கான மனிதவளத்தை ஒருங்கிணைப்பது, மலையை இடம்மாற்றி வைக்கின்ற அளவிற்கு சுமையான காரியம். அதை விட அரசின் எந்த அனுசரணையும் இல்லாமல், விநியோகிக்கும் வழிகளும் முடக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள். எல்லாவற்றுக்கும் முகம் கொடுத்து, ஒரு திரைப்படத்தை, திரையரங்கம் வரை கொண்டு வருவது, மிகப்பெரிய தனிமனித சாதனை. அப்படியான சாதனைகளை நிகழ்த்திக்காட்டிய ஒரு செயல்வீரன் என்மனம் போற்றும் “கிங்” ரகுநாதனையா. ஆதலால் தான் அவரை நான் “கிங்” என அழைப்பது வழமை.

அவர் எங்கள் காலத்தில் என்னிலும் இளையவர்களோடும் அன்பான கம்பீரத்தோடு வளைய வந்தது அதைவிட சிறப்பானது. அவரைப் போன்ற ஒரு மனிதனோடு பழகக்கிடைத்தது நான் செய்த பாக்கியம்.

முதன் முதலில் 2006ன் இறுதிப்பகுதி அல்லது 2007 இல் ஏதோவொரு நாளில் ரகுநாதனையா கனடா வந்திருப்பதாக அறிந்தேன். பலரோடு தொடர்பு கொண்டு கிங்கின் மகன் நேசனின் முகவரியில், அவர் தங்கியிருப்பதை தெரிந்து கொண்டு, அவரை நேரில் சந்தித்தேன். போகின்றபோதே மடிக்கண்ணியில் எனது நீளமான குறும்படமான ‘உபசாந்தி’ யை எடுத்துச் சென்றிருந்தேன். அவரை எப்படியாவது, அதை பார்க்கவைத்துவிட வேண்டுமென்றே, சென்றிருந்தேன். அதற்கு எந்தப்பிரயத்தனமும் தேவைப்படவில்லை, ஐயா படத்தை பார்த்தது மட்டுமல்லாமல், என்னோடு நீண்ட நேரம் செலவிட்டார். இது சற்றும் எதிர்பாராத அதிர்ச்சி, இவ்வளவு வாஞ்சையோடு எங்கள் சமூகத்தில் ஒரு மூத்த கலைஞரா? இன்னொரு கலைஞனின் படைப்பை அணு அணுவாக சிலாகிக்க, இன்னொரு கலைஞனால் முடியுமா? எவ்வளவு அன்பு நிறைந்து கிடந்தால், படத்தைப் பார்த்து பூரித்து உச்சந்தலையில் ஒரு அழுத்தமான ஆசிரவாத முத்தம் தரும் அளவுக்கு அன்பு பொங்கிவழிந்திருக்கும்.

“நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

நான் மிகவும் கொடுத்து வைத்தவன் என்பதை உணர்ந்த மற்றுமொரு தருணம்.

பின்னர் 2014 குணா என்னை பிரான்சுக்கு அழைத்து, எனது முதல் முழு நீளத்திரைப்படமான “Star 67” ஐ திரையிட முயற்சி எடுத்தபோது, எனக்கு தங்கள் பக்கத்திலிருந்து என்ன வேண்டுமெனக் கேட்டார். அதற்கு நான் எனது மனம் போற்றும் “கிங்” ரகுநாதனையாவோடு அமர்ந்து எனது படத்தை பார்க்க கிடைத்தால் போதும் என்றேன்.

நான் பாரிஸ் வந்ததும் எனது கிங்கோடு நான் அமர்ந்திருந்து எனது திரைப்படத்தை பார்த்ததும், மீண்டுமொருமுறை அவரது ஈரமுத்தத்தில் என் தலைகுளிர்ந்ததும் நடந்தது. நான் மிகப் பெரிய பாக்கியவான்.

எனது ஆங்கிலப் படமான ‘100m Criminal Conviction’ ஐயும் அவரோடு பார்க்கக்கிடைத்திருந்தால், கிங் என் பயணம் என் இறுதி மூச்சுவரை தொடரும்...

என் செயல்களாலேயே உங்களை நான் ஆராதிக்க விரும்புகிறேன். உங்கள் ஆத்மா ஆனந்தமையட்டும்.

கதி செல்வகுமார்

பாடல் பதிவில் ஆரம்பித்து, ஒரு பாடலாசிரியராகிப் பின்னர், குறும்படங்கள் தயாரித்து, இயக்கி, நடித்துத் திரைத்துறையில் “Star 67” என்ற முழு நீளத் தமிழ் திரைப்படத்தின் மூலம் முத்திரை பதித்தவர்.

‘100m’ என்ற ஆங்கிலப் படத்தை இயக்கிய கனடா வாழ் ஈழத்தமிழ்க் கலைஞராக வலம் வருகிறார். புலம்பெயர் வாழ் ஈழத்துத் தமிழ்த்திரைப்படக் கலைஞர்களுக்குள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவரான செல்வகுமார்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

**கலையை நேசித்து அதன் வழி செயற்படுபவர்கள்
ஆளுமையாளர்களாக வளர்கின்ற பொழுது, அவர்களின்
திறமைகள் அனைத்தும் தேசத்தினால் அறுவடை செய்யப்படும்.
அவ்வாறான சிறப்புக்கள் அனைத்தையும் கொண்ட
ஈழத்துத் திரைத்துறை வழிகாட்டி
கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன்**

மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்துப் பணியாற்றிவருபவன் என்றவகையில் எங்கள் தேசத்தின் நாடக-திரைத்துறை மூத்த கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் பிரிவு என்னைக் கவலைக்குட்படுத்தியது.

உலகின் பெரும் தொற்று நோயான கொரோனா, எவரையும் எங்கும் அசைய விடாது தடுத்து நிற்கும் காலகட்டத்தில் எங்கள் தேசக்கலைஞனின் சாவு நிகழ்ந்து விட்டது.

அவருடைய இறுதிப்பயணத்தில் கலைஞர் குழாமோ, உறவுகளோ எவரும் கலந்து கொள்ள முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலையில் அவரது இறுதிப்பயணம் திட்டமிடப்பட்டுவிட்டது.

ஈழத்து நாடகத்துறையில் சாதனை படைத்தவர், திரைத்துறையிலும் ஆளுமை செலுத்தியவர்.

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

எமக்கான ஒரு திரைத்துறை வளர்ச்சிபெற வேண்டும் என ஈழத்தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தேசங்கள் எங்கும் முழக்கமிட்டவர் மூத்த கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள்.

எமக்கான திரைத்துறை என அவர் செலுத்தி வந்த கருசனை என்னை மிகவும் கவர்ந்திருந்தது.

அவருடைய பேச்சுக்களையும் எழுத்துக்களையும் அவ்வப்பொழுது நான் அவதானித்து வந்தேன்.

அந்த வகையில் அவருடைய கனவுகள் எங்களுடைய தாயக தேசத்துக்கு வலுச்சேர்ப்பவையாக அமைந்தவை.

நாம் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தேசங்களில் வளரும் எமது இளம் கலைஞர்கள் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் வழியில் பணியாற்ற வேண்டும் என்பது எனது பெருவிருப்பமாக உள்ளது. அதுவே அவருக்குச் செலுத்தும் மிகப்பெரும் அஞ்சலியாகவும் இருக்கும்.

கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் இறுதிப்பயணத்தில் கலந்து கொள்ள மூன்று பேருக்கே அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

பரா அண்ணர், குணா ஆகியோருடன் மூன்றாவது உறவாக நானும் அவரை வழியனுப்பி வைத்ததில் மன நிறைவு கொள்கிறேன்.

கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களை நினைவில் கொள்வது எமது திரைத்துறைச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க வழிகாட்டும்.

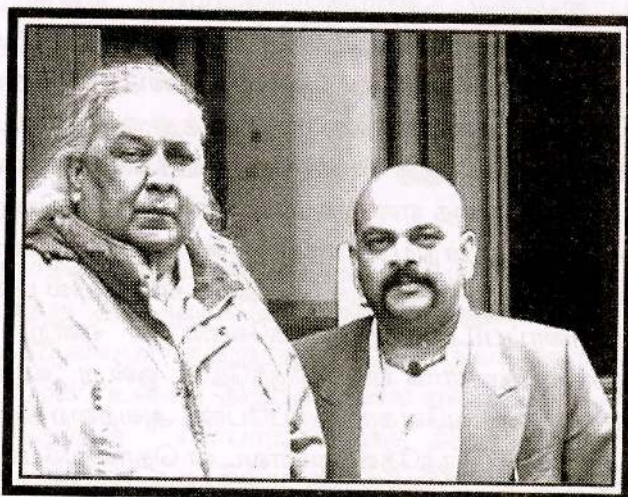
விக்ரர் - பிரான்ஸ்

பிரான்ஸில் புகலிடவாழ்க்கைக்குள்ளான காலம் முதல் மண்ணையும் மக்களையும் சிந்தித்து செயலாற்றிவருபவர் விக்ரர்.

யாருக்கு என்ன தேவை ஏற்படுகிறதோ, அதனைப் பூர்த்தி செய்து வைக்க முன்னிற்பவர். இவர் சார்ந்துள்ள அமைப்புகளுக்குக் கலை வழியான பங்களிப்பை கலைஞர் ஏ.ரகுநாதனிடமிருந்து பெற்றவர். பெருந் தொற்று காலம் ஆனாலும் அந்தக் கலைப் பெருமகனை வழியனுப்பி வைக்க மூவரில் ஒருவராகி நின்ற விக்ரர்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

“சிகரம் தந்த சிந்தனைகள்”

ஈழத்து திரையுலக ஆணிவேர், ஏ ரகுநாதன் ஐயா அவர்களுடன் பயணித்த அனுபவங்களில் இருந்து சில துளிகள்.

வணக்கம், நான் ஈழன் இளங்கோ, ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்து.

ஏ ரகுநாதன் ஐயாவினுடைய இழப்பு ஈழத்து கலைஞர்களை எல்லாம் ஒரு பெரும் துயரில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது. ஐயாவின் சாதனைகளை நான் கூறித்தான் மற்றவர்களுக்கு தெரியவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை, அதைப்பற்றி பலர் பேசி இருக்கிறார்கள், பதிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

எனக்குஐயாவை 2008 ஆம் ஆண்டில் இருந்துதான் தெரியும். இந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் அவருடன் பயணித்த அனுபவங்களில் சில சம்பவங்களையும், அதிலிருந்து நான் கற்றுக்கொண்டவற்றையும், பார்த்து ரசித்த, வியந்த பல குணாதிசயங்களில் சிலவன பற்றியும் உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

“நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

எனக்கு ஐயாவை அறிமுகப்படுத்தியவர் எனது நண்பர், கருணாகரன் நடராஜா அவர்கள், கருணாகரனுடைய தந்தை நடராஜா அவர்களும் ரகுநாதன் ஐயாவும் நீண்டநாள் நண்பர்கள். ஐயா உலகில் உள்ள கலைஞர்களை இணைத்து ஒரு தொடர் செய்ய இருப்பதாகவும், அதில் ஒரு பாகத்தை ஆஸ்திரேலியாவில் செய்ய விரும்புவதாகவும், அதை என்னை முன்னெடுத்து செய்ய முடியுமா என்றும் கேட்டார். நான் நியூசிலாந்தில் திரைகலை பட்டப்படிப்பை முடித்துவிட்டு, சிகரம் என்ற ஒரு தொலைக்காட்சியில் பணிபுரிந்து பின் ஒரு திரைப்படம் உருவாக்கவேண்டும் என்று இரண்டு திரைக்கதைகளை தயாராக வைத்திருந்தேன், ஒன்று “விழிமொழி”, இன்னொன்று “இனியவளே காத்திருப்பேன்”. அவற்றை திரைப்படம் ஆக்கும் முயற்சியில் இருந்தேன், ஐயாவுடன் தொலைபேசியில் பேச ஆரம்பித்தபிறகு அவரின் அனுபவமும் அணுகுமுறையும் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவற்றை பட்டியலிட்டால் ஒரு புத்தகமே எழுதலாம்.

இரண்டு கதைகளையும் ஐயாவிடம் பகிர்ந்துகொண்டேன், அதில் இருந்து ஐயா “இனியவளே காத்திருப்பேன்” என்ற தலைப்பிலான கதையை தனது தொடரில் ஒருகதையாக ஆஸ்திரேலியாவில் தயாரிக்கலாம் என்றும் கூறினார், அதில் அவரின் கதாபாத்திரத்தை இணைத்து கதையில் சில மாற்றங்கள் செய்தோம். எங்கள் நட்பு பலமானது, அவரின் ஆர்வத்தையும் வேகத்தையும் பார்க்க உண்மையிலேயே வியப்பாக இருந்தது. சினிமா, நடிப்பு, கலை, ஈழத்தமிழரின் திரைத்துறையில் மாற்றம், இவையே அவரின் மூச்சாக இருந்தது.

சில காலத்தில் ஆஸ்திரேலியா வந்தார். வந்தவுடனேயே, படப்பிடிப்பு திட்டமிடல் மற்றும் திரைக்கதை மாற்றங்கள், திருத்தங்கள், அத்துடன் அவருக்குரிய தனித்துவமான வழியில் ஒரு அட்டவணை வரைந்து, ஒளிப்பதிவு செய்த காட்சிகளை ஒளிப்பதிவு செய்யவேண்டிய காட்சிகளையும் பிரித்து, குழப்பங்கள் ஏற்படாமல் இருக்க, புள்ளிகளும் வர்ணங்களும் கொண்டு ஒரு அழகான திட்டமிடலை கற்றுக்கொடுத்தார். அதை நான் இன்றுவரை

பின்பற்றுகிறேன். நானும் அத்திரைப்படத்தில் ஒரு கதாபாத்திரத்தில் நடித்திருந்தேன், ஒரு நாள் நானும் ஐயாவும் இணைந்து நடிக்கும் ஒரு காட்சி, கட் சொன்னதும், கைதட்டி என்னை பாராட்டி உற்சாகப்படுத்தினார், மற்றவர்களிடமும் அடிக்கடி கூறுவார், கலைஞர்களை பாராட்டி பழகுவர்கள், அது உங்களையும் வளர்க்கும் அவர்களையும் வளர்க்கும் என்பார்.

ஏ ரகுநாதன் என்னும் ஒரு சிகரத்துடன் இயக்குனராக பணியாற்ற எனக்கு சற்று தயக்கமாகவே இருந்தது, ஆனால், அவரின் அதீத தன்னடக்கம் வியப்பாக இருந்தது, “நீதான் இயக்குனர், நீ சொல்லுறத நான் செய்றன், உனக்கு திருப்தி இல்ல எண்டால் சொல்லு நான் திருப்பி செய்றன் “ என்பார், உனக்கு திருப்தி வரும் வரைக்கும் செய்றன் என்பார், காட்சியை விளக்கும்போது கூர்ந்து கவனித்து, கேள்விகள் கேட்டு புரிந்துகொள்வார். அவருடன் திரைத்துறையில் பயணித்தது நாம் செய்த பாக்கியம்.

நான் எதாவது கதை எழுதினால் ஐயாவுடன் பகிர்ந்துகொள்வது வழக்கம், என் மனதில் தோன்றும் கற்பனைகளை எல்லாம் அவருடன் பகிர்வது வழக்கம், அப்போதெல்லாம், வாழ்த்தி உற்சாகப்படுத்துவார். அவரிடம் ஒருகதையை சொன்னோமே ஆனால், வருடங்கள் ஆனாலும், நாம் அந்த கதையைமற நிதிருந்தாலும் அவர், காட்சி காட்சியாக கூறுவார், நான் பல தடவை வியந்திருக்கிறேன்.

சில நாட்களுக்கு முன், ஆஸ்திரேலியாவில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை பற்றி நான் ஒரு விமர்சனம் எழுதியிருந்தேன், அதைபடித்துவிட்டு, என்னை தொலைபேசியில் அழைத்து, கலைஞர்களை வாழ்த்தி எழுதியதை வாழ்த்தினார், மற்றவர்களை வாழ்த்த ஆரம்பித்துவிட்டால் நாம் வளர்க்கிறோம் என்று அர்த்தம் என்றார்.

பின் ஒருமுறை இன்னுமொரு நிகழ்வை பற்றி நான் ஒரு விமர்சனம் எழுதினேன், அதில் ஒரு சில தவறுகளையும் சுட்டிக்காட்டி இருந்தேன், ஐயா அதையும் படித்து விட்டு, என்னை அழைத்து,

அவர் எழுதும் புத்தகத்தைப்பற்றி பேசிவிட்டு, பின், நான் உன்னிடம் ஒரு குறை கூறப்போகிறேன் என்றார். என்னவென்று கேட்ட போது, விமர்சனத்தில் குறைகளை கலைஞனாக இருந்து செய்யாதே என்றார்.

அவர் அனுபவத்திற்கும், வயதிற்கும், என்னிடம் அவ்வளவு பக்குவமாக அதைக்கூறவேண்டிய அவசியமே இல்லை, அவருக்கு என்னை கண்டிப்பதற்கும் தண்டிப்பதற்கும் உரிமை இருந்தும், எனது மனது காயப்படக்கூடாது என்று அவர் மிகப்பக்குவமாக அணுகியது என்னை மிகவும் ஆச்சரியத்துக்குள்ளாக்கியது.

இது போல சொல்லிக்கொண்டே போகலாம், அவர் ஒரு அத்தியாயம், புத்தகம், ஆணிவேர், அவர் இருக்கும்போது திரைப்படம் சம்மந்தமாக எதுவாக இருந்தாலும் அவருடன் கலந்தாலோசிக்க முடிந்தது, புத்திமதி கேட்க முடிந்தது, அவர் ஒரு தொடர்புப்பாலம், உலகத்தில் உள்ள அத்துணை தமிழ் கலைஞர்களுடனும் அவருக்கு தொடர்பு இருந்தது. அது என்னைப்போன்ற கலைஞர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருந்தது. அவரின் இழப்பு என்னைப்போன்ற கலைஞர்களுக்கு ஒரு பேரிழப்பு என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

வாரத்துக்கு இருமுறை அல்லது குறைந்தது ஒரு முறையாவது தொடர்பு கொள்வார், பாடுவார், வசனம் பேசுவார், திரைப்படங்கள் செய்ய திட்டங்கள் சொல்வர், ஊக்குவிப்பார், இறுதியாக மருத்துவமனை செல்வதற்கு முதல் நாள்கூட தொடர்பு கொண்டு அவர் எழுதிக்கொண்டு இருந்த புத்தகத்தைப் பற்றி பேசினார். ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள சில கலைஞர்களின் புகைப்படங்கள் வேண்டும் என்றார். நீ என் வாரிசுடா, என்று அடிக்கடி சொல்வார்.

ஐயா மறைந்து விட்டார் என்பதை எனது மனம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறது. என்றும் ஐயா எங்களுடன் இருப்பார். எங்கள் படைப்புகளுக்கு உறுதுணையாக இருப்பார். 84 வயதான போதிலும் அவரிடம் இருந்த வேகமும் ஆர்வமும் வேறு யாருக்கும் இருக்க முடியாது, இருப்பினும் அவரை முன்மாதிரியாக வைத்து,

ஐயாவின் கனவுகளை நிஜமாக்க எங்களால் முடிந்த அத்துணை முயற்சிகளையும் நாம் செய்வோம், இது உறுதி.

முக்கியமாக ஒரு கலைஞனை சாதிக்கத் தூண்டுவது ஊக்குவிப்பும் பாராட்டுகளும், தமிழன் பத்திரிக்கை ஆசிரியர் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் ஐயா அவர்கள் நமது கலைஞர்கள் வாழும் போது மட்டுமல்ல அவர்கள் வரலாற்றில் வாழ்வதற்கும் தனது பத்திரிகை மூலம் இது போன்ற செயல்பாடுகளை செய்து வருவது எமது கலைஞர்களின் வரலாற்றிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் அவர் செய்யும் தொண்டு. நன்றிகள் பல ஐயா.

நன்றி

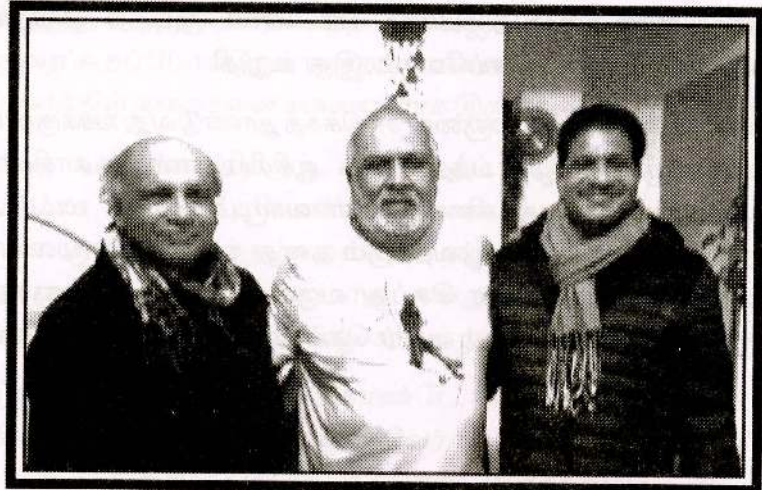
ஈழன் இளங்கோ

ஆஸ்திரேலியா

தாயக மண்ணிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து மேலைநாடுகளில் புகலிடம் பெற்றுக்கொண்டவர்களில் மிகச் சிலரே தமக்கான துறைகளைத் தெரிவு செய்து அந்தத் துறைகளில் கற்கையை மேற்கொண்டு தொடர்கிறார்கள். அந்த வகையில், திரைக்கலை கற்று திரைப்பட முயற்சிகளை முன்னெடுத்துவரும் ஒரு கலைஞர். ஏ.ரகுநாதனின் அன்பையும் அரவணைப்பையும் பெற்றவர். நமக்கான திரைப்படத்துறை வளர்ச்சி பெற வேண்டும், அதனை நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்பதற்காக தீவிரமாக இயங்கிவரும் ஒருவர். அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்துவரும் ஈழன் இளங்கோ.

ரகுநாதன் அண்ணன் இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தி
பெரும் அதிர்ச்சியைத் தந்துவிடவில்லை. அவர் கடந்த
பத்து ஆண்டுகள் கரும் நோயுடன்தான் வாழ்ந்தார். இப்போ
கொரோனா தொற்று என்றும் அறிந்தபோது
மனதை திடப்படுத்திக் கொண்டோம்.

ரகுநாதன் அண்ணை

ரகுநாதன் அண்ணையைப் பற்றி எழுதுவதற்கு தயக்கமாக
இருக்கிறது. அவர் அஞ்சலிக் கூட்டங்களை வெறுத்தார்.
போலித்தனங்கள் அவருக்கு கோபத்தை தந்தன. வாழும் போது
செய்யுங்கள்! செத்தாப் பிறகு நீங்கள் செய்வது உங்களுக்கான
சுயவிளம்பரமே தவிர அஞ்சலியல்ல என்று கண்டித்தார்.
ஆனாலும், காலம் தனக்கான கடமைகளை நிறைவேற்றியே
தீர்வேண்டியிருக்கிறது.

ரகுநாதன் அண்ணை நிறைவான வாழ்வை வாழ்ந்திருக்கிறார்.
நீண்ட கலைவாழ்வு அவருடையது. வாழும் காலத்திலேயே அவருக்கு
கிடைக்கவேண்டிய கலை மரியாதைகள் அவருக்கு கிட்டின. 85
ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடித்திருக்கிறார். ஆனாலும், இன்னும் வாழ

ஆசைப்பட்டார். இன்னும் தான் மேடையேறி நடிக்கவேண்டும் என்று விரும்பினார். தான் இன்னும் சாதிக்கவேண்டும் என்று கனவு கண்டார். சாதிக்கத் துடித்தார். இந்தத் துடிப்பு அடங்கிவிட்டது. அது ஆறாத துயரைத் தருகிறது.

அவர் கடைசி வரைக்கும் தன் நினைவாற்றலை இழக்காதிருந்தது ஆச்சரியமான விடயம். ஒரு சிறிய பொறியை தட்டிவிட்டால் போதும். மடமட வென அவரது நினைவோடை அருவியாய் கொட்டும். எங்களுக்கு முகம் தெரியாத மூத்த கலைஞர் பலரை அவரே எங்களுக்கு அறிமுகஞ்செய்து வைத்தார்.

‘தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படியே’ என்பர். இவருக்கு இரண்டுமே சரியாக அமைந்தது. அவர் காதலித்து மணம் முடித்த சந்திரா அக்கா மிகுந்த பொறுமையாளர். கடைசி பத்தாண்டு காலம் தன்வாழ்வை முழுமையாகவே தன்கணவருக்கு அர்ப்பணித்திருந்தார். அவரது கலையுள்ளத்திற்கு அவரது வீடு சான்று.

ரகுநாதன் அண்ணன் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் ஒரு பெயரை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர்தான் கலையரசு சொர்ணங்கம் ஐயா. கலையரசு என்ற உச்சாடனம் அவரது சுவாசமாக இருந்தது. அந்தளவுக்கு தன் குருவை நேசித்தார். இவர் உச்சரிக்கும்போது கூட கலையரசு ஐயா எங்களுக்குள் அவ்வளவாக இறங்கியிருக்கவில்லை. கலையரசு அவர்கள் எழுதிய ‘ஈழத்தில் நாடகமும் நானும்’ என்னும் நூல் வெளிவந்தபோதுதான் ஈழத்து நாடக வரலாற்றையும், மதிப்புமிக்க கலைஞர்களையும் எம்மால் இனங்கண்டு உணரமுடிந்தது. அந்தப் பொக்கிசம் நூலாக வெளிவரவும் தனது குருநாதர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயாவின் புகழ் பரவவும் தன்னால் முடிந்ததை செய்துமுடித்தார்.

ரகுநாதன் அண்ணன் நடிகர், இயக்குனர் என்ற அடையாளத்தை விட தேர்ந்த நிர்வாகி என்பதே அதிகம் பொருத்தமாயிருக்கும். அவர் மனிதர்களை இயக்கினார். நாடக உலகமே அவர் வாழ்வாக இருந்தது. அதற்காக தன் வாழ்வை முழுவதுமாக அர்ப்பணித்திருந்தார். கலையே அவரது வாழ்வு. கலைவெறியில் தன் சொத்துக்களையே விற்றுத் தீர்த்தவர். ஆனாலும், அவரிடம் ஒரு ஒழுங்கு கட்டுபாடு இருந்தது. அதுவே அவரை மீட்டெடுத்தது. கலையிலும்,

கலைஞர்களிடத்திலும் அதிகம் ஒழுக்கத்தை எதிர்பார்த்தார். கலைஞர் பலரிடம் காணப்பட்ட, கட்டுப்படுத்தமுடியாத 'தீய' பழக்கங்களை அவர் வெறுத்தார். கண்டித்தார்.

ரகுநாதன் அண்ணை, மனிதர்களை நேசித்தார். கலைஞர்கள்மேல் அளவற்ற பாசம் கொண்டிருந்தார். திறமைகளை மதித்தார். இளம் கலைஞர்களை இனங்கண்டு ஊக்குவித்தார். அவரது அன்புக்கு கட்டுப்படாத கலைஞர்கள் கிடையாது. திறமைகளை ஊக்குவிக்கும் அதேவேளை போலிகளை கண்டிக்கவும் அவர் தயங்கவில்லை. கலைகளின் ஊற்றுக்களை அவரால் இனங்காண முடிந்தது. அடுத்த தலைமுறைமேல் அளவற்ற நம்பிக்கை வைத்தார். பாரிசில் ஒரு மூத்த கலைஞர் பவளவிழா கொண்டாடி மகிழ்ந்தார் என்றால் அது ரகுநாதன் அண்ணைதான். பவளவிழாவில் தான் கௌரவிக்கப்படும்போது இளந்தலைமுறையினரும் கௌரவிக்கப்படவேண்டும் என்று விரும்பினார். அதற்காக ஆறுபேரை அவர் தெரிவுசெய்தார். அதற்குள் ஒருவர் நானாகவும் இருந்தேன். அது எனக்குப் பெருமையாக இருந்தது. ஆனாலும் எனக்கு ஒருவித சங்கடமாகவும் இருந்தது. நான் மறுத்தேன். எனக்கு இன்னும் காலமிருக்கு என்று தட்டிக்கழித்தேன். அவர் ஒரே வசனம் மட்டும் பாவித்தார். 'உங்களைக் கௌரவிப்பதற்கு எனக்குத் தகுதியில்லை என்று கருதினால் விட்டுவிடுங்கள்' என்றார். நான் அவரிடம் சரணாகதி அடைவதைத் தவிர வேறு வழியிருக்கவில்லை.

அந்த பவளவிழாவில் என்னுடைய நாடகத்தில் தான் நடக்கவேண்டும் என்றார். 'அஞ்சலி' நாடகம் அவருக்காக வீடியோவாக்கப்பட்டு பவளவிழாவில் காட்சிப் படுத்தப்பட்டது. மூத்த கலைஞர்களிடம் நாம் கற்றுக்கொள்ள நிறைய இருக்கிறது. ஒரு தடவை முகத்தார் யேசுரட்னம் அவர்களை சற்று வித்தியாசமாக ஆவணப்படுத்த என்னை அணுகினார். வீடியோ பாலாவுடன் முகத்தார் வீட்டுக்குப் போனோம். அந்தச் சூழல் ஒரு குறும்படம் எடுக்கலாம் போல் எனக்குத் தோன்றியது. எனக்கு குறும்படம் பற்றி எதுவுமே தெரியாது. ஸ்கிரிப்டிற்கூட இல்லை. கதை மட்டும் இருந்தது. ஒரு சுருட்டினைப் புகைக்க ஆசைப்படும் முதியவர் புலம் பெயர் வாழ்க்கைச் சூழலில் அதைச் சாத்தியப்படுத்த முடியாத தவிப்பே அது. கதையைச் சொன்னவுடன் என்னை

உற்சாகப்படுத்தினார். அன்றே முகத்தார் அவர்களை வைத்து 'தாகம்' என்ற பெயரில் குறும்படமாக்கப்பட்டது. சிறிய பாத்திரத்தில் அவரும் நடித்தார். மூத்தவர்களுடன் பணியாற்றுவது மிகவும் கலபமானது. அவர்களுக்கு கலை தெரிந்திருந்தது. செயற்பாட்டு ஒழுங்கு தெரிந்தது. அந்தந்த பாத்திரங்களுக்குரிய மதிப்பளிக்கத் தெரிந்திருந்தது.

ரகுநாதன் அண்ணைக்கு அருகிலிருப்பது கலைஞர்களுக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

இவர் தனது எண்பதாவது வயதில் மரணத்தின் விளிம்புவரை சென்று வந்தார். ஐந்து ஆண்டுகள் அவருக்கு மேலதிகமாக வழங்கப்பட்ட வாய்ப்பு. அவரிடமிருந்து பெறக்கூடியவற்றை பெற்றுக்கொள்ள கிடைத்த சந்தர்ப்பம். அவை ஓரளவுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டுத்தான் இருக்கின்றன. அவர் தேடிய சொத்து அவரது கலை நண்பர்கள். அவர் தனித்துப்போகாதபடி முடிந்தளவு அவர்கள் காப்பாற்றினார்கள். இந்த இடத்தில் கலை உலகம் சார்பாக மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் பரா அண்ணனுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்படடிருக்கிறோம். ரகுநாதன் அண்ணனின் கலை வாழ்வின் முன்பாதி கலை அரசு ஐயா என்றால் பின்பாதி பரா அண்ணன் தான். பரா அண்ணனுக்குரிய பொறுமை எங்களிடம் இருக்கவில்லை. பரா அண்ணன் தன்னால் முடிந்ததை ஒரு கலைஞனுக்கு செய்து முடித்தார். எங்களில் பலர் மனதளவில் மட்டுமே மிக நெருக்கமாக இருந்தோம்.

அவருடைய வாழ்வின் சிறுதுளியே இது. என்னைவிடவும் அவருடன் நெருங்கிப்பழகிய பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அவை வெளிப்படும் என்று நம்பலாம். கடைசி நாட்கள் வரை அவர் நினைவாற்றலோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவர் தனது இயலாமையை, உடல் அடங்கிப்போவதை மறைக்கவே அவர் பாடினார். அவரால் இனி முடியாது என்பதை உணர்ந்திருந்தோம். ஆனால் அவரது மனவலிமை ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. அவரை நாங்கள் ரசித்தோம்.

ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பாக இந்தப் புகைப்படத்தை நான் எடுத்துக்கொண்டபோது சிரித்தார். ஏன் இதை எடுக்கிறீர் என்றது எனக்குத் தெரியும் என்றார் அவருக்கே உரிய பாணியில்.

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

பத்துநாட்களுக்கு முன்பதாக தொலைபேசியில் அழைத்தார். என்னுடைய கதைகள் பற்றி தான் அறிந்ததாக மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார். முடிந்தால் வாட்ஸப்பில் அனுப்பி வைக்கச் சொன்னார். 'தெய்வம்' கதையை அனுப்பி வைத்தேன். பாராட்டினார். 'கொரொனா வீடு' அடுத்த கதையை அனுப்பிவைத்தேன். அவர் படிக்கவே இல்லை.

தமிழன் வார இதழில் ரகுநாதன் அண்ணன் தொடராக எழுதியபோது ஒப்பிணையில்லாத பல முகங்களைத் தரிசிக்கமுடிந்தது. இத் தொடர் இப்போது நூலாக வெளிவருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அதிலும் ரகுநாதன் அண்ணன் இல்லாத காலத்தில் நூலுருப்பெறுவது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

நூலுருப்பெறக் காரணமான மதிப்பிற்குரிய மூத்த பத்திரிகையாளர் காசிலிங்கம் அண்ணனுக்கு எங்கள் மனமாற்றத் துன்பம்.

மனோ

கலைப்பெருமகன் ஏ.ரகுநாதனின் புலம்பெயர் வாழ்க்கையில் அவரது மனதுக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருந்தவர்களில் பிரான்ஸில் மனோவும் ஒருவர். எழுத்தாளுமை மிக்கவர். சிறுகதைகள் பல எழுதியுள்ளார். அவற்றை நூல்களாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். நாடகங்களை எழுதி, இயக்கி, நடத்தும் வருபவர். பிரான்ஸ் திருமறைக்கலாமன்ற அரங்கியல் செயற்பாடுகளில் முன்னின்று உழைப்பவர். இவரது எழுத்து,

நெறியாள்கையில் உருவாகும் நாடகங்கள் திருமறைக்கலாமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் அரங்கேறிவருகின்றன.

ஓசை, முற்றம், நிலா என சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக எழுத்துப்பணி ஆற்றிவரும் மனோ.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

**ஈழத்துத் தமிழ் திரைப்படத்துறை சார்ந்து இளைய
தலைமுறையினருக்கு ஓர் உந்து சக்தியாக நம்மத்தியில்
வாழ்ந்துவந்தவர் மாத்திரமல்ல இளையவர்களுடன்
இணைந்து, வழிகாட்டிச் செயற்பட்ட
திரைத்துறை ஆளுமைகொண்ட
பெரு விருட்சம் ரகுநாதன் அண்ணா..**

நமது வாழ்க்கைக்காலத்தில் நிகழ்ந்திருக்க முடியாத விடயங்கள்!
எமது புலம் பெயர் வாழ்வில் நிகழ்ந்தேறியுள்ளன.

பிரான்ஸ் நாட்டில் 2004ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் நான்
குறும்படத் துறையில் ஆர்வம் காட்டிய போது அறிமுகமான பெயர்
ஏ.ரகுநாதன் அண்ணா.

உடனடியாக நேரடியாகச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காத
போதும் அவரைப்பற்றியும் அவருடைய திரைத்துறைசெயற்பாடுகள்
மற்றும் புலம்பெயர் தேசங்களில் அவரின் திரைப்படங்கள்
தொடர்பான ஈடுபாடுகளையும் ஓரளவு அறிந்து கொண்டேன்.
அவரை சந்திப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தேன்.

அதேவேளை என்னால் முன்னெடுக்கப்படும் சங்கிலியன் விருது குறும்படப் போட்டி (நல்லூர் ஸ்தான் 2005) விழாவின் பெறுபேறுகளில் பலதரப்பட்டவர்களின் வாழ்த்துக்களும் விமர்சனங்களும் என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த பொழுது ஒரு மாலை பொழுதில் தொலை பேசி அழைப்பு வந்தது.

“ஹலோ” என்றேன்.

“வாழ்க வளமுடன் நான் ரகுநாதன் கதைக்கின்றேன்” ஒரு கணம் என் உள்ளம் மகிழ்ச்சியில் துள்ளியது.

எங்கள் மண்ணில் வரலாறு படைத்த ஒரு மாபெரும் கலைஞர்.

அவரைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவரே அழைப்பில் வந்தார்.

“ஓம் அண்ணா சொல்லுங்க” என்றதும்,

“வாழ்த்துக்களடா உனது முயற்சிகளை கைவிடாமல் தொடர்ந்து செய் அடுத்த தலைமுறைக்கு எமது கதைகளை கொண்டுபோய் சேர்ப்பதற்கும் எமக்கான திரைத்துறையை வளர்ப்பதற்கும் இப்படியான போட்டிகள் தேவை” என்று கூறி என்னை உத்வேகத்துடன் இயங்க வைத்தவர்களில் ரகுநாதன் அண்ணாவின் பங்கும் அளப்பரியது.

இந்த அழைப்பும், வழங்கிய உற்சாகமும் அவரைத் தொடர்ந்து தேட வைத்தது.

நேரில் சந்தித்து பேசினேன். அவரை முதன் முதலில் பார்த்த பொழுது பேச எதுவும் வரவில்லை.

“வணக்கம் ஐயா” என்றேன்.

“என்ன ஐயா எனக்கு அவ்வளவுக்கு வயது போகவில்லை அண்ண என்றால் போதும்”

அவரின் இயல்பான குறும்புப் பேச்சுடனேயே எங்கள் உறவு தொடங்கியது.

சமகால, கடந்தகால அனுபவப் பகிர்வுகள் எங்கள் பயணங்களுக்கு நெம்புகோல் ஆகியது.

ஈழத்தமிழர்களுக்கான திரைத்துறை முயற்சிகளை பிரான்சில் முன்னெடுக்க ஆலோசனைகள் வழங்கி உதவியாக இருந்தார்.

2010ம் ஆண்டு பிரான்சில் தோற்றம் பெற்ற ஈழத்தமிழர் திரைப்பட சங்கத்தின் (LIFT) இலட்சினையை ரகுநாதன் அண்ணா அவர்களே வெளியீடு செய்து வைக்க வேண்டும் என விரும்பினோம்.

மிக ஈடுபாட்டுடன் வருகை தந்து அதனை நிறைவேற்றினார்.

அத்துடன் ஈழத்தமிழர் திரைப்பட சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கான ஆதரவையும் நல்கினார்.

அதன் செயற்பாடுகளுக்கான தொடர்பாடல் உதவிகளையும் செய்து புலம் பெயர் தேசங்களில் உள்ள சக படைப்பாளிகளின் திரைப்படங்களை பிரான்சில் வெளியீடு செய்வதற்கு ஒழுங்குகள் செய்து தந்ததுடன் புதிய படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்து எமக்கான திரைத்துறை முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளித்து உற்சாகமூட்டினார்.

இளையதலைமுறை திரைத்துறைக் கலைஞர்களின் படைப்புகளில் பங்கெடுத்து அவர்களுடன் சேர்ந்து பணியாற்றினார்.

அது மாத்திரமன்றி திரைத்துறை முயற்சிகளில் ஆர்வம் கொண்டு செயற்படும் இளம் கலைஞர்களை இனம்கண்டு அவர்களை கௌரவித்து அடுத்தகட்ட நகர்வுகளுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு உறுதுணையாய் இருந்து எமக்கான திரைத்துறை கனவை நனைவாக்குவதற்கு இறுதிக்காலம் வரை ஈழத்தமிழர் திரைப்பட சங்கத்துடன் ரகுநாதன் அண்ணா பயணித்தார்.

ரகுநாதன் அண்ணா நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். ஆனால் திரைத்துறை பற்றிய சிந்தனைகளிலிருந்து விடுபடாதிருந்தார்.

ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை அவ்வப்பொழுது வழங்கிய வண்ணமே இருந்தார்.

குறும்படவிழாக்கள், திரைப்பட. வெளியீடுகளுக்கெல்லாம் முதல் மனிதராய், கலைஞராய் திரையரங்களில் அவரைக் கண்டிருக்கிறேன்.

பெரும் தொற்றுக்காலம் எமக்கு பேரிடியைத் தந்தது.

யாரும் நினைத்திராத வகையில் ரகுநாதன் அண்ணாவை கொரோனா காவுகொண்டுவிட்டது.

அவரை வழியனுப்பி வைக்கச் சென்ற மூவரில் நானும் ஒருவனானேன்.

உங்கள் எண்ணங்களுடன்

குணா ஆறுமுகராஜா

பிரான்ஸ் நாட்டில் குறும்படம் தொடர்பானசெயற்பாடுகளில்முன்னின்று உழைக்கும் தீவிர செயற்பாட்டாளர். பிரான்ஸில் நடைபெறும் குறும்படப் போட்டிகளை யார் நடத்தினாலும் அங்கே இவரது பங்களிப்பு சிறப்பிடம்பெறும்.

ஈழத்தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்படும் திரைப்பட முயற்சிகளுக்கு தன்னார்வத் தொண்டராய் மிகச் சிறப்பான பங்களிப்பை வழங்கிவருபவர். ஈழத்தமிழர் திரைப்பட சங்கத்தின் (LIFT) ஆணியேர் குணா ஆறுமுகராஜா.

இளையோரை எவ்வாறு வழிநடத்த வேண்டும்?
இளையோர் உள்ளங்களில் உறைந்துள்ள கலை
உணர்வு எப்படியானது? அவர்களை எந்த வகையில்
உற்சாகப்படுத்துவது?

அவர்களின் படைப்புகளைப் பார்த்து, கேட்டு
பாராட்டுவது, வாழ்த்துவது எப்படி என்பதை
எல்லோருமே பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய
தன்னம்பிக்கை தந்த கலையுலகத் தந்தை
ஏ. ரகுநாதன் ஐயா

ஈழத்துக் கலையுலகில் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களை அறியாதவர்கள் ஓர் ஈழத்துக் கலைஞனாக இருக்க முடியாது. அவரை அறியாதவர்கள் கூட அவர் படைப்புகளை ரசித்தவர்களாகவே இருந்திருப்பார்கள். எத்தனை வருட தவம் நீங்கள்? பவள விழா கண்ட கலைஞர். நீங்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் நானும் வாழ்ந்ததை நினைத்து பெருமைப்படுகிறேன். நான் உங்களை முதல் முதலில் பாரிஸில் சந்தித்த பொழுது “ஈழத்து மெல்லிசைமன்னர்” எம்.பி. பரமேஷ் மற்றும் “சங்கீத பூஷணம்” மாலினி பரமேஷ் அவர்களின் மகளாகத்தான் அறிமுகமானேன். அதற்குப் பிறகு நீங்கள் எனக்கு

“நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

கொடுத்த அறிவுரை, அன்பு, பற்று எல்லாம் நம்மை அப்பா மகள் போன்று உறவினராக்கியது.

என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத விடயம். நான் ஒரு இசையமைப்பாளர் என்று அறிந்ததும், “நீயும் அப்பாவை போல் பெயர் எடுக்க வேண்டும். இந்தக் கலைத்துறையில் சாதிக்க வேண்டும்” என்று என்னை உற்சாகப்படுத்தினீர்கள், நீங்கள் தயாரித்து இயக்கி வெளியிட இருந்த படத்திற்கு என்னை இசையமைப்பாளராக தேர்ந்தெடுத்து எனக்கு உங்கள் முழு ஆதரவையும் தெரிவித்தீர்கள். அதற்காக நான் என்றும் அன்புடனும், நன்றியுடனும் இருப்பேன். அந்த படம் இடையில் நிறுத்தப்பட்டது ஏதோ உண்மை தான் ஆனால் நீங்கள் எனக்கு தந்த தன்னம்பிக்கை உடையவில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் உங்களைச் சந்திக்கும் பொழுது நீங்கள் எழுதி வைத்திருக்கும் கதைகள், அடுத்தபடத்திற்கான திட்டங்கள், நீங்கள் பாடும் பாட்டுக்களென எனது கண் முன்னே இன்றும் வந்து வந்து போகின்றன. ஈழத்து பெண்கள் எமது சினிமாவில் வேலை செய்ய வேண்டும். திருமணம் செய்து விட்டாலும், அவர் தாம் தெரிவு செய்த தொழிலை விட்டுவிடக்கூடாது எனச் சொல்லுவீர்கள். அதை நான் இன்றும் கடைபிடிக்கிறேன். மிகவும் கடினமான வாழ்கைதான், ஈழப்பெண் கலைஞரின் வாழ்க்கை, ஆனாலும் தொடர்வேன் என்று உறுதி அளிக்கிறேன். எனக்கு நீங்கள் கொடுத்த ஆதரவிற்கு மிகவும் நன்றி. என் வாழ்வில் நான் கண்டு, பழகி வாழ்ந்து முடித்த ஒரு முழுமையான, அற்புதமான கலைஞன், மனிதன் நீங்கள், உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடையட்டும்.

என்றும் அன்புடன் மகள்

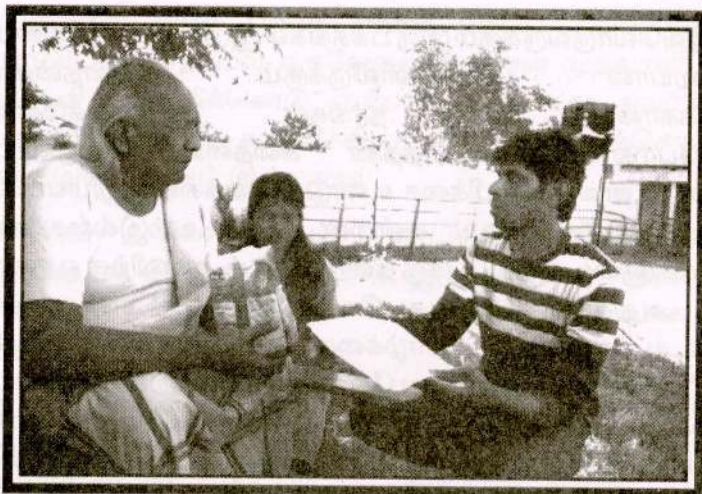
பிரபாலினி பிரபாகரன்

அமெரிக்கா

ஈழத்து இசைவரலாற்றில் இடம்பிடித்துள்ள பல்துறைக்கலைஞர் திருமலை எம்.பி.பரமேஷ் அவர்களது புதல்வி. பாடகியாகிய பொழுதிலும் மேலும் செல்ல வேண்டும் என்ற முயற்சி, உழைப்பு அவரது தந்தை போன்றே இசை அமைக்கும் திறமையையும் வளர்த்துக் கொண்ட வளர்ந்து வரும் இசைக்கலைஞர் பிரபாலினி பிரபாகரன்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

எங்கள் ரகுநாதன் ஐயா, அவரது குரலும், அழகான உருவமும், புன்னகையும் நிறைந்த அம்முகம் மக்களைக் காந்தம் போல் வசீகரிக்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தது. அவரது நடிப்பு வெற்றிக்கு அவ்வசீகர முகமும் ஒரு காரணம். அப்படிதான் நானும் திரைப்படங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்த பின்னர் அவர் பேச்சை கேட்டு, நடிப்பை பார்த்து பிரமித்ததுண்டு

நான் இயக்கி, நடித்த “தீராநதி” திரைப்படத்தில் கதாநாயகியின் தாத்தாவாக நடிக்க ரகுநாதன் ஐயாவை தெரிவு செய்தேன், ரகுநாதன் ஐயா சம்மதிப்பாரா, கட்டுப்பாடுகள் போடுவாரா என மனதில் பல கேள்விகள் எழும்பின. ஐயாவின் வீட்டுக்கு நேரில் சென்றேன். என்ன விடயமாக வந்திருக்கிறேன் என நான் சொல்லவில்லை அவரும் கேட்க வில்லை. நான் ஏன் வந்திருக்கிறேன் என சொல்ல ஆரம்பிக்க, “நீ வந்த விடயத்தை பிறகு சொல்லு, என்ன சாப்பிடுகிறாய் என்ன குடிக்கிறாய்” என அன்பாக கேட்டு உபசரித்தார், “தற்போது என்ன செய்கிறாய் விடாமல் படைப்புகளை செய்” எனச் சொன்னார், “நான் ஒரு முழுநீள திரைப்படம் எடுக்க போகிறேன்” என்றேன். “உன்னை விட ஒரு 5 வயசு குறைந்தவன் நான் என்னால் தற்போதும் காதநாயகனாக நடிக்க முடியும்” என்றார். இப்படி நகைச்சுவையாக அடிக்கடி கதைப்பார், ஒரு நாணயக்காக்க ஒரு பக்கங்கள் இருப்பது போல் எப்பொழுதுமே “நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

மனிதர் ஒவ்வொருவருக்கும் இரு பக்கங்கள் இருக்கும். நேர்மறையான, எதிர்மறையான பக்கங்களிலிருக்கும். ரகுநாதன்ஐயாவும் விதிவிலக்கானவர் அல்லர். நாங்கள் கதைத்துக்கொண்டே போகும்போது “எனது படத்தின் கதையை சொல்லட்டுமா” என்றேன். “உன்னில் நம்பிக்கை உண்டுநீ இயக்கிய குறும்படங்களில் நான் நடிக்கவில்லை நீயும் என்னை கூப்பிடவும்இல்லை” என்றார். “ஐயா உங்களுடைய நடிப்புக்கு தீனி போடும் அளவிற்கு ஒருகதையும் இல்லை, அதுதான் தற்போது கேட்க வந்தேன்” என்று சொல்ல, அவருடைய திரைப்பட வாழ்க்கை அனுபவங்களை பேசினார், பின்னர் “என்னுடைய கதையை கேளுங்கள்” என்றேன். “சரி படத்தில் என்னுடைய பாத்திரத்தை மட்டும்சொல்லு போதும்” என்றார். சொன்னேன் “பார்ரா கதாநாயகிக்கு தாத்தாவாகநடிக்கவா என்னை கேட்க வந்தனி, சரி சரி எப்ப படப்பிடிப்பு, வந்து போகும்வசதியை மட்டும் செய்” என்றார். ஐயாவுடைய காட்சிகள் குறைவாக இருந்தாலும்முக்கியமான காட்சிகள், ஓம் படுவரா என்ற தயக்கம் இருந்தது. அவர் சரிசொன்னதும் எனக்கு மிகுந்த சந்தோசம், ரகுநாதன் ஐயாவின் காட்சி எடுக்கப்படும்நாளுக்கு இரண்டு நாள் இருக்கும்போது ஐயாவின் தொலைபேசி “டேய் என்னசெய்கிறாய்” “இருக்கிறேன் ஐயா படப்பிடிப்பு போகுது” என்றேன். அவர், “நீ என்னவரச்சொன்ன நாளுக்கு இன்னும் 2 நாள் தான் இருக்கு, நான் வரவேணுமோ” என்று கேட்டார். எனக்கு மனசு படபடஎன்று அடித்தது “ஐயா” என்றேன். அவர், “பின்ன என்னடா

கதையை சொல்லி நாளும் சொல்லிவிட்டு போய்விட்டாய், இன்று வரை எத்தனைமணிக்கு வரவேண்டும் எங்க வரவேண்டும் என்று சொல்லவில்லையே அதுதான்எனக்கு பதிலாக வேற யாரையும் நடிக்க வைத்துவிட்டியோ” என அவரதுநகைச்சுவை பேச்சில் கேட்டார்.

30-40 வருடங்களுக்கு மேல்திரைத்துறையில் இயங்கி வரும் ஒரு கலைஞனின்குறையாத ஆர்வமும் அக்கறையும் அர்ப்பணிப்பையும் அவரில் கண்டேன். காட்சிபடுத்தும் நாள், அவருக்கு காட்சியில் வரும் வசனங்களையும் விஷயங்களையும் சொல்லிக்கொடுக்க கொஞ்சம் தயங்கினேன். அவர் அதைபுரிந்துகொண்டு “டேய் இங்க வா நான் பெரியவன் நீ சிறியவன் என்று இந்தஇடத்தில்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

பார்ப்பதில்லை நான் என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தயங்காமல் தடுமாறாமல் ஒருவேலைக்காரனை முதலாளி பேசுவது போல பேசி சொல்லிக்கொடு” என்றார். அப்போது அவர் எவ்வளவு தூரம் திரைத்துறையை காதலிக்கிறார் என்றுவிளங்கிக்கொண்டேன். எந்த வித இடையூறும் இல்லாமல்

சோர்வும் கொள்ளாமல் காட்சிப்படுத்திய நாட்களில் பொறுமையாக இருந்துபணிவோடு இருந்து நான் எதிர்பார்த்ததை விட அவரது அனுபவத்தை கொண்டுமிக சிறப்பாக நடித்து கொடுத்தவர்.

தீராநதி திரையிடல் விளம்பர நேர்காணலுக்கு அழைத்த நேரம் மறுக்காமல்வந்தார். அதுபோன்று தீராநதி வெற்றி விழாவில் கலந்துகொண்டார். இப்படி சலிப்படையாமல் என்னோடு கடைசிவரை பயணித்தவர் அவருடைய வயசுக்குஅவரது மன உறுதிக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அவரது அனுபவங்களில் ஒரு சிலதுளிகளையே நான் அனுபவித்துக்கொண்டேன்.

இத் தருணத்தில் ரகுநாதன் ஐயா எழுதிய ‘ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்’ என்றதொடரை வெளியிடும் தமிழன் பத்திரிகை ஆசிரியர் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் ஐயா அவர்களுக்கு எனதும் என்சு கலைஞர்கள் சார்பிலும் நன்றியினை கூறிக்கொள்கிறேன்.

எம்.பாஸ்கி

பிரான்ஸ் நாட்டில் ஈழத்துத் திரைத்துறை முயற்சிகளை முன்னெடுத்து செயற்பட்டுவரும் இளையசந்ததியைச் சேர்ந்த இவர், குறும்படங்கள் பலவற்றில் நடித்திருக்கிறார். குறும்படங்களை இவரே தயாரித்து வெளியிட்டும் இருக்கிறார். அவ்வாறே முழு நீளத்திரைப்படங்களில் கனடா, தாயகம் எனச் சென்று நடித்துப்புகழீட்டியவர். பிரெஞ்சுத்திரைப்படங்களிலும் நடித்துப் பெருமை சேர்த்துள்ளவர். சிறந்த நகைச்சுவைக் கலைஞராகவும் வலம் வரும் எம். பாஸ்கி.

ஈழத்தில் தயாராகி வெளிவந்த தமிழ்த்திரைப்படங்களைப் பார்த்தவர்கள் மறந்திருக்க முடியாத ஒரு கலைஞர். மூப்பு வந்த பொழுதிலும் அவரது டீனாக்கு திரைப்படக்கலை சார்ந்ததாகவே இருந்தது.

ஈழத்துத் தமிழ்த் திரைப்படங்களின் வளர்ச்சி ஊடாக ஏ. ரகுநாதன் ஒரு நினைவும் பகிர்வு.

இலங்கையின் மூத்த தமிழ் நாடக, திரைப்படக் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் பிரான்ஸில் மறைந்தார் என்ற அதிர்ச்சி தரும் செய்தி வந்தது.

சமீபகாலமாக உலகெங்கும் அச்சுறுத்தி வரும் கண்ணுக்கு புலப்படாத எதிரி, எங்கள் தேசத்தின் கலைஞனையும் புலத்தில் காவு கொண்டுவிட்டது.

இறுதியாக கடந்த 2019 ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் பாரிஸ் சென்றபோது, அங்கிருக்கும் நண்பர் எழுத்தாளர் 'ஓசை' மனோகரனுடன் ரகுநாதனைப் பார்க்கச் சென்றேன்.

கடந்த 2020 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் பாரிஸிலும்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

வைரஸின் தாக்கம் உக்கிரமடைந்த போது, அங்கிருக்கும் கலை இலக்கிய நண்பர்களிடம் ரகுநாதன் குறித்தும் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

காரணம், அவர் கடந்த சிலவருடங்களாக சிறுநீரக உபாதையினால் தொடர்ந்து சிகிச்சைக்கு சென்று வந்து கொண்டிருந்தவர். கடந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் பல நாட்களாக நான் அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டிருந்த நண்பர் ரகுநாதனும் நிரந்தரமாக நினைவுகளாகிவிட்டார் என்பதை கனத்த மனதுடன் எள்வாங்கிக் கொண்டு இந்தப்பதிவை எழுதுகின்றேன்.

2019இல் அன்றைய தினம் எம்முடன் மனோகரனின் நண்பர் ஸ்ரீ பாஸ்கரனும் உடன் வந்தார்.

அன்று, ரகுநாதன் எம்மைக் கண்டதும் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் தான் சம்பந்தப்பட்ட நிர்மலா, தெய்வம் தந்த வீடு முதலான திரைப்படங்களில் ஒலித்த பாடல்களை பாடத் தொடங்கிவிட்டார்.

நண்பர்களைக்கண்டதும் அவர் உற்சாகமுற்றார். அவுஸ்திரேலியா சிட்னியில் கவிஞர் அம்பியின் 90 வயது விழா நடக்கவிருப்பது பற்றிச் சொன்னதும், பல விடயங்களை நனவிடை தோய்ந்தார்.

சிறுநீரக சிகிச்சைக்காக அடிக்கடி அவர் மருத்துவமனை சென்று வருகிறார் என்பதை அப்போதுதான் அறிந்தேன்.

நண்பர்களைக்கண்டதும் அவருக்கு வந்த உற்சாகத்தை எவ்வாறு வர்ணிப்பது? முதுமையிலும், தனிமையிலும் இருப்பவர்களுக்கு நண்பர்களின் சந்திப்புத்தான் சிறந்த ஊக்கமாத்திரை!

நான் எழுதிய உள்ளார்ந்த ஆற்றலுக்கு முதுமை தடையில்லை என்ற ஆக்கத்திலும் நண்பர் ரகுநாதன் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதனை அவர் பார்த்திருக்கவும் வாய்ப்பில்லை.

இலங்கையில் தமிழ் சினிமா, நாடக வளர்ச்சிக்கு பாடுபட்ட ரகுநாதன், புகலிடத்திலும் தனது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியவர். வயது மூப்பினால் வரும் பிணிகளும் அவரை முடங்கியிருக்கச் செய்தாலும், நினைவாற்றலுடன் பலசம்பவங்களை அன்றைய தினம் நினைவு கூர்ந்தார்.

“நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

அவரது நெருங்கிய நண்பர் கவிஞர் அம்பியின் 90 வது ஆண்டு விழா மலருக்கும் அவர் ஓர் ஆக்கம் எழுதியதும் அவரது துணைவியாரின் துணையினால் என்பதை பின்னர் தான் அறிந்தேன்.

கலைஞர் ரகுநாதனை நான் முதன் முதலில் சந்தித்தது நேற்று நடந்த நிகழ்வு போன்று இன்னமும் எனது மனதில் பசுமையாக பதிந்திருக்கிறது.

சுமார் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் ரகுநாதன், கொழும்பில் ஒரு அரசாங்கப் பணியிலிருந்தார். ஒரு நாள் மதியம் நண்பர் மு.கனகராஜன் என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு ரகுநாதனிடம் வந்தார். அங்கே கலைஞர் டீன் குமாரும் இன்னும் சிலரும் அச்சமயம் இலங்கையில் வெளியான ஒரு தமிழ்த் திரைப்படக் காட்சிகள் தொடர்பாக உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். அங்கே டீன் குமார்தான் அதிகமாகப் பேசினார். குறிப்பிட்ட படத்தைப் பற்றிய தமது கடுமையான விமர்சனங்களை மிகவும் கேலியாக முன்வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

ரகுநாதன் தமது ஆசனத்தில் அமர்ந்தவாறே மிகவும் அமைதியாச் சொன்னார்.

“நண்பர்களே எங்கள் நாட்டில் இன்னமும் தமிழ்த்திரைப்படத் துறையானது நாம் எதிர்பார்த்தவிதமாக வளர்ச்சியடையவில்லை என்பது உண்மைதான். அதற்கு தென்னிந்திய தமிழ்ப்படங்களின் வருகையும் ஒரு காரணம். எனினும் நாம் மேலும் மேலும் கடுமையாக இந்தத்துறையில் உழைக்க வேண்டும். அத்துடன் நாமும் தென்னிந்தியப் பாணியிலேயே படம் தயாரிப்பதை விடுத்து எமது நாட்டின் சூழலையும் எமது மக்களின் ஆத்மாவையும் பிரதிபலிக்கும் கதைகளை தெரிவு செய்து தரமான படங்களை தயாரிக்க வேண்டும். தோட்டக்காரி இங்கு வெளியான முதலாவது தமிழ்த்திரைப்படம். இந்த நாட்டிலும் தமிழ்ப் படங்களைத் தயாரிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையை எமக்கு ஊட்டிய படம். எனவே இந்த நம்பிக்கைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு நாம் தீவிரமாக உழைக்க வேண்டும்”

அந்தச்சந்திப்பில் நான் எதுவுமே பேசவில்லை. அக்காலப் பகுதியில்தான் நான் எழுதத் தொடங்கியிருந்தேன். ரகுநாதனின்

ஓர் ஓய்வை இல்லாத முகம்

அலுவலத்திலிருந்து வெளியே வரும்போது நான் நண்பர் கனகராஜனிடம் சொன்னேன். “ரகுநாதனை இலங்கை கலையுகம் காப்பாற்றவேண்டும். அவரை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.”

ஆனால், எனது விருப்பம் நிறைவேறவே இல்லை.

உள்ளார்ந்த கலை - இலக்கிய படைப்பாற்றல் மிக்க ஒருவர் இந்த பூமிப்பந்தின் எந்தத் திக்கிற்குச் சென்றாலும் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்திக் கொண்டேயிருப்பார் என்பதற்கும் ரகுநாதன் மிகச் சிறந்த முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்தவர்.

அவரது நிர்மலா படத்தை நான் பார்த்திருக்கவில்லை. ஆனால் அதில் ஒலித்த ‘கண்மணி.. ஆடவா..’ என்ற பாடலும் அதற்கு அமைக்கப்பட்ட இசையும் இன்றும் எனது காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டுதானிருக்கின்றது. அவரது ‘தெய்வம் தந்தவீடு’ படத்தை கொழும்பில் செல்லமஹால் திரையரங்கில் பார்த்தேன். இந்தப்படத்திற்காகவே அந்த நிறுவனம் சினிமாஸ்கோப் (அகலத்திரை) திரையை உருவாக்கியிருந்தது. ஒரு இலங்கைப் படத்திற்காக பல திரையரங்குகளில் அவ்வாறு அகலத்திரைகள் உருவாக்கப்பட்டதும் அதுதான் முதல்தடவை என நினைக்கின்றேன்.

அன்றைய காலகட்டத்தில், இலங்கையில் தமிழ்ப்படங்களை மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் தயாரித்து வெளியிடும்போது பல திரையரங்குகளில் தமிழக முன்னணி நடிகர்களான சிவாஜி அல்லது எம்.ஜி.ஆரின் படங்களைத் திரையிட்டு எமது கலைஞர்களின் உழைப்பில் உருவான படங்களை ஓரம் கட்டிவிடும் கலாசாரம் இருந்தது.

அதுமட்டுமல்ல சிலோன் தியேட்டர்ஸ், மற்றும் சினிமாஸ் லிமிடெட், எஸ்.பி.எம்.சுவண்ட் ஸ்ரூடியோ முதலான ஸ்தாபனங்களின் உரிமையாளர்கள் (செல்லமுத்து, குணரட்ணம், எஸ்.பி. முத்தையா) தமிழர்களாக இருந்தும் அவர்கள் தயாரித்து வெளியிட்ட படங்கள் அனைத்தும் சிங்களப்படங்களே.

இவ்வாறு சிங்களத் திரைப்பட ரசிகர்களை திருப்திப்படுத்திக் கொண்டிருந்தவர்க்கும், மறுபுறத்தில் தென்னிந்திய தமிழ்த் திரைப்படங்களை தருவித்து போட்டி போட்டுக் கொண்டு வருவாய் தேடியது. இலங்கையில் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் தோன்றும் வரையில் அந்த முதலைகள் தான் கொடிகட்டிப் பறந்தன.

சரி, திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் தோன்றிய பின்பாவது இலங்கையில் தமிழ்த் திரைப்படங்களின் வளர்ச்சி ஆரோக்கியமாக முன்னெடுக்கப்பட்டதா?

அதுவும் நடக்கவில்லை.

இன்று திருட்டு வி.ஸி.டி. யுகத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இதற்கு எதிராக உலகநாயகனும், சூப்பர் ஸ்டாரும், மம்மூட்டியும், மோகன்லாலும், அமிதாப்பச்சனும், விஜய், சூர்யா, அஜித், வடிவேலு உட்பட பலரும் குரல் கொடுத்து வந்தார்கள்.

ஆனால், அன்று இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படத்தின் வளர்ச்சிக்காக யார் தான் குரல் கொடுத்தார்கள்?

அன்று தமிழர்களுக்கு ஒரு தாயகம் வேண்டும் என்று சத்தம் போட்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் கூட குரல் கொடுக்கவில்லை. இந்தத்துறையை ஆதரிக்கவில்லை. அவர்கள் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்தும் அக்கறைப் படாதவர்களாகத் தான் இருந்தார்கள்.

இந்தப் பின்னணிகளுடன் தான் நாம் கலைஞர் ரகுநாதனின் உழைப்பையும், அவரது கலைத்தாகத்தையும் பார்க்கவேண்டும்.

1974இல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மகாநாட்டை கொழும்பில் நடத்தியபோது அதற்கு முன்னோடியாக நாடு தழுவிய ரீதியில் பல சந்திப்புக் கூட்டங்களையும், கருத்தரங்குகளையும் நடத்தியது. அச்சமயம் கொழும்பு தப்ரபேன் ஹோட்டலில் கலைஞர்களுடனான ஒரு

சந்திப்பு நிகழ்வும் நடத்தப்பட்டது. அதனை முன்னின்று நடத்தியவர் கலைஞர் ரகுநாதன்.

அவருக்கு இலங்கைத் தேசியத்திலும் நம்பிக்கை இருந்தது. அதே சமயம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிலும் நம்பிக்கை இருந்தது. ஒரு நல்ல கலைஞன் சிறந்த படைப்பாளி அப்படித்தான் இருப்பான். பலரும் இச்சந்திப்பில் உரையாற்றினார்கள், ரகுநாதன் இலங்கையின் அனைத்து இனக்கலைஞர்களின் சார்பிலும் அதே சமயம் அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பாகவும் உரையாற்றினார். எமது குரல் எப்படித்தான் ஒலித்த போதிலும் அவை அரசின் காதுகளுக்கோ, அதிகார வர்க்கங்களுக்கோ எட்டுவதில்லை. அல்லது எட்டுவதற்கு தாமதமாகலாம். எனினும் கலைஞர்களும், படைப்பாளிகளும் தொடர்ந்தும் அழுத்தங்களை கொடுத்தே வந்திருக்கின்றனர்.

1983 ஜூலை கலவரத்தின் போது கொல்லப்பட்ட பிரபல சிங்கள திரைப்பட இயக்குநர் வெங்கட், பிறப்பால் தமிழராக இருந்த போதிலும் அவர் இயக்கிய பெரும்பாலான படங்கள் சிங்கள திரைப்படங்களே. சினிமாஸ் லிமிடெட் ஸ்தாபனத்தின் உரிமையாளர் குணரட்ணம் அவர்களின் வத்தளை ஹெந்தளையிலிருந்த விஜயா ஸ்டூடியோ சிங்கள தீய சக்திகளினால் தீயிட்டு கொளுத்தப்பட்ட போது அங்கே இருந்த எண்ணிலடங்கா திரைப்படச்சுருள் பெட்டிகளும் எரிந்து சாம்பராகின. இதனை அறிந்த சிங்கள திரைப்படக் கலைஞரும் தமிழர்களின் அபிமான பெற்ற அரசியல் வாதியுமான விஜய குமாரரணதுங்கா வீட்டிலிருந்து உடுத்த உடையுடன் (சாரத்துடன்) விஜயா ஸ்டூடியோவுக்கு ஓடிச்சென்றார். ஆனால், அந்தத் திரைப்படச் சுருள்களை அவரால் காப்பாற்ற முடியாது போய்விட்டது. அதிலே பல ஈழத்து சிங்கள, தமிழ்ப்படங்கள் உட்பட தென்னிந்தியப் படங்களும் தகனமாகி சாம்பராகிவிட்டன.

இந்தப் பின்னணிகளுடனும் ரகுநாதனின் வாழ்வையும் பணிகளையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

1980களில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் ரகுநாதனின் கலைப் பணியைப் பாராட்டி ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அது அவருடனான எனது இரண்டாவது சந்திப்பு. அப்பொழுதும்

அவருடன் விரிவாக உரையாட சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. பின்னாட்களில் அவர் தமிழ்நாட்டுக்கும் அதன்பிறகு ஐரோப்பிய நாடொன்றுக்கும் சென்றுவிட்டதாக அறிந்தேன். ஆனால், தொடர்புகள் இருக்கவில்லை. கலைத்தாகத்துடன் ஒரு நாடோடியாக தமிழகம் - ஐரோப்பா என அவர் அலைந்த போதிலும் தமிழ்ப்படங்கள், குறும்படங்கள் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற அந்தத் தாகம் மட்டும் அவரிடம் தணியவே இல்லை.

தமது கலைத்தாகத்தை வற்றச் செய்யாமல் திரைப்படங்கள், குறும்படங்கள் தயாரிப்பதிலும், இயக்குவதிலும் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிந்து கொண்டிருந்தேன்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் பிரதம சீடராகவும் அவர் விளங்கினார். அதனை நன்றியுணர்வோடு என்றென்றும் நினைவு கூர்ந்தபடி இருப்பவர்தான் ரகுநாதன். தமது தெய்வம் தந்த வீடு படத்திலும் கலையரசு அவர்களை ஒரு காட்சியில் நடிக்க வைத்திருந்தார்.

இறுதியாக 2009 ஆம் ஆண்டு மெல்பேனில் நடந்த குறும்பட விழாவுக்கு வருகை தந்த அவர், குறிப்பிட்ட குறும்பட அரங்கு நிகழ்ந்த மண்டபத்தில் என்னை நீண்டகாலத்துக்குப் பின்னர் சந்தித்து மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார். பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமா?

அப்பொழுது அவர்தமது மானசீக குருகலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களைப்பற்றிய விரிவான நூலொன்றையும் எனக்குத் தந்தார். உலகின் எந்த திக்கிற்குச் சென்றாலும் தமது குருவை மறக்காமல்தான் தமது ஒவ்வொரு பணிகளையும் ரகுநாதன் தொடருகிறார் என்பது பலருக்கும் முன் மாதிரியானது.

ரகுநாதனை எனக்கு முதல் முதலில் அறிமுகப்படுத்திய நண்பர் மு.கனகராஜன் அதற்குச் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் மஹரகம மருத்துவமனையில் மரணப் படுக்கையிலிருந்து கொண்டு தமது மனைவி அசுந்தாவிடம் ஒரு சிறிய காகிதத்தை கொடுத்திருக்கிறார். தாம் மரணித்தவுடன் தகவல் அனுப்புமாறு இரண்டு பேருடைய பெயர்களை அதில் எழுதியிருக்கிறார். அதில் ஒன்று

ரகுநாதனுடையது. மற்றையது எனது பெயர். குறிப்பிட்ட சிறுதுண்டு காகிதத்தை திருமதி அசுந்தா கனராஜன் எனக்கு அனுப்பியிருந்தார். இந்தத் தகவலை அன்றைய மெல்போர்ன் சந்திப்பின்போது ரகுநாதனுக்குச் சொன்னேன். அவர் கனத்துப்போன மனதுடன் கண்கலங்க இந்தச் சோகமான தகவலை ஏற்றுக்கொண்டார்.

தமிழ் இலக்கிய உலகின் ஜாம்பவான் ஜெயகாந்தன் தமிழ்த் திரைப்படத் துறையின் தரத்தை சற்று உயர்த்த முயற்சித்தார். தமது உன்னைப்போல் ஒருவன், சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள், யாருக்காக அழுதான், ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறான், காவல் தெய்வம் முதலான படங்களின் மூலம் அவர் தரமுயர்த்தப்பாடுபட்டார்.

ஆனால், அவர் எதிர்பார்த்தவாறு தமிழ்த் திரையுலகம் இருக்கவில்லை. தமிழ்த் திரையுலகம் எதிர்பார்த்தவாறு அவர் இருக்கவில்லை. அதனால் கௌரவமாகவே இந்தத் துறையிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொண்டார்.

ஆனால், எமது கலைஞர் ரகுநாதனோ எத்தனையோ சோதனைகள், தடைகள், நட்டங்களை எதிர் நோக்கியவாறும் தொடர்ச்சியாக எதிர்நீச்சல் போட்டுக்கொண்டே வாழ்ந்தவர்.

கடந்த 2019ஆம் ஆண்டு சிட்னியில் நடைபெற்ற கவிஞர் அம்பியின் 90ஆவது பிறந்த தின விழாவை முன்னிட்டு நடந்த நிகழ்வில் வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு மலரிலும் ரகுநாதன் எழுதியிருந்தார்.

பிரான்ஸிலும் கொரோனா வைரஸின் தாக்கம் அதிகரித்ததும், நானும் அம்பியும் ரகுநாதன் பற்றியே அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருந்தோம்.

நண்பர்கள் 'ஓசை' மனோகரன், ஐ.பி.சி. வானொலி எஸ்.கே. ராஜேன், கனடா தமிழர் தகவல் எஸ். திருச்செல்வம் ஆகியோருடன் பேசும் போதும் ரகுநாதன் பற்றி கேட்டறியத் தவறவில்லை.

அமரத்துவம் அடைந்துவிட்ட கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் பற்றிய நூலை எஸ்.கே.காசிவிங்கம் தொகுத்து வெளிக்கொணர்வது சாலச்சிறந்தது. அவருக்கு வாழ்த்துகள்.

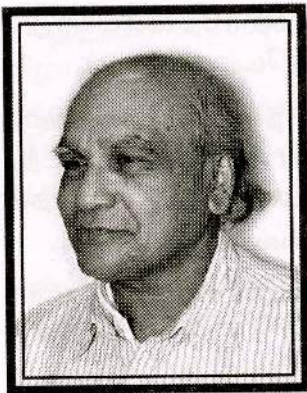

“இனிமேல் யாரிடமும் என்னை விசாரிக்காதே” எனச் சொல்லிவிட்டு, எனது நீண்டகால நண்பர் நிரந்தரமாக விடைபெற்றுவிட்டார்.

ஜென்மம் நிறைந்து சென்றவர் வாழ்க!
 சிந்தை கலங்கிட வந்தவர் வாழ்க!
 நீரில் மிதந்திடும் கண்களும் காய்க!
 நிம்மதி, நிம்மதி இவ்விடம் சூழ்க!
 ஜனனமும் பூமியில் புதியது இல்லை,
 மரணத்தைப் போலொரு பழையதும் இல்லை,
 இரண்டும் இல்லாவிடில் இயற்கையும் இல்லை,
 இயற்கையின் ஆணைதான் ஞானத்தின் எல்லை!

எனப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

முருகபூபதி
 அவுஸ்திரேலியா

ஈழத்து இலக்கியவுலகில் ‘கனவுகள் ஆயிரம்’ என்ற சிறுகதை மூலம் 1972ல் ‘மல்லிகை’ சஞ்சிகை ஊடாக அறிமுகமானவர். தொடர்ந்து எழுத்தாழியம் புரியும் இவர் இதுவரை 25 நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். 1977 முதல் நாட்டை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்து அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வருகை தரும் வரை வீரகேசரி பத்திரிகையில் பணியாற்றியுள்ளார். அவுஸ்திரேலியாவுக்கு 1987ல் வந்தவர்

அங்கும் எழுதுவதை விட்டுவிடாது தொடர்ந்து இயங்கிவருகிறார். விடுமுறைக்காலப் பயணங்களின்பொழுது கலை இலக்கியத்துறை சார்ந்தவர்களைச் சந்திப்பது, கலை, இலக்கிய கருத்தமர்வுகளில் பங்குபற்றுவதை வழக்கமாகக் கொண்டியங்கிவரும் லெ.முருகபூபதி.

ஓர் ஓய்வனை இல்லாத முகம்

தற்காலத்தில் உள்ளதுபோல் தொழில் நுட்பவசதிகள் அதிகம் இல்லாதகாலத்தில்சிறு வயதிலிருந்தே திரைப்பட ஆர்வம் கொண்ட என்னைப்போன்ற பலருக்கும், 'ஈழத்தமிழர் எம்மாலும் திரைப்படங்களைத் தயாரிக்க முடியும்' என்றநம்பிக்கையை எமக்குள் எரியவிட்டவர் ரகுநாதன் அண்ணாதான்!

பரிசில் பவளவிழாக் கண்ட ரகுநாதன் அண்ணா!

ஈழத்தில் பலநாடக, திரைப்படக் கலைஞர்களை உருவாக்கிய பெருமை மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரிக்குரியது. அதற்குக் காரணம் கலையரசு திரு. சொர்ணலிங்கம் ஐயாவும், அவரின் மாணவர்களும். அதிலும் ரகுநாதன் அண்ணாவின் நாடகம் தனிச்சிறப்புப் பெறுகிறது. அதைத்தொடர்ந்து திரைப்படத்தில் தன் உழைப்பு முழுவதையும்செலுத்தி தனதுவாழ்வை ஈழத்திரைத்துறைக்கே அர்ப்பணித்தவர் ரகுநாதன் அண்ணா.

திரைப்படங்களைப் பார்த்துவிட்டு திரைப்படங்கள் எப்படித் தயாரிக்கிறார்கள்? என்பதை தெரிந்துகொள்ள இந்தியா செல்ல வேண்டுமா? என்று ஆராய்ந்துதிரிந்தகாலப்பகுதிகளில் மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர் ஆலய வெளிவீதியில் தெய்வம் தந்த வீடு திரைப்படப் படப்பிடிப்பு நடைபெற்றுக்கொண்டு இருந்தது.

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

எனக்குதற்செயலாக அந்தத் திரைப்படத்தின் தயாரிப்பை பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவர்கள் படம் எடுக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் தவறாமல் சென்றுவிடுவேன்.

என் ஆர்வத்தைப் பார்த்த ஒளிப்பதிவாளர், என்னைக் அழைத்து, அங்கு நின்ற அரசமரத்தின் ஒரு சிறு கிளையைப் பிடுங்கிவருமாறு கூறினார். படப்பிடிப்பு அரசமரத்தின் கீழ்தான் நடைபெற்றது. நான் பிடுங்கிவந்தகிளையை தனது ஒளிப்பதிவுக் கருவிக்கு முன் பிடிக்கச்சொன்னார்.

ஒளிப்பதிவுக் கருவியினூடாகப் பார்த்துப், பார்த்துச் சரிசெய்தார். அப்போது நடித்துக்கொண்டு இருந்த ரகுநாதன் அண்ணா எனது ஆர்வத்தை பார்த்து நான் அதை சரியாகச் செய்யும் வரை பொறுமை காத்தார். அப்போது அவருக்கு நேரத்தை விட எனது ஆர்வம்பெரிதாகத் தெரிந்ததுபோலும். அதைநான் அந்தசந்தர்ப்பத்தில் உணர்ந்திருக்கவில்லை பின்பு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இக்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கும் பொழுது அக்கதையை அவரே சொல்லி முடித்தார். அவருடைய ஞாபக சக்தி அப்படி இருந்தது. நான் பல மூத்த கலைஞர்களுடன் பழகியிருக்கிறேன். அவர்கள் பேச்சில் எப்போதும் தற்பெருமை இருக்கும் ஆனால் ரகுநாதன் அண்ணா தற்புகழ்ச்சியை அதிகம்வெறுத்தார். “நாம் எப்பொழுதும் கற்பவர்களாகவே இருக்க வேண்டும் எப்பொழுதுநாம் எல்லாமே கற்று தெளிந்துவிட்டோம் என நினைக்கிறோமோ அப்போது நாங்கள் தொலைந்து போய்விடுவோம்” என்று சொல்லுவார். நான் நோர்வேக்கு வந்தபின்பு இயக்குநர் ஸ்ரீபன் அவர்களுடன் இணைந்து 2001 ஆம் ஆண்டு ‘தொப்புள்கொடி’ எனும் திரைப்படத்தை தயாரித்து நோர்வே திரையரங்கில் திரையிட்டோம். அதுதான் எம்முடைய தொடக்கம். அதைத்தொடர்ந்து தயாரித்த நிஜங்கள் எனும் திரைப்படத்தை புலம்பெயர்நாடுகளில் திரையிடுவதற்கு முயற்சி எடுக்கும்போதுதான் தீபம்தொலைக்காட்சியில் ரகுநாதன் அண்ணையின் திரைப்படமும், அவரின் பேட்டியும் ஒளிபரப்பாகியது.

அவர் பாரிஸ் நகரத்தில் இருக்கிறார் என்று அறிந்து அவருடன் தொடர்புகொண்டேன். ஒரு இரவுவேளை கிட்டத்தட்ட நான்கு

ஓர் ஒப்பனை சூல்லாத முகம்

மணிநேரம் கதைத்தோம். ஏற்கனவே எனது குடும்பத்தினருடன் பழக்கமுள்ளவர், அதைவிடநாம்பேசியதெல்லாம்சினிமாதான்.

2006 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் “நிஜங்கள் திரைப்படத்தை திரையிடுவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்கிறேன்” என்று கூறி வரும்படி அழைத்தார். நான் அங்குசென்றேன் பராஅண்ணன், அரவிந்தன் அண்ணன், ரகுநாதன் அண்ணன்என நான்குபேரும் பாரீஸ்லாச்சப்பலிலுள்ள வர்த்தக நிறுவனங்களில் நுழைவுச் சீட்டுக்கள் வழங்கினோம். வழியில்காண்பவர்களிடம் அழைப்பு விடுத்துக்கொண்டு ரகுநாதன் அண்ணாமுன்சென்றார். இங்கும் தனது வயது, தனது பெருமை எதையும் அவர் பார்க்கவில்லை.

இடையில்என்மனதில் ஒரு எண்ணம்! படத்தையும் கஸ்டப்பட்டு எடுத்து அதை வெளியிடவும் கஸ்டப்பட வேண்டுமா என்று! களைத்துவிட்டேன், விற்றது போதும் என்றேன். “அப்பநான் இத்தனை ஆண்டுகளாய் களைக்கவில்லையே நீங்கள் இரண்டாவது படைப்பில் களைத்துவிட்டீர்களா? தொடருங்கள்” என்றார். அன்று அவர் எனக்குக் கூறிய பொன்மொழி ‘ஒரு படைப்பாளி தன் வாழ்நாளில் ஒரு சில படைப்பைத் தயாரிக்க முடியும் அவன் தொடர்ந்தும் தன்னையும் வளர்த்து, தான் சார்ந்த துறையையும் வளர்த்து படைப்புகளையும் உருவாக்குகிறான் என்றால் அவன் தான் உண்மையான கலைஞன்’ அந்த உண்மையை இன்றும் நாம் நடைமுறையில் பார்க்கிறோம்.

“எங்கள் சினிமாவை மக்களைப் பார்க்கவைக்க ஒரு மாற்று வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்றும், எனக்கு பலநாடுகளில் இருக்கும் எங்கள்பிள்ளைகளைத்தெரியும்எல்லோரையும் ஒன்று சேர்க்கவேண்டும்” என்றார். அதன்முயற்சியாக முதலில் ஒருசீரியல் எடுக்கலாம் என திட்டம் உருவானது. அம்முயற்சியில் ‘நேசங்கள்’ என்றுஅந்த சீரியலுக்கு பெயரிட்டு 14 நாடுகளில்படப்பிடிப்புகள் வேகமாகநடைபெற்றன. தொடரின்இறுதிக்கட்டம் நோர்வேஎன்று தீர்மானித்து விட்டோம். அப்படத்தின் கதைக்கருவை நான் கூறினேன் அவரின் வாழ்க்கையின் இறுதி நாட்கள் எப்படி இருக்குமென்று. பின் இருவருமாகக் கதையை மெருகூட்டி, அக்கதையைகுறுகியகாலத்தில் எழுதிமுடித்தார்.

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

2007 ஆம் ஆண்டு, படப்பிடிப்பு ஆரம்பிக்கலாம் என்றால், ரகுநாதன் அண்ணை அதிகபட்சம் இரண்டு நாட்களுக்குமேல் வெளிநாடுகளுக்குப் பயணம் செய்ய முடியாத நிலை. அவரின் சுகவீனம் காரணமாக ஒன்றுவிட்ட ஒருநாள் மருத்துவமனைக்குச் செல்லவேண்டும். முதற்கட்டமாக வெள்ளிக்கிழமை இரவு நோர்வே வந்தால் ஞாயிற்றுக்கிழமை கடைசி விமானத்தில் திரும்பி போகலாம் என்று கதைத்தோம். எப்பொழுது என்று முடிவு செய்யவில்லை. அடுத்தநாள் அவரின் தொலைபேசி அழைப்பு! “அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை ரிக்கட் போட்டுவிட்டேன் படப்பிடிப்பை ஆரம்பிக்க ஒழுங்கு செய்யவும்” என்றார். எமக்கு ஒரே அதிர்ச்சி ஆனாலும் ஒழுங்குகள் செய்துவிட்டோம்.

அவர் மருத்துவமனையுடன் பேசி மூன்று நாட்கள் இங்கு நிற்பதற்கு ஒழுங்கு செய்திருந்தார். தொடர்ச்சியாக மூன்று நாட்கள் இரவு பகலாக படப்பிடிப்பு நடைபெற்றது. தன்னுடைய அனுபவம் எதையுமே அங்கு பதிவுசெய்யாது எம்முடைய கருத்துக்கும் படத்தின் கதாபாத்திரத்துக்கும் ஏற்றபடி நடித்துமுடித்தார், எமக்கு மிகவும் இலகுவாக படப்பிடிப்பு நடத்தக் கூடியதாக இருந்தது. அவருடன் சேர்ந்து அனைவரும் அவரைப் பின்பற்றி இலகுவாக கற்று, நடித்துமுடித்தார்கள். அவ்வேளை அவரிடம் நாம் பல விடயங்களைக்கற்றுக்கொண்டோம்.

அத்தொடர்காத்திருந்தது! இறுதிவரை நிறைவு செய்ய முடியாது போய்விட்ட நிலையில், 2019 ஆம் ஆண்டு நாங்கள் நோர்வேயில் படமாக்கியவற்றை மட்டும் ஒரு திரைப்படமாக மாற்றுவது என முடிவு செய்தோம். அவரின் கடைசி முயற்சி இடை நிறுத்தப்படக்கூடாது என்பதற்காக, பின்னர் இயக்குனர் ஸ்ரீபன் முயற்சியால் புதிதாக காட்சிகள் எடுக்கப்பட்டு ஒரு புதியதிரைப்படமாக உருவானதுதான் 2021 வெளியான ‘பாகம் 5’ திரைப்படம். பின்மிகுதியாக அவர் நடித்திருந்த சில காட்சிகளுக்கு புதிதாக குரல் ஒலிப்பதிவுசெய்யும் போதுதான் அவர் எம்மையும் அவர் நேசித்த ஈழத்திரையையும் விட்டுப்பிரிந்து போய்விட்டார். அவர் இறுதியாக திரைக்காகப் பேசியது எம் திரைப்படத்தில்தான்

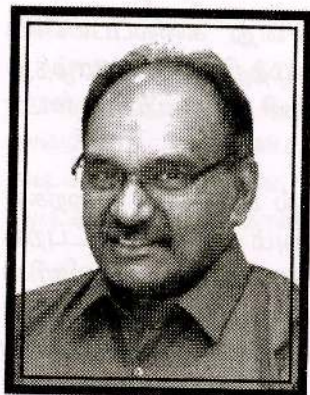
ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

பதிந்திருக்கிறது அது எப்போதும் பேசிக்கொண்டிருக்கும் என்பது எமக்கு மட்டும் கிடைத்த ஒருவரப்பிரசாதம்.

அவரின் இறுதிநாளுக்கு முதல் நாள் தொலைபேசியில் என்னுடனும் என்பிள்ளைகளுடனும் பேசினார். அப்போதும் தனது இயலாமையிலும் சினிமா பற்றித்தான் பேசினார் சில பாடல்களையும் பாடிக்காட்டினார். ஈழச்சினிமா என்ற அந்த விருட்சம் தனது சுவாசத்தை நிறுத்திக் கொண்டது. ஆனாலும் என்றாவது ஒருநாள் ஈழச்சினிமா தான் உருவாக்கியதை விட இன்னும் பெரியவிருட்சமாய் உருவெடுக்கும் என்ற அவரின் நம்பிக்கைக்கு நீர் ஊற்றுவோம்.

தமிழன் பத்திரிகையில் ரகுநாதன் அண்ணை அன்று எழுதியதை அவர் எம்முடன் இல்லாத இந்தக் காலகட்டத்தில் ஒரு தொகுப்பாக்கி நூலாக வெளியிட்டு பெருமைப்படுத்தும் பெரும் பணியை ஆற்றும் ஈழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ். கே.காசிலிங்கம் அவர்களுக்கும் நன்றி.

துருபன் சிவசுப்பிரமணியம்

தாயகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில், இளம் பருவத்தில் திரைப் படப்படப்பிடிப்பு எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்கச் சென்றவர். அதுவும் ஈழத்துத் தமிழ்த்திரைப்படம். அதிலும் மேலாக ஏ.ரகுநாதன் நாயகனாக நடித்த 'தெய்வம் தந்த வீடு' திரைப்படம். இவரது தொடக்கமும் வளர்ச்சியும் ரகுநாதன் அவர்களுடனேயே அமைந்தமை ஒரு பெரும் பாக்கியமாகவே உள்ளது. அந்தப் பெருமைக்குரிய, நோர்வே நாட்டில்

குறும், நெடில் திரைப்பட முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து வரும் துருபன் சிவசுப்ரமணியம்.

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

**கலை என்ற ஒன்றைத் தவிர வேறெதனையும்
சிந்தையில் கொள்ளாத ஒரு கலைப்பித்தன்.
கேட்கும் நேரமெல்லாம் ஈழத்துக்கலைகள் தொடர்பான
பல்வேறு விடயங்களை அறியத் தந்த,
என் மனம் கவர்ந்த ரகுநாதன் அண்ணா!**

கலையுலகில் நாடகம், ஓவியம் என்று எனது கலைப்பயணம்
மிகச்சிறுவயதிலேயே ஆரம்பித்து விட்டது. ஈழத்தில் நான் வாழ்ந்து
வந்த கிளிநொச்சியில் தொடங்கியகலைப்பணி ஐரோப்பா, கனடா
என விரிவு பெற்றது.

பிரான்ஸ் நாட்டின் புகலிட வாழ்க்கையில் பல்வேறு துறைகள்
சார்ந்த பலகலைஞர்களைச் சந்திக்கவும் பேசவும் பழகவும் நட்புறவு
கொள்ளவும் முடிந்தது. கலைகளின் சிகரமாக விளங்கும் பாரிஸ்
நகரம் அதற்குக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம். ஏனெனில் அந்த
நகரத்துக்குள் ஈழத்துக்கலைகளுடன் ஈடுபாடுகொண்டவர்கள்
முடக்கப்பட்டுவிட்டோம்.

நடமாட்டங்கள், கொண்டாட்டங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் என்று
வருகின்ற போதில் சந்திப்புக்கள் நிகழ்ந்தன. அந்தச் சந்திப்புக்கள்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

புகலிட தேசத்திலும் கலைத்துறையில் பயணிக்கவாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டன.

ஈழத்தில் வாழ்ந்து வந்த வேளையில் அறிந்து கொண்ட ஒரு பெயர். ஈழத்துத்திரைப்படங்களில் தோன்றிய ஒரு தோற்றம். அந்தத் தோற்றத்துக்குரியவரைநேருக்கு நேர் கண்டு பேசுவதற்கோ அன்றி பார்ப்பதற்கோ வாய்ப்புகள் அங்குஅமையவில்லை. அதுபற்றிய தேடலும் இருக்கவில்லை. ஆனால், பாரிஸ் நகரம்பல்வேறு கலைத்தொடர்புகளுக்கு வழி வகுத்தது.

அந்தப் பெரும் கலைஞர் பரிஸுக்கு வந்திருக்கிறார் என்று அறிந்து கொண்டசிலநாட்களில் அவரை சந்தித்துக்கொள்ளும் வாய்ப்புக்கிட்டியது.

ஈழத்துக்கலைஞர்களை பரிஸ் மாநகரில் வரவேற்கும் நண்பர் எஸ். கே. ராஜேன்என்னை ஏ. ரகுநாதன் என்ற அந்தப் பெருங்கலைஞரிடம் அறிமுகம் செய்துவைத்தார்.

என்னை ஒத்த உயரம். ஆனால், கலையில் அவர் பெரும் மலை. தொடர்ந்தசந்திப்புக்கள், உரையாடல்கள் தொடர்ச்சியான கலை ஈடுபாட்டுக்கு வழிவகுத்தன. என்னுடைய ஓவியக் கலையை மிகவும் ரசித்துப் பாராட்டிக்கொண்ட நினைவுகள்இன்றும் என்னுள்ளத்தில் நின்று நிழலாடுகின்றன. அவருடன் பேசிக்கொண்டால் எம்மை அறியாமலேயே நாம் உற்சாகம் பெறுவோம்.

அறுபதைத் தாண்டிய வயதுக்காறனாக இருக்கும்போது தான் எம்முடன் அவர்பயணித்தார். ஆனால், எம்மிலும் பார்க்க அவரிடம் இளமையான எண்ணங்களும் செயற்பாடுகளும் குடிகொண்டிருந்தன. கலைப்பணிக்கு வயது ஒரு தடையல்லஎன்று அடிக்கடி கூறிக்கொள்வார். அவ்வாறு செயற்பட்டும் வந்தார்.

திருமறைக்கலாமன்றத்தின் பலிகளம் நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரம் ஏற்று நடித்துதிருமறைக்கலாமன்றக்கலைஞர்களை வியப்பில் ஆழ்ந்தியிருந்தார்.

தொடர்ந்து 'இன்னும் ஒரு பெண்' 'முகத்தார் வீடு' ஆகிய வீடியோ படைப்புகளில் அவரின் இயக்கத்தில், அவருடன் சேர்ந்து நடிக்கும் வாய்ப்பும் கிடைக்கப்பெற்றது.

நேரடியான சந்திப்புகள், தொலைபேசி உரையாடல்கள் எனத் தொடர்ந்த எங்கள் உறவு, சிறிது காலம் அவர் குடும்பம் எனது குடும்பம் ஒன்றாக எனது இல்லத்தில் வாழ்க்கை நடத்த வழி வகுத்தது.

மனைவி ஜெயந்தியின் அன்பிலும் உபசரிப்பிலும் ரகுநாதண்ணர் குடும்பத்தினர்மனம் மகிழ்ந்திருந்தனர்.

அப்பொழுது எனது குழந்தைகள் அனாமிக்கா, ஆத்மிகா ஆகியோருடன் ரகுநாதண்ணர் தானும் ஒரு குழந்தையாகவே மாறி அவர்களை மகிழ்வுட்டிவந்தார்.

மகள் அனாமிக்காவை 'முயல்குட்டி' என்று ரகுநாதண்ணர் அழைப்பார். பதிலுக்கு அனாமிக்கா அவரை 'முயல் குட்டி மாமா' என்று அழைத்துக்கொள்வார்.

இன்று எனது புதல்விகள் வளர்ந்து திருமணமாகி குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்துள்ளனர். ஆயினும், இப்பொழுதும் அந்தநாள் நினைவுகள் மனதை நிறைத்து நிற்கின்றன.

எனது கலைஈடுபாடுகள் பற்றி பத்திரிகைகளில் எழுதிப்பதிவிட்டு என்னைப் பெருமைப்படுத்திய ரகுநாதண்ணர் சுகவீனமாகிவிட்டார் என அறிந்ததும் பெரும்வேதனையாக இருந்தது. இப்படியான ஒரு சுகவீனம் ரகுநாதண்ணருக்கு ஏற்பட்டது அதிர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியது.

வைத்தியசாலையில் அவரைச் சென்று பார்க்கும் நிலமை தொடர்ந்தது. பின்னர் வீட்டில் இருந்தார். நாம் அவரைச் சென்று பார்த்து வந்த நாட்கள் தொடர்ந்தன. ஒவ்வொரு முறை செல்கின்ற போதும் கலைத்துறை பற்றிய விடயங்களே பேசி மகிழ்வோம்.

அவருடைய நினைவாற்றல் மிகவும் வியப்புக்குரியது.

2019 நவம்பர் 1ம் திகதி இரவு 11.30க்கு மேல் ஓர் அவசர அழைப்பு எஸ்.கே.ராஜேனிடமிருந்து எனது கைத் தொலைபேசிக்கு வந்தது. அப்பொழுது நானும் பரிஸில் இருந்தேன். ராஜேனும் பரிஸில் இருந்தார். "ரகுநாதண்ண சற்று முன்னர் பேசினார்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

வயிற்றோட்டம் அதிகமாக உள்ளது, நிலமை நன்றாக இல்லை. ஒருக்கா பார்க்க யோசிக்கிறன்” என்றார், என ராஜென் கூறியதுடன் “காலையில் சென்று பார்ப்போமா?” எனக்கேட்டார்.

நான், குணபாலன், ராஜென் என மூவரும் ரகுநாதண்ணரிடம் சென்றோம். பல மணிநேரம் அங்கிருந்து பேசினோம். பாடல்கள் பாடினோம். முதல் நாள் இரவு அவருக்கு ஏற்பட்ட உபாதை பற்றி எந்தப் பேச்சும் இருக்கவில்லை.

நாமும் மகிழ்வோடு விடைபெற்றுக்கொண்டோம்.

கொரோனா தொற்றுக்காலம் எமக்குப் பெருங்கவலையை ஏற்படுத்திவிட்டது.

என்னை ரகுநாதண்ணரிடம் அறிமுகம் செய்து வைத்த ராஜெனே அவருடைய மறைவுச் செய்தியையும் மிகுந்த கவலையுடன் அறியத்தந்தார். அவர்பற்றிய நினைவுகளையும் மீட்ட வைத்தார்.

ஈழத்தின் பெரும் கலைஞன் ஏ. ரகுநாதன் அண்ணருடன் நாம் வாழ்ந்த காலம் கலையுலகில் நாம் கண்ட பொற்காலம்.

தி.சாம்சன்

நாடகம், ஓவியம் என்பனவற்றில் முழுமையான ஈடுபாடு கொண்டவர். வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் நிகழ்ச்சி அளிக்கையாளராகவும், ஐபிசி தமிழ்தொலைக்காட்சியில் கலை இயக்கநராகவும் திகழ்பவர். கலை என்று எந்த ஒன்றை இவர் கையாள்வதாக இருந்தாலும் அதில் நிறைவு ஏற்படும் வரை நின்றுசெயற்படுபவர். பரிஸ் நகரத்தில் ஆடல் கலை அரங்கேற்ற அரங்கங்களை அலங்கரித்து வழங்கிய முன்னோடி. தனி நடிப்புக் கலையிலும் முத்திரை பதித்த திருச்செல்வம் சாம்சன்.

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

எழுதிக்கொண்டிருக்கும் சமகாலக் கலைஞர்கள் பற்றிய விபரக்கோவையைப் பற்றிவிளக்கியபடி வாழ்ந்தார்.

**கலை வாழ்வை வாசிக்க வைத்த பெருநூல் தன்
பக்கங்களை மூடிக்கொண்டது.
கலைப் பிதா ஏ.ரகுநாதன் அண்ணா!**

கலையேதன் மூச்சாகவும் தன்னை ஓர் இளைஞனாகவும் எண்ணிக் கொண்டே எம்மோடு வாழ்ந்த உன்னதமானவர் தான் அண்ணன் ரகுநாதன் அவர்கள். இவர்நான்கு தலைமுறைக் கலைஞர்களோடு இணைந்து கலைப்பணியாற்றியவர் என்பது தனிச்சிறப்பாகும். மலேசியாவில் பிறந்து எனது அயலூர் மானிப்பாயில்வளர்ந்து, மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் கல்வி பயின்றவராவர். எனது இரண்டாவது அண்ணன் அமரர் கிருஸ்ணதேவனுடன் ஒன்றாகப் படித்து ஒரேகழகத்தில் உதைபந்தாட்டமாடியவர் என்பதும் நான் அறிந்த விடயமாகும்.

எனது குடும்பத்தில் மூன்று சகோதரர்களுடன் நாடகங்கள் நடித்திருக்கின்றார். அண்ணன் அப்புக்குட்டி ராஜகோபாலன் இவர் கரங்களைப் பற்றிக்கொண்டே கலைஞனானவர் என்பது வரலாறு.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

அதனைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பாவந்த பின்னர் பிரான்சில் அவரோடு நடிக்கும் பெரும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்தது என்றபெருமையும் எனக்குண்டு. திருமறைக்கலாமன்றத்தின் கலை நிகழ்வில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த அமரர் டேமியன் சூரி அவர்களின் இயக்கத்தில் ஆண்டவரின்சிலுவைப்பாடுகளைக் கொண்ட 'பலிக்களம்' எனும் நாடகத்தில் இருவரும் இணைந்து கொண்டோம். அதன் பின்னர் எனது இயக்கத்தில் பொய்முகம் எனும் நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரத்தில் அவர் நடித்துக் கொண்டதும் வாழ் நாளில் என்னால் மறக்கமுடியாதவற்றில் ஒன்றாகும். இந்த நாடகம் ஐரோப்பாவின் பலநாடுகளில் ஐந்து தடவை மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. கூடவே தேடிவந்த தேசம் எனும் நாடகத்தில் எனது மகனுடனும் நடித்துப் பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

இவரது இயக்கத்தில் முழுநீளத் திரைப்படமொன்றில் நான் நடித்திருப்பதும் என்கலை வாழ்வில் எனக்கு கிடைக்கப் பெற்ற பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

ஒப்புக்கும் ஒப்பனை முகங்களில்லாத உண்மையான கலைமுகத்தின் சொந்தக்காரர் அமரர் ரகுநாதன் அண்ணா என்பது மிகையல்ல.. ஒரு கலைஞன் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதை இவரிடம் என்னைப்போன்ற பலர்கற்றுக்கொண்டோம்.

குறிப்பாக ஒத்திகைகளுக்கு அவர் வருகைதரும்போது கற்றுத்தந்த நேர ஒழுங்குபற்றி சொல்லலாம். ஏனைய கலைஞர்களுக்கு முன்ன ராகவே அரங்குக்கு வந்து காத்துக் கொண்டிருக்கும் தற்பெருமையில்லாத கலைஞன். விமர்சனங்களையும் கருத்துக் களையும் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடனேயே நேருக்கு நேராகப் பகிர்ந்துகொள்ளும் பண்பாளன்.

ஈழத்தமிழர் கலை வாழ்வில் மறக்கமுடியாத மூத்த கலைப் பிதா மகனாவார். இவரின் நினைவுகளைச் சுமந்த படி 'ஓர் ஒப்பனையில்லாத முகம்' எனும் நூலினை வெளியிடுவதற்கு முன்வந்த எங்கள் மூத்த பத்திரிகையாளர் அண்ணன்

திரு. எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர். வெறும் பேச்சுக்களோடுநின்றுவிடாது செயல் வடிவம் கொடுக்கும் ஒரு சிலரில் ஆசிரியரும் ஒருவராவார். இவரது நேசிப்புக்கும் இந்த முயற்சிக்கும் நன்றி தெரிவிப்பது பேரானந்தமே.

தம்பையா தயாநிதி

பிரான்ஸ்

ஈழத்துக் கலைத்துறைக்கு தனது மூத்த சகோதரர்கள் வழியைப் பின்பற்றிவந்தவர். பிரான்ஸ் புகலிட வாழ்க்கை இவருக்குப் பல கலைக் களங்களைக்காண வாய்ப்பளித்தது. கலைப்பற்றோடு பயணிக்கும் கலைஞன். அண்ணன் 'அப்புக்குட்டி' த.ராஜகோபாலன் போன்று அச்சொட்டாகத் திகழும் 'சின்னக்குட்டி' த.தயாநிதி.

ஈழத்துக் கலைவானில் பயணம் தொடங்கிய நான் முதல்
தமது வாழ்க்கைப் பயணத்தின் எல்லை வரை கலையை
நேசித்து வாழ்ந்தவர். யார் தேடி வந்தாலும் அவர்களுடன்
எவ்வளவு நேரமாகாலும் நாடகம் - திரைப்படம் என்பவற்றை
பிரதானமாகவும், ஏதைய இலக்கிய விடயங்களையும்
பேசிக்கொள்பவர். தனது அனுபவத்தைப்
பகிர்ந்துகொள்பவர். இவர் போல் ஒருவர் ஈழத்துத் தமிழ்த்
திரையுலகில் இல்லை என்பதை அன்றும் சொன்னேன் இன்றும்
பதிவு செய்கிறேன்

**ஈழத்துக்கலையுலகில் ஒரே கலைப்பெருமகள்
ஏ.ரகுநாதன் அவர்களே!**

ஈழத்துக் கலைவானில் வாழும் வரை கலைஞனாகவே
வாழ்ந்து மறைந்த கலைப்பெருமகள் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களின்
வாலிபப்பருவம் முதல் முதுமை வரை அவருடன் கலைத்துறையில்
பயணித்திருக்கிறேன்.

அவரது விருப்புவெறுப்புகளை ஓரளவு தெரிந்து கொண்டவன்.
ஈழத்து கலையுலகில் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் போன்று இன்னொரு
கலைஞன் இல்லை. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அப்படியொருவர்

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

உருவாகவில்லை. கலை உபாசகனாக தனது வாழ்க்கையை வாழ்ந்து சென்றுள்ளார். ஈழத்தில் மேடை நாடகத்தில் ஆரம்பித்த கலைப்பயணம், திரைப்படத்துறைக்கும் அவரை அழைத்து வந்தது. இங்கே தான் அவரது வாழ்வும் நிறைவு பெற்றது. ஒப்பற்ற கலைத்துறைச் சாதனைகளுடன் வாழ்க்கையை ஓடி முடித்தார். முதுமையும் நோயும் அவரை வாட்டியகாலம்.

“போதும் வாழ்க்கை போய்விடலாம்” என்பார்.

“இப்படி வீணாக மனதைக் குழப்பிக்கொள்ளாதீர்கள். மகிழ்ச்சியாக இருங்கள்” என்பேன். வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை விளக்குவார்.

“முதுமை வந்துவிட்டால் அடுத்து என்ன என்பது தெரிந்ததுதானே! இதற்கு மேலும் யாருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது. மரணச் சடங்கு என்று ஒன்று இருக்கக்கூடாது. என்காக நேரம் ஒதுக்கி யாரும் வந்து சிரமப்பட வேண்டாம். உடலை வைத்து கூட்டம் எல்லாம் நடாத்தக்கூடாது. அங்கே அதிகமானவர்கள் பொய் தான் பேசுவார்கள். எதுவுமே வேண்டாம். உடலை மருத்துமனைக்கு கொடுக்கப்போகிறேன். இதுவே எனது முடிவு” என்பார். “ஏன் வீணாக மனதை அலட்டிக்கொள்கிறீர்கள்? எது எப்படி நடக்க வேண்டுமோ அவை நடக்கும்.” என்று நானும் பதிலுரைப்பேன். இந்த உரையாடல் என்பது பல தடவைகள் நேரிலும், தொலைபேசி ஊடாகவும் நிகழ்ந்தது.

காலம் அவருக்கு முழுமையாக ஒத்துழைத்துக்கொண்டது. உலகத்தைக் கலங்கடித்துக் கொண்டிருக்கும் கொரோனா நச்சுயிரி இவரையும் தாக்கியது.

அதிலிருந்தும் மீண்டு வீட்டுக்கு வருவார் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. ஆனால், கொரோனா கடுமையாகவே தாக்கிவிட்டது. வாரம் தோறும் வைத்தியசாலை சென்று வருபவர் என்பதால் இவர் குறித்து ஒரு பயம் நிலவியது.

கொரோனா பீடித்து விட்டது என உறுதிபடுத்தப்பட்டது. பின்னர்.. குணமாகி வருகிறார், வீட்டுக்குத் திரும்புவார் எனத் தகவல் கிடைத்ததால் சிறிது மகிழ்ந்திருந்தோம்.

“நான் கொரோனாவிலிருந்து சுகப்பட்டு வந்தவுடன் ராஜென் என்னையும் பேட்டி எடுத்து றேடியோவில் போடுவார் தானே” என்று துணைவியாரிடம் கூறியிருந்திருக்கிறார்.

22.04.2020 மதியம் 12.30 அளவில் தொலைபேசி வழியே இலண்டனிலிருந்து சகோதரர் பீ.எச். அப்துல் ஹமீத் அவர்களுடன் உரையாடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மூத்தகலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் பற்றியும் பேசிக்கொண்டோம். சுகம் பெற்று வீட்டுக்குத் திரும்பிவிடுவார் என்றும் கூறியிருந்தேன். சிறிது நேரத்தில் பரிஸிலிருந்து நண்பர் குணபாலன் அழைத்தார்.

‘தகவல் தெரியுமா’ என்றார்.

என்ன புதிதாக எதுவும் இல்லை என்றேன்.

ரகுநாதண்ணை என்றார்!

ஐயோ... இப்போது தானே ஹமீத் அண்ணரிடம் அவர் பற்றிப் பேசியிருந்தேன் என்றேன்...

மீண்டும் ஹமீத் அண்ணருக்கு அழைப்பை மேற்கொண்டு தகவல் தெரிவித்தேன்.. அவர் மௌனமானார்..

திரைப்படக் கலைத்தந்தை ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் வாழ்நாளை நிறைவு செய்தார்.

உலகத்தை உலுப்பி வரும் கொரோன வைரஸ் தொற்று எங்கள் மூத்த கலைச்செல்வத்தையும் காவு கொண்டுவிட்டது.

27.04.2021 அன்று அவரது இறுதிப்பயணம், கலைஞர்பரா, விக்ரர், குணா ஆகிய மூன்று பேர் மாத்திரமே அந்த இறுதிப்பயணத்துக்கு அவரை வழியனுப்பச் சென்றிருந்தார்கள். பிரான்ஸ் அரசாங்கமே அவரது உடலை பொறுப்பேற்றுக்கொண்டது. அவரது அஸ்தியையும் வழங்கியிருந்தது. கடைசி நிமிடத்திலும் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் திட்டமிட்டவண்ணமே யாவும் நடைபெற்றன. யாரையும் அவர் சிரமப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை.

ஈழத்தின் நாடக திரைப்படத்துறையின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள், கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களைக் குருவாக ஏற்று நாடகக் கலையைக் கற்றவர்.

முதுமை நிலையை அடைந்திருந்த பொழுதிலும் தனது குருநாதர் சொர்ணலிங்கம் அவர்களைப் பற்றிப் பல்வேறு விடயங்களை அடிக்கடி கூறிவந்தவர். அவற்றுள் மிகவும் அவதானத்துக்குரியது: “நல்லதை எங்கு கண்டாலும் பாராட்டு, அந்த நல்லதை நீயும் கற்றுக்கொள்வாய்” என்கின்ற அவரது குருநாதரின் தாரக மந்திரம்.

1967 ஜனவரி மாதத்தில் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு ரயிலில் சென்று கொண்டிருக்கையில் நிகழ்ந்த உரையாடலில் “ஈழத்திலும் திரைப்பட நடிகர்கள் இருக்கிறார்களா” என்ற கேள்விக்கு பதிலாக ஈழத்தின் நான்காவது திரைப்படமாக ‘நிர்மலா’ வைத் தயாரித்தளித்தவர். ஈழத்து திரைப்பட வரலாற்று நாயகன் ஏ.ரகுநாதன் ‘நெஞ்சுக்கு நீதி’ ‘புதியகாற்று’ ஆகிய திரைப்படங்களில் சிறு பாத்திரங்களில் நடித்தவர். ‘தெய்வம் தந்த வீடு’ திரைப்படத்தில் நாதஸ்வரக்கலைஞராக நாயகனாக நடித்திருந்தார். புலம்பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தவர் இங்கும் நாடக, திரைப்படத் துறைகளில் ஈடுபட்டு வந்தார். பரிஸ் நகரில் பவளவிழா கண்ட ஒரே ஈழத்தமிழ்க் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள். தான் சந்தித்த கலைஞர்கள் என நூல் ஒன்றினை அவரது இறுதிக் காலத்தில் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். நோய் அவரது உடலை வாட்டியது என்பது உண்மை. ஆனால், அவரது உள்ளம் எப்பொழுதும் கலையையும் கலைஞர்களையும் பற்றியே சிந்தித்தது. இந்த நூலை வெளிக்கொணர்ந்துள்ள ஈழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர், ஈழ நாடு பத்திரிகையின் முன்னாள் உதவி ஆசிரியர், பரிஸில் வெளிவந்த தமிழன் பத்திரிகையின் நிறுவனராகவும் ஆசிரியராகவும் விளங்கிய எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்கள் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களை நன்கு அறிந்தவர். அவரது தமிழன் பத்திரிகையில் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் ‘ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்’ என்ற தலைப்பிலே தொடர்ச்சியாக எழுதியிருந்தார்.

கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் காலமானார் என்ற தகவல் கிடைத்ததும், ‘ஈழநாடு’ எஸ்.கே. காசிலிங்கம் அவர்கள் மிகுந்த கவலை அடைந்தார். தமிழன் பத்திரிகைப் பணி நடைபெற்ற வேளையில் வாரம் தோறும் பத்திரிகைக் காரியாலயம் வருவதையும், இரவு முழுவதும் பத்திரிகைப் பணியாளர்கள் விழித்திருக்க உற்சாகமுட்டிக்கொண்டிருப்பார். கலைத்துறை சார்ந்த பல்வேறு விடயங்களைப் பேசுவார். தான் எழுதிவரும் நூல் ஒன்றைப்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

பதிப்பித்துக் கொள்வதற்கு உதவவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார் என நினைவுகளை மீட்டியவர், கலைஞர் எழுதிய 'ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்' தொடரைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிடப் போகிறேன் எனவும் கூறினார். கொரோனா பேரிடரில் எல்லோரும் சிக்கித் தவிக்கிறோம். இவ்வேளை கிடைத்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, இந்தியாவுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டவர் கலைஞரின் நூலையும் பதிப்பிக்கும் பணியை மேற்கொண்டார்.

வாக்களித்தபடியே கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் நினைவைத் தாங்கி நிற்கும் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ள 'ஈழநாடு' எஸ். கே.காசிலிங்கம் அவர்களுக்கு கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களின் குடும்பத்தார் சார்பிலும், ஈழத்துக் கலையுக் சார்ந்தும் நன்றி மலர்களைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களது மறைவின் பின்னர் பலர் பல்வேறு விடயங்களை முன் மொழிந்தார்கள். நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள முதல் விடயம் இந்த நூல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எஸ்.கே. ராஜென்

ஒலிபரப்பாளர்

ஐபிசி தமிழ்

சிறுவயது முதலே கலையோடும் கலைஞர்களோடும் சம்பந்தப்படும் வாய்ப்பைப் பெற்றவர். ஒலிபரப்புத் துறைக்குள் காலடி எடுத்து வைத்தது முதல் ஈழத்தின் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த கலைஞர்களுடன் தொடர்புகளைப் பேணி வருபவர். வானொலி, தொலைக் காட்சி, சமூக வலைத்தளம் என யாவற்றிலும் வலம் வரும் ஐபிசி தமிழ் சிரேஷ்ட ஒலிபரப்பாளர் எஸ். கே.ராஜென்.

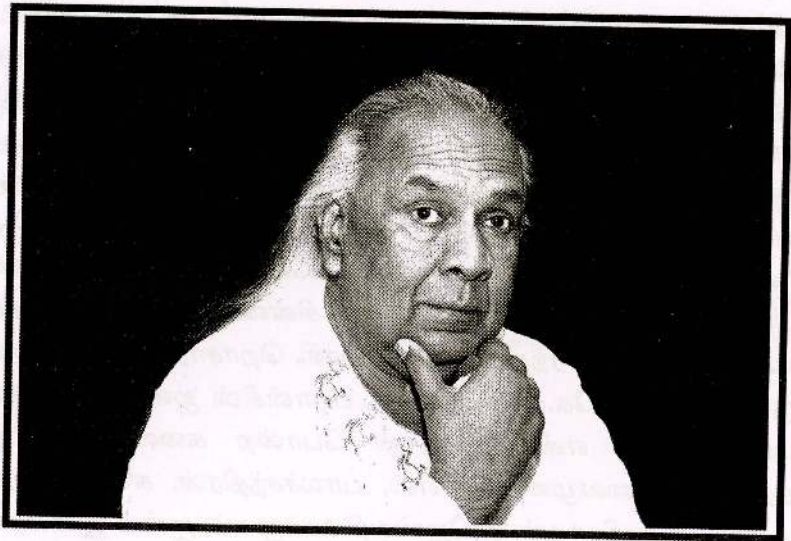

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

ஏ. ரகுநாதன்

தொகுப்பாசிரியர்: எஸ்.கே. காசிலிங்கம்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

ஓர் ஒப்பனை இவ்வாத முகம் தொடரை தமிழன் பத்திரிகையில்
 ஏ. ரகுநாதன் எழுதும் நாடகம், வானொலி, தொலைக்காட்சி,
 திரைப்படம் என ஈழத்தில்

ஐந்து தலைமுறைக் கலைஞர்களுடன்

தன்னை ஐக்கியப் படுத்திக்கொண்ட கலைஞர்
 இக்கட்டுரைத் தொடரின் ஆசிரியர் ஏ. ரகுநாதன்.

1947ல் இருந்து இன்று 1993 வரை தன் கலைப்பசியை மக்கள்
 முன் காட்டிக் கொண்டிருப்பவர். அடுத்த தலைமுறையுடனும்
 நடித்து விட்டுத்தான் போவேன் என இளமை பொங்கக் கூறும் 59
 வயதுக்காரர். 05.05.1935ல் மலேசியாவில் பிறந்த திரு. ந.ரகுநாதன்
 அவர்கள் தமிழகத்திலும் 10 வருடங்கள் வாழ்ந்துள்ளார்.
 அக்காலத்தில் தமிழகத்தின் நல்ல பல கலைஞர்களுடன் இணைந்து
 தன் கலை முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு தேடிக் கொண்டவர்.

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

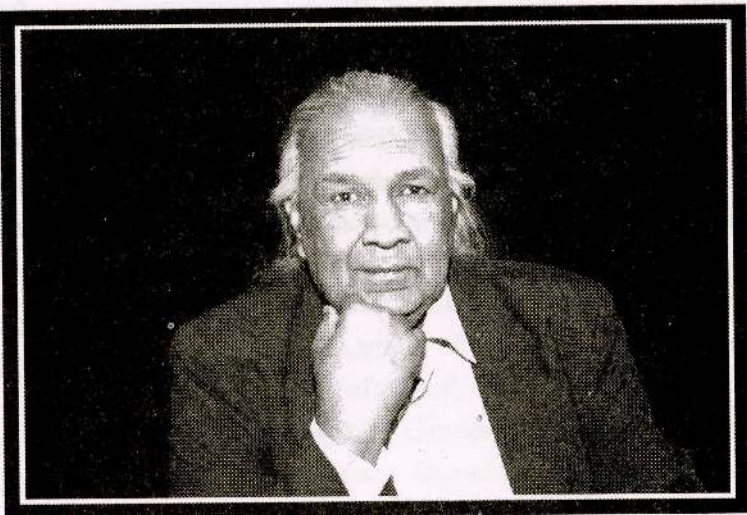

கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நிழலாக 1952 முதல் 1989 வரை வாழ்ந்தவர். அவரின் மாணாக்கராக அவரால் அக்காலத்தில் பல கல்லூரிகளுக்கு நெறியாளராக அனுப்பப்பட்டவர். கலையரசு கலந்து கொள்ளும் விழாக்களுக்கு அவருடன் தவறாது கலந்து கொண்டு தன் கலையுணர்வுக்கு உணவு தேடிக்கொண்டவர். கலையரசு அவர்கள் நெறிப்படுத்திய நாடகங்கள் பலதில் நடித்தவர். அவருடனும் அவருக்கு அடுத்த தலைமுறையின் ஈழத்தின் பெரிய கலைஞர்கள் (சானா சண்முகநாதன்), கே செல்வரத்தினம் (விதானை), டபிள்யூ. அன்னப்பா, எஸ்.ரி. அரசு, சின்னமணி அதற்கு அடுத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்த லட்சு வீரமணி, றொசாரியோ பீரிஸ், எஸ். அருமைநாயகம், கே.ஏ. ஜவாஹர், பிரான்சிஸ் ஜனம், பெஞ்சமின் இம்மானுவேல், எஸ். ராம்தாஸ் போன்ற கலைஞர்களுடனும் அதற்கடுத்த தலைமுறை கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், சுஹேர் ஹமீட், சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதன், ராஜேஸ்வரி சண்முகம், ஐசாக் இன்பராஜா, கண்டி விஸ்வநாதராஜா போன்றவர்களுடனும் இன்று பரிஸில் வாழ்ந்துவரும் புதிய தலைமுறை சிறந்த கலைஞர்கள் சாம்சன், குணபாலன் ஆகியோருடனும், 6வது தலைமுறைக் கலைஞர்களாக கௌதம் தயாநிதி, ரஜேந்தன் ராஜேன், அனாமிக்கா சாம்சன் போன்ற எதிர்காலக் கலைச்செல்வங்களுடனும் நடித்து விடுவேன் என்றும் கூறுகிறார். நிர்மலா என்ற படத்தைத் தயாரித்தவர் அதற்கு முன்னும் பின்னுமாக ஐந்து திரைப்படங்களில் நடித்தவர். சிங்களப் படங்களிலும் பணியாற்றியவர். தான் ஜேர்னலிஸம் படிக்காவிட்டாலும் 1968 முதல் “நிழல்” என்ற ஈழக் கலைஞர் முன்னேற்றத்திற்காக ஒரு கலைப்பத்திரிகையையும் (இது 36 இதழ்கள் வெளிவந்தன). பாரிஸில் வெளிவந்த “பாரிஸ் முரசு” வாரப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிட்டியது என்று சிரித்துக் கொண்டே கூறினார். அவர் ஆக்கங்கள் 1952ல் அமுதம் மாதப் பத்திரிகையிலும், 1963 தினகரனிலும், பல மேடைகளிலும் பலரால் பாராட்டப்பட்டவை, நாடகத்திலும் கதை தான் மூலம், நாடக ஆசிரியனும் கதையை வேறு ரூபத்தில் சொல்பவனே என்கிறார் கலைஞர் ரகுநாதன், தன்னுடன்

சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்களை நினைவு கூரவும், கௌரவிக்கவும் வேண்டியே இத்தொடரை எழுத முன்வந்துள்ளார். எமது வேண்டுகோளுக்கு மறுப்புக் கூறாமல் மகிழ்வோடு ஏற்று, எழுதி வழங்கிக் கொண்டு வரும் “கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள், கலையுலகிலே தனது ஆரோகண, அவரோகண நிலைகளையும் சிறப்பாகவே சித்தரிக்கவுள்ளார். கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி.

எஸ்.கே. காசிலிங்கம்
ஆசிரியர் தமிழன் பத்திரிகை

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

1

ஒரு கலை உபாசகனின் கடந்த காலம்

1947ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தின் இறுதி நாட்கள், யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி இல்லப் போட்டிகள் சூடு பிடித்துக்கொண்டு வந்த நேரம். விளையாட்டுப் போட்டிகள் தவிர அனைத்தும் முடிவடைந்து இறுதியாக நாடகப் போட்டி நடைபெறும் நாள் ஜூலை மாதம் நான்காம் நாள். வெற்றிக் கொடியைக் கைப்பற்ற இறுதிப் புள்ளிகளைப் பெற நான்கு போட்டி நாடகங்கள் திருவிழாக்களைப் பார்த்து விட்டு, நாதஸ்வரக் கோஷ்டி போலவும், திரைப்படங்களைப் பார்த்துவிட்டு, அந்தப் பாணி வசனங்களை அமைத்து நாடகம் என்றும், அயலவர் வீட்டுத் திண்ணைகளில் அவன் அரங்கேறியிருப்பினும் ஒழுங்காக ஒரு மேடையில் திரளான மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் முன்னிலையில் அவன் மேடையேறிய நாள்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

தமிழ் உணர்வுகள், தூய தமிழ்ப் பிரயோகம் சுடர்விட ஆரம்பித்த நாட்கள். தமிழகத்தில் பெரியாரும், அண்ணாவும், தம்பிகளும் சமூகப் புரட்சி செய்த காலம். பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரம் அனலாகப் பற்றிக் கொண்ட வேளை. கலைஞர் மு. கருணாநிதி எழுதிய “தூக்கு மேடை” நாடகத்தில் தான் அன்று அவன் நடத்தான். அவனை மற்றவர்களுக்கு இனங்காட்டிய, இன்னமும் அவன் மன ஆழத்தில் அழியாமல் பதிந்துவிட்ட அந்த உரைநடை, கோழையான அந்தப் பாத்திரம், “ரத்தத்தைக் கண்டாலே எனக்கு மயக்கம் வந்திடுமே சார்” என்று அவன் பயத்துடனும், நயத்துடனும் உச்சரித்த பாங்கு.

அவனைக் கலைத்துறையில் நிலைக்கவிட்ட வார்த்தைகள் படுவேகமாகப் பேசும் அவனைப் பயங்காட்டி, மிதமாகப் பேசவைக்க, ஆசிரியர் எஸ்.ரி சாறி அவர்கள் கையில் பிரம்புடன் பக்கத்தட்டியில் கண்ணாடி போட்ட முகத்துடன் கடுப்பாகி நின்ற தோரணை. நாடகம் முடிந்தது. அவனை நடிகன் என்றார்கள். பல நாட்கள் தொடர்ச்சியாக அவன் பேசிய வசனங்களைப் பேசி அவனை உயிர்ப்பித்தார்கள். அவனுள் மறைந்துகிடந்த தாக்கத்தைப் புதுப்பித்தார்கள். அந்த உணர்வுகள் எப்படி அவன் மேடையேறினான்? ஏன் ஏறினான்? யாரால் ஏற்றப்பட்டான்? அவன் கலைத்தாகத்தால் ஈர்க்கப்பட்டானா? பதில், இன்னமும் அவனுக்குப் புரியவில்லை. 58 வருடங்கள் அவன் வாழ்ந்து முடிந்ததும், தன்னை ஒரு கலைஞனாக இன்னமும் அவனால் எண்ணமுடியவில்லை. தான் என்ன செய்து சாதித்து விட்டேன் என்று தன் நிலையை, தன் சுயத்தை விமர்சிக்கத் தெரிந்த அவனுக்கு தெரிகிறது. இதை அவனுக்குக் கற்றுக்கொடுத்த அவன் குரு, ஈழத்தின் ஒப்பற்ற கலாமேதை, கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா அவர்களையும், நினைத்துப் பிரமிக்கிறான், அந்தப் பேராசான்முன் தன் சாதாரணத்தையும் புரிந்து கொள்கிறார். அவன் தாய் வயலின் வாசிப்பார், ஹார்மோனியம் வாசிப்பார், அவன் மூத்த சகோதரி நடனம், நடப்புக்காக பரிசில்கள் பல பெற்றவர். வீணையும் வாசிப்பார். அவனுங்கூட பள்ளிக்கூடப் பாடல் போட்டியில் சங்கீத மேதை எம்.எஸ். சுப்புலக்ஷ்மியின் “காற்றினிலே வரும் கீதம்” ஒப்பித்திருக்கிறான்.

எட்டு ஒன்பது வயதுச் சிறுவனாக கட்டுடை சுரட்டிப்பனை அம்மன் கோவில் திருவிழாவில் நடந்த கோவலன் கண்ணகி இசை நாடகத்தை வயல் வரப்புகளால் நடந்து, அயலின் பெரியவர்களின் துணையுடன் சென்று பார்த்துப் பிரமித்திருக்கிறான். சி.ரி. செல்வராஜா என்ற அருங்கலைஞன், தான் அறிமுகமாகும் முதல் காட்சியில் திறந்த வெளியரங்கில், ஆயிரக்கணக்கான ரசிகர்கள் முன், ஒலி வாங்கி இன்றியே உள் மேடையிலிருந்து மேல் சுருதியில் பாட ஆரம்பித்து, பின்னர் பரபரவென மேடைக்கு வந்து, பெரிய ஹார்மோனியப் பெட்டி முன் நின்று (அவன் வீட்டில் இருந்ததோ சிறிய ஹார்மோனியப் பெட்டிதான்) அதை வாசித்துப் பிற்பாட்டுப் பாடும் பொன்னுசாமி என்னும் கலைஞருடன் போட்டி போட்டு பாடிய “கு க சரவண பவ” - சிவபாலா - பாடல் இன்னமும் அவன் செவிப்பறையில் தேன் சொரிகிறது...

அந்த அழகான சிரித்த முகங்கொண்ட மாபெருங் கலைஞன் சி.ரி. செல்வராசா இன்னமும் அவன் உள்ளத்தில் வாழ்கிறான். அவனைத் தொடர்ந்து பிற்கோவலனாக வந்து உணர்ச்சி பொங்கப்பாடி நடித்த சின்னையா தேசிகர் என்ற மற்றுமோர் ஒப்பற்ற கலைஞன் - கண்ணகியாக கன்னிகா பரமேஸ்வரி என்ற அற்புதமான பாடகி, நடிக்க... அந்தத் தாக்கங்கள் தான் அவனைப் பாதித்ததா?

இல்லை. இளவாலையில் கம்பீரமான “ராஜபாட்” நடிகர் நாட்டுக்கூத்துச் சக்கரவர்த்தி, பூந்தான் ஜோசப் அவர்கள் நடித்த “கருங்குயில்”, “குன்றத்துக் கொலை” நாட்டுக்கூத்து ஏற்படுத்திய பாதிப்பா...? இந்த உணர்வுகள் அனை உடைத்தவுடன் பொங்கிப் பிரவாகித்ததா? தன்னை முற்றும் முழுவதுமாக நாடகத்துறையில் சேவை செய்யப் பிறந்தவன் கலைக்கடலில் கரைத்துக் கொண்டான். பைத்தியக்காரன் என்றும் வாழ்க்கையை நாசமாக்கிக் கொள்ளாதே என்றும் படிப்பில் திறமைசாலியானவன், பாழாய்ப் போகிறாயே என்றும், பெண்களின் அன்புக்கு முதலிடம் கொடுக்கத் தெரியாதவன் என்றும், பேராசை பிடித்தவன் என்றும், நேரிலும் பின்னாலும் அறிவு சொன்னவர்களும், கேலி பேசியவர்களும், அவனை விட்டுப் பிரிந்தவர்களும், யாருமே அவனைச் சலனப்படுத்த முடியவில்லை.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

2

ஈழத்தின் கலை வரலாற்றை யாராவது புரட்டிப்பார்க்க ஆசைப்பட்டால் அதில் கலைக்காக எதுவும் செய்யத் தயாராக வாழ்ந்து மடிந்த ஸ்ரீ சங்கரை மறந்துவிட முடியாது. தமிழகத்தின் மாபெரும் கலைஞன் சிவாஜி கணேசுடன் ராஜ ராஜ சோழன் திரைப்படத்திலும், இலங்கையில் “மஞ்சள் குங்குமம்” என்ற படத்திலும் நடித்த உணர்ச்சிக் கலைஞர் ஸ்ரீ சங்கர் அவரின் மரணச் சடங்கில் பருத்தித்துறையில் அவனும் கலந்து கொண்டு மயானத்தில் உரையாற்றிய போது பருத்தித்துறை நீதிபதி அவனுக்கு கூறிய அறிவுரை மறக்க முடியாததாகும். நீர் தான் இந்த கலைஞர்களுக்குள் குடிக்காமல் பேசினீர் எனப் புகிறது. நீராவது இந்தத் திறமையான கலைஞர்களை குடித்து பாதி வயதில் போகவேண்டாமென பேசியிருக்கலாம் என்றார். அவனுடன் ஸ்ரீ சங்கர் அர்ஜுனனாக நடித்திருக்கிறார். பின்னர் லடிஸ் வீரமணியின் தரிசனத்திலும் நடித்திருக்கிறார்.

இன்று, கலைக்காக தன் வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியை அர்ப்பணிப்பவர்களில் கிறெகறி தங்கராசாவை அந்த வகையில் கூறலாம்.

அரியாலை தந்த அற்புத மனிதர் குமரய்யா விளையாட்டுத் துறையிலும் கலைத்துறையிலும் அளப்பரிய சாதனைகள் புரிந்த மனிதர். யாழ் மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல இலங்கைத் தீவிலேயே ஒரு முன்மாதிரிக் கிராமமாக அரியாலையை உருவாக்க முன்வந்த முழு மனிதன் நம் குமரய்யா. இன்று அவர் நம்மை விட்டுப் போய் விட்டாலும் அவர் சாதனைகள் பொன் எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

பெஞ்சமின் இமானுவேல் சிறு வயது முதல் தன் தந்தையுடன் கலைக்கடலில் குளித்தவர். இந்த இமானுவேல் அன்பு - அடக்கம் - திறமை இவற்றுக்கு ஓர் உதாரணம். இவர் யேசுபிரானாக நடித்து “ஆண்டவர்” என்றே அழைக்கப்படுபவர். அவனின் பல நாடகங்களில் பங்கு கொண்ட நடிகர் ஒப்பனையாளர் இந்த இமானுவேலைப் பற்றி எழுதும்போது அவர் தந்தையைப் பற்றி எழுதாமல் இருக்க முடியாது.

ஈழத்தில் அவனுக்கு முந்தியும் பிந்தியும் வாழ்ந்த பல தலைமுறைக் கலைஞர்களுக்கு தன் கைவண்ணத்தால் புது உருவங்கள் கொடுத்து உயிர்ப்பிக்கும் ஒப்பனையாளர், காட்சி ஜோடனையாளர், உடையலங்கார நிபுணர்.

அவனும் அவரும் மேடையில் சந்தித்த போது முதலில் மோதிக்கொண்டார்கள், அவனின் உண்மையான நாடக ஆர்வமும் உழைப்பும் ஒழுங்கும் - அவருக்குப் புரிந்தபின் அவரின் கலைத்திறனும் பின்னர் கைகோர்த்துக் கொள்ளவும் வைத்துவிட்டது. அன்று முதல் இன்றுவரை அவனின் ஆத்மார்த்தமான ஒரு நண்பர் பெஞ்சமின்.

சுழிபுரத்தில் விக்டோரியாக் கல்லூரியில் நாடகம் (தேரோட்டி மகன்) நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கர்ணனை அவன் கீழ் சாதிக்காரனென நம்பி வெறுத்துக் கேவலப் படுத்தப்படுகிறான். அந்த நெஞ்சப் புண்ணை ஆற்ற முடியாமல் தவிக்கும் அவன் தன்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

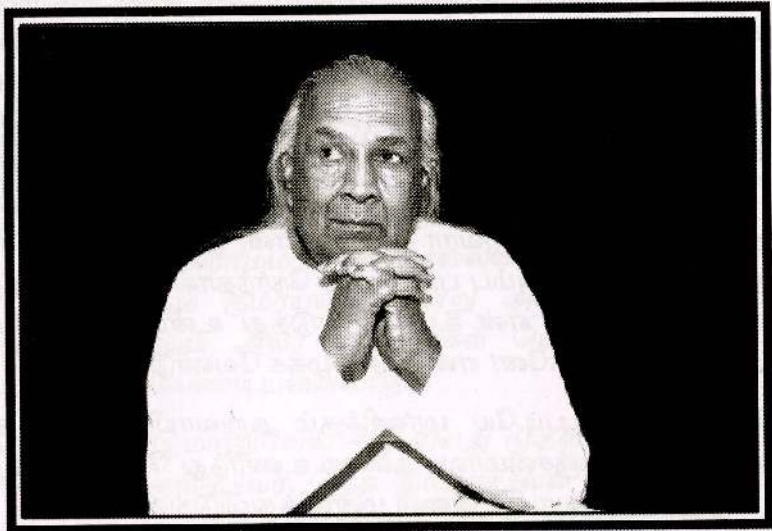
தாயைச் சந்திக்கிறான். தாயைச் சந்தித்தும் தன் குலப் பெருமையை உணர்ந்தும் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலை. செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்கப் போகவேண்டிய நிலை. தாயிடம் வரம் கேட்கிறான். அம்மா நீ எனக்கு ஒரு தாயின் கடமை எதையுமே செய்ததில்லை. அந்தக் கடமையின் பெயரால் உன்முன் மண்டியிட்டுக் கேட்கிறேன் போரின் முடிவில் உனக்கு மிஞ்சப்போவது என்னைச் சேர்த்து ஐவரா அல்லது அர்ஜுனனைச் சேர்த்து ஐவரா என்பதுதான். ஒரு வேளை போரிலே அர்ஜுனன் கையால் அம்பு பட்டு விழ நேர்ந்தால் போர்க்களத்திலே புழுதியில் கிடக்கும் என் உடலை எடுத்து உன்மடிமேல் கிடத்தி ஊரறிய என்னை மகனே! என்று அழைக்க வேண்டும்.

அவன் கேட்டபடியே மரணிக்கும் தறுவாயில் அழைத்தான் கர்ணன்! தாய் காஞ்சனமாலா தவறை உணர்ந்து போர்க்களத்துக்கு ஓடி வருகிறாள் “சுவாமி என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்...

ரசிகர்கள் குரல் கொடுக்கிறார்கள்... மண்டபம் அதிர்கிறது. காஞ்சனமாலாவாக நடித்த மகேஸ்வரன் திகைத்து நிற்கிறார்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

3

நாடகம் சினிமா இரண்டையும் அவன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்திருக்கிறான். அவன் அரசியல் கட்சிகளில் ஈடுபாடில்லாதவன் ஆகையால் நாடகம் சினிமா இரண்டுமே மக்களை மகிழ்விக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட கலைவடிவங்கள் என நம்புவன். நிகழ்ச்சிகளாலும் முகபாவத்தாலும் சொல்லப்படுவது சினிமா. வசனங்கள் மூலம் சொல்லப்படுவது நாடகம். நாடகத்தைத் தாய்க்கலை என்பது தவறல்ல. ஏனெனில் விஞ்ஞானத்திற்கு முன் மட்டுமல்ல மொழிக்கு முன் பிறந்த கலை நடிப்பு. நாடக நடிகளால் தன் மிகை நடிப்பைக் குறைத்துக் கொள்ள முடிந்தால் சிறந்த சினிமா நடிகளாவது எனினும்.. சினிமாவில் நடித்துப் பழகியவனுக்கு அது சிரமம். நாடகத்தில் நேரிடையாகவே மக்களைச் சந்தித்துப் பழகியவன் மக்களுக்குப் பிடிக்காததை உடனடியாக மாற்றப் பழகியவனாகவே இருப்பான். கேமரா முன் சரியாக அமையும் வரை திரும்பத் திரும்பச் செய்து

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

பழகியவனுக்கு அது சிரமம். திரும்பச் செய்கிறேன் என மேடையில் கூறமுடியாது. நாடகத்தை விட சினிமா பிரமாண்டமாக இருக்கலாம்.

ஆனால் நாடகத்தில் தோன்றும் - உணரும் உயிர்த்தன்மை கலைப்படைப்பின் மகோன்னதத்தை சினிமாவில் உணர முடியாது. சினிமாவைப் பார்க்கலாம். நாடகத்தை உணரலாம். சினிமா வீடு வரைக்கும் வந்து தன்னை இலகுவாக்கிக் கொண்டுவிட்டது.

நாடகம் - நல்ல - அமைப்பான மேடைகளில் மட்டுமே அரங்கேற முடியும். ஆனால் சினிமா வளர்ந்த மேல் நாடுகளில் இன்றும் நாடகத்திற்கே மௌசு அதிகம். படித்தவர் - கலைத்துவம் புரிந்தவர்கள் நிறைந்த அந்த நாடுகளில் நாடகக் கலையை சினிமாவோ - ரெலிவிஷனோ அழித்துவிடவில்லை.

பாமர ரசிகர்கள் மலிந்த தமிழ்ப் பகுதிகளில் சினிமா மிக மலிவான பொழுதுபோக்குச் சாதனமாக விளங்குவதால் மயங்கி நாடகங்களையும் சினிமா போல் காட்ட விழைந்து அதன் பூரணத்துவத்தை முழு வடிவைச் சிதைத்து விட்டு, நாடகக்கலை நம் மக்களுக்கு ஏன் பிடிக்கவில்லை என புலம்புவது மடமை.

நாடகம் சினிமா இரண்டும் ரசிப்பதற்குத் தான் என்ற வகையில் இன்றைக்கும் சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களாகட்டும் - புராண இதிகாசங்களாகட்டும் மேடையேறும்போது அழியாமல் சிறப்பாக அமைவதற்குக் காரணம் அதன் முழுமையான கலை வடிவமே.

சமூக நாடகங்களில் மிக அருமையாகவே அப்படி அமைகின்றன. காரணம் பாத்திர குணச்சித்திரங்கள் சிறப்பாக அமைவதில்லை.

ஒரு ஹம்லட் போல் - ஓதெல்லோ போல் - மாக்பெத் போல் - யேசுபிரான் போல் - ராம, ராவணன், துரியோதனன், கர்ணன், அர்ச்சுனன், கண்ணன், சகுனி போல் முழுமையாக அமையவில்லை என்றே சொல்லலாம். அல்லது முன்னயவை மனிதனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அளவு கால மாற்றங்களால் அழிந்துபோகும் சராசரி நாடக பாத்திரங்கள் நிலைக்க முடியாமலும் போய் விட்டது என்று சொல்வதும் பொருந்தும்.

இது சினிமாவிற்கும் பொருந்தும், தொழில் நுட்பங்கள் வளர வளர நேற்றைய பிரமாண்டமான படைப்பு இன்று சாதாரணமாகி விடுகிறது.

நாடகத்தில் நடிப்பவர்களுக்கு வருமானம் குறைவு.

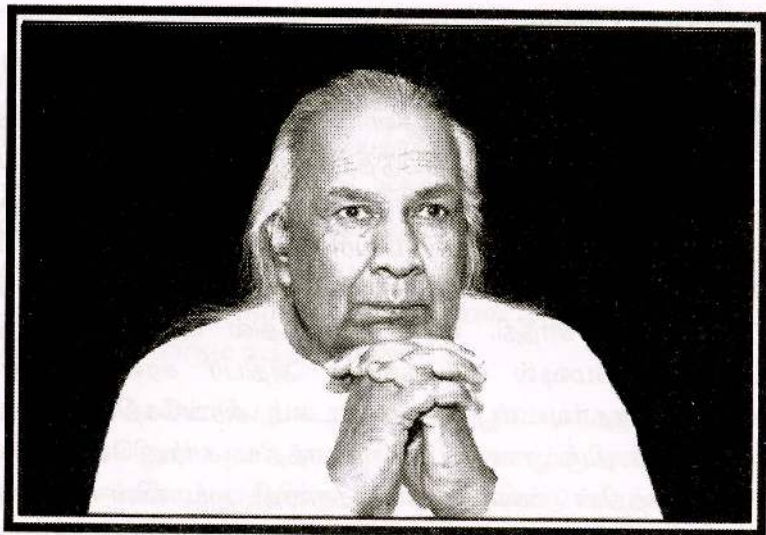
சினிமாவில் நடிப்பவர்களுக்கு வருமானம் அதிகம்.

நாடகம், சினிமா இரண்டுமே இயக்குனர்கள் படைப்புக்கள் தான். ஆனால் எழுதியவருக்கோ பயிற்றுவித்தவருக்கோ இல்லாத வருமானம் ஒப்பிக்கும் காட்சிப்பொருளான சினிமா நடிகனுக்குக் கிடைத்துவிடுகிறது. புகழும் அவ்வாறே.

ஆனால் நாடகத்தில் இன்றும் படைப்பாளிகளுக்கே முதல் இடம் என்று தமிழ் ரசிகர்கள் நாடகத்தையோ திரைப்படத்தையோ நெறிப்படுத்துபவர்களை மதிக்க, பாராட்ட என்று கற்றுக் கொள்கிறார்களோ அன்று தமிழ் சினிமா மலரும்...

நடிகர்களுக்காக கதை பண்ணாமல் கதைக்காக நடிகர்களை தேடி, அக்கதையில் உயிரைச் சிதைக்காமல் உருக் கொடுக்கும் திரைச்சிற்பியாக ஓர் இயக்குனரை திரைப்படத்தின் முதல்வனாக உணர்ந்துவிட்டால் தமிழ்ப்படங்கள் தலைநிமிர்ந்து உலகைப் பார்க்கும்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

4

பெண்கள் மேடைக்கு வராத, வரத் தயங்கிய காலமது - நடன வகுப்புக்குப் போகும் பெண்களையே தேவடியாள் என கேலி பேசிய நேரம். ஆண்கள் உடன் இணைந்து நடிக்க எவருக்குத்தான் தைரியம் வரும். பெண் வேடங்களை ஆண்களே ஏற்று நடித்த நாட்கள். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயாவின் “மனோகரா” நாடகத்தில் மனோகரனாக ஐயா நடிக்க அவரின் காதலி விஜயாளாக பெண்களே தோற்று விடக்கூடிய அழகும், நடிப்புத் திறனும் கொண்ட மானிப்பாயைச் சேர்ந்த திரு. சக்கரவர்த்தி ராசலிங்கம் அவர்களும், வசந்தசேனையாக யாழ்ப்பாணம் தையல் நாயகி அச்சக அதிபர் சரவணமுத்து அவர்களும் மிக மிகச் சிறப்பாக நடித்தார்கள். இலங்கையில் பெண்வேடம் ஏற்றவர்களில் அந்தக் காலத்தில் அளப்பரிய புகழ் பெற்றவர்திரு. சரவணமுத்து ஆவார். கலையரசரின் வலதுகரம் என்று அவரைக் கூறுவர். கலையரசர் கூனியாகவும்

சரவணமுத்து கைகேகியாகவும் நடித்ததை பார்த்தவர்களுக்குத்தான் அதன் சிறப்புப் புரியும்.

பாஷுபூரைச் சேர்ந்த சாந்தியும் அவரின் இரு சகோதரிகளும் பெண்களுக்கு ஒரு முன்னோடிகளாக விளங்கினார்கள். சாந்திதான் அந்த நாடகத்தை எழுதி நெறிப்படுத்தி அரங்கேற்றினார். தைரியமும் - புத்திசாலித்தனமும் கலாஞானமும் கொண்ட ஒரு பெண் அவர். உலகப் புகழ்பெற்ற ஷேக்ஸ்பியரின் “மாக்க்பெத்” துன்பியல் நாடகத்தை தழுவி “மாதின் மதி” என்ற பெயருடன் அந்த நாடகத்தை அமைத்திருந்தார் சாந்தி. யாழ்ப்பாணத்தில் பிரதான தெருவில் அமைந்த கொமேஷல் அச்சகத்தின் அதிபர் சரவணமுத்துவின் மனைவியின் ஆதரவுடன் - அந்த நாடகம் அரங்கேறியது. டான்ஸ் ஸ்கூல் அதிபர் திரு. ராசநாயகம் நடாத்திய கார்னிவேலில் முதல் நாள் தமிழகத்தின் வை.ஜி. பார்த்தசாரதி ஐயாவின் நாடகமும், மறுநாள் அவளின் “நால்வர்” நாடகமும் நடந்தேறியது. அந்த நாடகத்தில் நடித்ததால், அவனுக்கு புதிதாக இரண்டு நாடகங்களில் நடிக்க அழைப்புக் கிடைத்தது. ஒன்று பிற்காலத்தில் தீப்பொறி ஆசிரியராகப் பிரகாசித்த அந்தனிசில் (சில்றாஜ்) இயக்கிய நாடகம். அது பின்னர் கைவிடப்பட்டது. மற்றது சாந்தியின் “மாதின் மதி” முதல் முதலாக அவன் வெளியார் நாடகத்தில் யாழ்ப்பாண நகர மண்டபத்தில் அவனை அரங்கேற்றிய நாடகமும் அதுதான்.

அச்சவேலி கொன்வென்ட் ஆசிரியையும் - யாழ்ப்பாணம், றக்கா லேனைச் சேர்ந்தவரும் அவனை விட வயதில் மூத்தவருமான லீலா ரீச்சர் அவளின் மனைவியாக நடித்தார். மனைவி சொன்னதைக் கேட்டு ஒரு கொலையைச் செய்துவிட்டு, பயத்தால் தினம் நடுங்கிச் செத்துக்கொண்டிருக்கும் ரங்கா என்ற ஒரு கோழையின் பாத்திரம் அந் நாடகத்தில் கதாநாயகனாக நடித்தவர் அச்சவேலியைச் சேர்ந்தவரும், நல்ல நாடக ஆசிரியரும், பாடல் இசையமைப்பு என நல்ல அனுபவமும் திறமையும் பெற்றவரும், அக்கால கட்டத்தில் யாழ். கச்சேரியின் அரச ஊழியரும், பிற்காலத்தில் இலங்கையின் மிகச் சிறந்த கலைஞர்களில் ஒருவரான திரு. பேரம்பலம் அவர்களை பிரதான பாத்திரத்தில் நடிக்க வைத்து “எரிமலை” என்ற மிகச் சிறந்த

ஓர் ஓய்வுகால இல்லாத முகம்

நாடகத்தையும் அவனை நாயகனாக வைத்து இலங்கையின் கடைசி மன்னன் ஸ்ரீவிக்கிரம ராஜசிங்கன் என்ற சரித்திர நாடகத்தையும் “ஆகாயப் பயணத்தின் அபாயங்கள்” என்ற இசை கலந்த புதுமை நாடகத்தையும் “வாசிற்றி வனிதை” என்ற ஹாஸ்ய நாடகத்தையும் எழுதி நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றிய நல்ல கலைஞானம்மிக்க திரு. ஜெகசோதி “மாதின் மதி” நாடகத்தின் கதாநாயகன் அப்புக்குட்டி ராஜகோபாலின் சின்ன அண்ணனும் சிறந்த ஹாஸ்ய நடிகருமாகிய கிருஷ்ணதேவன், யாழ், மத்திய கல்லூரி லிகிதர் பாஸ்கரன் - ஜெயில் காட் சந்தியாகோ - கொமேர்ஷல் பிறெஸ் அதிபரின் இளையமகன் (சிங்கா) ஆகியோரும் நடடித்தார்கள்.

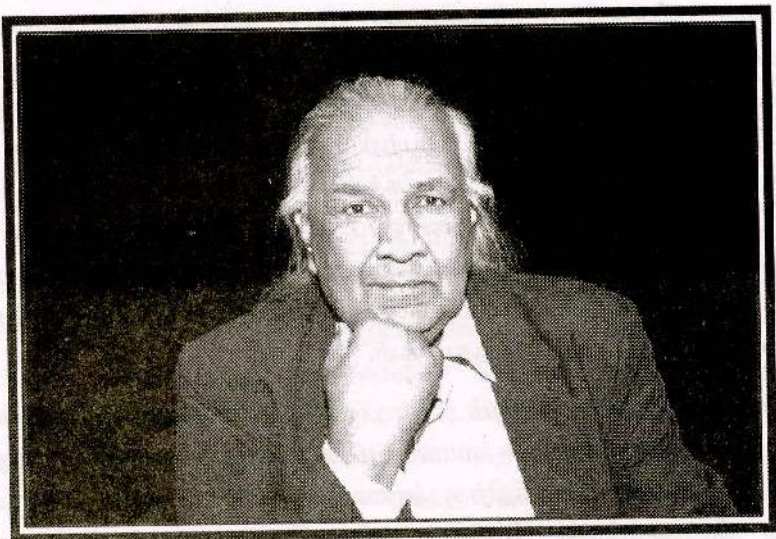
நாடகம் மேடையேறும் நாள் பகல் பூராவும் அவனும் நண்பன் கிருஷ்ணதேவனும் ஒலி வாங்கியுடன் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு பூரா நாடக விளம்பரத்திற்கு அலைந்துவிட்டு மாலை மண்டபம் வந்து சேர்ந்தார்கள். மேக்கப் அறையில் கதாநாயகன் தனக்குப் பிரத்தியேகமாக ஒரு ஒப்பனையாளரைக் (சச்சி மாஸ்டர்) கொண்டு வந்து ஒப்பனை செய்வித்துக் கொண்டிருந்தார். அவன் உட்பட ஏனைய ஆண் நடிகர்களுக்கு ஒப்பனை செய்ய ஆளுமில்லை ஒப்பனைப் பொருட்களுமில்லை. அவனோ 17 வயது பள்ளி மாணவன். அவன் நண்பன் கிருஷ்ணதேவனோ 15 வயதுச் சிறுவன். பள்ளிக்கூட நாடகங்களில் மட்டும் நடத்த அவனுக்கு அங்கு ஒப்பனைக்கு ஆசிரியர்களே ஏற்பாடு செய்வதால் அவன் ஒப்பனைப் பொருட்கள் பற்றிய நினைவே இன்றி இருந்துவிட்டான்.

என்ன செய்வதெனத் திகைத்து நின்றவன், நயமாக எங்களுக்கும் ஒப்பனைப் பொருட்கள் சிறிது தருவீர்களா எனக் கதாநாயகனிடம் கேட்டான். இல்லை மன்றாடினான்.

என்ன எண்ணத்தில் வந்தனீங்கள். எதுவும் தரமுடியாது என கதாநாயகன் மறுத்துவிட்டார். மிக மெல்லிய உணர்வுகள் கொண்ட அவன் - அவமானமும் ஒன்று சேரவே திகைத்துப் போய் நின்றான்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

5

கலைஞன் மிகவும் மெல்லிய உணர்வுகள் கொண்டவன். வெகு எளிதாக உணர்ச்சிவசப் படக்கூடியவன். சந்தோஷமோ துக்கமோ, காதலோ - கனிவோ - கோபமோ - வெறுப்போ எது அவனுக்கு வந்தாலும் ஒரு சராசரி மனிதனைவிட சற்று அதிகமாகவே அவனுக்கு வரும் தன்னை ஆதரித்தவர்களை என்றும் மறக்காமல் நன்றி செலுத்தும் அவன், தான் செய்யாத தவறிற்காக அவமானப் படுத்தப்படும் போது மிகவும் வேதனைப்படுவான்.

அப்படித்தான் அவனும். ஒப்பனைப் பொருட்கள் கிடைக்கவில்லை என்றவுடன், அதுவும் தன்னைப் போல் ஒரு மாணவன் வருவாய் வசதி அற்றவன், கலைத்துறைக்குப் புதியவன் ஒப்பனைப் பொருட்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது நாடகப் பொறுப்பாளர் கடமை தானே என்கூட எண்ணாமல் ஒரு சக கலைஞனை நடிக்க மேடையேறும் நேரத்தில், அவன் உணர்வுகளைப்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

பாத்திரத்தில் லயிக்க விடாமல் ... அவனுள் ஒரு வேகம். பெண்கள் ஒப்பனை அறையை நோக்கி நடந்தான். அனுமதி கேட்டு நுழைய வேண்டிய பண்பும் மறந்து, புயலாக செயற்பட்டான். அவன் கண்களுக்கு அங்கு யாரும் தெரியவில்லை. தன்னுடன் நடிக்கும் டீச்சரிடம், டீச்சர் எனக்குக் கொஞ்சம் உங்கள் ஒப்பனைப் பொருட்களைத் தருவீர்களா? எனக்கேட்டு பதில் கிடைக்கு முன் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு போய் தானும் தன் நண்பனும், ஏனைய நடிகர்களுக்கும் தானே ஒப்பனை செய்தான்.

மனது புயலாக ஒரு வெறியாக வைராக்கியமாக... தலைவர் உரையாற்றுகிறார் ஒரு மூலையில் போய் அமர்கிறான். நண்பன் சமாதானப் படுத்துகிறான்... ம்.. இன்று எப்படியும் மற்றவர்களை விடச் சிறப்பாக நடிக்க வேண்டும்... குறிப்பாக நாயகனை .. ஏற்கனவே கோழையாக நடித்துப் புகழ்பெற்றவன். தனக்குள் ஒரு கற்பனையை .. ஒரு உருவாக்கத்தை ... ஒரு தீர்மானத்தை ... ஒரு வடிவை ... வளர்த்துக் கொண்டான். அவன் முகத்தை நிமிர்த்தும் போது அதைப் பார்த்து திடுக்கிட்ட நண்பனின் முகம் ... ஆதரவாக அவனைத் தட்டிக் கொடுத்துவிட்டு மேடையேறுகிறான். அந்தக் கோழையாகவே உணர்ச்சி பொங்க உடல் நடுங்க தன் ஆத்திரம் தீர நடித்தான் ... பாராட்டுக்கள் முதல் முதலாக பத்திரிகையில் அவன் பெயர் “இளைஞன் ரகுநாதன் நடிப்பு பிரமாதமாக இருந்தது” அந்நாடகத்தில் அவன் பெற்ற அனுபவம் பின்னர் அவன் குரு கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா “ஒவ்வொரு நடிகனுக்கும் ஒப்பனைக்கலை தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை விளக்கிய பின்னரே புரிந்துகொண்டான். அன்று அவன் கோபம் அசுரத்தனமாக எழுந்தபோது அதைத் தன் சாதுர்யமான கேலிப்பேச்சால் சமப்படுத்திய கிருஷ்ணதேவன் இன்றும் அவன் மனதில் குடியிருக்கிறான். “கிட்டுணு” என்றுதான் அவன் தன் நண்பனைக் கூப்பிடுவான். இந்தக் கிட்டுணு என்ற கிருஷ்ணதேவன் குடும்பத்திற்கு ஒரு சிறப்பு கிட்டுணுவின் அண்ணன் அரியரத்தினம் பிற்காலத்தில் அவர் ஒரு கல்லூரி அதிபர் ... இன்று அவர் நம்முடன் இல்லை ... அவரும் ஒரு சிறந்த நடிகர். பண்பாளர்... அவரின்

இரண்டாவது தம்பி - ராஜகோபால் தான் அப்புக்குட்டி... இளமையில் குணச்சித்திர வேடங்களிலும் நடித்தவர். கடைக்குட்டி யயாநிதி இன்று பாரிஸில் நாடகங்களை எழுதி நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றி நடித்தும் வருகிறார்.

அவனுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி. ஆனைக் கோட்டையைச் சேர்ந்த இந்த நான்கு சகோதரர்களும் அவனுடன் நடித்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் மேலாக அவர்களைப் பெற்ற தாயின் கையால் யார் போனாலும் உணவு பரிமாற உண்ணும் வாய்ப்பு பெற்றவன்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

6

“மாதின் மதி” நாடகத்தை ஒத்திகை நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே - நவாலியியல் “புது வாழ்வு” என்றொரு நாடகத்தில் “வில்லன் தான்” - நடிக்க அழைப்பல்ல உரிமையுடன் சேர்க்கப்பட்டான். நல்லூரைச் சேர்ந்த சிறந்த கலைஞர் தங்கராசா மாஸ்டர் நெறிப்படுத்திய இந்நாடகத்தை, அந்நாளில் நவாலி விதானையார் பரராஜசிங்கம் அண்ணன் (கதாநாயகி) தயாரிப்பாளராகவும், கரவெட்டி கிழக்கு செல்லையா அண்ணனைக் கதாநாயகனாகவும் - அவனுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினார் விதானையார்.

அவனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் ஒளியேற்றிய தெய்வமாகத் திகழ்ந்தார் அந்த செல்லையா அண்ணன். என்றும் அவனின் உடன்பிறவா அண்ணன் அவர்தான். சிறுவயதில் மட்டும் தான் அவன் தன் தந்தையைப் பார்த்திருக்கிறான். ஒரு இளைஞனை வழிநடத்தும்

பொறுப்பை ஏற்க வேண்டிய தந்தையை இழந்த அவனுக்கு மூத்த சகோதரனாக வழிகாட்டியாக அமைந்தார் செல்லையா அண்ணன்.

ஆழம் தெரியாமல் இல்லை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அண்ணா - கருணாநிதி - ஆசைத் தம்பி ஆகியோரின் அக்காலத்தின் புரட்சிக் கருத்துக்கள் கொண்ட பல நாடகங்களை மேடையேற்றி நடித்தமையால் அவனுக்கும் நண்பர்களுக்கும் கம்யூனிஸ்டுக்கள் என்ற... அக்காலத்தில் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் என்றால் சாமி இல்லை, சாதி இல்லை என்று கூறும் பயங்கரவாதிகள் எனக் கொள்ளப்பட்ட காலம், அந்த வகையில் அவனும் ஒதுக்கப்பட, என்னடா அதில் இருக்கிறது என கம்யூனிஸ்ட் நூல்களைத் தேடிப் படித்து கொடிபிடித்து வாழ்க்கையை விரயமாக்கியவர்களில் அவனும் ஒருவன்.

ஊர் தூற்றியது அவனையல்ல. அவன் தாயை. தாயின் வேதனையை தாங்க முடியவில்லை. படிப்பை விட்டுவிட்டு செல்லையா அண்ணனின் உதவியால் வேலை தேடிக் கொண்டான். அவர் மட்டும் அந்நேரத்தில் அந்த உதவியைச் செய்திராவிட்டால் அவர் மட்டுமல்ல அவரின் மனைவி திருமதி. விசாலாட்சி செல்லையா... நொந்துவந்த அவனுக்கு ஆறுதல் கூறி தன் கழுத்து சங்கிலியையே கழற்றிக் கொடுத்து அண்ணனுடன் அவனை பேராதனைக்கு அனுப்பி அவனுக்கு அந்த வேலையை வாங்கிக் கொடுத்தார். தாயைத் தவிர வேறெங்கும் அன்பு கிடைக்காத அவனுக்கு அந்தத் தம்பதிகளும் அவன் சந்திக்கும்போது இரண்டு வயது குழந்தையாக இருந்த அவர்கள் செல்வம் பிறேமினியும் தான் அன்பைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். தினம் படம் பார்க்கப் போகும் காரணத்தால், பிற்காலத்தில் படங்களில் நடிப்பான் என்று எண்ணாத நேரத்திலேயே “படம் மாமா” எனப் பெயர் சூட்டி அழைத்து மழலையில் பம் மாமா என தன்னுடன் விளையாடும் ஒரு பிள்ளையாக அவனை குளிப்பாட்டி - பவுடர் போட்டு, சட்டை போட்டு அன்னை களங்கமற்ற பிரதிபலன் பாராத அந்த குழந்தை பிறேமினியின் அன்பு... “குழந்தைகள் இல்லாதவனுக்கு

ஓர் ஓய்வை இல்லாத முகம்

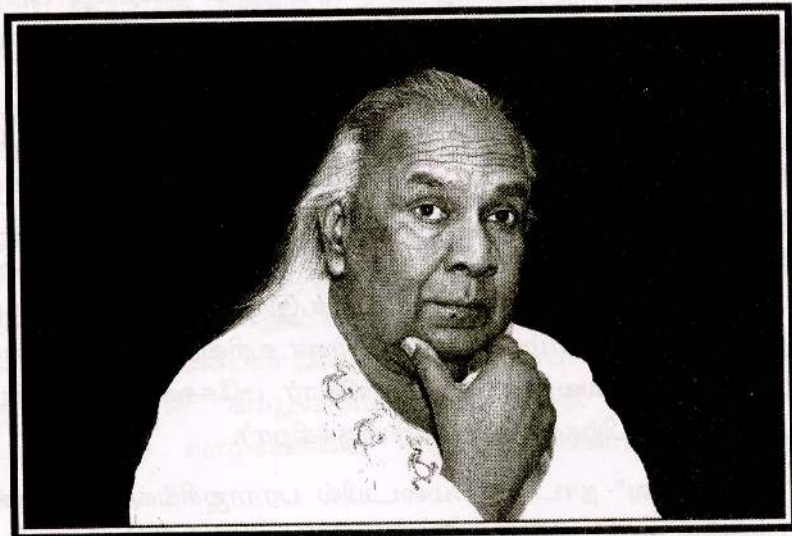
அன்பு புரியாது” - அவனுக்கு அன்பைப் புரிய வைத்தது அந்த 2 வயது செல்வம் பிறேமினிதான். “ஒருவனுக்கு முதலாவது செல்வம் குழந்தைகள் - இரண்டாவது தான் பணம்.

அவன் குரு கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அந்த நாடகத்தில் தான் முதன் முறையாக அவனைப் பார்த்தார். துடிதுடிப்பாக நடிக்கும் இந்தப் பையன் யார் என்று பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த நாடகம் அரங்கேறிய நவாலி “மணிமண்டப” உரிமையாளரும் அவனின் வகுப்பு நண்பர்கள் கணேசன் - நடேசன் இருவரின் தந்தையாரும் - வைத்தியலிங்கம் கொம்பனி யாழ்ப்பாண உரிமையாளரும் நவாலி கிராமசபைத் தலைவருமாகிய முதலியார் மகேசன் அவர்களிடம் கேட்டேன் என பிற்காலத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

“புது வாழ்வு” நாடகம் மேடையில் பரராஜசிங்கம் அண்ணன் தன் பயத்தை மறக்க சிறிது கூடுதலாகவே தாக சாந்தி செய்து விட்டு மேடையில் கதாநாயகியாய் வசனம் எல்லாம் மறந்து நிற்க நாயகியின் இளமைக்காலக் காதலன் - அவன் தன் வசனத்தை ஒப்புவித்து விட்டு உலகையே மறந்து நிற்கும் நாயகியைப் பார்த்தான்.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

7

கலையுலகில் அவன் கடந்து வந்த பாதைகளையும் அதன் செறிவுகளையும் முறிவுகளையும், காலையில் காலடி எடுத்து வைத்தவன் எப்படியும் அந்த உலகத்தை விட்டு மீளமுடியாது என்ற பேருண்மையையும், இந்த 59 வயதிலும் தான் விலக முயன்றும் மனம் அந்த திசையை விட்டு வெளியேற மறுப்பதையும், அப்படி என்ன இருக்கிறது எனப் புரியாமலும் இல்லை தெரிந்தும் ... முடியாமல் ... தவிப்பதுவும் ... “கலை ஒரு போதைவஸ்து”. அதற்கு அடிமைப்பட்டவர்கள் அதிலிருந்து மீளுவதோ, தப்பி ஓடுவதோ நடக்க முடியாத ஒன்றாகும். தோல்வி கண்டாலும் சரி, வெற்றி பெற்றாலும் சரி கலை மனிதனைப் பேயாகத்தான் பிடித்துக் கொள்கிறது. அதனால் தான் அவன் தன் குழந்தைகளை, கலையின் வாசல்படிக்குக்கூட அழைக்க விரும்பவில்லை, நீங்கள் அது செய்யாதீர்கள், இது செய்யாதீர்கள் என்கிறதும், பைத்தியக்காரன், தன்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

வாழ்க்கையை நாசமாக்கிக் கொண்டான் எனப் பலரும், அவன் காது கேட்கவும், கேட்காத தூரத்திலும்... தான் செய்தவற்றைச் சாதனை என்று அவனால் ஏற்றுக்கொள் முடியவில்லை. சுயவிமர்சனம் செய்ய அவன் குரு சொர்ணலிங்கம் ஐயாவால் கற்பிக்கப்பட்டவன் அவன். அதற்காக அவன் தன்னம்பிக்கையற்றவனல்ல. கோழையுமல்ல... உண்மையின் பக்கமே நிற்பவன். மனதுக்குச் சரி எனப்பட்டதை நேரிலேயே வெளியிடுபவன். நல்லதை மனத்திறந்து பாராட்டுபவன். அப்படிப் பாராட்டும்போது பெரிய கலைஞன் நல்ல மனிதன் எனக்கூறும் கலைஞர்கள் இது நல்லாயில்லை - இது இப்படி இருக்க வேண்டும் என்றவுடன் அவனை எப்படித் தூற்றுகிறார்கள் இதையும் பார்த்தவன். அன்புக்கும் - பண்புக்கும் நேர்மைக்கும் மட்டும்தான் அவன் அடிமை. பொய்மைக்கும், பொறாமைக்கும், துரோகத்திற்கும் வஞ்சனைக்கும் என்றுமே அவன் விரோதிதான். தன் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டின் பகிரங்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் பெற்றவன். செய்யாததற்கு குற்றம் சாட்டினால் அவன் அவர்களுக்கு நரகம்தான். நண்பர்களுக்கு அவன் வழக்கமாகச் சொல்வது “நீ என்னைவிட புத்திசாலி தான் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் என்னை முட்டாள் என்று எண்ணிவிடாதே”, எல்லாருக்கும் நல்லவனாக அவனால் வேஷம் போட முடியாது. தீயவற்றைக் கண்டால், இன்றும் சீறி எழுகிறது அவன் மனம். அடக்கிக் கொள்! என அறிவு கூறுகிறது. அதைவிட நான் ஒதுங்கிக் கொள்கிறேன் என்கிறான் அவன்... விரோதிக்கும் அவன் தீங்கு செய்ய எண்ணவும் மாட்டான்... ஆனாலும் வாழும் சூழல் அவனை வம்புக்கிழுக்கிறது.

மேடையில் சுமாராக நடிக்கத் தெரிந்த அவனுக்கு வாழ்க்கையில் நடிக்கத் தெரியவில்லையே... நிஜவாழ்வில் நடிப்பவனை அவனால் வெறுக்கத்தான் முடிகிறது.

அவனுக்குத் திருமணப் பதிவான 1963ல் மனைவிக்கு அவன் கூறிய முதல் வார்த்தைகள் “நான் கலைத்துறையில் வாழ்ந்துவிட்டேன். அன்பே! ஆருயிரே, இன்பமே என்றெல்லாம் என்னால் உங்களுடன் பேச முடியாது. அப்படிப் பேசினால் அது நாடகமேடையில் பேசும் வசனங்களாகவே எனக்குப்படும். உங்களை நான் அந்த ஸ்தானத்திற்கு இறக்க விரும்பவில்லை”.

போலியாக வாழ்முடியாத அவனுக்கு, போலிகளைக் கண்டு தன் உள்ளம் கொதிப்பது சரி என்றே படுகிறது. நல்லவர்களையும், மற்றவர்களை ஊக்குவிப்பவர்களையும் அவன் தலை வணங்குகிறது. அன்று முதல் இன்றுவரை அவனுக்குப் பலர் ஆதரவு தந்தாலும், இன்று சற்று மூத்து விட்ட பருவத்தில் மொழி தெரியாத நாட்டில் தான்தனித்து விட்ட பாரிஸில் கூட நேசக்கரம் நீட்டி உற்சாகப்படுத்தி வருபவர்கள் இல்லாமல் இல்லை. அவன் பாரிஸ் வந்தவுடனும், தொடர்ந்தும் அவன் இங்கு காலூன்ற கைகொடுத்த அவன் பெறாத அன்பு மக்கள் சிவநாதன், சுருநாதன், எஸ்.கே. ராஜேன்... என்ன செய்வது தான் கற்றதை, அப்பியாசப் பட்டதை மறக்க முடியவில்லையே! என எண்ணித் தவிக்கும் போது. எழுதுங்களேன் என நேரிலும், தொலை பேசியிலும் துரத்தி எழுத வைத்த “ஓசை” மனோ, நான் புத்தகமாய் போடுகிறேன். எழுதுங்கோண்ணை ... இந்தாருங்கோ பேப்பர் ... அதிலை இருங்கோ எழுதுங்கோ எனப் பல வருடங்களாக மனதில் எண்ணியிருந்தும், செயற்படாமல் சோம்பேறியாக இருந்த அவனை எழுதத் தூண்டிய, எழுதுவித்த அருமைத் தம்பி ஐரோப்பிய எழுத்தாளர் சங்க தலைவர் அல்போன்ஸ் அரிய நாயகம் ... அதைத்தாருங்கோ தொடர்ந்தும் எழுதுங்கோ என கலைஞர்களை வாழ்விக்கும் “தமிழனில்” களம் அமைத்துத் தந்த யாழ்ப்பாணத்திலேயே “ஈழநாடு” பத்திரிகை காலத்திலேயே அறிமுகமான தமிழன் ஆசிரியர் நண்பர் எஸ்.கே. காகிலிங்கம்... மனைவி குழந்தைகளை 8 வருடங்களாகப் பிரிந்து தனித்து... அன்புக்குத் தவித்த அவனைத் தங்கள் குடும்பத்தவர் போல் நடத்திய பாங்கு... மறக்க முடியாதது.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

8

“புது வாழ்வு” நாடகம் அவனுக்கு மேடையில் சிரமத்தைக் கொடுத்தாலும், வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்தைத் தான் கொடுத்தது. அவன் பல நல்லவர்களைச் சந்திக்க, அறிமுகம் செய்துகொள்ள, அனுபவம் பெற வழிவகுத்தது. மேடையில் நிறைபோதையில் நின்ற கதாநாயகியை தன் வசனங்களைப் பேசி முடித்தவுடன், தன்னை மறைத்துக்கொண்டு அல்லது மறைத்ததாக எண்ணிக்கொண்டு, அவரின் வசனங்களைச் சொல்லி கொடுத்து... ஏனெனில் பக்கத்தட்டியில் நின்று தங்கராசா மாஸ்டர் வசனங்களை எடுத்துக் கொடுப்பது கூட கதாநாயகியின் செவிக்கு எட்டவில்லை. அத்தனை உச்சம். எப்படியோ நாடகத்தை ஒப்பேற்றி முடித்தான்.

அந்நாட்களில் தான் (1952) திடீரென ஒரு நாள் நண்பர்கள் கனகரத்தினம், நற்குண சேகரம், அவன் ஆகிய மூன்று

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

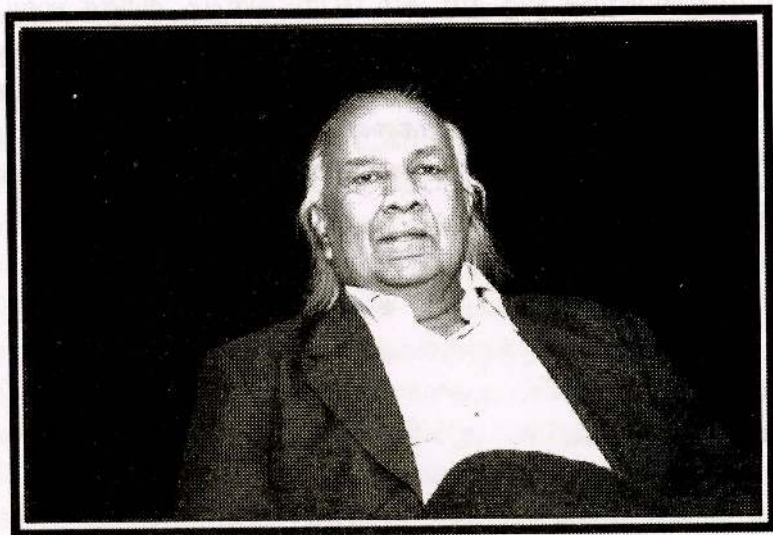

இளைஞர்களையும், பிற்காலத்தில் அவனின் குரு கலையரசு ஐயா, விதானையார் செல்வரத்தினம், குழந்தை மாஸ்டர், செல்லத்துரை மாஸ்டர், தேவன் மாஸ்டர், அன்னப்பா மாஸ்டர் ஆகிய அனுபவம் வாய்ந்த சிறந்த கலைஞர்களுடன் சேர்த்து P. செல்வரட்ணம் அண்ணர் புங்குடுதீவில் ஒரு நாடகம் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். திடீர் ஏற்பாடு... நாடகம் ஆயத்தப்படுத்தப்படவில்லை. பாத்திரங்களின் குணசித்திரங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு காட்சியில் என்ன பேசுவதென ஒருவருக்கொருவர் கலந்து கொண்டு சமயோசிதமாகப் பேசி நடிப்பது இன்று பலர் இப்படிச் செய்வதையே ஒரு சாதனையாக... ஏனெனில் அவர்களுக்குச் சிரமக் குறைவு ஒத்திகை அவசியமில்லை. யாரையாவது கிண்டல் பண்ணுவது, அல்லது தூற்றுவது இதுதான் இன்று அடுத்தவரைத் தூற்றும் பத்திரிகைகளைத்தான் பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் வாங்கிப் படித்து ஆதரிக்கிறார்கள். அதில் ஒரு ஆத்ம திருப்தி. அப்படித்தான் இந்த நாடகக்காரரும் தமிழனின் இந்தக் குறைபாட்டைப் புரிந்துவைத்துக்கொண்டு பெண்களைக் கிண்டல்பண்ணி கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்! என மேடையேறிவிடுகிறார்கள். இது நாடக மரபுக்கு அப்பாற்பட்டது. சிரிக்க வைப்பது தான் கடினமான நடிப்பு. ஆனால் நடிப்பைப் பார்த்துச் சிரிப்பவர்கள் நாடகத்தை பார்த்துச் சிரிக்கக்கூடாதல்லவா? பார்க்கவரும் ரசிகர்களின் மன உணர்வுகளையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா? சிரிப்பு நாடகம் கூடாதென்பதல்ல. அந்த சிரிப்பு நாடகத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தி ஒத்திகை பார்த்து மேடையமைத்து செய்யக்கூடாதா? ஒத்திகைக்கு நேரமற்றவர்கள் மேடையேறி அபஸ்வரமாக பார்வையாளர்களை வருத்தவேண்டுமென யாராவது வேண்டுகிறார்களா? ஒத்திகையற்ற ஒழுங்கற்ற நாடகங்களில் (சம்பாஷனைகளில்) சிரிப்பு உணர்ச்சியை மட்டுமே அதுவும் என்றோ பேச்சு வழக்கினின்றும் மறைந்துபோன இழுப்பை அவன் உணர்வுகளின் பூரணத்துவத்தில் ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்ற முடியாது. சரித்திர புராண இதிகாச இலக்கிய வரலாற்று நாடகங்களை மேடையேற்றும்போது பழைய சிந்தனை எனக் கேலி பேசுபவர்கள் நாகரிகம் அடைந்துவிட்ட யாழ்ப்பாணத் தமிழனின்...

இன்றைய இளைஞனின் பேச்சுவழக்கில் மட்டுமே கொடுக்க முடியும். நல்ல முழுமையான ஒரு நாடகம் போடலாமே. சிரிக்க வைப்பது ஒன்றுதான் நோக்கமெனின், ஆடையற்று தெருவில் நின்றாலே சிரிப்பார்கள். அன்று அப்படித்தான் ஒரு திடீர் விழாவிற்குத் திடீர் நாடகம். அவனையும் மற்றவர்களையும் அழைத்துச் சென்றவர்கள் பெரியவர்கள். அவர்கள் அழைப்பை மறுக்கக்கூடாதென்பது அக்காலப் பழக்கம்.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

9

விதானையார் கே. செல்வரட்ணம் அவர்களும் அவர் நண்பரும், சக கலைஞருமாகிய இன்னொருவரும் இலங்கை வானொலி நாடக அமைப்பாளர் பதவிக்கு விண்ணப்பித்திருந்தார்கள். அந்த வாய்ப்பு செல்வரட்ணம் அவர்களுக்கே கிடைத்தது. செல்வரட்ணம் வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் நண்பனோ பரம ஏழை வேலையின்றி வேறு இருந்தவர். இதை உணர்ந்த திரு. செல்வரட்ணம் தன் ராஜினாமாக் கடிதத்தை அனுப்பி தன் நண்பனுக்கு அந்த வேலை கிடைக்க வழி சமைத்துக்கொடுத்தார். அத்தகைய தியாக மனம்படைத்த பெருமகனுடன் பிற்காலத்தில் அவன் பலமுறை வழி தெரிந்தது என்னும் நாடகத்தில் இலங்கை பூராவும் மேடையேறி அவர் மகனாக அவர் முன் பயத்துடன் நின்றிருக்கிறான். அவன் மிக இறுக்கமான பாத்திரத்தில் நடித்ததால், அவரும் குழந்தை மாஸ்டரும் அவனைக் கேலி பண்ணக் கிடைத்த வாய்ப்பாகவே

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

அதைப் பயன்படுத்தி, நாடகத்தையும், நடிகர்களையும் வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வைப்பார்கள்.

குழந்தை மாஸ்டர் என்ற திரு. எம். சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர். அன்று அவர் செங்குந்தா பள்ளிக்கூட ஆசிரியர். பயிற்சிகள் செய்து, பல கலைஞர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுத்து நாடகங்களைப் படைத்து, நவீன நாடகங்களுக்கும் வழிவகுத்த ஒரு மாபெருங் கலைஞர். அவரின் அறிவாற்றல், சரமாரியாகவரும் கற்பனைகள் எப்படிப்பட்ட அருங்கலைஞன் பண்பானன். அவன் அவரின் பரம ரசிகன். அவனின் “தேரோட்டி மகனில்” அவர் அர்ஜுனனாக அந்த வேஷத்துக்குரிய அழகும் அந்த வசனங்களை அவர் உச்சரித்த கம்பீரமும் இதுவரை வேறு அர்ஜுனர்களை அவன் சந்திக்கவில்லை. இந்தக் குழந்தையும் விதானையாரும் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்த “வழி தெரிந்தது” நாடகத்தில் நடித்ததால் அவன் குரு கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயாவின் பாராட்டும் பெற்றான். இலேசில் யாரையும் பாராட்டி விடாத அந்த பெருங் கலைஞர் கலையரசு ஐயா தன் நாடக அனுபவங்கள் பற்றி எழுதிய புத்தகத்தில் அவனும் மகேஸ்வரனும் (யாழ்ப்பாணத்தில் பெண் வேடங்களில் நடித்தவர்களில் மிகத் திறமையானவர்) காதல் காட்சிகளில் மிகச் சிறப்பாக நடிப்பார்கள் என எழுதி அவனைப் பெருமைப்படுத்தியிருக்கிறார். கலையரசு ஐயாவும் அந்த நாடகத்தில் நடிப்பார்கள்.

நாடகத்தில் பங்குகொண்ட அத்தனை பேருக்கும் புகழாரம் பெற்றுக்கொடுத்த இந்நாடகத்தை படைத்தவர் அண்ணன் பி. செல்வரட்ணம். இந்நாடகத்தில் மற்றுமோர் சவாலாகத் தன் நடிப்பால் இலங்கைத் தீவைக் குலுங்கச் செய்தவர் W.G. அன்னப்பா மாஸ்டர் உடையாராக நடித்த விதானையார் கே. செல்வரட்ணம் அவர்கள் வீட்டு வேலைக்காரனாக அவர் நடித்து, பார்த்தவர்களுக்கெல்லாம் மறக்க முடியாத நாடகமாக அமைந்தது அந்த நாடகம்.

இந்த “வழி தெரிந்தது” நாடகத்தில் நடித்த இவர்களுடன் செல்லத்துரை மாஸ்டர் என்று முதலில் மாணிப்பாய் இந்துக்

கல்லூரியில், ஆசிரியராக பணிபுரிந்தவரும் “மனிதன்” நாடகத்தில் சித்திரக் கலைஞன் ராஜனாக அப்போது அவர் ஆசிரியர், ஆனால் தன் மாணவர்களான அவனுடனும் மற்றும் பலருடனும் இணைந்து சிறப்பாக நடித்தவர். இப்படிப்பட்ட அருமையான கலைஞர்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துத்தான் அண்ணன் P.செல்வரத்தினம் புங்குடுதீவில் நாடகம் நடத்தினார்.

இரவு ஒன்பது மணிக்கு தொடங்கிய நாடகம் அதிகாலை 2.30 க்கு முடிந்தது இல்லை முடிக்கப்பட்டது. ஆளை ஆள் விட்டுக்கொடாமல் கதைக் கருவையும் மறந்து திருவிழாக்களில் அதிகாலை வடக்கு வீதியில் நடக்கும் தவில் சமாபோல் பேச்சுச் சமா நடத்தி... அவனுக்கு அந்த நேரத்தில் அவர்களுடன் சேர்ந்து வந்ததே வெட்கமாக இருந்தது.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

10

சாயி பாபாவை பெருநிதியாக நம்பும் ஒரு கலைஞன் தன் உணர்வுகளை தனக்குள் வைத்துக்கொள்ளாமல் தன்னை ஒரு புத்தி ஜீவியாக எண்ணிக்கொண்டுள்ள ஒருவரிடம் சாயி பாபாவின் படத்தைக் காட்டினார். அதைப்பார்த்த அறிவு ஜீவியோ? இந்த விசரன்ரை படத்தை ஏன் வைத்திருக்கிறாய் எனக் கடுஞ்சொற்களைக் கூறினார். கலைஞர் துடித்துப் போனார். இடையில் நின்ற அவன் தனிமனிதசுதந்திரம் அது என்று இருவரையும் அமைதிப்படுத்தினான்.

அவர் சொல்வது தான் சரியென்று அவர் கணிப்பில் கொண்டால் கூட அதை அடுத்தவர் மனம் நோகாமல் கூறத் தெரியாதவன் எல்லாம் அறிவு ஜீவியா? என அவன் மனம் கேட்கிறது. லெனினையும், ஸ்ராலினையும் கும்பிடுபவர்கள் கண்மூடிக்கொண்டு வழிமொழிபவர்கள்... இவர்களுக்கும் நேற்றைய எம்.ஜி.ஆர், சிவாஜி, இன்றைய ரஜினி, குஷ்பு பக்தர்களுக்கும் என்ன வேற்றுமை.

வெறும் பக்தி. பக்தி என்பது ஒரு நம்பிக்கை. இன்று நாறிக் கிடக்கும் சோவியத்தை உருவாக்கியவர்கள் மேல் பக்தி கொள்ளலாமாம். கடவுள் மேல் பக்தி கொள்ளக்கூடாதாம். கடவுளைத் தூற்றினால் தங்களை அறிவாளிகள் என்று எண்ணுகிறார்கள் என்பது அவன் கணிப்பு. கடவுளைத் தூற்றி ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய தமிழக அரசியலின் இன்றைய நிலை இன்னமும் நமக்கு உறைக்கவில்லையா?

சில விஷயங்கள் பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருக்கும், சில விஷயங்கள் கேட்பதற்கு சிறப்பாக அமையும் சில விஷயங்கள் படிப்பதற்கு உயர்வாக தெரியும். ஆனால் வாழ்வதற்கு நன்றாக இருப்பதையே அவன் மனம் போற்றுகிறது. இது அவன் கீதை என்றும் கூறலாம். தத்துவம் என்றும் எழுதலாம். தவறென்றும் சிரிக்கலாம். அவனுக்கோ இதுதான் வேதம்.

எஸ்.பொ. என்ற ஈழத்தின் தனித்துவம் பெற்ற எழுத்தாளன் என்றோ சொன்னது அவனுக்கு ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட்டுகள் எழுத்தாளர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் எல்லா எழுத்தாளர்களும் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் அல்ல என்பதை அன்று சிலர் புரிந்துகொள்ளத் தவறினார்கள். அன்று மட்டுமல்ல இன்றும் தான்.

எழுதுகோலைக் கையிலெடுப்பவன் சமுதாயப் பிரக்ஞை உள்ளவனாக மனித நேயம் மனித உணர்வுகள் மனித மேம்பாடு, அன்பு - பண்பு - உண்மை உணர்ந்தவனாக இருக்க வேண்டும். தனி மனித துதிபாடலும் எதிராளியைத் தூற்றவும் அடுத்தவன் வாழப் பொறுக்காமல் அவன் வளர்ச்சியை அழிப்பவனும், பேனா தொடக்கூடாது. கலையுலகில் உண்மையுடன், கலையைத் தன் உயிர் மூச்சாக கொண்டு வாழ்ந்த அவனுக்கு, அவனைத் தன் நண்பனாக உற்றவனாக நினைத்து வாழ்ந்தவனுக்கு, நேர்மையாக வாழ்ந்து தலை நிமிர்ந்து நடந்தவனுக்கு திருட்டுப்பட்டம் கட்டி அதனால் அவன் மனம் நொந்து, நாலு பேர் முன் போக நாணி, அதனால் அவன் குடும்பத்தையும் அழித்த சோகமும் இன்னும் அவன் மறக்கவில்லை. இத்தனைக்கும் அவன் செய்த குற்றம் என்னவென்றால் - அவன் மது அருந்துவதில்லையாம் ஆகவே அவனை மட்டும் கட்ட வேண்டும்.

ஓர் ஓய்வு இல்லாத முகம்

தன்னை விட உற்றவர்கள் அவனை அதிகம் மதிக்கிறார்கள். ஆகவே அவனைக் கேவலப்படுத்த வேண்டும். காமினி பொன்சேகா போன்ற பெரிய கலைஞர்களின் உதவியுடன் ஒரு இந்திய இலங்கை கூட்டு முயற்சியாக ஒரு படத்தை எடுக்க எல்லா ஏற்பாடுகளும் முடிந்த பின்னர் கூட அவனைப் பற்றி பேனாவைத் தவறாகத் தூக்கியதால் அவனும் அவன் குடும்பமும் நடு வீதிக்கு வந்த கதை தனிக்கதை.

வாழ விடாமல் அவனையும் அவன் குடும்பத்தையும் அழித்துவிட்டு, சாவு நமக்கு கிட்டிவிட்டது. மூத்து விட்டோம். இனி கைகோர்த்து நிற்போம் என விரலிவிடு தூதும் அவனுக்கு வேப்பங்காயாய் கசக்கின்றது. சாத்தான் வேதம் ஓதும் கதை - வாழும்போது வாழவிடாதவன் செத்தபின் என்ன ஒப்பாரி வேண்டிக்கிடக்கிறது. கொள்ளிவைக்கப் பிள்ளை வேண்டும் என்று பேசுவதையே பைத்தியக்காரத்தனம் என எண்ணுபவன் அவன். இது வெறும் சம்பிரதாயங்கள். இருக்கும்போது உணவு கூடச் சரியாகச் சாப்பிடவிடாத துரோகிகள் தங்களது “பேனா” மூலம் கிடைத்த வாய்ப்புக்களை தவறாகப் பயன்படுத்திய இவர்களை விமர்சிக்க வார்த்தைகள் இல்லை.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

11

1956, 57 அனுராதபுரத்தில் தன் அரச வேலையை அண்ணன் செல்லையா விசாலாச்சி தம்பதிகளின் அன்பான அனுசரணையால் பெற்றுக் கொண்டவன். 57ல் மீண்டும் திருநெல்வேலியில் அரச பண்ணையில் மாற்றலாகி கடமைபுரியத் தொடங்கினான்.

விட்ட குறை தொட்ட குறை என்று கலைத்துறை அவனைப் பற்றிக் கொண்டது. முன்னிலும் மூர்க்கமாக - தாக்கமாக புங்குடுதீவில் நாடகம் போட்ட பின் கலையரசரைச் சந்திக்காத அவன் மானிப்பாயைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணியம் அண்ணனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒரு விழாவிிற்காக ஓர் ஓரங்க நாடகத்தில் நடிக்க ஒப்புக்கொண்டான். கோமதி சுவாமிநாதன் எழுதிய “யாருக்கு மாப்பிள்ளை யாரோ” என்ற அந்நாடகத்தில் அவனுடன் பிற்காலத்தில் வானொலி நாடகப் பொறுப்பாளராக பணிபுரிந்த

கே.எம். வாசகரும் நடித்திருந்தார். அந்நாடகத்தை நெறிப்படுத்த அவனை கட்டாயப்படுத்தி கலையரசர் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்று அவரிடம் ஒப்படைத்தார் அண்ணன் சுப்பிரமணியம்.

கலையரசரின் கலைத்தாக்கம் அப்போதுதான் அவனுக்கு புரிய ஆரம்பித்தது தன்னை அவர் பாதங்களில் ஒப்படைத்துவிட்டான். அந்த குறுநாடகம் சில மேடைகளில் ஏறி புகழ்பரப்பிய வேளை “தேரோட்டி மகன்” என்ற மகா காவியம் ஒன்று அவன் கைகளுக்குக் கிடைத்தது. ஐயாவிடம் கொடுத்தான் ஒத்திகைகள் ஆரம்பித்தன. ஆறு மாதங்கள் அநேகமாக தினசரி ஒத்திகைகள் மாலை 6.00 மணி தொடக்கம் இரவு இரண்டு மணி வரை தேரோட்டி மகனில் கர்ணனாக நாயகனாக நடித்தது இதுவரை அவனைக் கலைஞனாகக் காட்டுகிறது. அந்த மீள் ஆரம்பம் அவனை ஒரு மாற்றத்திற்கு கொண்டு வந்தது. அந்த நாடகம் “தேரோட்டி மகன்” மதிப்புக்குரிய எழுத்தாளர் பி.எஸ். ராமையா அவர்கள் எழுதியது. அந்த நாடகத்திற்கு சிறந்த நாடக இலக்கியமென சாகித்திய அக்காடமி பரிசு கிடைத்தது. தமிழகத்தின் தலைசிறந்த நாடக மேதை “சேவா ஸ்டேஜ்” எஸ்.வி. சகஸ்ரநாமம் அண்ணன் தமிழகம் எங்கும் மேடையேற்றிய நாடகம் அந்த இரு பெருமக்களின் ஆசிபெற்றே அவன் அந்நாடகத்தை இலங்கை எங்கும் மேடையேற்றினான். அந்த நாடகத்திற்கு இசையமைத்தவர் சமீபத்தில் ஒரு விபத்தில் காலமான சங்கீதக்கலாநிதி மகாராஜபுரம் சந்தானம் ஆவார். கர்நாடக சங்கீதத்தின் ஒரு தூண் போன்ற சங்கீத பரம்பரையின் மிகப் பெரிய சங்கீத மேதை அவர்கள். “தேரோட்டி மகனை” மேடையேற்ற ஒத்திகைகள் நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது, மருதனா மடம் இராமநாதன் இசைக்கல்லூரியின் இசைப் பேராசிரியராக பணிபுரிந்து வந்தார். ஈழத்திலும் தரமான சங்கீத வளர்ச்சிக்கு முன்மொழிந்தவர் அவர். அத்தகைய பெருமகன் அவன் தேரோட்டி மகனை மேடையேற்றுகிறான் என்று தெரிந்தவுடன், தானே தேடிவந்து மிகச் சாதாரணமாக அவனின் முன்னை நாள் ஆசிரியரும் கலை உலகில் அவனுக்கு முதல் ஆசானுமாகிய காலஞ்சென்ற திரு. எஸ்.ரி. சாரி மூலம் அவனைச் சந்தித்து, அண்ணன் சகஸ்ரநாமம்

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

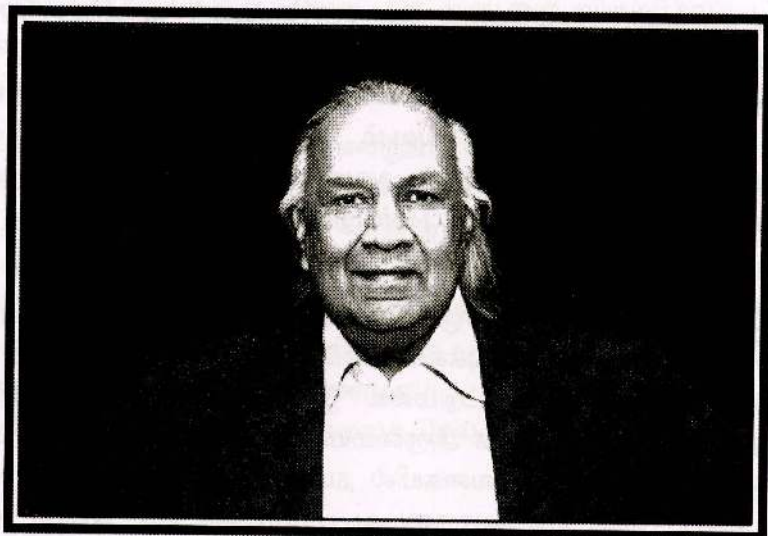

தேரோட்டி மகனுக்கு தான் அமைத்த பாடல்களையும் இசையையும் தந்து நாடகத்தை உயர்திய பெருந்தன்மை கலையுலகம் முழுக்கக் கற்கவேண்டிய பெருஞ்செயல் ஆகும்.

முதல் அரங்கேற்றம் 1959ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் விழாவில் நடந்தேறியது. அதில் அவன் உயிர் நண்பன் கனகரட்ணம் கிருஷ்ணராக, சிவராமலிங்கம் குந்தியாக, குழந்தை மாஸ்டர் அர்ச்சுனனாக ஜேசேப், சகாதேவனாக மகேஸ்வரன், காஞ்சனமாலாவாக மனோகரன், துரியோதனனாக இவர்களுடன் அருமைநாயகம் என்ற அருங்கலைஞன் சாருகேசியாக நடித்து பெரும் புகழ் ஈட்டினார். அந்த அருமை நாயகத்தின் எல்லைகள் மிகப் பெரிது.

ஈழத்தில் வாழ்ந்த கலைஞர்களில் அருமைநாயகம் ஒரு சகலகலா வல்லவர் அவர் நடிக்கும்போது அவருடன் நடிக்கும் மற்றவர்களும் தங்களை அறியாமலேயே சிறப்பாக நடித்தே ஆகவேண்டும் - அப்படிப்பட்ட அருங்கலைஞர் சொந்த வாழ்விலே சோகங்களை வருவித்ததுதான் வேதனை.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

12

இந்த ஒப்பனை இல்லாத முகத்தை ஏன் எழுதுகிறான் அவன் என்பது இன்னமும் சிலருக்கு புரியவில்லைபோல் தெரிகிறது. இன்று 59 வயதாகிவிட்ட அவன் கலையரசர் சொர்ணலிங்கம் ஐயா முதல் இன்றைய பாரிஸ் சாம்சன், குணபாலன் வரை சேர்ந்து நடித்த பெருமையை மார்தட்டிக் கொள்ள அல்ல. தான் ஏதோ சாதித்ததாகப் பிதற்ற அல்ல. ஈழத்தில் 1947ம் ஆண்டு முதல் வாழ்ந்த பல கலைஞர்களை நினைவு கூர.

அதில், இன்று நம்மை விட்டு மறைந்து விட்ட பாதிப்பேருக்கு அஞ்சலி செலுத்துமுகமாகவும், இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டு தம் கலா சிருஷ்டிகளால், திறமைகளால் தமிழ்க்கலைகளை பெருமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் கலைஞர்களை கௌரவிக்கும் முகமாகவே இதை அவன் எழுதுகிறான். தான் கண்ட ஐந்து தலைமுறைக் கலைஞர்களின் கலைத் தாக்கங்களுக்கு ஓர் உருவம்

கொடுக்கவும் அப்படிச் செய்வதால், தான் பெரும் கலைஞனாக இல்லாவிடிலும் அப்பெரும் கலைஞர்களுடன் வாழ்ந்த, சேர்ந்து கலை பயின்ற பெருமைகளாக அவன் ஆத்மதிருப்திக்காகவும் தான் இதை எழுதுகிறான். ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம் பொய்களற்ற ஓர் உண்மை வரலாறு. வேஷம் போடத்தெரியாத ஒரு கலை உபாசகன்: தரிசித்த நிகழ்வுகள், அவன் மனதைப் பாதித்த நிகழ்வுகள் கலைஞர்கள் கலைப்படைப்புகள் இவற்றின் நிதர்சனம் தான் இந்த ஒப்பனை இல்லாத முகம்.

தேரோட்டி மகன் சாருகேசியாக நடித்த கலைஞர் அருமை நாயகத்தின் கலைச் சிறப்புகள் மிகப்பெரியது. அவர் நடித்த அந்த சாருகேசி பாத்திரம் மட்டுமல்ல இன்பநாள் சண்முகம்பிள்ளை, ஒதெல்லோ போன்ற மிக அருமையான வேஷங்களை, பார்ப்பவர் நெஞ்சம் உருகக்கூடிய வகையில் நடித்த பெருங்கலைஞன் சிறந்த ஒப்பனையாளன். எல்லோருடைய பாராட்டையும் பெற்ற அவன் தயாரித்த திரைப்படத்தின் இயக்குனரும் எடிட்டரும் கூட அவர்தான். இத்தகைய நவாலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அருங்கலைஞன் தவறான அவரின் வாழ்க்கை அணுகுமுறைகளினால் பிரகாசமற்றுப் போனது பெரும் வேதனைக்குரிதாகிவிட்டது. இன்று நம்மை விட்டு மறைந்த கலைத்துறையின் சகல நுணுக்கங்களும் தெரிந்த அந்தப் பெரும் கலைஞன் அனுசரித்துப் போகத் தெரியாததாலும், கட்டுப்பாடற்ற வாழ்க்கையாலும் போதைப் பழக்கத்தாலும் அழிந்து போனது இன்னமும் அவன் மனதில் ஏக்கமாக நிறைந்திருக்கிறது.

அவருடைய வாழ்க்கை தங்களுக்குத் தாங்களே விமர்சிக்கத் தெரியாமல், மற்றவர்கள் விமர்சித்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தாங்கள் செய்வதெல்லாம் சாதனை எனத்தாமே தம்மைப்பற்றி புகழ் கூறித் திரியும் கலைஞர்களுக்கு ஒரு பாடமாக இருக்க வேண்டும் விமர்சனம் ஒரு விமர்சகனின் தனிப்பட்ட கருத்து. அதை ஏற்க வேண்டுமென்பதில்லை. அதில் ஏதாவது என்று பார்க்கக்கூட விரும்பாமல்... கலைஞன் தன்னம்பிக்கையாக எண்ணக்கூடாது. நாம் கலை முயற்சிகளைத் தொடர்வோம். அதன் சிறப்புகள் மற்றவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் போதுதான் சிறப்பு

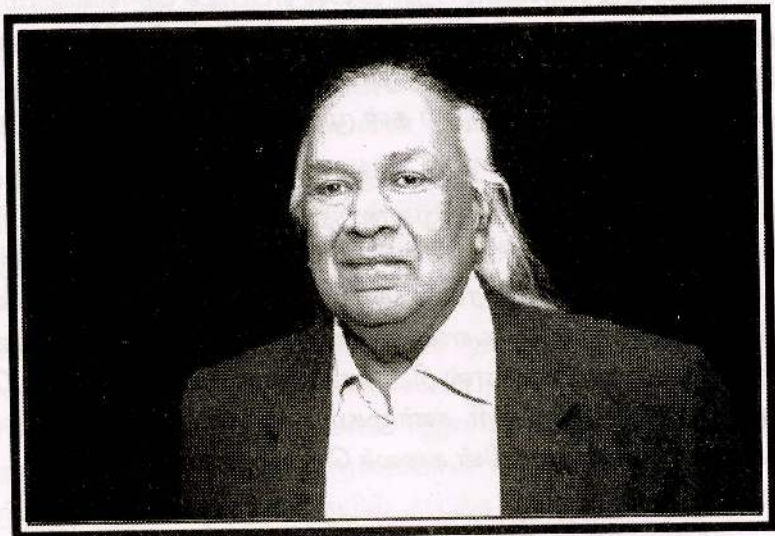
ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

அதைத்தவிர்த்து என்னைப் பற்றி இவன் எப்படிச் சொல்லலாம் எனக் குமுறக்கூடாது. பொது மேடைக்கு வருபவர் விமர்சிக்கப்பட்டே தீருவான். காய்த்த மரம் கல்லெறிபட்டே தீரும். விமர்சனங்களைத் தாங்க முடியாதவன் வெளியே தன் முகத்தைக் காட்டக்கூடாது.

தொடர்ச்சியாக பல ஊர்களிலும் மேடையேறிய தேரோட்டி மகனில் பல கலைஞர்கள் பிற்காலத்தில் அவனுடன் நடித்தார்கள். அவர்களில் ஈழத்தின் மிகச் சிறந்த குணசித்திரக் கலைஞர்கள் மேடை வானொலி திரைப்படக் கலைஞர்கள் ரி. ராஜேஸ்வரன், ஏ.பிரான்சிஸ் (ஜனம்), கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், சிவா சிவபாலன், ஸ்ரீ சங்கர், கே.ஏ. ஜவாகர், எஸ்.ரி. அரசு, குமரய்யா, இம்மானுவேல், மகேஸ்வரன், ராஜேஸ்வரி சண்முகம்... ஓ எப்படிப்பட்ட கலைச் சாதனையாளர்கள் ஈழத்தின் கலைச் செல்வங்கள்!

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

13

ஒரு கலைஞன் எப்படி இருக்க வேண்டும்? இதை அவன் அனுபவத்தில் தரிசிக்கும் போது எல்லையற்று பரந்து கிடக்கும் கலை ஒரு முடிவற்ற கடல் (சமுத்திரம்). முதலாவதாக ஒரு கலைஞனுக்கு இருக்க வேண்டியது கற்பனை கலந்த மனம் (Creative mind) அதுதான் அவனின் முதல் தகுதி. அதை உடையவன் தனக்கென ஒரு தனிப்பாணியை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் (Individually) இன்னொருவனை பிரதிபலிப்பது கலை அல்ல (Art is creative imitation is not art). அடுத்து, கலைஞனுக்கு ஒழுங்கு, ஒழுக்கம் மிக அவசியம். தன்னை இயக்குபவனுக்கு கட்டுப்பாட்டும் அவன் சொல்லிக் கொடுப்பதை தன் கற்பனை வளத்துடன் சேர்த்து அவன் சம்மதத்துடன் பரிமளிக்கச் செய்ய வேண்டும். நேரத்தையும் நேர்மையையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பொறாமை, கோள், குடி, கூத்தி, புகைத்தல், கோபம் போன்ற துர்க்குணங்கள் உடலையும், உள்ளத்தையும் வெகு விரைவில் உருக்குலைத்துவிடும். தன் உடலைப்

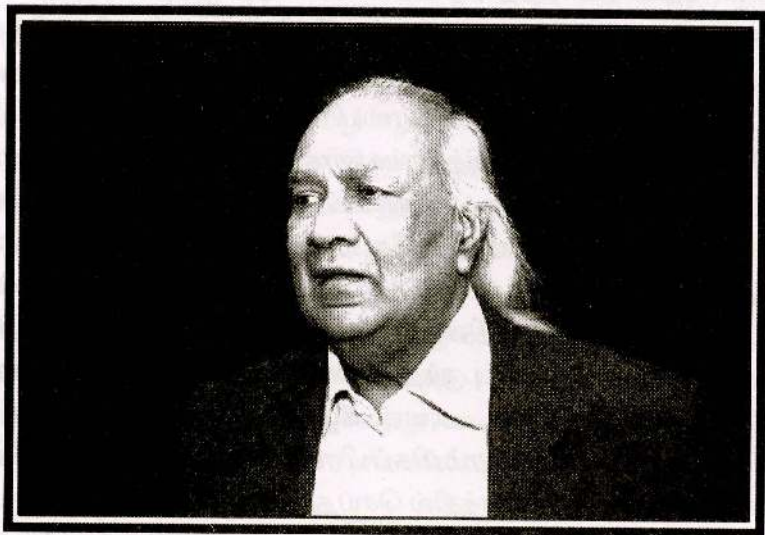
பேணி அதை அழகாக வைத்திருக்க வேண்டியது கலைஞனுக்கு மிக அவசியம். தன் உடலை எப்படியும் வளைக்கக்கூடியதாக வைத்திருத்தல் அவசியம். தன் உடலமைப்புக்குப் பொருத்தமான வேடங்களை மட்டும் ஏற்று நடிக்க வேண்டும். இல்லையேல் அவன் தன்னையும் கெடுத்து நாடகத்தையும் கெடுத்துக் கொள்கிறான். இதற்காகவே நடிகன் சுயவிமர்சனம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தான் நடிப்பதை தானே ரசித்துச் செய்தால் நிச்சயம் அது சிறப்பாக இருக்கும். அப்படிச் செய்பவன் உறவினர்கள், நண்பர்களின் பொய்ப் பாராட்டுக்களில் தன்னை போதை கொள்ள விடமாட்டான். மலிவான கைதட்டலும் திடீர் வெற்றியும் தங்களைப் பாதித்துவிட கலைஞன் அனுமதிக்கக்கூடாது.

எப்போதுமே கலைஞன் மெல்லிய உணர்வுகள் உள்ளவனாகவே இருப்பான். ஏனைய கலைஞர்களின் சிறப்புக்களை மனந்திறந்து பாராட்ட வேண்டும். அப்போது அவன் தன்னை மேலும் கற்றுக் கொள்கிறான். மெருகேற்றிக் கொள்கிறான். கலைக்கு எல்லை கிடையாது. நான் செய்வதுதான் கலை என ஒரு கலைஞன் என்றைக்கு முடிவெடுக்கிறானோ அன்று அவன் கலைத்தன்மை மழுங்கிவிட்டது என்று அர்த்தம். நிறைய நிகழ்ச்சிகள் பார்க்க வேண்டும். நிறைய வாசிக்க வேண்டும். பலருடனும் மனம் விட்டுப் பழக வேண்டும். அப்படிப் பழகும்போது கண்ணில் படும் குணசித்திரங்களை மனதில் பதியவைத்து அதற்கு மெருகேற்றி தான் நடிக்கும் பாத்திரங்களை சிறப்பிக்க முடியும். ஒவ்வொரு கலைஞனுக்கும் ஒப்பனைக் கலை ஓரளவாவது தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவன் குரு கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் கூறுவார்கள், “உன் முகத்தை கண்ணாடியில் அதிகம் பார்ப்பவன் நீ தான். உன் முகத்தின் மேடு பள்ளங்களை அவசரத்திற்கு 20 பேருக்கு ஒப்பனை செய்பவனால் கண்டுபிடிப்பது சிரமம். ஆகவே நீயே உன்னை அழகு படுத்து. தினம் முழுக் கண்ணாடி முன் நின்று உன் அழகான கோணத்தைக் கண்டுபிடி, அதை மட்டும் ரசிகர்களுக்கு காட்டு” என்பார். நாடகம் போடுபவன் ஒரு குழு மனப்பான்மையுடன் தங்கள் படைப்புகளைப் படைக்க வேண்டும். ஒரு கால் பந்தாட்டக் குழுவில் 11 பேரும்

சேர்ந்து கூட்டாக இயங்கினால் வெற்றிகள் சுலபமாவது போல் தான் கலைப்படைப்பும். தான் தனியானாக நடித்து புகழ்பெற்று மற்றவர்களை கெடுக்க எண்ணினால் பலன் பூஜ்யம் தான். நடிப்பு இப்படித்தான் அமைய வேண்டும் என்று வரையிட்டுக்கூறமுடியாது. கதை நிகழும் காலத்துக்கேற்ற வகையில் நடிப்பின் பரிமாணங்கள் மாறுபடும். உலகத்தின் தலைசிறந்த நடிகர்களின் நடிப்பை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் பிரதி எடுக்கக்கூடாது. காலத்திற்குக் காலம் உலகில் மிகப் பெரிய கலைஞர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போற்றுவோம்.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

14

தேரோட்டி மகனில் நடித்த அருங்கலைஞர்கள் பற்றி அவர்கள் திறமைகள் பற்றிச் சொல்லப்போனால், அதற்கு அவன் வாழ்நாள் முழுக்கப் போதாது. ஆனாலும் சிறுகுறிப்புக்களாவது கூறாவிட்டால் அவன் துரோகியாகிவிடுவான். அந்த அருங்கலைஞர்களுக்குச் சமமாக அவனால் நடிக்க முடிக்கவில்லையே என்ற ஏக்கம் அவனுள் நிறைந்திருந்தாலும், அவர்களுடன் சேர்ந்து மேடையில் நின்று பூவோடு சேர்ந்த நாராக தானும் பாராட்டப்பட்டதை பெருமையாக எண்ணுகிறான். ரி. ராஜேஸ்வரன் - கனத்த உருவமும், கம்பீரமான குரலும், நிறைந்த திறமையும் நல் நெஞ்சங்கள் பால் அழுத்தமான அன்பும் கற்பனை வளமும் கொண்ட அழகான அருமையான கலைஞர் ராக்கி டிறைவர் இலங்கையின் மூன்றாவது திரைப்படத்தின் நாயகன். சுண்டிக்குளி சோமசேகரன் நெறிப்படுத்த

மாலினி தேவி தயாரித்த சிறப்பாக அமைந்த இந்தப் படத்தில் தன் பண்பட்ட நடிகைக் காட்டியவர். தேரோட்டி மகனில் மிடுக்கும் நண்பன்பால் அழியாத பாசமும் கொண்ட துரியோதனனாக, வாடகைக்கு அறையில் ஹாஸ்ய நடிகனாக வானொலியில் ஆயிரக்கணக்கான குணச்சித்தரங்களாக, வருமான வரி இலாகாவின் மேல் உத்தியோகத்தராக... அவனின் மேல் உண்மையான அன்பு கொண்டு பழகியவராக... தேரோட்டி மகனில் நாயகனாக நடிப்பதற்காக அவன் தனக்குப் பிரத்தியேகமாக தன் செலவில் ஒரு உடைதயாரித்திருந்தான் நிறைந்த பொருட் செலவில் நாடகத்திற்காக ஒப்பனைசெய்து கொண்டிருந்த வேளை பேரரசனான துரியோதனன் போட்ட உடையை விட அவன் கீழ் சிற்றரசன் கர்ணன் (அவன்) போட்ட ஆடை அலங்காரம் மிகப் பிரமாண்டமாக இருந்தது. அவன் தானே தன் சொந்தப் பணத்தில் செய்து கொண்ட தான் ஆசையுடன் தைத்துக்கொண்ட உடைகளைக் கழற்றி அவரிடம் கொடுத்து அவர் உடைகள் நாடகச் சிறப்பு வேண்டி உடுத்துக்கொண்டான். அச்செயல் அவனின் கலைப்பற்றையும், அடக்கத்தையும் தியாக உணர்வையும் காட்டியதாக, தான் கேட்கத் தயங்கியதை நீயாகவே செய்தது நல்லது ரகு என அவன் குரு கலையரசன் வாயாலும் அவனின் உண்மைக் கலைப்பற்றைப் புரிந்ததால் அவன் மேல் யாராலும் மாற்ற முடியாத உண்மை அன்பை ராரேஸ்வரனுக்கும் ஏற்படுத்தியது இன்றும் அவனுக்குப் பசுமையாக இருக்கிறது.

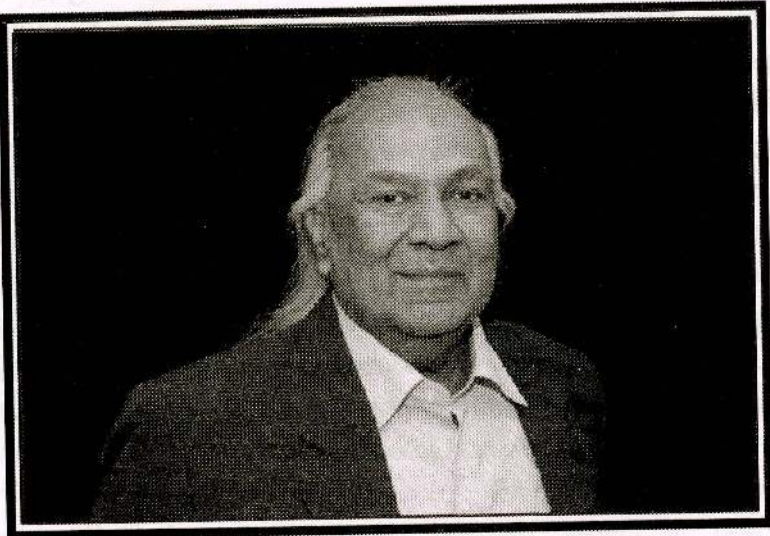
ஏ. பிரான்சிஸ் (ஜனம்) யாழ்ப்பாணத்தின் மிகப்பெரிய கலைஞன் இந்த பிரான்சிஸ். அவரை அகில இலங்கையிலும் அறிமுகப்படுத்தி அவரின் திறமையால் அவனும் சிறப்புப் பெற்றான். ரகு அண்ணை என்ற அந்த அன்பு உயிர்க்கும் குரலின் உண்மை இன்னும் எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் அவனுக்கு மறக்காது. எந்த வேஷமாகட்டும் எப்படிப்பட்ட குணசித்திரமாகட்டும் அந்த நவரசநாயகனுக்கு அது தூசு. பெண் வேடங்களிலும் குறிப்பாக குந்தியாக... பெண்களே திகைக்கும் அளவிற்கு ஜனம் பிரான்சிஸ் ஒரு பிறவிக் கலைஞன். அவனுக்கு அவர் உயிர். அவன் சிரித்த போது சிரித்து, அவன் அழுதபோது கைகொடுத்து அவன் செயல்களுக்குத் தோள்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

கொடுத்து அவனின் சுமைகளையும் தாங்கிய பெருமகன். தினகரன் விழாவில் பரிசும் ஜனாதிபதி பரிசும் கூடப்பெற்றுக் கொண்ட அருங்கலைஞர். சமீபத்தில் அருட்தந்தை சவிரிமுத்து அவர்களைச் சந்திக்கும்போது இன்று தமிழ் ஈழத்தில் கலைகள் அவன் காலத்தில் இருந்ததை விடச் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அதற்கான காரணங்கள் அவனுக்குப் புரிந்தது. இன்று தமிழ் ஈழத்தில் இரண்டே அமைப்புக்கள் தான் நாடகங்களைப் போட முடியும். ஒன்று விடுதலைப் புலிகள் மற்றையது திருமறைக்கலாமன்றம் கட்டுப்பாடும் - ஒழுங்கும் - முழுமையான நாடக அமைப்பும் கொண்டு அவர்கள் கலை வடிப்பதிலேயே அந்தச் சிறப்பு அமைந்திருக்கிறது என அவனுக்குப் புரிகிறது. புரியவேண்டியவர்களுக்குப் புரியவில்லையே.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

15

இலங்கையில் மிகத் திறமையான விமர்சகர்கள் ஒரு கால கட்டத்தில் வாழ்ந்தார்கள். கலாநிதி கைலாசபதி, சிவகுமாரன், சில்லையூர் செல்வராஜன் போன்றோர் அவர்களில் சிலர். பேராசிரியர் கைலாசபதி மிகத் திறமையான ஆக்க ரீதியான விமர்சகர். கைலாசபதியைத் தெரியாதவர்கள் தமிழர்களைத் தெரியாதவர்கள் என்று கூடக்கூறலாம். இளம் வயதிலேயே அந்த மாபெரும் மேதை மறைந்துவிட்டது. தமிழ் உலகுக்கும், கலை உலகுக்கும் பெரும் இழப்பே.

அவர் தேரோட்டி மகன் நாடகம் ஹவலக் டவுண் மண்டபத்தில் மேடையேறியபோது விமர்சனம் எழுதியிருந்தார். பொதுவாக நாடகத்தைப் பற்றிச் சிறப்பாக எழுதிவிட்டு நாயகனாக நடித்த அவன் சிறப்பாக தன் பாத்திரத்தைச் செய்திருப்பினும் ஒவ்வொரு வசனத்திற்கிடையிலும் ஒரு இடைவெளியினை வைப்பதால்

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

நாடகத்தின் தீவிரம் பாதிக்கப்படுகிறது. மிகுந்த அனுபவமுள்ள அவனின் இந்தத் தவறிற்குக் காரணம் புரியவில்லை என எழுதியிருந்தார்.

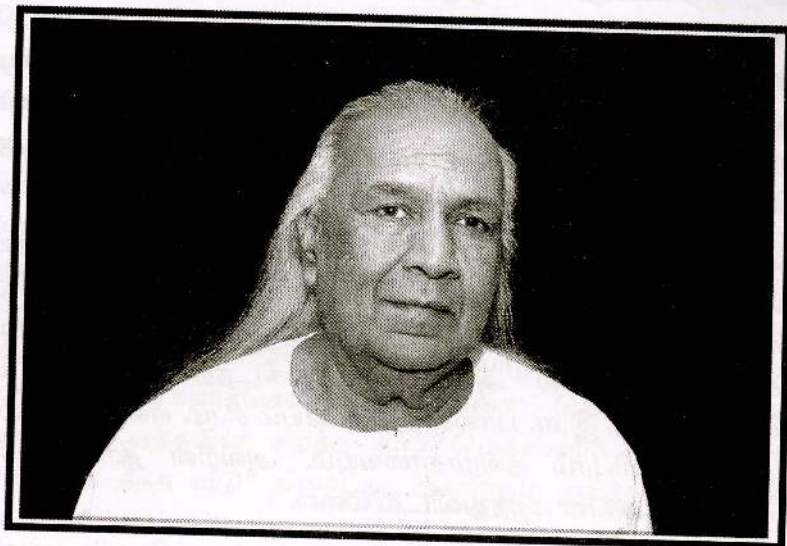
கலையரசன் பாசறையில் கலைபின்றவன் அவன் என்றபடியால் நாடகத்தைப் பற்றி இவருக்கு என்ன தெரியும் என மற்றவர்களைப் போல் கொதிக்காமல் தன் தவறை உணர்ந்து, மிக நுணுக்கமாக நாடகத்தைப் பார்த்து எழுதிய அவரைப் பாராட்டினான். அவர் பெரும் அதிசயப்பட்டு, தன் தவறை உணர்ந்த ஒரு கலைஞன் நீங்கள்தான் எனப் பாராட்டினார். தவறுக்கான காரணம் என்னவென்றால், நாடகத்தில் பல புதியவர்கள் பங்கேற்றார்கள் அவர்களை நெறிப்படுத்தியவன் அவனே. மேடையில் அவர்களுடன் நடிக்கும்போது அவர்கள் சரியாக நடிக்கிறார்களா! என பார்க்கும் ஆசிரிய குணத்தால் அவர்கள் பேசி முடித்ததன் பின் வசனத்தைப் பேசியதாலும், அவர்கள் சரியாகச் செய்யாதபோது கலைஞனுக்கே உரிய கோபம் வர அதை மாற்றி தர்ம சிந்தை உள்ள கர்ணனாக நடிக்க எடுக்கும் மிகச் சிறிய இடைவெளியை நுணுக்கமாக அவதானித்து, தயங்காமல் அதை விமர்சித்த தீரர் கைலாசபதி அவர்களை இன்றும் கூட அவன் மனம் வணங்குகிறது. அன்று முதல் அவன் தான் பிரதம பாத்திரத்தில் நடிக்கும் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தாமல் இன்னொருவரை நியமித்துக்கொண்டான். அப்படி நியமித்தவர்களில் மிக அதிகமாக அவனுடன் பணியாற்றியவர் இலங்கையின் மிகச் சிறந்த இயக்குனர்களில் ஒருவரான சுஹேர் ஹமீட்.

இந்தநாடகத்தைகொழும்பில்மேடையேற்றும்போதுவானொலி அறிவிபாளரும்சிறந்தநடிகையுமானராஜேஸ்வரிசண்முகம்அவர்கள் குந்தியாக நடித்தார்கள். அவர்களுடன் நடித்த அந்த அனுபவம் இன்றும் நெஞ்ச நிறைய மலர்ந்து கிடக்கிறது. அவனுக்கு “கர்ணா என் செல்வமே நான் பெற்றெடுத்த பெரும்பேறே” என்று நெக்குருகி அவர் நடித்த பாங்கும் வசன உச்சரிப்பும் அவனை மெய்சிலிர்க்கச் செய்து மேடையில் தரிக்க வைத்து கண்களில் நீர் பாய வைத்த அந்த சுகானுபவம் இன்றும், என்றும் அவனுள் ஒலித்துக்கொண்டே

இருக்கும். கே.ஏ. ஜவாகர் இலங்கையின் பல திரைப்படங்களிலும், மேடையிலும், வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் தன் சிறந்த நடிகப்பால் புகழ்நாட்டிய கலைஞன். அவளைக் கொன்றவன் நீ என்ற சுஹேர் ஹமீட் நெறிப்படுத்திய நாடகத்தில் இன்ஸ்பெக்டராக வாழ்ந்து காட்டியவர். “புதிய காற்று”, “வாடைக்காற்று” போன்ற நல்ல படங்களில் நடித்தவர். தேரோட்டி மகனில் துரியோதனனாக நடித்தவர். அவனுடன் பல நாடகங்களில் நடித்த பெருமையும் அவருக்கே உண்டு. “நிழல்” நாடக மன்றம் என்ற பெயரில் பிற்பாடு அவன் நடாத்தி வந்த நாடக வரிசையில் ஒரு அங்கம் அந்த ஜவாகர் என்ற மாபெருங் கலைஞன். அதே துரியோதனன் பாத்திரத்திலும், பின்னர் ரகுபதிராகவ ராஜாராம் நாடகத்தில் கும்பகர்ணனாகவும் “தெய்வம் தந்த வீடு” திரைப்படத்திலும் அவனுடன் நடித்த சண்டிலிப்பாயைச் சேர்ந்த சிவா சிவபாலன் மற்றுமோர் சிறந்த குணசித்திர நடிகர் பல நாடகங்களில் நடித்த அவர் உறுதியான உடற்கட்டும், நட்புக்காக உயிர் கொடுக்கும் பண்பும், குழந்தை மனமும் ஹாஸ்ய உணர்வும் கொண்ட நல்ல தம்பி.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

16

கம்பன் இராமாயணத்தை எழுதும்போது, தன்னை வாழவைத்த வள்ளல் சடையப்பரைப்பற்றி ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் குறிப்பிட்டு தன் நன்றியை இன்றுவரை உலகுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்.

அவன் தன்னைக் கம்பனுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவில்லை. அழியாத காவியம் படைத்த கம்பரெங்கே அவர் முன் எதுவுமே சாதிக்காத தான் என்கே என்பதை உணர்ந்தவன் அவன் இது அவையடக்கமல்ல. தன்னிலை விளக்கம். ஆனாலும் கம்பன் செய்த அப்பெருஞ் செயலை நன்றியுணர்வை அவனும் மறந்தவனல்ல.

தன்னைக் கலைஞனாக, மக்கள் முன் நிற்க தையிரியம் தந்த ஆசிரியர் எஸ்.ரி. சாரிமுதல்தனக்கு ஒழுங்குகற்றுக்கொடுத்த ஆசிரியர்

ஜே.பி.நாகலிங்கம், தன்னை ஒரு நிர்வாகியாக பண்பானவனாக மாற புதுப்பித்த அண்ணன் பி. செல்வரட்ணம், தன் கலைக்கடலிலே அவனையும் நீந்த வைத்து இன்றும் இத்தொடரரை எழுத மூலமும் முதலுமாய் நின்ற அவன் ஆசான் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா வரை அவன் இதயம் ஒவ்வொரு முறை துடிக்கும் போதும் அது நன்றி சொல்லத் தவறவில்லை என்பதை அவன் நெஞ்சம் அறியும்.

கலை சொல்லிக் கொடுத்தவர்கள் மட்டுமல்ல மனிதநேயம் கொண்டவர்களாக பலர் பல கட்டத்தில் அவனுக்கு கைகொடுத்தும் உள்ளார்கள். அவர்கள் அன்பு நெஞ்சங்களையும் அவன் மறக்கவில்லை. அதில் அவன் நொந்துகிடந்த நேரத்தில் பல உதவிகளை புரிந்த இரா. பாலச்சந்திரனையும் சி.மு. என செல்லமாக அழைக்கும் சுளிபுரம் தவராசாவையும், அவரின் தூய்மையான இதயத்தையும் அவன் மறந்துவிடவில்லை.

ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தது போல் அவனின் உயிரில் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட ஒரு மனிதர் அவன் நட்பின் உண்மையை நிதர்சனமாக கண்டுகொள்ள காரணமாக வாழ்ந்து காட்டிய நாவாந் துறை தேவராசா அண்ணன் தான் முன் நிற்கிறார்.

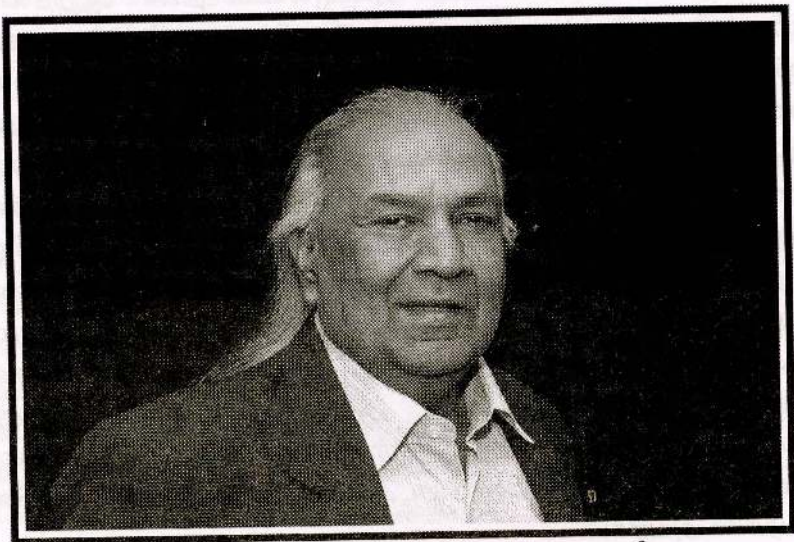
“தெய்வம் தந்த வீடு” திரைப்படத்தின் படப்பிடிப்பு ஆரம்பமான காலத்தில் தயாரிப்பாளர் மலையகத்தின் ஹட்டன் நகரைச் சேர்ந்த வி.கே.டி. பொன்னுசாமி வரத்தாமதமாகும் நேரத்திலெல்லாம் தன் நண்பர்களிடமும், தன்னிடமும் உள்ள பணத்தை தந்து உதவியதுடன் தன் மனைவியின் கழுத்தில் கிடந்த சங்கிலியைக் கூட அடகு வைத்து உதவி 40 பேர் கொண்ட யூனிட்டுக்கு தங்கும் வசதி, உணவு, “பட்டா” என அவர்கள் முன் அவனைத் தலைகுனிய விடாமல் காப்பாற்றிய உண்மை நண்பன் தேவராசா அண்ணன். இதற்கெல்லாம் சிகரமாக அவன் தன் குடும்பத்தை ஊரில் தங்கவிட்டு, ஊர் ஊராக அலைந்த வேளை மானிப்பாய் வீட்டிலிருந்த அவன் செல்வங்கள் ஊரில் வாழ முடியாமல் ஹட்டன் போக புறப்பட்ட நேரம் அவனின் மூத்த மகனைத் தற்செயலாகத் தெருவில் சந்தித்த தேவராசா அண்ணன் நிலைமை அறிந்து அவன் மகன் மறுத்தும் கேளாமல் கைகளில் பணத்தைக் கொடுத்து,

வாங்கத் தயங்கிய மகனிடம், அப்பாவிடம் நான் ஆறுதலாகப் பெற்றுக்கொள்வேன் நீங்கள் கவனமாகப் போய்வாருங்கள் எனக் கூறிய பெருஞ்செயல். சங்ககால வள்ளல்களோ, சமீபகால வள்ளல்களோ தம்மை நாடி வந்தவர்களுக்குத்தான் கொடுத்துச் சிறந்தார்கள். தேடாமலே, கேட்காமலே, எந்தவித பிரதிபலனும் எதிர்பாராமலே, அள்ளிக்கொடுத்த இந்த வள்ளலை தேவராசனை எங்கு வைத்து அவன் வணங்குவான். கடவுள் மனித ரூபத்திலும் அவனுக்கு காட்சி தந்தார். அவர்தான் “தேவராசா” அண்ணன். இத்தனைக்கும், நாவாந்துறையில் படிப்பு வாசனை அதிகமற்ற மனிதர் இந்த தேவராசா அண்ணர். யாழ்ப்பாணத்தில் வாகனம் வைத்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் அவரை தெரியாமல் இருக்க முடியாது. அத்தனை சிறந்த கார் மெக்கானிக் “குத்துவிளக்கு”, “தெய்வந்த தந்த வீடு” திரைப்படங்களிலும் நடித்தவர் அண்ணன் தேவராசா அவர்கள்.

அவன் வள்ளல்கள் வாழ்க்கைகளைப் படித்திருக்கிறான். தமிழகத்தில் மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். என்ற 20ம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த வள்ளலைத் தரிசித்தும் இருக்கிறான். அவர் மூலம் வள்ளல் தன்மை ஒருவருள் நிறைந்துவிட்டால் அந்த முகங்களில் மிளிரும் தேஜஸ், அந்தக் கண்களின் ஒளி, அவர்கள் சொற்களின் மெல்லிசை, அறிவின் செறிவு, அடுத்தவர் துயர் புரிந்தவுடன், கணத்தில் வேதனையில் கூம்பிவிடும் முகம், கண்களில் இருந்து கன்னங்கள் வழியே ஓடும் நதிகள், மென்மைக்கும் தன்மைக்கும் உதாரணம் கூறப் புறப்படின் அதற்கு ஒரு வள்ளலைத்தான் காட்ட முடியும். கர்ணனாக நடித்தவன் அவன். கேட்டவர் கேட்டதை இல்லையெனாது கொடுக்கும் வள்ளலாக நடித்து புகழ் சேர்த்தவன் அவன். ஆனால் அவன் வாழ்க்கையில் சந்தித்த வள்ளல் இந்த நாவாந்துறை தேவராசா அண்ணன் தான். அவரும், அவர் மனைவியும், செல்வங்களும் அவன் மேல் சொரிந்த கள்ளமில்லா அன்பிற்கு அவன் அவர்களுக்காக இன்றும் ஆண்டவனிடம் பிரார்த்தனைகள் தான் செய்கிறான். வேறென்ன செய்ய முடியும்?

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

17

ஒரு காலகட்டத்தில் நகைச்சுவை வேஷங்களையே செய்து வந்த கே.எஸ். பாலச்சந்திரனை, அவன் சம்பூர்ண ராமாயணத்தை “ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்” என்ற பெயரில் மிகப் பிரமாண்டமாக இலங்கையின் மிகச் சிறந்த நாடக இயக்குனர்களில் ஒருவரான சுஜேற் ஹமீட்டின் நெறியாள்கையில் அரங்கேற்றினான்.

அவன் ராவணனாக நடித்த, அந்த நாடகத்தில் பரதனாக நடிக்க பாலச்சந்திரனை அவர் கடமையாற்றும் வருமானவரி இலாகாவில் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டான். நான் அந்த வேஷத்துக்குப்பொருந்துவேனா அண்ணா எனக் கேட்ட அவருக்கு அவன் சொன்ன பதில் நீ மிகப் பொருத்தமாயிருப்பாய் என நான் நம்புகிறேன். உனக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் வரவேண்டாம் என்றான். வந்தார் வென்றார் பரதனாக. பார்வையாளர்களின் கண்களில் கண்ணீரை வாரவழைத்தார். தேரோட்டி மகனில் “கிருஷ்ணன்” இந்தியத் திரையுலகில் கிருஷ்ணன் என்றால் அது

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

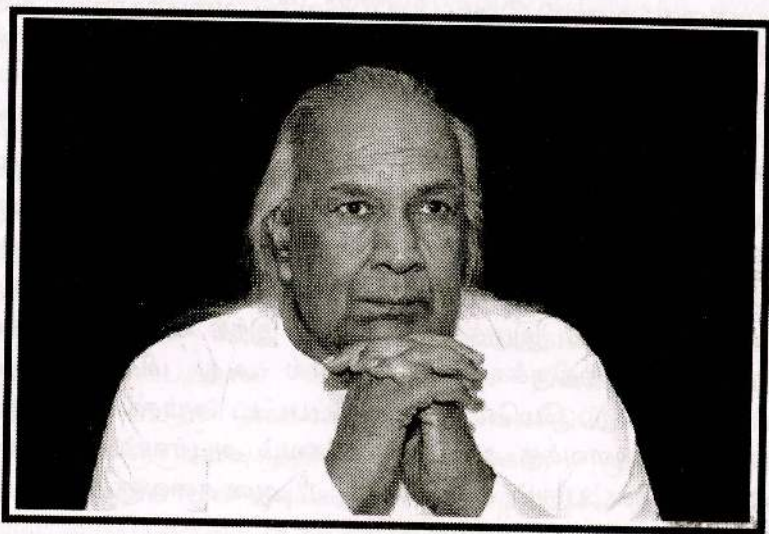
என்.ரி.ராமராவ் தான். வேறு பேச்சுக்கே இடமில்லை. அவரும் பேச்சில் இந்த பாலச்சந்திரனுக்கு இணையில்லை. அவன் அவரைப்பற்றி எழுதி முடியாது “வாடைக்காற்று”, “எங்களில் ஒருவன்” திரைப்படங்கள் முதல் புளுகர் பொன்னம்பலம் வரை ஆயிரக்கணக்கான வானொலி தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் சாதனை புரிந்த அருமையான கலைஞன் இந்தப் பாலச்சந்திரன். கலையுலகும், ரசிக உலகமும் இதைப்பற்றிய அபிப்பிராயம் கேட்டால் “அண்ண றை” என்றுதான் கூறுவார்கள்.

எஸ்.ரி. அரசு அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்களுக்கு ஒரு அரசர்தான். அழகான உருவமும், கலை ஆழங்களைப் புரிந்த நிறைவும், நிதானமும். ஒரு நாடகத்தை எடுத்தால் அதில் தன் உயிரையே அர்ப்பணித்து உழைக்கும் சிறப்பும் தான் விரும்பிய நிறைவு பாத்திரங்களை ஏற்கும் நடிகர்களில் வரும் வரை அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்தலும். அவரின் அரிய செயலாற்றல்கள் “கடமையின் எல்லை” திரைப்படத்தில் உதவி இயக்குனராகவும் பணியாற்றிய எஸ்.ரி. அரசு அவர்கள் அவனுடன் “தேரோட்டி மகன்”, “இன்ப நாள்”, “நல்லதே நடக்கும்” நாடகங்களில் நடித்திருந்தார். அவர் இயக்கத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் மிகச் சிறந்த நாடக மன்றங்களில் ஒன்றான வண்ணை கலைவாணர் நாடக மன்றத்தின் சி. சண்முகம் எழுதிய “சரியா தப்பா” நாடகத்தில் மற்றொரு சிறந்த கலைஞன் ரி.லோகநாதன் தயாரிப்பில் ஈழத்தின் மிகப்பெரிய கலைஞன் சின்னமணி (வில்லுப்பாட்டு) மற்றும் பற்குணம், துரைசிங்கம், சுப்புலக்ஷ்மி போன்றோருடன் அவன் கதாநாயகனாக நடித்திருக்கிறான். அந்த நாடகத்தில் சிறு பையனாக நடித்த (வில்லுப்பாட்டு) ராஜன் பிற்பாடு “ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்” நாடகத்தில் லக்ஷ்மணனாகவும் நடித்திருக்கிறார். இது தவிர திரு. எஸ்.ரி. அரசு அவர்களின் நெறியாள்கையில் அவன் தயாரித்த “நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்” ஈழத்தின் சிறந்த பாடகர் நடிகர் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி மகாலக்ஷ்மி, வல்வெட்டித்துறை இரா. சிவ அன்பு (அருத்துவர் பிரபு) நாடகம் பல இடங்களில் மேடையேறி அவனுக்கும் எல்லோருக்கும் புகழ்பெற்றுத் தந்ததாகும். இது STARS

புரடக்ஷன்ஸ் என்ற பெயரில் தொழில் முறை நாடகமாக அவன் நடித்த முதல் நாடகமாகும். அரசரின் இயக்கத்தில் “கலைவாணர் நாடக மன்றம்” பலமுறை அரங்கேற்றிய வீரமைந்தன் பற்குணம் சின்னமணி துரைசிங்கம் பிரமாதமாக நடித்த அருமையான நாடகம் “திப்பு சுல்தான்” ரி. லோகநாதன் நடித்த நாடக நெறியாள்கையும் அவரின் கைவண்ணமே. இந்த வண்ணை கலைவாணர் நாடக மன்றத்தில் தலைவரும் நாடக ஆசிரியரும் முன்னைநாள் செல்லம்ஸ் ஸ்ரூடியோ அதிபரும் யாழ் இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியருமாகிய ஏரம்ப மூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். அவரின் தேரோட்டி மகன் கொழும்பில் ஒருமுறை அரங்கேற்றும் போது இலங்கையின் தலைசிறந்த அறிஞரும் இலக்கியவாதியுமான ஒரு மாபெரும் விமர்சகரின் விமர்சனத்தைச் சந்திக்க வேண்டியும் வந்தது அவனுக்கு.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

18

ஒரு கலைஞன் எப்படிப் பிறக்கிறான்? அவன் பலமுறை பலரிடம் கேட்டுப் புரிந்து கொண்டவை இவைதான். ஒரு காலகட்டத்தில் இதை தெய்வ அனுக்கிரகம் என்று நம்பினார்கள்.

இடையிலே பகுத்தறிவுவாதிகள் கலைஞன் பிறப்பதில்லை, உருவாக்கப்படுகிறான் என்றார்கள். ஆகவே இதை ஒரு பதிவில் சுருக்குவது சிரமம். நல்லதும் கெட்டதுமாக சிலவற்றை சொல்லலாம்.

அவன் அனுபவப்படி ஒரு முழுமையான கலைஞன் உருவாக பல விஷயங்கள் அவன் பிறப்பிலேயே இயற்கையாக அமைந்துவிட வேண்டும். அவன் தன் முயற்சியால் அதை முழுமைப்படுத்தி விடலாம். உதாரணத்திற்கு கலைஞனுக்கு நடிகனுக்குத் தேவையான உணர்ச்சிகளை தெளிவுபடுத்தும் முகம் (Expressive Face) அதுக்கு வழிவகுக்கும் பெரிய கண்கள், குரல், கற்பனை வளம்,

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

மெல்லிய உணர்வுகள் உள்ள இதயம். இவை உருவாக்கப்பட முடியாதவை. ஆனால் இவை பிறப்பிலேயே அமைந்தாலும் அதைப் பயன்படுத்தாது போயின் அவை சிறக்க வாய்ப்பற்றுப் போய்விடும். உலகத்தில் அற்புதமான கலைஞர்களில் மேற்கூறப்பட்ட பல அம்சங்களும் அமைந்து அவை வெளிச்சத்துக்கும் வந்த கலைஞர்கள் சிலரில் உதாரணத்திற்கு ஓர்சன் வெல்ஸ் (Orsan Wells), லோறன்ஸ் ஒலிவியர் (Lorence Olivier), பிரதிவி ராஜ்கபூர், சிவாஜி கணேசன், கேரளாவின் திலகர் முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களின் கலைத் தாக்கங்கள் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியவை என்பதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. இந்த வளங்கள் இல்லாத சிலரும் பிரகாசித்திருக்கலாம். ஆனால் அது மிக அபூர்வமே. அது மட்டுமன்று, மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அம்சங்கள் அமைந்த கலைஞர்கள் அளவுக்கு அமைவது மிகவும் அபூர்வம். இன்று நாம் காண்பதும், கேட்பதும், பார்ப்பதும்...!! ஆன கலைஞர்கள்.

சினிமாப் பார்த்துவிட்டு வரும் போது அந்தக் கலைஞர்களுக்குக் கிடைக்கும் புகழையும், பார்த்த சினிமாவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு உந்துதலினாலும் பலர் கலைஞனாக வருகிறார்கள். நண்பர்களின் அல்லது ஆசிரியர்களின் கட்டாயத்துக்காக சிலர் நடிகனாக வருகிறார்கள்.

நடிப்பைத் தொழிலாக எண்ணி சிலர் வருகிறார்கள். தன்னை விளம்பரப்படுத்த இலகுவான வழி இது என சிலர் வருகிறார்கள்.

தான் சார்ந்த அரசியமைப்பை மக்களிடம் பதவிக்காக வெகுஜன ரசனைக்குரிய கலைமூலம் முகம் காட்டுகிறார்கள் சிலர். பரம்பரை என்றும் சிலர் வருகிறார்கள்.

மேற்கூறியவர்களில் 1000க்கு ஒருவரே அவரே அறியாமல் இயல்பாய் அமைந்த கலைத்திறனால் அல்லது தன் மிகப் பிரயாசையான உழைப்பால் பிரகாசிக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் கலைக்கும், பார்வையாளர்களுக்கும் சிரமங் கொடுப்பவர்கள் தான். உண்மையான கலைஞன் அவன் பிறப்பிலேயே உருவாகிறான். கற்பனை கலந்த மனம் தான் கலைஞனின் முதல் சொத்து. இது வாழும் சூழலால், வளரும் இடங்களால், கல்வி கற்பிக்கும் ஆசானால்

கலை வடிவங்களால், நிறைய வாசிப்பதனால், மற்றவர்களை ஆழ்ந்து கவனிப்பதால் (observation) இவைகளெல்லாவற்றையும் கிரகித்து தகுந்த பயிற்சியும் பெறுவதால் தான் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. இந்த வழியில் வரும் கலைஞர்கள் 90 சதவிகிதம் சிறப்பாகவே அமைந்து விடுவார்கள்.

தொழில் கலைஞர்களை எடுத்துக்கொண்டால் இன்று தமிழகத்தில், குறிப்பாக கலைப் பத்திரிகைகள் நடாத்துகின்ற சிலரின் அபத்தக் கருத்துக்களை அவன் பார்த்து மனம் நொந்திருக்கிறான். திரைப்படத்துறையில் இன்ஸ்ரிரியூட் மாணவர்களை விட மற்றவர்கள் தான் மேல் என்ற பழமைவாதம் உலக அரங்கில் பெரும் சிரிப்பைத்தான் வரவழைக்கும். திரைப்படப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பயிற்சி (practical) எடுக்க வேண்டுமென்று கூறலாம். ஆனால் விஞ்ஞானயுகத்தின் மாற்றங்கள், முன்னேற்றங்கள் எதையுமே அறியாமல் படிப்பு வாசனையற்று 18ம் நூற்றாண்டின் பாணியிலேயே (குருவிடம் கற்றது மட்டும்) படம் எடுக்க வேண்டும் என சென்டிமென்ட் வைத்துப் படம் பண்ணி தமிழ் சினிமாவையே அழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

19

11 பேர் கொண்ட அந்தப் போட்டிக்கு வரவேண்டிய ஒருவன் மாணவர்கள் விளையாட்டுக்களில் பங்குகொள்வதால் உடம்பும் படிப்பும் கெட்டுவிடும் என எண்ணிய அக்கால அறிவற்ற ஒரு சராசரித்தகப்பனால்தடுக்கப்பட்டதால்மைதானத்திற்குவராதிருக்க, விளையாட்டு ஆரம்பிக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டதென நடுவர் விசில் கொடுக்க அவன் இல்லை. ஆசிரியர் தமிழ்ப் படங்களில் மனைவியைப் பிரசவத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு குறுக்கும் நெடுக்குமாக மனக்குழப்பத்துடன் நடக்கும் கணவன் போல் அவதிப்பட, பின் அவனைப் பார்த்து நீயும் எங்கள் இல்லந்தானே. போய் நீயும் விளையாடு என முன்மொழிய, காப்டனோ அருவருப்பாக அவனைப் பார்த்துவிட்டு, உனக்கு விளைடத் தெரியாது. நீ போய் கோல் கீப்பராய் நில் என கடுகடுக்க... அவனும் தன் முதல் ஆட்டத்தில் கால் பதித்தான்.

அன்று நடுவராகப் பணியாற்றிய பள்ளிக்கூட விளையாட்டு ஆசிரியர் J.P. நாகலிங்கம் அவர்கள் அவன் வாழ்வின் வழிகாட்டிய இன்னொருவர்.

அந்த 12 வயதிலேயே ஐந்தடி பத்தங்குலம் உயரம் கொண்ட அவன் அன்று இரு கால்களாலும் ஒரு சீராக ஆடிய ஆட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டு “நானை முதல் பள்ளிக்கூட விளையாட்டுப் பயிற்சிக்கு நில்” எனக் கட்டளையிட்டார்.

ஆம் J.P. நாகலிங்கம் மாஸ்டர் என்றால் கட்டுப்பாடு ஒழுங்கு ஒழுக்கம் விளையாட்டுத் திறமை இதற்கு ஒரு உதாரணம்.

மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் பொற்காலம் அவர் ஆசிரியராய் இருந்த காலம். யாழ்ப்பாணத்தின் மிகச் சிறந்த கல்லூரி அதிபர்களில் ஒருவரான மதிப்பிற்குரிய வீ. வீரசிங்கம் அவர்களை அதிபராகக் கொண்ட காலம். அவன் உறவினரும் இலங்கையின் மிகப் பெரிய விளையாட்டு வீரருமாகிய A.R. ராஜரட்ணம் அவர்கள் விளையாடிய 30களில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிகளுக்கு இடையிலேயான போட்டிகளில் 7 வருடங்களுக்கு மேலாக தொடர்ச்சியாக உதைபந்தாட்ட சாம்பியன் பட்டத்தை மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரிக்கு பெற்றுக்கொடுத்தவர் அந்த J.P. மாஸ்டர்.

நேரந்தவறாமையை, ஒழுங்கை, ஒழுக்கத்தை இன்னமும் அவன் கடைப்பிடிக்கிறான் என்றால் அது அந்த ஆசானிடம் அவன் கற்றுக்கொண்டதுதான்.

பயிற்சிகள் தொடங்கிவிட்டன. மாஸ்டர் அவனை அருகே அழைத்தார். ரகு உன் திறமைக்கும், உயரத்திற்கும் நீ உன் உடலைத் தேற்றினால் ... கதையே வேறு என்றார்... “என்ன சேர் செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டவனுக்கு “மாட்டு இறைச்சி சாப்பிடு. நீ மனுசனாகி விடுவாய்” என்றார்.

அந்தக் காலத்தில் மாட்டு இறைச்சி சாப்பிடுவதை ஒரு பெரிய கேவலமாக யாழ்ப்பாணம் மதித்த நாட்கள் அவனோ மச்சம் மாமிசம் சாப்பிடாதவன். ஐந்து வயதில் ஆட்டு இறைச்சி சாப்பிட

“நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

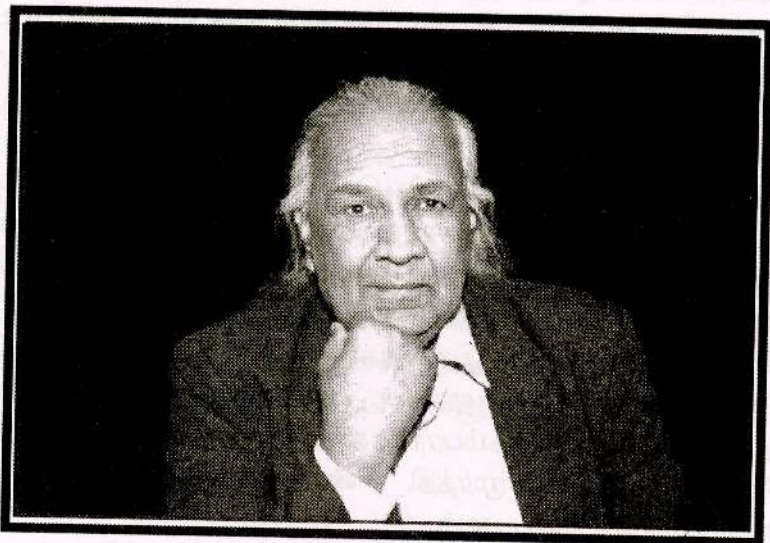

மறுத்ததற்காகவே அவன் தகப்பனார் அடித்ததை மட்டும் மறக்காதவன்: இருந்தும் மாஸ்டர் கூறியதற்காகச் சாப்பிட்டான்.

யாழ்ப்பாணம் 5 சந்தியில் அன்று இருந்த ஒரே மாட்டிறைச்சிக் கடையானபிளவ்ஸ்மாட்டிறைச்சிஹோளைசக்தி வரச்சாப்பிட்டான். கடை முதலாளியே கடிந்து கொள்ள தன் உடல் தேற வேண்டும் தான் பெரிய வீரனாக வரவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் சாப்பிட்டான். தன் தாய், 'மாட்டு இறைச்சியுடன் வீட்டுக்குப் போனதால் முற்றத்தில் வைத்துச் சோறு போட்டதையும் கணக்கில் கொள்ளாமல் சாப்பிட்டான் விளையாடினான்.

ஆறே மாதங்கள் - விரதம் - நோன்பு - மருந்து மாயம் எதுவும் செய்யாததை, விளையாட்டும் போஷாக்குள்ள உணவும் செய்தது. மாறினான். உடலால், உள்ளத்தால், உணர்வுகளால் மாறினான். பின் 1954ம் ஆண்டு மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி உதைபந்தாட்ட காப்டனும் ஆனான். முன்பு தன்னை அருவருப்பாகப் பார்த்து கோல் கீப்பராக நிறுத்திய தன் நண்பனையும் தன் குழுவில் சேர்த்துக் கொண்டான்.

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

20

யாழ்ப்பாணத்தில் இசைக் கலை வளர்த்தவர்களில் முதன்மையானவர்கள் நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் தான். அந்தக் கலைஞர்களை வாழவைத்தது திருவிழாக்கள் தான். சின்ன வயது முதல் அவன் திருவிழாப் பார்ப்பதற்கு வீட்டில் ஆயிரம் பொய்கள் புனைந்திருக்கிறான். இளமைக் காலத்தில் அவன் விளையாட்டு வீரனாகவும் விளங்கியதால் நல்ல கட்டான உடலுடன் கூடிய கம்பீரமான இளைஞனாகவும் திகழ்ந்தான். காரைநகரிலிருந்து பருத்தித்துறை கொடிகாமம் வரைக்கும் திருவிழாக்களுக்காக சைக்கிளில் தன் நண்பன் மாணிக்கவாசகருடன் போயிருக்கிறான். ஓர் இளைஞனான அவன் ரசனையில் அன்றே பல வித்தியாசங்கள் தெரிந்தன. அவனே தன்னைப் பற்றி சிந்திருக்கிறான். சங்கீதம் அவன் கற்கவில்லை. ஆனால் அதில் அவனால் தன்மை ஆழ்த்திக் கொள்ள முடிந்தது. நாதஸ்வரம் என்றால், அந்த வாத்தியத்தின் கம்பீரம்

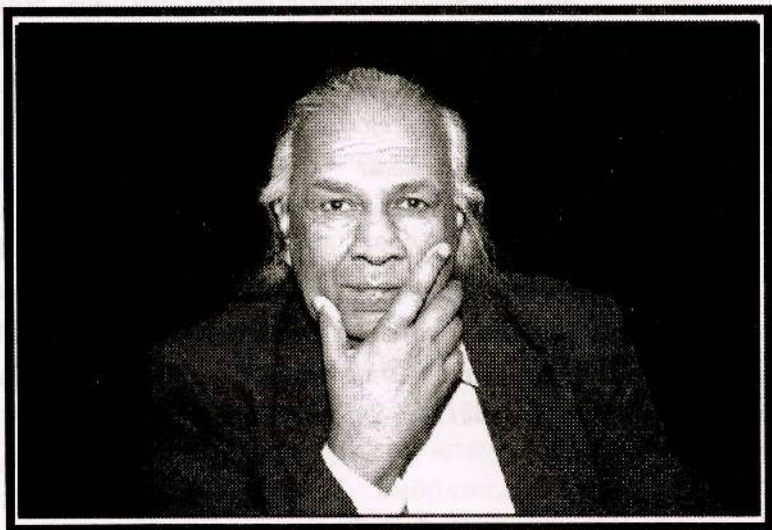
அதில் பிறக்கும் குழைவுகள் இன்றும் அவன் அதற்கு அடிமை தான். பிற்காலத்தில் அவன் 'தெய்வம் தந்த வீடு' திரைப்படத்தில் நாதஸ்வரக் கலைஞனாக நடித்திருப்பினும், இளமை தொட்டே அவன் நெஞ்சில் நிறைந்து விட்ட வாத்தியம் நாதஸ்வரம் தான். அவன் தான் நடிக்கும் போது இளவயதில் முருகையா என்ற கம்பீரமான: நெத்தியில் பெரிய பொட்டும் அகலக்கரை சால்வையும் வித்தையில் பெரிய அந்த நாதஸ்வரமேதையை மனதில் எண்ணிக் கொண்டு தான் அவன் அந்த வேஷத்தைப் போட்டுக் கொண்டான். யாழ்ப்பாணத்தின் சங்கீதத்தின் ஆத்மாவே நாதஸ்வரம் தான். நாதஸ்வரத்தில் தமிழர் இல்லங்களையும் இதயங்களையும் நிறைத்த மேதைகள் என்.கே.பத்மநாதன், பஞ்சாபிகேசன், பாலகிருஷ்ணன், ஆறுமுகம்பிள்ளை, சிதம்பரநாதன், கானமூர்த்தி, பஞ்சமூர்த்தி தவில் மேதைகள் தட்சணாமூர்த்தி, சின்ராசா, கணேசன், சின்னபழனி, கைதடிப்பழனி எனப் பலர்.

அவனின் இளமைப்பருவம், திருவிழாக்களுக்குப் போனால் நாதஸ்வரக் கச்சேரிகளை அமர்ந்து ரசிப்பான். மறுநாள் கூட அவன் மனதுக்குள் அந்த ரீங்காரம் நிறைந்திருக்கும். நாதஸ்வரக் கச்சேரிகள் முடிய சதிர்க்கச்சேரி, சின்னமேளம் என்று அதற்குச் செல்லப் பெயர். சிறுவயதிலேயே பரதநாட்டியத்தைப் பார்த்து அந்த அற்புதக் கலையை ரசித்து அதற்கு அடிமையாகிப் போன அவனால் ஏதோ ஒரு சினிமாப் பாடலுக்கு கை கால்களை அசைத்து சுற்றி வந்து கோவில் மண்டபப் புழுதியை பரப்பி, பாமர ரசிகர்களை மகிழ்வித்த அந்த நடனம் அவனுக்கு அன்றே அருவருப்பாக தெரிந்தது. இன்று கூட தமிழ்த் திரைப்படங்களில் உடல் நெளிக்கும் அசிங்கங்கள் அவனுக்கு குமட்டுகிறது. எத்தனை வகையான அற்புத நடனக் கலைகள் மலிந்த பாரத நாட்டில் சினிமாக்களில் வரும் நடனங்களை எண்ணி இந்த நாடு எந்த ஜென்மத்தில் தன் உண்மையான பலத்தைப் புரிந்து கொள்ளும்? தன் சுயத்தில் நிமிர்ந்து நிற்கும்? என பெருமூச்சும் விட்டிருக்கிறான். இந்திய சினிமாவின் அந்தப் பாடல், சண்டைக்காட்சிகளை நீக்கிவிட்டுப் பார்க்க ஏதுவாகத்தான்றிமோட் கொன்றோலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்றும் கூறுவது அவன்

வழக்கம். ஆகவே திருவிழாக்களில் சின்னமேளம் தொடங்க அவன் எதிர்வரிசையில் அமர்ந்து சின்னமேளத்தை ரசிப்பதாக பாவனை செய்து, ஆண்கள் பகுதியில் கண்களைச் சுழல விடும் அழகுகளின் அபிநயங்களை ரசிக்க ஆரம்பிப்பான். அது இளமையின் உரிமை. அந்தக் கண்களின் சங்கமிப்புக்கள் பேசிய கவிதைகளையும் அனுபவித்திருக்கிறான். திருவிழாக்களுக்கு அவன் போயிருக்கிறான். சுவாமி தூக்கியிருக்கிறான். நெற்றியில் நீறும் இட்டிருக்கிறான். 14 வயது பருவத்திற்கு முன் அங்கப் பிரதட்சணம், விரதம் கோயிலுக்கு விளக்கு வைத்தல், திருவெம்பாவைக் காலங்களில் கேணியில் குளித்து நடுங்கியுமிருக்கிறான். ஆனால் அவன் பெரிய பக்தனல்ல. அதற்காக மற்றவர்கள் பக்தியை கேலி பண்ணுபவனுமல்ல.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

21

‘நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்’ நாடகம் யாழ்ப்பாணம் எங்கும் அவனை ஒரு தொழில்முறைக்கலைஞனாக வழிசமைத்தது. எஸ்.ரி.அரசுஇன்ற இலங்கையின் மிகச் சிறந்த நடிகர் இயக்குனரின் நெறியாள்கையில் ரகுநாதன், சு.சிறி, கிருஷ்ணமூர்த்தி என்ற மூவரையும் இணைக்கும் ‘நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்’ அவர்களுக்குப் புகழ் மாலைகளைத் தேடித் தந்தது. இந்த கிருஷ்ணமூர்த்தியைத் தெரியாதவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கிடையாது எனலாம். இலங்கையின் மிகப்பெரிய இசையமைப்பாளர் கண்ணனின் கண்ணன் கோஷ்டியைத் தெரியாதவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏன் இலங்கையிலேயே இருக்கமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட எந்த வாத்தியத்தையும் வாசிக்கக்கூடிய, தென் இந்திய இசையமைப்பாளர்களுக்கு நிகராக இசையமைக்கக்கூடிய கண்ணன் ஒரு அருமையான நடிகரும் கூட. மித்திரன் கோஷ்டி என ஈழத்தின் முதல் மெல்லிசை கோஷ்டியில் அவர் இருக்கும் போதே அவனுடன் நெருங்கிய

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

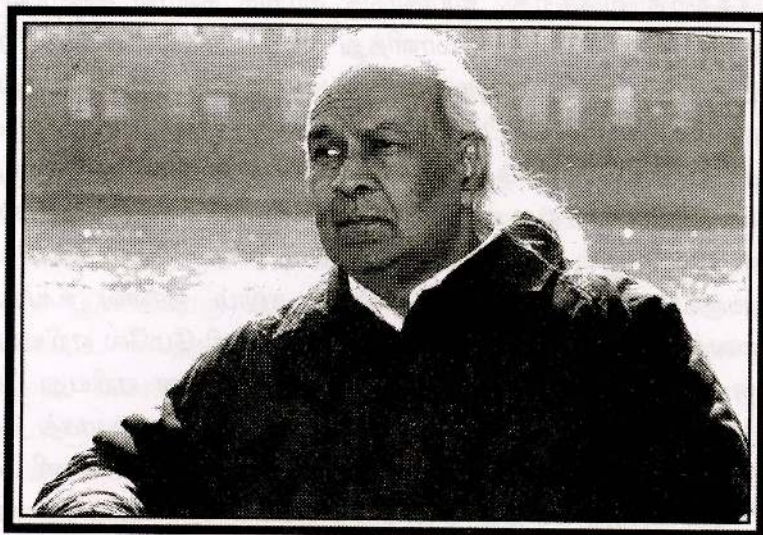
நட்புக் கொண்டவர் கண்ணன். 1960இல் மட்டக்களப்பு கல்முனை வந்தாருமுலை என 'வழி தெரிந்தது' நாடகத்துடன் அவர்கள் சேர்ந்து இயங்கியவர்கள். 'தெய்வம் தந்த வீடு' திரைப்படத்தில் மிக அருமையாக இசையமைத்ததுடன் இயற்கையாக நடித்தும் உள்ள கண்ணன், 'கோமாளிகள்', 'ஏமாளிகள்' எனப் பல படங்களுக்கும் கண்ணன் நேசன் என அருமையாக இசையமைத்தவர் பிற்காலத்தில் இத்தனை சிறப்புக்களுக்கும் சொந்தக்காரரான இந்தக் கண்ணன் எப்படி அமைதியாக அடக்கமாக அடுத்தவர் மனம் நோகப் பேசாதவராக, மென்மொழியும் அன்பும் சமயத்தில் கைகொடுக்கும் பண்பும் உள்ளவராகத் திகழ்கிறார் என அதிசயித்திருக்கிறான். இன்றும் தமிழ் ஈழத்தின் ஆத்மார்த்த கீதங்களுக்கு உயிர் கொடுத்து வரும் - அதே கண்ணன் கோஷ்டிப் பாடகர் தான் கிருஷ்ணமூர்த்தி, 'தெய்வம் தந்த வீட்டில்' நாதம் கேட்குதடி என்ற ஈழத்தின் மிகச்சிறந்த சாகித்திய கர்த்தா - நடன ஆசான். இணுவில் வீரமணி ஐயர் என்ற மகா கலைஞரின் பாடலைப் பாடிப் புகழ் பெற்றவரும் இவரே. அவனின் நாடகங்களிலும் 'நிர்மலா' திரைப்படத்திலும் சிறப்பாக நடித்தவர். கண்ணன் கோஷ்டி மூலம் மிகப்பெரிய பாடகராக உருவானவர். மிக்க திறமைசாலியான மிக நல்ல மனிதரான இவர் அவனை உண்மையாக நேசித்த அவர் போதைக்கு அடிமையாகி தன் கலைத்துவத்தை குறைத்துக் கொண்ட வேதனையை அவன் எண்ணி வேதனைப்படாத நாளில்லை.

குடி : எத்தனை அருமையான கலைஞர்களை, எழுத்தாளர்களை சாதனையாளர்களை காவு கொண்டு விட்ட கதை அவனுக்கு மிகவும் நன்றாகவே தெரியும். எத்தனை குடும்பங்கள் வாழ்க்கையில் அவன் கண் முன்னாலேயே நொந்து போனார்கள். அறிவுரையும் கூற முடியாத, அட்டலுக்கும் பணியாத, அன்புக்கும் தணியாத, அடுத்தவர் துயர் கண்டும் பதறாத, ஒரு போதையைக் கொடுக்கும், வேதனையான குடிப்பழக்கம் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் என்ற கவிஞரின் 'திருடனாய்ப் பார்த்து திருந்தாவிட்டால் திருட்டை ஒழிக்க முடியாது' என்ற பாடலுக்கு மற்றுமோர் உதாரணம் தாங்களாகவே திருந்தினால் தான் உண்டு.

இந்தநெஞ்சில்ஓர் ஆலயத்தில்மருத்துவத்தொழிலைஜீவனமாகக் கொண்டாலும் கதாப்பிரசங்கம் நாடகம் என பல்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த டாக்டர் சிவ அன்பு, மூர்த்தி, அருமைநாயகம் என பலருடன் வண்ண வேணு கோபால் மல்லிகாதேவி என்ற மிகச் சிறந்த கலைத்தம்பதிகளின் மூத்த மகள் மகாலக்ஷ்மி நாயகியாக நடித்தார். நடித்தார் என்று கூறுவதை விட வாழ்ந்தார் எனக் கூறுவது மிகவும் பொருந்தும். பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துக் கொண்டு, நடனத் தொழிலை ஜீவிதமாகக் கொண்டு, நாடகங்களிலும் மிகச் சிறப்பாக அந்தச் சிறுவயதிலேயே நடித்து வந்த நடிப்பிலும் மகாலக்ஷ்மியாகிய அந்தக் கலைத்திறன் வாய்ந்த இளம் பெண்ணின் வாழ்க்கையில் விதி விளையாடியது. வீணன் ஒருவனின் விஷமத்தனத்தால் தன் பாதுகாப்புக்காக ஊர்விட்டு, உற்றாரை விட்டு, பின் நாட்டை விட்டு போக வேண்டிய நிலைக்கு ஆளான சோகத்தையும் பார்த்தவன் அவன்.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

22

1962ம் ஆண்டின் முற்பகுதி. அவன் தன் குரு கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் 'சோமசெட்' காரின் ஸ்டியரிங் வீலில் கைகளைப் பதித்துள்ளான். கார் வடமராட்சியின் நெல்லியடியை நோக்கியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எப்போதுமே கலையரசு முன் சீட்டில் தான் உட்கார்ந்திருப்பார். எட்டுமுழவேட்டியும், நாஷனல்சேர்ட்டும், சால்வையும் மடியில் கைத்தடியும் அவர் ஆபரணங்கள். பின் சீட்டில் அவன் தயாரித்த 'நிர்மலா' திரைப்படத்தைப் பிற்காலத்தில் இயக்கிய காலஞ்சென்ற அருமைநாயகம் உட்கார்ந்திருக்கிறார். ஐயாவின் முன்னால் நாங்கள் யாருமே பேசுவதில்லை. வழக்கம் போல் அவர் தான் பேசிக் கொண்டிருப்பார். நாங்கள் அவர் அனுபவங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்போம். கைத்தடியைக் கையில் வைத்துச் சூழற்றிய படியே ஐயா பேசிக் கொண்டிருந்தார். கைத்தடி என்றது அவரின் கைத்தடியின் முக்கியத்துவம் அவனுக்கு

“நிர்மலா” ஏ. ரகுநாதன்

ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஐயாவுக்கு சற்றுத் தளர்வு கண்டுவிட்ட வயது. நடக்கும் போது சமாளித்து விடுவார். எங்காவது ஏறும் போது, குறிப்பாக மேடைகளில் தலைமை வகிக்க ஏறும் போது ஒரு துணை அவசியமாகி விட்ட வயது. ஆனால் பார்வையாளர்களுக்குத் தன் தள்ளாமை தெரியக்கூடாது. தான் கம்பீரமாகவே மேடைக்கு வரவேண்டும் என்ற ஒரு உண்மைக் கலைஞனுக்கே உரிய உணர்வில் மேடையில் ஏறும் போது திடகாத்திரமாகவும் ஐயாவின் 6 அடி 2 அங்குல உயரத்துக்கு இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவு உயரமான அவனைத் தான் கூப்பிடுவார். அவனில் தாங்கி மேலே ஏறியவுடன் 'விலகு விலகு' என்று விட்டு கம்பீரமாகத் தானே ஏறியது போல் நடப்பார். அந்த மாபெரும் கலைஞனுக்குத் துணையாகத் தோள் கொடுத்ததற்காக அந்தப் பாக்கியத்தை இன்றும் எண்ணி மெய் சிலிர்கிறது அவன் உள்ளம். காரை நெல்லியடி சந்திக்குப் போகுமுன் வரும் தோட்ட வெயிலில் அமைந்திருந்த மேடையின் அருகே ஓரங்கட்டி விட்டு, காரின் கதவுகளைப் பூட்டிவிட்டு மூவரும், விழா அமைப்பாளர்களின் அன்பு மழைகளில் நனைந்தபடி மேடையின் உள்ளேயே பக்கத் தட்டிகளின் அருகே போட்டப்பட்ட ஆசனங்களில் அமர்கிறார்கள்.

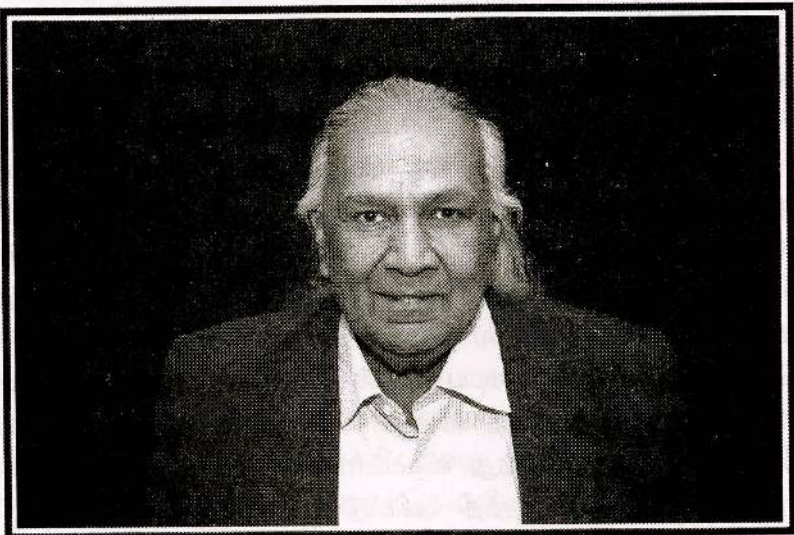
'நெல்லுக்கிறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடிப் புல்லுக்குமாங்கே பொசியுமாம்' வெண்பாவின் முதல் ஈரடிகளின் அர்த்தம் அந்தக் காலத்தில் தான் அவனுக்குப் புரிந்தது. ஐயாவுக்குக் கிடைக்கும் ராஜ உபசார வரவேற்புகளில் அவரது நிழல்களாக செல்லும் அவர்களுக்கும் அது கிடைக்கும். அவர் முன் ஒரு கலைஞனாக நிற்கத் திராணியற்ற அவனுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் கூட அது கிடைக்கும். எங்கு போனாலும் யாராவது அவனைத் தன் கார்ச்சாரதி என்று எண்ணி ஒதுக்கிவிடக்கூடாதே! என்று முதலில் அவனைத் தன் மாணவன் என அவர்கள் கேட்காமலேயே அறிமுகப்படுத்தும் நேரங்களில், கூச்ச சுபாவமற்ற அவனுக்கே வெட்கமும், அந்தக் கலையரசன் வாயால் தன்னை மாணவன் எனக் கூறும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் அவனுக்குள் ஏற்படும் அந்த அற்புத உணர்வுகளுக்குப்

பெயரிட வார்த்தைகள் வரைய இன்னமும் அவனுக்கு மொழி தெரியவில்லை.

திரளான ஜனக்கூட்டம், மேடையின் முன் திரை விலகப் போகிறது. நாடக மரபுப்படி பாடல் ஒலிக்கிறது. ஐயா எங்களைப் பார்த்து, கவனமாக அவதானியுங்கள். இன்று நீங்கள் காணப்போவது இலங்கையின் மிகச் சிறந்த கலைஞன் ஒருவனின் நாடகத்தை எனக் கூறிக்கொண்டிருக்கும் போதே இடையில் ஒரு கறுப்புத் துண்டும் தோளில் இன்னொரு சிறு கறுப்புத் துண்டும். தாடி மீசையுடன் காணப்பட்ட சிவத்த சராசரி உயரம் கொண்ட ஒரு கலைஞன் அந்த மாபெரும் கலைஞன் பாடிய முதல் பாடலே நெஞ்சருக வைத்து உரோமாஞ்சனம் ஏற்படுத்தி கண்களில் நீர் சொரிய வைத்து விட்டது. தன்னை யாராவது பார்த்து விட்டார்களா என கடைக்கண்ணால் பார்வைகளையும் செலுத்தி விட்டு இனி அழக்கூடாது என திடகாத்திரமாக அமர்ந்தவன் விம்மி விம்மி அழுதுவிட்டான். தன்னை அழவைத்த அந்த மாபெரும் கலைஞனை இன்னும் அவன் மறக்கவில்லை.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

23

தன் அற்புதமான நடிப்பால் ரசிகர்களை உணர்ச்சி வசப்படுத்திய திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த மகேஸ்வரன் ஈழத்தின் மிகச் சிறந்த கலைஞர்களில் ஒருவர் அவன் அவருடன் பல நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறான். 'வழிதெரிந்தது' நாடகத்தில் காதலியாக இறுதிக்காட்சியில் மாலை மாற்றிக் கொண்டு தம்பதிகளாக ஒரு அமையான ஸ்ரில். யாரோ எடுத்துக்கொடுத்தார்கள். (அநேகமாக 'செல்லம்ஸ்' எஸ்.ரி.அரசு தான்) அசல் தம்பதிகள் தோற்றுப் போய்விடுவார்கள்.

அவனின் தந்தை அப்புத்துரையின் ஊரான உருப்பிராய் கிழக்கிற்கு ஒரு நாள் இருவரும் போனார்கள். வீட்டு வாசலில் நண்பனை நிறுத்திவிட்டு கையில் அந்தப் புகைப்படத்துடன் உள்ளே போன அவன் தன் தகப்பனாரின் தமக்கையாரான

செல்லம்மா மாமியாரிடம் அந்தப் புகைப்படத்தைக் காட்டி மாமி, மாமி! அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் இந்தப் பிள்ளையைத் திருமணம் முடித்து விட்டேன். வீட்டுக்குப் போகமுடியாமல் இருக்கு! எனக்கூற தாறுமாறாக அவனைக் கண்டித்து விட்டு மாமியார் சரி இனி என்ன செய்யிறது கூட்டிக் கொண்டு இஞ்ச வா! நான் மச்சாளோடை கதைக்கிறேன் என: வாசலில் நின்ற நண்பனை அவன் அழைத்துவர மாமியாரின் பொய்க் கோபத்தையும் அந்த வேஷப் பொருத்தத்தால் ஏற்பட்ட சுவையையும் அப்படி பெண் வேஷம் அருமையாக அமைந்த அந்த அருமையான கலைஞன் மகேஸ்வரனையும் அவன் மனம் அடிக்கடி நினைத்து மகிழும்.

இவர்கள் தவிர சுப்பிரமணிய ஐயர் (கிருஷ்ணன்) ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி சங்கானை லோகநாதன் சண்டிலிப்பாய் சிவப்பிரகாசம், அரியம் என்ற ஹரிதாஸ் (இந்த நாடகத்தில் நடித்ததால் வீ.பி.கணேசனின் 'நான் உங்கள் தோழன்' திரைப்படத்தில் நடிக்க வாய்ப்பும் பெற்றவர்) அப்புக்குட்டி ராஜகோபால், வில்வச்சந்திரன், யாழ் கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் பணிபுரிந்த அருமையான கலைஞர் பாக்கியநாதன், லவுடா சுப்பிரமணியம், சீவரட்ணம் மாஸ்டர், சிற்றம்பலம் எனப் பலர் நடித்த இந்த நாடகம் தான் அவனின் வாழ்க்கைப் பாதையில் கலங்கரை விளக்கமாக அமைந்தது. இன்னும் அவன் பிள்ளைகள் அருள்நேசனையும், வேணுகோபாலனையும் அவர்கள் தேரோட்டி மகன் என்றும், கர்ணன் என்றும் தான் அழைப்பர். இந்த நாடகத்தில் அவன் குரு கலையரசர் கூட சகுனிவேஷத்தில் அற்புதமாக நடித்தமை அவனுக்கு மிகமிகப் பெருமை அளித்தது. அந்த நாடக வெற்றியைத் தொடர்ந்து, 'இன்ப நாள்' (பிற்காலத்தில் நிர்மலா திரைப்படமானது) 'வழி தெரிந்தது' போன்ற நாடகங்கள் ஊர் மெச்ச அவன் நிர்வாகத்தில் நடைபெற்றது. இந்த இரு நாடகங்களிலும் அளவெட்டி நாகராசா மாஸ்டர் என்ற மிகச் சிறந்த நடிகரும், கொன்னை நடராசா, பாக்கியராஜா, பரமேஸ்வரன் (நல்ல பாடகரும் கூட) கோவிந்தசாமி (கூட்டுறவு உத்தியோகஸ்தர் பாடகர்) ஆச்சி

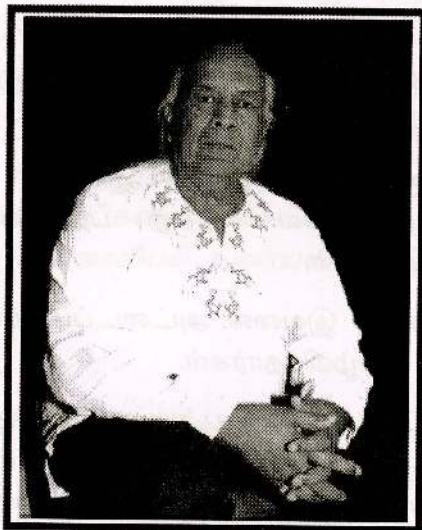

ரகுநாதன், ஸ்ரீ கிருஸ்ணமூர்த்தி, நாகராஜா கிளிநொச்சி (மயில்கால் எண்ணை) வீரசிங்கம் போன்ற அருமையான கலைஞர்களும் பங்கு கொண்டனர்.

இதில் பாக்கியராஜா என்பவர் சுகாதார உத்தியோகஸ்தர் அவர் மனைவியார் சரஸ்வதி பாக்கியராஜா மிகச் சிறந்த பாடகி சங்கீத பூஷணம், ஈழத்து எம்.எஸ்.எனப் பாராட்டப்பட்டவர்.

சென்னை நடராசா என்பவர் குள்ளமாக சுறுசுறுப்பான ஒரு மனிதர். பேசும் போது வாய்திக்கும் அவரின் திக்கல் பேச்சுக்கள் சுவையாய் இருக்குமென நாடகத்தில் நடிக்க வைத்தால், மேடையேறியவுடன், மேடைக்கூச்சத்தால், அவருக்குத் திக்குவது நின்று வசனம் ஒழுங்காக வந்த அதிசயத்தையும் அவன் பார்த்தான்.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

24

கலையுலகில் பலர் நண்பர்களாக இருந்தாலும் உற்ற நண்பர்களாக இந்தக் கலை உபாசகனைப்புரிந்து கொண்டவர்களாக, அவனுடைய விருப்பு வெறுப்புகளை அறிந்து உறவாடியவர்களாக இவனால் என்றும் மறக்க முடியாதவர்களாக இருவர் திகழ்ந்தார்கள்.

ஒருவர் 'மக்கள் குரல்' சி.சு.புனிதலிங்கன், அடுத்தவர் யாமூர் துரை.

யாழ்ப்பாணத்தில் அந்தக் காலத்தில் வாகனத்தில் விளம்பரசேவையை நடத்திய மூலவர் 'மக்கள்', புனிதலிங்கன் என்று இவரை அழைப்பது மிக அரிது. 'மக்கள் குரல்' என ஒரு பத்திரிகையையும் நடத்தியவர். ஈழத்துக்கலைஞர்களுக்காக என 'திரை' என்ற சஞ்சிகையையும் நடத்தியவர். இரண்டுக்கும் ஆசிரியர் புனிதலிங்கன், இணை ஆசிரியர் யாமூர் துரை.

நிர்மலா ஏ. ரகுநாதன்

இவன் தனது படைப்புகளுக்கு ஆதரவு வேண்டி பத்திரிகைக்காரியாலயங்களின் படிக்களில் ஏறி இறங்கியவன்.

பத்திரிகைத்துறையில் இவனுக்கு நண்பர்களும் இருந்தார்கள், நயவஞ்சகர்களும் இருந்தார்கள்.

ஆனால், மக்களும், துரையும் இவனின் படைப்புகளை தங்கள் படைப்புகளாகவே எடுத்து பத்திரிகை சஞ்சிகையில் விளம்பரப்படுத்தினார்கள்.

திரை சஞ்சிகையில் இவனை அட்டைப்படமாகப் பதிவிட்டும் பெருமைப்படுத்தி மகிழ்வித்தார்கள்.

நாடகம், திரைப்படம் தொடர்பான கலந்துரையாடல்களை பிரமாண்டமாக நடத்திக்கொண்டவர் மக்கள். அதில் கொழும்பு - யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்கள் என அனைவரையும் பங்குபெற்றவைத்தவர். இவனுடைய தயாரிப்புகளுக்கு எவ்விதபிரதிபலனும் கருதாது உதவியவர்கள். அதனால் அவன் உள்ளத்தில் இவர்கள் நிலையான இடம் பிடித்தார்கள்.

இவன் அந்த நாளில் யாழ்ப்பாணத்திலே நிழல் நாடக விழாவை நடத்தியவேளையில் கலைஞர்களைக் கவனிப்பது, உணவு வழங்குவது என்று அனைத்துப்பணிகளிலும் மிகப்பெரும் உதவி புரிந்தவர் துரை. யாழ். நகரத்துக்கு ஒரு காலகட்டத்தில் இவன் சென்றால் இந்த இருவரோடுதான் அவனது நேரம் செலவாகும்.

புதிய புதிய திட்டங்கள் வகுத்து அக்காலத்தில் அனேக பணிகள் மேற்கொள்ளத் தோள் கொடுத்தவர்கள், துணை நின்றவர்கள்.

இவனைப்பற்றி யாரும் அவதூறு பேசினால் தாங்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்களை விட்டுவிடவும் மாட்டார்கள்.

யாழ் பஸ்நிலைய பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையில் பத்திரிகைத்துறையை பொறுப்பு வகித்து துரை இயங்கிவந்தபொழுது, பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்கும் இவனுக்குமான உறவு மேலும் வியாபித்தது. புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள்

வாங்குவதற்காக அவ்வப்பொழுது சென்று வந்தவன் துரையைச் சந்திப்பதற்காகவும் பேசுவதற்காகவும் சென்றுவரலானான்.

சகோதரன் மக்களுடன் மிக நீண்டகாலம் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. மலேசியா இவன் பிறந்த மண். அங்கே வசிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள் இங்கிருந்தும் (பிரான்ஸ்) அவனை இவன் தேடுகிறான். அந்த நாட்களை அசைபோடுகிறான். துரையுடன் அவ்வப்பொழுது தொலைபேசி உரையாடல் இவனுக்கு மனதை நிறைக்கிறது.

* * *

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

25

1968ல் அவன் தன் 'நிழல்' பத்திரிகை மூலம் ஏற்பாடு செய்து வெள்ளவத்தை சரஸ்வதி மண்டபத்தில் இலவசமாக நடாத்திய ஒருவார நாடக விழாவும், அதைத் தொடர்ந்து எட்டாம் நாள் விழா பற்றி விமர்சிக்க ஈழத்து நாடக உலகின், குறிப்பாக பழம் பெருமை வாய்ந்த நாட்டுக்கூத்து கலையை புனருத்தாரணம் செய்து அந்த அருங்கலையைப் புதுப்பித்து, சிறப்பித்து தன் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை அர்ப்பணித்த பெருமகன் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் தலைமையில் 7 நாள் விழாவிலும் நாடகங்களுக்கு தலைமை தாங்கியவர்களும் பங்குபற்றியவர்களும் ஒன்றாக அமர்ந்து கருத்துரைகள் வழங்கியதும் அவன் கனவுகளில் ஒன்றான அதை செயல்படுத்தி மனநிறைவு கொண்ட விடயங்களாகும். அதற்குத் துணை நின்ற 'நிழல்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பிறேமகாந்தன் இன்று மஸ்கெலியா கோவிலின் குருக்களாக வாழ்ந்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அந்த ஏழு

ஓர் ஒப்பனை இல்லாத முகம்

நாள் நாடகங்களை நெறிப்படுத்திய பெருங்கலைஞர்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். சாணா என அழைக்கப்பட்ட ஈழத்தின் மாபெரும் கலைஞன் காலஞ்சென்ற சண்முகநாதன் அவர்கள் நெறியாள்கையில் ஈழத்தின் தனித்துவ எழுத்தாளர் எஸ். பொ.எழுதிய 'வலை' நாடகத்தில் அவனும் நடித்தான்.

வானொலியிலும், மேடையிலும் பல படைப்புக்களை சிறப்பாக மக்கள் வெள்ளத்துடன் மேடையேற்றிய கே.எம்.வாசகரின் சேவா ஸ்டேஜ் 'பார்வதி பரமசிவம்' கொழும்பில் முதல் முதலில் ரசிகர்கள் திரளாக தேடிவந்து நாடகங்களைப் பார்க்க வைத்த ராஜ் நகைச்சுவை மன்றம் வழங்கிய நாடகம் தமிழ்கூறு நல்லுலகின்ற தலைசிறந்த கலைஞர்களில் ஒருவரான லட்சு வீரமணியின் 'சலோமி' மானிப்பாய் மறுமலர்ச்சி மன்றம் மூலம் பி.செல்வரட்ணம் அண்ணனின் 'ஆராவமுது அசடா' நாடகம் அச்சுவேலி தந்த நல்ல கலைஞர் ஜேகசோதியின் 'ஆகாயப் பயணத்தின் அபாயங்கள்' சுஜேற் ஹமீட் வழங்கிய 'அவனைக் கொன்றவன் நீ' ஆகிய தலைசிறந்த நாடகங்கள் தினம் ஒன்றாக கலை ரசிகர்களை மகிழ்வித்த அந்த நாட்கள் ...!

1970களில் நிழல் நாடக மன்றம் மூலம் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றிய 5 நாடகங்கள் கொண்ட நாடக விழா 1968ல் அவன் தயாரித்து ஏகமனதாக பத்திரிகை சகோதரர்களாலும், ரசிகப் பெருமக்களாலும் பாராட்டப்பட்ட 'நிர்மலா' திரைப்படம் 1973ல் கர்நாடக சங்கீதத்தையும், ஈழத்து இந்துக் கோவில்களையும் சிறப்பித்த இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் சினிமா ஸ்கோப் படத்தில் அவன் நாயகனாக நடித்த ஈழத்தின் நாதஸ்வர மேடை என்.கே.பத்மநாதன் நாதஸ்வரம் வாசித்து சிறப்பித்த நிகழ்வையும் 1976 சிறந்த கலைஞர் முகத்தார் ஜேகரட்ணத்தை செயலாளராகக் கொண்ட 'கமலாலயம்' அவனுக்கு பாராட்டு விழா கண்டதையும், அவனின் கலை வெளிப்பாடுகள்.

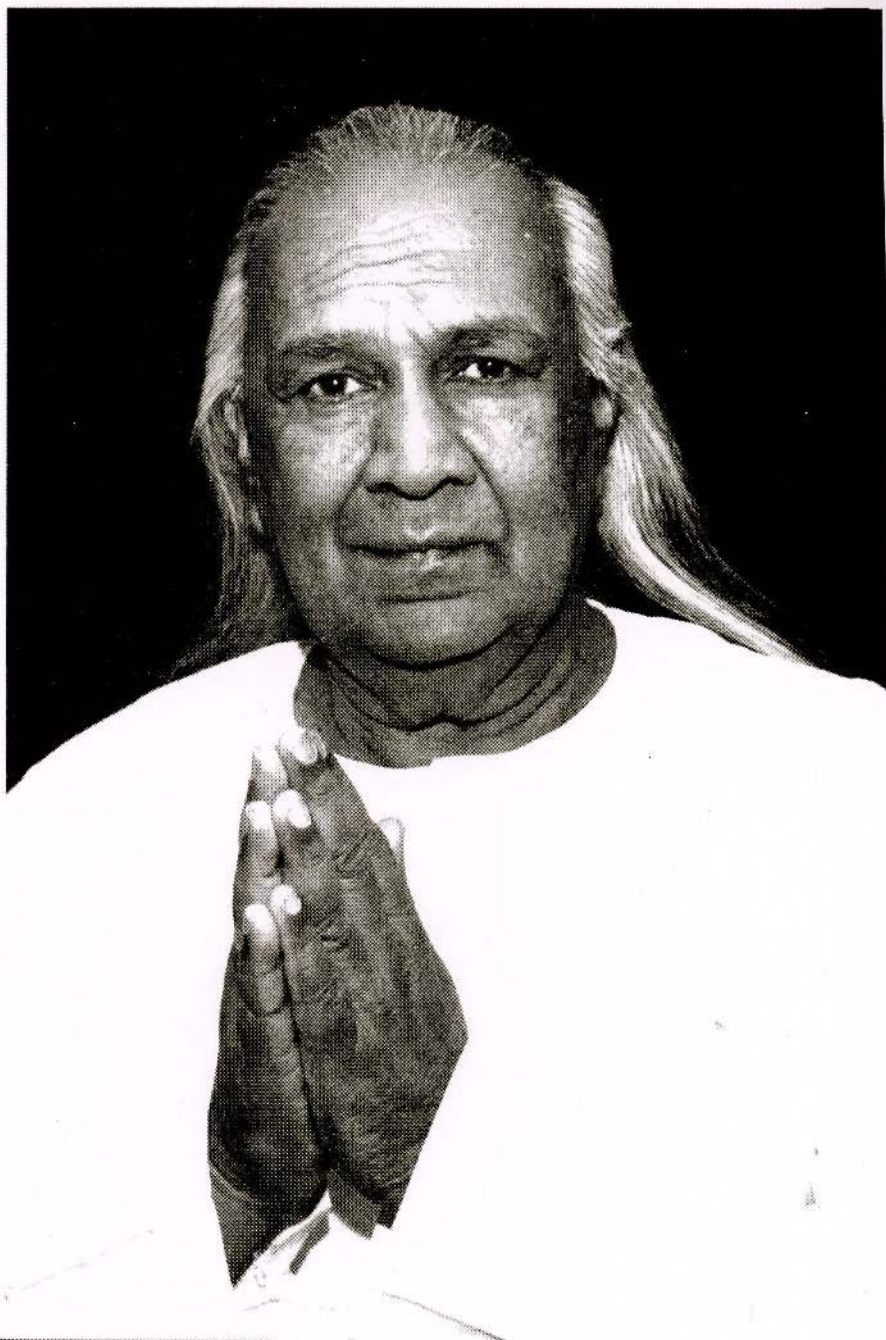
பூத்துச் சொரிந்த அந்த 60-70-80 களில் கண்ட சிறப்புக்களையும் சிரிப்புக்களையும், சிங்களத் திரைப்பட கலைஞர்களையும் அந்த காலக்கட்டத்தில் அவனுடன் பங்குகொண்ட அருங்கலைஞர்களையும், அவனுடன் பங்கு கொள்ளாவிட்டாலும்

'நிர்மலா' ஏ. ரகுநாதன்

கூட அற்புதமாக கலை அமைத்து மெய்மறக்கச் செய்த நல்ல கலைஞர்களையும் இந்தத் தொடரில் எழுத எண்ணியிருந்தும் இந்தத் தொடரை புத்தகரூபமாக வெளியிட வேண்டும் என ஈழத்தின் கலைச்செல்வங்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இத்தொடரை இத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டு, புத்தகத்துடன் உங்களை மீண்டும் சந்திக்கும் வரை உங்களிடமிருந்து தற்காலிகமாக விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தத் தொடரை எழுதத் தூண்டுகோலாக என்னை ஊக்குவித்த ஐரோப்பா தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத் தலைவர் எம். அரியநாயகம் இதை தன் பத்திரிகை மூலம் வெளியிட்டுச் சிறப்பித்த முன்னாள் யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு ஆசிரியர்குழுவில் பணியாற்றிவரும் இன்றைய ஐரோப்பாவின் 'தமிழன்' பத்திரிகையின் ஆசிரியருமாகிய எஸ்.கே.காசிலிங்கம் மற்றும் இத்தொடரை வெளியிட துணை நின்ற பிள்ளைகள் எஸ்.கே.ராஜேன், இ.சிறீதரன் ஆகியோருக்கும், இத்தொடரை வெளியிட வாசித்து என்னை ஊக்குவித்த வாசகப் பெருமக்களுக்கும் கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் தாள் பணிந்து நன்றிகளைக் கூறிக் கொள்கிறான் இந்த கலை உபாசகன்.

* * *

‘நிர்மலா’ ஏ. ரகுநாதன்

ஓர் ஒப்பனை இஸ்லாத் முகம்

ஏ. ரகுநாதன்

புத்தகம் வரலாற்றை நிலைப்படுத்துவது.

இந்த நூல் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதனின் அறுபது ஆண்டுக்கால கலைப் பணியில் அவர் சந்தித்த, நேசித்த, பார்த்த பல கலைஞர்களை நினைவு படுத்துகிறது. எங்கும் கலை, எதிலும் கலை, எப்பொழுதும் கலை என்று வாழ்ந்தவர் ஏ.ரகுநாதன் என்பதில் அவரை அறிந்த எவருக்கும் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது.

மரணம் அவரை ஆட்கொள்ளும் வரை ரகுநாதன் கலை உலகிலேயே சஞ்சரித்தார். நிறைவேறாத பல கலைத்துறைக் கனவுகளுடன் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதனின் வாழ்க்கை நிறைவு பெற்று விட்டது. ஈழத்துக்கலை வரலாற்றில் நிலைபெற்ற ஏ.ரகுநாதன் ஈழத்தின் ஒரு கலைப்புத்தகம். ஆகவே, இந்தப்புத்தகம் ஈழத்துக் கலைத்துறையை சார்ந்தவர்களால் காலம் தோறும் வாசிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற பேராசை கொண்டே இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளேன்.

எஸ்.கே. காசிலிங்கம்

ISBN 978-624-6077-01-3

9 786246 077013